

பத்துப்பாட்டினுள்

பத்தாவதாகிய

மலைபடுகடாம் மூலமும்

நச்சினுர்க்கினியருரையும்.

ஆய்வு,

மெசனரின்

பிரஸிடென்ஸ்' காலேஜ் தமிழாய்விதராகிய

உத்தமநானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

தாமஸ் நாகனமாகளழுதிய

பலவகையான குறிப்புக்களுடன்

வைஜயந்தியச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன

விலை ரூபா. 1-4 0

— —

1912

All rights reserved.

நூல்.

மலைபடுகடாமென்பது நக்கீரனார்முதலிய கடைச்சங்கப்புலவர்களால் இயற்றப்பட்டு அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்ற பத்துப்பாட்டினுள் பத்தாவதாகவுள்ளது.

பத்துப்பாட்டுக்களாவன : திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்பன. இது,

“ முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வனமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து”

என்னும் பழையவெண்பாவால் விளங்கும். இவற்றை இயற்றிய ஆசிரியர் இன்னொரென்பது முறையே ஒவ்வொருபாட்டின் உரையிறுதியில் நச்சினார்க்கினியரெழுதிய வாக்கியங்களாலும், இப்பாட்டுக்களைத் தொகுத்தோர் சங்கப்புலவரென்பது மலைபடுகடாத்தின் கசநு-ஆம் அடியின் விசேடவுரையில் அவர் எழுதிய வினாவிடைகளாகவுள்ள வாக்கியங்களாலும் விளங்கும்.

இப்பாட்டுக்கள் பத்தும், முத்தகம், குளகம், தொகைநிலை, தொடர்நிலையென்னும் நால்வகைச் செய்யுட்களுள், தொகைநிலையின் பாற்படுமென்று கூறுவாருமுளர்.

இவற்றினுள்

முதலாவது திருமுருகாற்றுப்படை நுகள் - அடிகளையுடையது ; முருகக்கடவுண்மீது மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது ; இதில் முருகக்கடவுளுடைய ஸ்தலங்களுட்சிறந்த திருப்பாங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்), திருவாவணன் குடி (பழனி), திருவேரகம், குன்றுதோறூடல், பழமுதிர்சோலை யென்னும் ஆறுபடைவீடுகளும், அவற்றில் அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் விதமும் முறையே நிரம்பப் பாராட்டிக்கூறப்படும். இது, சைவத் திருமுறைகளில் கக-ஆம் திருமுறைப் பிரபந்தவரிசையிற் சேர்க்கப்

பெற்றுள்ளது. இப்பாட்டு, புலவராற்றுப்படையென்றும் வழங்கப் பெறும்.

இரண்டாவது பொருநராற்றுப்படை ௨௪௮ - அடிகளையுடையது ; இளஞ்சேட்சென்னி புதல்வனாகிய சோழன் கரிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது ; இதில் கரிகாற்பெருவளவன்கொடையும் அவன்வீரமும் அவனாண்ட சோழநாட்டின் வளமும் காவிரி நதியின் சிறப்பும் நன்றாகக் கூறப்படும்.

மூன்றாவது சிறுபாணாற்றுப்படை ௨௬௯ - அடிகளையுடையது ; ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனென்பவனை இடைக்கழிநாட்டு நடல்வார் நத்தத்தனார் பாடியது ; இதில் நல்லியக்கோடனது வண்மையும் அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆழார் முதலியவற்றினியல்புகளும், அவற்றிலிருந்த மாந்தர்களது நற்குண நற்செய்கைகளும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களுடைய இராசதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறையூரென்னு மூன்று நகரங்களினிலைமைகளும் பேசுபாரிகாரி ஆய் அடிகள் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களேழுவரும் இன்ன இன்ன கொடையாற் பெயர்பெற்றார்களென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன. புறநானூற்றில் ௧௦௫ - ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றிற் கூறப்பெற்றுள்ள பாரியென்பவனும் இங்கே கூறப்பெற்றபாரியும் ஒருவனே.

நான்காவது பெரும்பாணாற்றுப்படை ௫௦௦ - அடிகளையுடையது ; காஞ்சி நகரத்திருந்த தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது ; இதில் அவனது வண்மையும், தொண்டைநாட்டிலேயுள்ள குறிஞ்சி முதலிய ஐந்திணைவளங்களும், அவற்றில்வாழும் மாந்தருடைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியனவும், காஞ்சி நகரத்தின் சிறப்பும், திருமாவின் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகிய திருவேங்கா வென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாவது முல்லைப்பாட்டு. இது ௧௦௩ - அடிகளையுடையது ; பகைமேற்சென்ற தலைவன்வருமளவும் தலைவி ஆற்றியிருந்தவிடத்து அவன் வந்ததனைக்கண்டு தோழிமுதலியோராகிய வாயில்கள் தம் முட்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மடனார் நப்பூதனார் பாடியது ; இது தலைவனைப்பிரிந்து தனித்திருக்குந் தலைமகளியல்பையும் கார்காலத்தின் தன்மையையும் படைவீட்டிந் பகைவர் துயரத்தோடிருந்ததையும் தலைவனது செளரியத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

ஆறாவது மதுரைக்காஞ்சி எஅஉ - அடிகளையுடையது; தலை யாலங் காணத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறு நிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமரு துரை பாடியது; இதில் பாண்டிநாட்டின் ஐந்தினைவளங்களும், மது ரையம்பதியி னழகும், அப்பாண்டியனது வீரமுதலியனவும், சோ ராசனது நாளோலக்கச் சிறப்பும், அக்காலத்திருந்த பலசிற்றாசர்க ளுடைய பெருமையும், அருச்சுனனுக்குக் கண்ணன் உபதேசித்த பகவற்கீதையின் மேம்பாடும், இன்னும் பலவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஏழாவது நெடுநல்வாடை கஅஅ - அடிகளையுடையது. பாண் டியன் நெடுஞ்செழியனை நக்கீரனார் பாடியது; இதில் ஐப்பசி கார்த் திகை மாதங்களாகிய கூதிர்க்காலத்தினியல்பும் தனித்திருந்த தலைவி யது வருத்தமிருதியும் படைவீட்டில் தலைவனிருக்கும் வண்ணமும் விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எட்டாவது குறிஞ்சிப்பாட்டு உகக - அடிகளையுடையது; ஆரிய வாசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கயிலர் பாடியது; இதில் மலைவளங்களும், இல்லறமுறைமையும், தலைவனும் தலைவியும் தம் முள் வைக்கத்தகுமன்புடைமையும், கற்பின் இன்றியமையாமையும், பல மலர்விசேடங்களும் அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; இது பெருங் குறிஞ்சியென்றும் பெயர் பெறும்.

ஒன்பதாவது பட்டினப்பாலை ௩0க - அடிகளையுடையது; சோ முன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது. இதில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பும், சோழநாட் டின் வளமும், காவிரிநதி பயன்படுதலும், அச்சோழனுடைய பராக் கிரமமும், அவனுடைய செங்கோலின் மேன்மையும் நிரம்ப விரித் துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலைக்கேட்டு அச்சோழன் கடியலூ ருருத்திரங்கண்ணனுக்குப் பதினாறுலகூழ் பொன் பரிசளித்தானெ ன்று கலிங்கத்துப்பரணியாற் நெரிகின்றது.

மலைபடுகடாத்தின் வரலாற்றிற்கு அங்கமாகத் திருமுருகாற்றுப் படை முதலிய கூ - பாட்டுக்களின் வரலாறுகள் இதுவரையிற் கூறப் பட்டன.

பத்தாவதாகிய மலைபடுகடாமென்பது *பல்குன்றக் கோட்டக் துச் +செங்கண்மாததுவேள் நன்னன்சேய் நன்னன்மீது நிரணிய.

*பல்குன்றக் கோட்டமென்பது நன்னனுடையநாடு,

+ செங்கண்மா - அவனுடையநகர்.

முட்டத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கௌசிகனார் பாடிய ஒரு பாடல்; ௫௮௩ - அடிகளையுடையது; ஆசிரியப்பாக்களுள், இது நேரிசையாசிரியப்பா; [நேரிசை-ஆசிரியப்பாவாவது ஈற்றயலடி முச்சீரடியாகவும், ஏனைய அடிகள் நாற்சீரடிகளாகவும் வரப்பெறுவது]. இப்பாட்டின் ௫௫௭ - ஆம் அடியின் முதலிலுள்ள, 'அதனால்' என்பது, செய்யுளிலக்கணத்துள் 'கூன்' என்று வழங்கப்படும்.

மலைபடுகடாமென்னும்பெயர்க்காரணம்: இப்பாட்டின் ௩௪ஆம் அடியில் மலைக்கு யாண்பை உவமத்து அதனிடத்தே பிறந்த பலவகையான (உகூஉ - ம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க) ஓசையைக் கடாம் (மதம்) எனச் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தலால், இப்பாட்டு 'மலைபடுகடாம்' எனப் பெயர்பெற்றதென்பர். இதனை, இப்புத்தகத்தின் ௬௩ - ம் பக்கத்துள்ள உரையாசிரியர் வாக்கியங்களாலறிக. இப்படியே, பதிற்றுப்பத்திலுள்ள பாட்டுக்களெல்லாம் தம்பாலுள்ள தொடர்மொழிகளின் பொருட்சிறப்பால் அத்தொடர்மொழிகளையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு விளங்குதல் இங்கே அறிதற்பாலது.

உதாரணம்: பதிற்றுப்பத்தில், 11-வது செய்யுளின்பெயர், புண்ணு மீழ்தருதி; 90-வது செய்யுளின்பெயர் வல்கேழுதடக்கை.

கூத்தரார்த்துப்படையென்னும் பெயர்க்காரணம்: ஆற்றுப்படையென்பது, ஒருவர் ஒரு கொடையாளியின்பால் தாம்பெற்ற பெருஞ் செல்வத்தை எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் அங்கே சென்று தாம் பெற்றவையெல்லாம் பெறுமாறு வழிப்படுத்தல்; ஆறு-வழி, படை - படுத்தல். ஒவ்வொருவரும் இங்ஙனம் கூறுதற்கு உரியோராயினும், கூத்தர்முதலியோரே எதிர்வந்த கூத்தர் முதலியவர்களுக்குக்கூறி அவர்களை வழிப்படுத்தியதாகச் செய்யுள்செய்தல் மாபு. தொல்காப்பியப் புறத்திணையிலில், ௩௬-ம் குத்திரத்திலுள்ள, "கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறவியும், ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறுஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்று பயனெதிரச் சொன்னபக்கமும்" என்பது இதற்குவிதி; 'ஆடன் மாந்தரும் பாடற் பாணரும், கருவிப் பொருநரும் இவருட்பெண்பாலா ராகிய விறவியருமென்னும் நாற்பாலாரும் தாம்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச் சென்று தாம் பெற்றவையெல்லாம் பெறுமாறு கூறிய கூறுபாடும்' என்பது இதன்பொருள். இங்ஙனம் இயற்றப்பெற்றவைகள்: கூத்தரார்த்துப்படை, பாணரார்த்துப்படை, பொருநரார்த்துப்படை, புலவரார்

றுப்படை, விறலியாற்றுப்படை என ஒவ்வொருவகையிலும் பலபல உள்ளன. பத்துப்பாட்டிலன்றி, புறநானூறு முதலியவற்றிலும் பிற்காலத்து நூல்களாகிய கலம்பகங்களிலும் இவ்வாற்றுப்படைச் செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. இவை, தனிச்செய்யுளாக ஆக்கப்படும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் பாடாண்படலத்தில் வந்துள்ள

[வெண்பா.]

“கொலைவிற்புருவத்துக் கொம்பன்றார் கூத்தின்
றலைவ தவிராது சேறி—சிலைகுலாங்
காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம்
வாரினை கொண்டு வரற்கு”.

என்னும் கூத்தாரற்றுப்படைச் செய்யுள் முதலியவற்றிலும் இஃது அறியலாகும். கூத்தாரற்றுப்படைக்கு இந்நூலையே உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டினர் ஈச்சிஞார்க்கினியர்; [தொல். பொரு. பக். 212.]

நன்னென்னும் தலைவன்பாற்சென்று பரிசில்பெற்றுவரும் கூத்தனொருவன் தான்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை எதிரேவரும் வறியவனாகிய கூத்தனுக்கு அறிவுறுத்தி, “நீயும் அவன்பாற்சென்று பெருஞ்செல்வம் பெற்று வாழ்வாயாக” என்று வழிப்படுத்தியதாக நன்னனுடைய பலவகைப்பெருமைகளும் புலப்படும்படி செய்யப்பெற்றிருத்தலின், இது கூத்தாரற்றுப்படையென்று பெயர்பெற்றது. இலக்கணவிளக்கச் செய்யுளியலுரையில் இப்பாட்டுக் கூத்தாரற்றுப்படையென்று வழங்கப்பெற்றுள்ளது.

இப்பாட்டினுள், வந்த கூத்தனைநோக்கி, ‘கண்ணுளரொக்கற்றலைவ, சுற்றமும் நீயும் நன்னன்பாற் சேறிராயின், நாடுபடர்மின்; விரிந்த விடியல் கழிமின்; மரமறையாக்கழிமின்; ஒருவிரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின்; செந்நெறிக்கொண்மின்; குறுகாதுகழிமின்; மென்மெலஅகன்மின்; மலைபிற்படக் கழிமின்; கோல்கொண்டு ஊன்றினிர்கழிமின்; கைபிணிவிடாது கழிமின்; மருப்பிசுத்துத் துணைமின்; அஞ்சாது கழிமின்; சேந்தனிற்கழிமின்; வியங்கொண்மின்; ஆடிக் கொண்டனார் கழிமின்; புள்ளோர்த்துக்கழிமின்; மருதம்பண்ணிக் கழிமின்; ஒருகரைக்கொண்டனார் கழிமின்; அயிராது புகுமின்’ எனவந்த ஒருகூத்தன் கூறியதாக அமைந்திருப்பதும் கூத்தாரற்றுப்படையென்னும் பெயர்ப்பொருளை வலியுறுத்தும்.

இதனால், நன்னென்னும் சுற்றரசனுடைய நாட்டுவளங்களும் நாட்டினுள்ள குடிகளின் இயல்புகளும் அவனுடைய செங்கண்மா

வென்னும் நகரத்தின்சிறப்பும் அவனுடைய அருமையான குணவிசேடங்களும் நவிரமென்னுமலையிலுள்ள காரியுண்டிக்கடவுளென்று திருநாமம்பெற்ற சிவபெருமானது திருக்கோயிலை அவன் பரிபாலித்ததும் பண்டைக்காலத்து நடைபுடைமுதலியனவும் பிறவும் நன்கு வெளியாகும்.

இதில், 'கலப்பையிராய் இருந்த கண்ணுளரொக்கற்றலைவ' எனப் பன்மையும் ஒருமையும் விவியிருத்தல் வழுவெனின், ஆற்றுப் படைச்செய்யுளில் இங்ஙனம் வருதல் இயல்பென ஆன்றோர் அமைத்திருத்தலால், வழுவன்றென்க; இப்புத்தகத்தின் உரு - ம் பக்கத்தாலும் இது விளங்கும்.

இப்பாட்டினுள், முதலாவது அடிமுதலியவற்றில், நன்னன்பாற் பரிசுபெற்றுக் களிப்புற்றுவரும் கூத்தன், வறுமையால் வாட்டமடைந்து சுற்றத்துடன் கவலையுற்று வழியிலிருந்த கூத்தர் தலைவனை விளித்ததும் ரூக - ஆம் அடிமுதலியவற்றில் நீ நன்னன்பாற் செல்வாயாயின், வறுமைநீங்கி வாழ்வைவென்று நன்னனுடைய அருமைக்குணங்கள் முதலியவற்றையும் அவனுடைய நகரத்திற்குச்செல்லும் வழியின் இயல்புகளையும் தொகுத்துக்கூறலும் கூரு-ஆம் அடிமுதலியவற்றில், முன்தொகுத்துக் கூறியவற்றை விளித்துக்கூறலும் அமைந்துள்ளன.

இந்தநூலின் இறுதியடி, "குன்றுக்கும் கிடக்கை நாடுகிழுவோனே" என வந்திருப்பதுபோலத் திருமுருகாற்றுப்படையின் இறுதியடி, "பழமுதிர் சோலை மலைகிழுவோனே" எனவும், பொருநராற்றுப்படையின் இறுதியடி, "காவிரி புரக்கு நாடுகிழுவோனே" எனவும், பெரும்பாணாற்றுப்படையினுறுதியடி, "ஒளிறிலங் கருவிய மலைகிழுவோனே" எனவும், திருத்தணிகையாற்றுப்படையின் இறுதியடி, "நிலைபெறு தணிகை மலைகிழுவோனே" எனவும் வந்திருத்தலைஉற்றுநோக்குகையில், ஆற்றுப்படைச்செய்யுள், "கிழுவோனே" என முடியவேண்டுமென்று பண்டைக்காலத்தார் எண்ணியிருந்தார்களென்று நினைத்தற்கு இடமுண்டாகின்றது.

நு ல ர ர ய் ச் சி.

இத்நூலில்வந்துள்ள

(க).—அநும்பதங்கா.

இருத்தல்.	எத்தம்.	பழகு.
இகுப்பம்.	கவர்தல் (அழைத்தல்).	மகுளிபாயாது.
இரூயினிர்.	ரிழத்தல்.	வருடை (எண்கால்வரு
உயவை.	நுவறிய.	டை).

(உ).—வடமொழிகள்-

ஆணி.	கோவலர்.	பலம்.	வாதி.
கலவம்.	திசை.	மணி.	

(ங).—ஒந்பொருடபன்மொழிகள்.

அலகைத்தவிர்த்த எண்	எண்ணுமிகப்பல.	பீலியணித்தழை.
ணருந்திறத்த.	தெரிந்துணரும்.	மீமிசை.
உயர்ந்தோங்கு.	நிவந்தோங்கு.	

(ச).—உயிரளபெடைகள்.

அசைஇ.	காஅய்.	துழைஇ.	மலைபடுகடாஅம்.
அளைஇ.	குருஉ.	தூஉய்.	மேளம்.
ஆஅல்.	குழீஇய.	தெருஅ.	வயாஅம்.
இடேஉம்.	கெழீஇ	தேனத்து.	வழாஅது.
இரீஇ.	கைதொழுஉ.	தேளம்.	வழாஅல்.
இருஅ.	கைபுடையுஉ.	தொலைஇ.	வழீஇ.
இருஅல்.	கொளீஇ.	படர்ந்தாஅங்கு.	வழுஉம்.
உணீஇய	சேளய்	பருஉ	விடாஅன்.
உரீஇ.	தரீஇ.	புறந்தருஉம்.	விரைஇ.
உளஉன்.	தருஉம்.	பெருஅ	வெரீஇ.
ஒரீஇ.	தலைஇய	பொருஉம்	வெரீஇய.
கடாஅம்.	தழீஇய	மகாஅர்.	வெருஉம்.
கவைஇய.	தாஅய்.	மராஅ.	
கழீஇய.	துதைஇ.	மராஅத்த.	

இதற்கும் பின்னுள்ளவற்றிற்குமுரிய அடிஎண்களை இப்புத்தகத்தின் பின்னுள்ள அரும்பதஅகராதியால் அறிந்துகொள்க.

(ரு).—ஒற்றைபெடைகள்.

கண்ணடண்ணென். மரங்.

(சு).—இடைச்சொற்கள்.

அன்ன.	இன்.	கல்லென்.	போல.
ஆங்கு.	உளி.	ஞேரேனென்.	மருள்.
இகும்.	கடுக்கும்	தண்ணென்.	மன்ற.
இம்மென்.	கடுப்ப.	தில்ல.	மார்.

(எ).—தெய்வவகைகள்.

காரியுண்டிக்கடவுள்.	தெய்வப்பெண்கள்.	யமன்.
சூரியன்.	பேய்.	வீரக்கற்கடவுள்

(அ).—சாதிக்கள்.

இடையர்.	சூயவர்.	கூத்தர்.
உழவர் (சுளமர்).	சூறவர் (வேடர்).	யானைப்பாகர்.

(க).—விலங்குவகைகள்.

ஆட்டுக்கிடாய்.	காட்டுப்பசு.	பன்றி.
இடபம் (எருது).	காட்டெருமை.	புலி.
உடும்பு.	கிரிப்பிள்ளை.	முசுக்கலை
எண்கால்வருடை.	குதிரை.	முள்ளம்பன்றி.
எருமைக்கடா.	சூரங்கு	யானை.
காடி.	செம்மறியாடு.	வேங்கை.
கலைமான்.	பசு.	

(க0).—நீர்வாழ்வன.

முதலை.	வரால்.	வானை.
--------	--------	-------

(கக).—பறவைகள்.

காட்டுக்கோழி.	கோழி.	பருந்து.	பேராந்தை.
---------------	-------	----------	-----------

(கஉ).—பண்புகை.

இளி. குறிஞ்சிப்பண். துக்கத்தைப்போக்கும்பாட்டு. வள்ளைப்பாட்டு

(கஊ).—வாத்தியங்கள்.

உடுக்கை.	கொம்பு.	புல்லாங்குழல்.
ஒருகண்மாக்கிணை.	சல்லி (சல்லிகை.)	பெருவங்கியம்.
காடிகைப்பறை (தட்டை.)	சிறுபறை (ஆகுளி).	பேரியாழ்.
	சிறியாழ்.	முழவு.
குறந்தூம்பு.	தாளம் (பாண்டில்).	

(க௮).—கூத்து.

ஞாணவக்கூத்து வெறியாட்டு.

(கரு).—மூடவகை.

ஊர்.	சிற்றூர்.	பனைநாடு.
கல்லையிடித்துண்டாக்கி	சிறுகாடு.	புகார் (காவிரி கடலொடு
னவழி.	தோட்டம்.	கலக்குமிடம்).
கவர்த்தவழி.	நல்லவழி.	போர்க்களம்.
காடு.	நியமம் (கடைத்தெரு).	விளைநிலம். [முதலியன.
காவற்காடு.	நீர்த்துறை.	வீடு, குடிசை, அரண்மனை
குறுங்காடு.	நெற்களம்.	வெறியாடுகளம்

(ககூ).—நீர்நிலை.

அருவி. கயம். சுனை. மடு.

(க௧).—மரம், செடி, கொடி, கீழங்குழதலியன.

அசோகு.	கருப்பூரமரம்.	தினை.
அவரை.	கரும்பு.	தேமாமரம்.
ஆல்.	கவலைக்கொடி.	பலா.
இஞ்சி.	களாச்செடி.	புளி.
ஈரப்பலா.	குறிஞ்சிமரம்.	பெருமூங்கில்.
உயவைக்கொடி.	கூவைக்கிழங்கு.	மரல்.
எள்.	கொறுக்கார்த்தட்டை.	யாளகு.
ஐவனநெல்.	சந்தனமரம்.	மூங்கில்.
கடுமரம்.	சுரபுண்ணை.	வாழை.
கண்பு (கோரை.)	சேம்பு.	வெண்சிறுகடுகு.

(க௧௩).—பூக்கள்.

கருநெய்தற்பூ.	குவளைப்பூ.	வெண்கார்த்தப்பூ
காட்டுமல்லிகைப்பூ.	செங்கார்த்தப்பூ.	

(க௧௪).—மாலைவகை.

கண்ணி.	கோதை.	தார்.
--------	-------	-------

(௨0).—பாத்திரங்கள்.

கடகப்பெட்டி.	மடா.	மூங்கிற்குழாய்.
--------------	------	-----------------

(௨௧).—வாகனங்கள்.

குதிரை.	தேர்.	யானை.
---------	-------	-------

(௨௨).--கருவிகள்.

அம்பு. அரிவாள். கல்யந்திரம்: சக்கரம். வில்.
அரம். கத்தி. கவண்கல். தூண்டில். வேல்.

(௨௩).--பயிர்த்தொழிலுக்கிரியை.

உழாதுவித்துதல். களக்கொடை. நெற்களம்.
உழுதல். களைக்கொட்டு. பாண்.
வர். கிளிகடிதல். பாத்தி.
கரும்பால் [யோட்டல். துடிப்பு. வயல்.
கவண்கல்வால் யானையை நெல்லறுத்தல்.

(௨௪).--கைத்தொழிற்சம்பந்தமானவை.

அரம். கண்ணேணி. நூலிழை.
அருங்கலம். காமரம். பாண்.
ஆட்டுத்தோற்படுக்கை. குயவன்சக்கரம். பன்னியபஞ்சு.
ஆடை. குரம்பை (சிறுகுடி.) யானைமுகபடாம்.
ஆணி. கொடி (துவசம்.)
ஆபரணம். தொடி (கையணி.)

(௨௫).--பலவகைத்தொழில்கள்.

அவலிடித்தல். நெல்லறுத்தல்.
தினை, நெல் இவற்றைக்குத்துதல். பொதிகளைக்காவடியிற்சுமந்துசெல்லல்.
நெல்லறுக்கும்பொழுது வக்குதல் (வதக்குதல்.)
தண்ணுமைகொட்டல்.

(௨௬).--உணவுவகைகள்.

அவல். தேனாலாக்கியகள்.
எருமைத்தயிர். நெய்யில்வெந்ததைப்பொரியல்.
கடமான்தை. நெய்விழுது.
கரைத்த புளிநீருலையில் அவரைவிதை நெய்விழுதுஉள்ளேவைக்கப்பெற்ற
யையும், மூங்கிலரிசியையும், வேறு தினைச்சோற்றுருண்டை.
வேறுவகையான நெல்லரிசியையும் நெல்லாலாக்கியகள்.
சொரிந்துஆக்கின புளியங்கூழ். பலாவிதையின்மாவும், புளியுழ்கலந்த
கிழங்குகள். மோருலையிற்சமைத்த மூங்கிலரி
சோற்றுருண்டை. சிச்சோறு.
தசை. பழம்.
தினைச்சோறு. முளையாலாக்கியகள்.
தினைமா. வாளைமீன்தசை.

மலைபடுகடாத்துள் ஷத்தபகுதிகள்.

வரி.	மலைபடுகடாத்துள் ஷத்தபகுதிகள்.	வரி.	மலைபடுகடாத்துள் ஷத்தபகுதிகள்.
1-3	திருமணமுழை...முழைவோடு	532	மழையெதிர்ப்புகண்டமுழைகண்ணிகுப்ப.
6	கண்ணிடை விடுத்த கனிற்றுயிர் தூம்பு	533	கழைவனர் தூம்பின்கண்கண்ணிடமிடிர.
11-2	பதிலையும் பிறவுட, கார்க்காட் பலவின் காய்த்	142-4	கார்வாய்த்தெதிரிக் கோடியர்முழைத் தூங்கிஓகை
13	தூணர் கடுப்ப	365	நுதின, பலவே
17	காயகலப்பையிர்	274-5	காஅயக்கோகாண்டதும்பியம்.
36-7	தொடுத்தவாளியர் துணைபுணர்கானவர்	534	ஓருஅ வன்கிலையர் மாதேர்பு கொட்குக்குறவர்.
47	கன வகனியன்ன.....மருப்பின்.....யாழ்	259,265	சுருங்கோட்டுச்சீறியாழ்.
50	கயம்புக்கன்ன... ..தண்ணிழல்	569	கயங்கண்டன்ன பெருமரக்குழாமும்.
58	சலம்பெறுகண்ணுவன்	424	தலைவன்ருமரைமலைய.
65-6	மங்கையர்கணவன்	448	கொடியோன்கணவன்.
70	எதிர்த்தபுன்னினிர்	388	புன்னோர்த்துக்கழியின்.
72	தொலையாகல்லிசை	75-6	செல்லாநல்லிசை.
89	புலவோர்க்குச்சுரக்குமவனீகைமாரியும்	580	தூத்துளிபொழிந்த பொய்யாவானின்வீயா துசரக் குமவன்.
100	கொடைக்கடனிறுத்தவவன்	543	மழைசுரத்தன்னவீகைநல்கி.
	அசலிருவிகம்பு	558	கொடைக்கடனிறுத்தசெம்மலோய்.
			பரந்திடங்கொடுக்கும்விகம்பு.

வரி.	முலம்.	வரி.	முலம்.
138 - 9	புண்ணரிந்ததரலையுக்கனடுந்தாளாசினி	292	கலைதொடுபுறம்புழம்புண்கூர்ந்துறலின்.
143	முழிற்றாங்கியிணைநஞ்சினபலவே	511	பலவின் முழவுருன்பெரும்புழம்.
145	தியின்னவொன்செங்காந்தன்	149	(காந்தன்) நெருப்பின்னபல்லிதழ்தாஅய்.
158	அணைஇயற்சேர்த்தல்கி	256	அற்சேர்த்தல்கியதைதலோம்பி.
165	தும்மில்போலதில்லாதுபுக்கு	491	அருங்கழவாயிலயிர்துபுகுமின்.
171	வேய்ப்பெயல்விளையுட்டேக்கட்டேறல்	522	திருச்சமைவிளைந்ததேக்கட்டேறல்.
174	பழஞ்சிவையெண்காழ்	337 - 8	பலவின்சுலோவிளை தீம்பழ முண்டுபுகிச்சிற்காழ்.
177	பிணவுநாய்முடுக்கியதழ்	563	முடுவறத்ததைபந்திணத்தழ்.
213	குமிழிசுழலுங்குண்டுகயம்	474 - 6	விணைகலத்திதிரியிற்குமிழிசுழலும்ஆறு.
217	துருவினன்னபுன் நலமகார்	253	புட்கைகரீபாகியபுன் நலமகார்.
238-9	நெடுவரைநெய்யிற்றெருடுத்தபிரசம்	524 - 5	நெடுவரைநெய்யிற்றசெல்லும் இறால்.
240	குஞ்செனநேர்க்கல்	579 - 80	குஞ்செனநேர்க்கல்.
319	திருந்துவேண்ணற்குவிருந்திதைதசான்மென	467	திண்டைந்நன்னற்குமயினிசான்மென.
358	இறும்குதுகருவியின்ருசலவிற்றலிவர்	536	சடவதறித்தவின்குசலவிற்றலிவர்.
377	மழைமுருள்பட்டுறல்	530	வானத்தன்னவனமலியாலை.
384	களிறுமலைந்தன்னகண்கூடுதுறுகல்	572	வரைமுருள்வேழம்.
396	ஒன்னுத்தெவ்வர்	397	ஒட்டாதகன்நவொன்னுத்தெவ்வர்.
469 - 70	நல்யாழ்முருதம்பண்ணி	534	முருதம்பண்ணியயாழ்.
476	கட்கின்சேயாற்றின்	555	கலுழிக்கட்கின்சேயாற்றம்.
478	நிதியந்துஞ்சுவநீதாங்குவரைப்பு	575	நிலந்திணக்கிடந்திதியம்.

மலைபடுகடாத்திலும் பிறங்ளர்களிலும்ஐத்தபகுத்கள்.

அடிபின் எண்.	மலைபடுகடாத்தின் ழலம்.	பிறநூல்கள்ஈபகுத்களும், அவைஉள்ளடுடங்கலும்.
1	திருமழைதலைஇய.	தலைப்பெறலைஇய—முருகு. 9.
2-3	பண்ணமைத்துத் தின்வார் விசுத்தமுழவ.	வானந்தண்டளிதலைஇய—பதிற்று. 31.
5	பீலியணிதழைக்கோடு.	பண்ணமை முழவு—பதிற்று. 41.
6	கண்ணிடைவிடுத்த களிற்றாயித்த தூம்பு.	தாழ்ப்பீலிப் பல்லியமும்—பு - வெ. காந்தை. 3.
9	அரிக்குரற்றட்டை.	கண்விடுதூம்பிற் களிற்றாயிற் தொடுமின்—புறநா. 152.
3-13	முழவோடாகுளி சுருக்கிக்காயகலப் பையிர்.	கண்ணைறுத்தியற்றியதூம்பு—பதிற்று. 41.
		தேரை, தட்டைப்பறையிற் கறங்கும்—தூ. 193.
		ஒருதலைப்பதலை தூக்கவொருதலைத் தூம்பகச் சிறுமுழாத்தூங்
		கத் தூக்கி, சுவலமுந்தப்பலகாயஇளைஞர்—புறநா. 103, 139.
		முழவும் பதலையும் பிறவுங், கண்ணைறுத் தியற்றிய தூம்பொடு
		சுருக்கிக், காவிற்றைகத்ததுறைகட்டு கலப்பையர். பதிற்று. 41.
		விசும்பினுக் கேணிசெயின்ன சின்னெறி—திருச்சிற். 149.
16	எழுத்துநிறுத்தன்ன இட்டருஞ்சிறுநெறி.	குறுந்தொடி யேய்க்கு மெலிந்து வீங்குதிவின்—பெருநிபா. 13.
21	தொடித்திரிவன்ன தொண்டபடு திவலின்.	தினையரிடையவைய லன்ன, வேய்வை போகிய விரலுள்நரம்
22	கடிப்பகையனைத்தும்.	பின்—பொருந. 16 - 17.
"	கேள்விபோகா.	கேள்வி போகிய—பெருந. 18.
23	சுகிர்புரிநரம்பின்.	சுகிர்புரி நரம்பும்—நீவக. 728.

அடியின் எண்.	மலைபடுகடாத்தின் மூலம்.	புறநூல்களின் பகுதிகளும், அவை உள்ள இடங்களும்.
24-5 27 29 30	வரசகின் குரல்வாரித்தன்ன துளை. துளைசெறிய ஆணிமுருக்கி. பொன்டோற் பச்சை. வதுவை நூற்று ம் வண்டுகமழம்பால்.	கமுகின்பாளையம்பசம்பூக்கருவிருந்தன்ன துளை—பெரும்பா. 7-8. துளைவாய் தூர்ந்த தூரப்பமையாணி—பொருந். 10. விளக்கழலுருவின் விசியறுபச்சை—பொருந். 5. விழுவோலி கூர்ந்தல்—ஐங்குறு. 306. மணங்கமழ்மாதரை மண்ணியன்ன—பொருந். 19. செய்யோவான்வயிற்று ஐதுமயிரோமுகியதோற்றம்போல — பொருந். 6 - 7.
31-2	மடர்ணை மான்டநுடங்கெழிலாகத் தடங்கு மயிரோமுகிய வவ்வாய்கடுப்ப.	கனங்கனியன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்—புறநா. 127, 145. பாம்பணந்தன்ன வோங்கிரு மருப்பு—பொருந். 13
36-7 37	கனங்கனியன்ன மருப்பின்யாழ். வணர்ந்தேத்து மருப்பு.	கோடியார் நெடுவரை, யருவிடர்ச் சிறநெறியேறலின் வருத்தித், தடவரல் கொண்ட தனகெமெல் லொதுக்கின், வளைக்கை விறலி பெயன் பின்ன னாக—புறநா. 135.
41-6 42-3	உயர்ந்தேதாங்கு பெருமலையூறின் றேறலின்மே லிந்த கல்பொருதேறடி விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்ற. மதந்தபுருமலி நாவின்ன, துளங்கியன்மே லிந்தகல்பொருதேறடி.	உயங்குநாய் நாவின்ன லெழிலைசுழி, வயங்கிழை யுலறியஅடி— சிறுபா. 17 - 8. வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி—பொருந். 42. நாய் நாய்சீறடி—சீவக. 2694.
44	" " " " " கணங்கோடோனாகயிற் கதுப்பிக்குத்து. " " " " " " " " " " கதுப்பிக்குத்தகைஇ.	வருந்து நாய்நாவிற் சீறடி—கூடீம - இராமகீவனம். 15. கதுப்பென மணியவிற் கலாபம் பரப்பி—சிறுபா. 14 - 5. புகை, மாடமாலு மேனலார் மணிக்குழலின் மூழ்கலிற், கோடியார் ந்த குன்றின்மேற் குழியு மஞ்ஞை தஞ்சிற, காடு மஞ்சினுன் விரித்திருந்த வண்ண மன்னரோ—சீவக. 71. மயிற்ருழா, மோழுவனைக்கின்ற தொப்புவே—சீடியநற், பைங்கடக் தல் வல்லியர்கள் பற்றி—நளவேண்பா, சுயம். 25. கதுப்பிக்குத்தகைஇ—பட். 259.

45-6	விலங்கு மலைத்தமர்ந்த சேயரிநாட்டத்து..... விறலியர்.	மடமாநோக்கின் வாணுதல் விறலியர்—சிறுபா. 31.
47	கயம்புகக்கன்ன.....தண்ணிமூல்.	பொய்கையும் போன்றதே ஈசனேந்த யிணையடி நீழலே— தேவாரம்.
48	புனல்கால்கழீஇய மணல்வார்புறவு.	காவகம், நிழல்தேறித் தென்கயம் புக்கதுபோன்றது— சீவக. 872.
52-3	மீயிணைநல்யாறு கடற்படர்ந்தாங்கு யாமவணி ன்றும் வருதும்	வெவ்வாறு மெனக்குளிந்து வெயிலியங்கா வகையயங்கும் விரி பூஞ் சோலை—கம்ப. நாடவிட்ட. 22.
53	யாமவணின்றும் வருதும்நீயிக்கும்.	புனல்கால் கழீஇய பொழில்—பெரும்பா. 380.
54-5	கனிபொழி காணக்கிளையொடுணீஇய, துனை பறைநிலவுக்கும் புள்ளினமான.	மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி, நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப், புலவரொல்லா நின்றோக்கினரே—புறநா. 42.
57	வாங்கமைத்திரடோள்.	கல்லிழருவி கடற்படர்ந்தாங்கு—பெரும்பா. 427.
58	மங்கையர் கணவன்.	கடுவரை நீரிற் கடுத்தவர—பு - வெ. வெட்சி. 11.
59-60	முனைபாழ்படுக்குந் துன்னருந்துப்பி னிணை.	பெய்யு மாரியாற்பெருகு வெள்ளம்போய், மொய்கொள் வேலை வாய் முடுகு மாறுபோல்—கம்ப. கையடை. 15.
		யாமவ ணின்றும் வருதாநீ யிருமிவண்—சிறுபா. 143 - 4.
		யாமவ ணின்றும் வருதாநீயிக்கும் இருநிலம்—பெரும்பா. 28 - 9.
		பழுமா முள்ளிய பறவையிற் புக்கு—பொருந். 64 - 7.
		பழுமரக் தேரும் பறவைபோலத், கல்லென் சுற்றமொடு கால் கிளர்ந்து திரிதரும்..பாண—பெரும்பா. 20 - 22.
		வள்ளியோற் படர்ந்து புள்ளிற் போகி—புறநா. 47.
		வாங்கமை மென்றோள்—பதிற்று. 12.
		கொடுக்குழை கணவ, திருத்திழை கணவ, வாணுதல் கணவ, நன்னுதல் கணவ, ஆன்றோள் கணவ, கல்லோள் கணவன், சேயிழை கணவ, புரையோள் கணவ, சேயிழை கணவ, ஒண் டொடக கணவ—பதிற்று. 14, 24, 38, 42, 55, 61, 65, 70, 88, 90.
		செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ—புறநா. 3.
		முனைபாழ்படுக்குந் துன்னருந்துப்பிற் பகை—தூநீசி. 128 - 9.

அடி எண்.	மலைபடுகடார்த்தின் மூலம்.	பிறநூல்களின் பகுதிகளும், அவை உள்ள இடங்களும்.
60	இசை துவவல்லித்தின் கையேறுமுதவர்.	வீத்தியபுனுவல்—புறநா. 237.
61	புதுநிறைவந்த புனலஞ்சாயல்.	நீரினு மினியசாயற் பாரி—புறநா. 105.
65-6	பொழுதெதிர்த்த புள்ளினிர் மன்றவெற்றுகுறுதலின்.	வானிரீரினுத் தீந்தண்சாயலன்—பதிற்று. 86. வேளிற் புனலன்ன துந்தை—கலி. நானன்று போகிப் புள்ளிடைதட்ப—புறநா. 124. ஒருநேறி யெதிர்ப்பா ஓற்றது முன்னிப் பெருத்தவப் பயனது போலும்—தணிகையாற்றுப்படை. 169 - 70. நாடென்ப நாடாவனத்தன—திருக். 739. நிலஞ்சுரக்கு நிறைவனம்—கம்ப. நாட்டு. 38. கெடா கல்லிசைநிலை, நல்லிசை நிலை இய நனந்தலை புலகத்து—பதிற்று. 14, 86.
68	வீற்றுவனஞ் சுரக்குமவனாடு.	ஒருவனதிரண்டு யாக்கை யூன்பயி னாரம்பின் யாதத், ஒருவரும் புகழு மென்றங் கவற்றினூழ் காத்துவந்து, மருவிய ஒருவ மிங்கே மறைந்துபோ மற்றயாக்கை, திருவந் துலகமேதகச் சிறந்துபன் னிற்கு மன்றே; பொன்று ம்வுடலின் பொருட், டென்று நிற்கு ம்கும்புக, ழின்னு நீர்கழித் தீர்கனாற், குன் றின் மேற்குடைவேத்திர்கான்—தூ. 776, 1356.
70	வீற்றுவனஞ் சுரக்குமவனாடு.	ஒன்னுத் தெவவ ருலைவித் தொழிந்த, விசம்புசெ ல்வுளியொடு பசும்படை தரீஇ—பெரும்பா. 491 - 2.
71-2	பலர்புறங்கண்டவ ருங்கலந் தரீஇப், புல வோர்க்குச் சுரக்குமவனீகை மாரியும்.	யவனப்பினித்து நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு பிறர்க்குதலி; அமர்கடந்துபெற்ற அரியவென்னுதோம்பாதுவீசிக், கலஞ்செ லச்சுரத்தல; வென்று கலந்தரீஇயர்—பதிற்று. 20, 44, 53. அவ்வெயிற்கொண்ட செய்வுறு நன்கலம், பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையினல்கி—புறநா. 6.

73	இகழுநர்ப்பிணிக் கு மாற்றலும்புகழுநர்க்கு அர சுமுழுதுகொடுப்பினு மமராடுகாக்கம்.	19	குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம் பரிசின் முகந்தன பாண்—பு- வெ. வந்தி. 16.
75-6	தூத்துளிபொழிந்த பொய்யாவானின்வீயாது சுரக்குமவ னுண்மகிழ்குக்கையும்.	20	செற்ற டெவ்வார் கலங்கத் தலைச்சென் றற்சுவரத்தட்கு மணங் குடைத் துப்பு—மதுரை. 139 - 40.
84-5	பாயிரு னீர்க்கப் பகல்செய்யா வெழுதரும் ஞாயிற்னவவன் வசையில்கிற்ப்பும.	21	நட்டவர் குடியுயர்க்குவை—மதுரை. 131.
89	கொடைக்கடனிறுத்தவவன்.	22	ஆர்கலி வானத் தனினொளிந்தாஅங்கு உறுவரார ன்கலஞ் சிதறி— பதிற்று. 43.
90	கொடுத்தான்முதலை.	23	பாயிரு னீர்க்கப் பல்கதிர் பரப்பி ஞாயிறு குண்முதற் றேன் யாங்கு; மாற்றார் உறுமுரண் சிதைத்தநின் னோன்றான் வாழ் யாங்கு மாற்றார் உறுமுரண் சிதைத்தநின் னோன்றான் வாழ் த்தி—பதிற்று. 59, 64.
91	கல்வகழ்கிடங்கு.	24	கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுன்னத்து—பெரும்பா. 446.
92	வரைபுரைநிலப்பின் வான்றோய்க்கி.	25	கொடுத்தான் முதலையு மிடங்கும்—குறிஞ்சி. 257.
97-8	வானமின்னலுவலிபொழியவானு, திட்டவெல் லாம் பெட்டாகுகுவினைய.	26	கல்விடித் தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கு—மதுரை. 730.
100	அகல்குவிசுமப்பினுஅல்.	27	பாருடைத்த குண்டகழி—புறநா. 14.
102	நீலத்தன்னவிதைப்பினம்.	28	சுற்று முற்றுபா ரெலாம்போழ்ந்த மாகிடங்கு—கம்ப. நகர. 17.
107-8	கயமுனி முயங்குகைகடுப்பக் கொய்ப்பதமுற் றன ஏனல்.	29	கோடுமுழ்ந்தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி—பதிற்று. 16
111	மேதியன்னகல்.	30	மழை கொழிலுதவ மாதிரி கொழுக்கத், தொடுப்பினு யிரம் வித் தியது வினைய—மதுரை. 10-11.
118-9	குறையதையவாராநிலப்பிற் கரும்பு - (அரை- பாத்தி.)	31	அகலிகு விசுமப்பிற் பாயினு—பெரும்பா. 1
		32	நீலத்தன்ன பைம்பயிர்—மதுரை. 279.
		33	யாளை, இறங்கு கைகடுப்ப, வாங்கிய பெருங்குரற் சிறுதினை— குறிஞ்சி. 35 - 8.
		34	உறங்குபிடித் தடக்கை யொருங்கு நிரைத்தவைபோல், இறங்கு குரலிமடி—பெருங்கை, குறிஞ்சி நிலங்கடந்தது.
		35	எருமை யன்ன கருங்கல்—புறநா. 5.
		36	கரும்புகடு பாத்தியிற் கலித்த—ஐங்குறு. 65.
		37	கரும்புகடு பாத்தியன்ன—துறு. 262

அடியின் எண்.	மலைபடுகடாத்தின் மூலம்.	பிறநூல்களின் பகுதிகளும், அவை உள்ள இடங்களும்.
118-9	"	சகும்பின் பாத்திப்பூத்த—பதிற்று. 13.
"	அறைபுற்று அலமருங்கும்ப.	அறைக்கரும்பு - பொருந. 193.
121	"	அறையுறுகரும்பின்—பதிற்று. 75.
122	தோரையவற்பதங்கொண்டன.	அவலவெலங்கின்ற செல்—தொல். எச். 20 - ம் கு உரை.
124	தொய்யா துவித்திய.	உழாதுவித்துவும்—பதிற்று. 13.
125-6	மையெனவிரித்தன நீணறுநெய்தல்.	மணிமருனெய்தல்—மதுரை. 282.
134	செய்யாப்பாவை வளர்த்து சவின்முற்றிக் காய ங்கொண்டனவிஞ்சி.	பாவையிஞ்சி—பெருங்கதை. [116.
137	காலமன்றியுமரம்பயன் கொடுத்தலின்.	காலமன்றியு மரம் பயம் பசரும், யாணரறு அ வியன்மலை—புறநா. திக்கனி காலமன்றிக் கனிவது காண்டிரால்—கம்ப. நாடவிட.
140-41	"	18
145	கூவை நூறெடுகுழி இயின்.	கூவை நீறுங் கொழுங்கொழித் கூலையும்—சிலப். காட்சி. 42.
149-50	ஆகுளிகடுப்பக் குடினையிரட்டுமலை.	பாவை யிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமும்—பெருங்கதை. துடிக்குடினையு—பொருந. 210.
152	"	துடி குடினையு மரட்டுமலை—புறநா. 170.
159	தியினன்னவொன்செங்காந்தன்.	காந்தினை நாட்டவரிட வளக்கிழத்தனை தோன்றி—காநீ. 26.
	"	தோன்றி விலவினக்கே பூக்கும்—நளவே. கலிதொடர். 28.
	பல்லித்தந்தா அய் வெறிக்கனங் கடுக்குமவிய லறை.	நிலத்தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொடும்.....மலர வெறிக்கனங்கடு ப்ப—மதுரை. 279 - 84.
	"	பூம்போது சிதைய வீழ்த்தெனக் கூத்த ராகெனங்கடுக்கும்—புறநா. 28.
152	ஊனார்வட்டியார்.	வேட்டுவன் மான்மசை சொரிந்த வட்டியும்—புறநா. 38.
159	கந்தெரியொள்ளினர்ச்செயலை.	எரியவிருருவின்வருமைச் செயலை; செந்தீயொண்பூம் பிண்டி— தந்திச்சி. 105; 118 - 9.

- 164 மாணவீ நல்வேள்வியிரியம்.
164-9 மாணவீ நல்வேள்வியிரியமெனினேபெறு
குவிர்.
165 துமயில்பொலவில்லாதுபுக்கு.
171 வேய்ப்பெயவல் வினாயுட்டேக்கட்டேறல்.
”
”
தேக்கட்டேறல்.
173 பழஞ்செருக்குற்றதும்.
174 அருவிதந்தபழஞ்சிறைதவெண்காழ்.
176 முளவுமாததொலைச்சிய பைந்நிணப்பினவை.
”
179-83 இன்புளிகலந்து குறமகனாக்கியவல்சீ.
181 வழையமல்சாரல்.
”
185 மகமுறைதடுப்பப்பெறுகுவிர்.
189 குவளைக்கழி.
193 விளைபுனநிழத்தலின்.
194 புழைதொறுமட்டிய விருக்கலரும்பொறி.
”
205-7 மலைதுவன்றிய யானைப்பகனிலைதனர்க்குங்
கவணுயிழ்கடுக்கலீர்க்கழைத்தி.
”
219 அழுத்துப்பட்டலமரும்.
226 வில்லுயிழ்கடுக்கனை.
227 தாரொடுபொலிந்த விளைவில்யானை.
236-7 கோடியர் மகாரணனாகுவன்.
”

- மாணவீ நல்வேளமும்பில்—மதுரை. 344 - 5.
செவ்வரைசாடன் சென்னியமெனினே பதயிகப்பெறுகுவிர்—
பெரும்பா. 103 - 5.
உடையோர்பொல இடையின் று குறு—புறநா. 54.
நீடமை விளைந்த தேக்கட்டேறல்—திருமுருகு. 195.
தும்பகம் பழுனிய தீம்பழி—பதிற்று. 81.
வாங்கமைப் பழுனிய தேறல்—புறநா. 129.
தேம்பழிதேறல்—திருச்சி. 155.
பழஞ்செருக்காளர்—மதுரை. 669.
ஆதினி முதுகனை கலாவ விழிதருமருவி—திருமுருகு. 301 - 16.
முளவுமாத் தொலைச்சிய ஆடவர்—புறநா. 325.
முளவுமாவலி—ஐங்குறு. 364
எயிற்றியரட்டவின்புனி வெஞ்சொறு—சிறுபா. 175.
நாகடுக்குவழி—சிறுபா. 88,
வழையமல்வியனகாடு—பதிற்று. 41.
மகடுஉ மகமுறை தடுப்பப் பெறுகுவிர்—சிறுபா. 192 - 5.
சரும்புமுசாச சுடர்ப்பூங்காந்தன்—திருமுருகு. 43.
இரும்புனநிழத்தலின்—திருச்சி. 157.
பொறியறிந்து மாட்டிய பெருவகளைடார்—கடிகம. சட்டிபுக்கிலிச்.
கொல்புலிப்படுக்கும் பெருவகளையிற் பூஞ்சினைபுதிர்க்கும்மலை;
கைகமாவனம்புர புலங்கமகவளையிற் பூஞ்சினைபுதிர்க்கும்மலை;
யானையியக்கக்கேட்ட கானவன் பணவையேறிக் கவணையிற்
கல் கைவிடுதல்—கவி. 23, 41.
அழுத்துபட்டிருந்த—மதுரை. 342.
விறபுழ்த்துமிழந்த பகழி—சீவக. 435.
ஒடையோடு பொலிந்த விளைவில்யானை—தேடுநல். 169.
மகாரணனமந்தி—சிறுபா. 56.
குரங்கன்ன களியர்—புறநா. 136.

அடியின் எண்.	மலைபடுகடாந்தின் மூலம்.	பிறநூல்களில் பகுதிகளும், அவை உள்ள இடங்களும்.
238-9	செவ்வரை நேய்யிற் றெடுத்த பிரசம்.	செவ்வரைப் பரிதியிற் றெடுத்த இரால்—திருமுத்து. 299-300.
239	சூர்புகலடுக்கம்.	வருடையும் பாயாச் சூருடைய டுக்கம்—நல் 359
243	கழுத்திற்சேனேன்.	சேனேனியைத் த இச்சணம்—திந்தி 40 - 41
244	இழுதினன்னவானினம்.	பருத்திப் பெண்டின பனுவலன்ன நிணம்—புறநா.. 125
247	இருடுனந்தன்னவேனம்	விரியிருளிரண்டுசூய—கம்ப நாட்டு. 17.
250	மணிமருடுதண்ணீர்	மணிநீர்வைப்பு—சிறுபா. 152.
253	புன்றலைமகா.	மணிநீர்க்கிடங்கு—மதுரை. 851.
260-61	களிறு மதனழிகு மாகுணம்	முனித்தலைச்சிறார்—சீவக. 2541.
	"	யானைவிலிபடத் துழவும் அகல்வாய்ப்பாதை—அகநா. 68.
	"	களிறுபாதைப் பட்டென—துறு 14
	"	பரியகளிறை யரவுவிழுக்கிழுக்க—தேவாரம், திருக்கயிலை யம், திருநாள் 2.
	"	குஞ்சரங் கொளியைக்கும் பாம்பு—திருச்சிற் 21.
	"	அராவாயின்வாய்க்கரிபுகும்—கம்ப நாடகை 11.
	"	சேனாறுபிடவம்—மூலே. 25,
262	சேட்சமமுமுபு	கோளியாலத்தூக் கொழுதியல்—புறநா. 58.
268	கோளியாலத்து	நாடுகா னெனவரை—பதிற்று 85
270	நாடுகாணந்தலை	சிலமான விருப் பிறழும்—பெரும்பா. 269 - 70
274	இருவன்கிலையர்.	பூட்டுசிலையிறவு—சீவக. 1788.
275	குறவருமருளுக்குன்று.	புளிகுருமருளும் போக்கருஞ்சரம்—தணிகையாற்று. 167.
	"	குறவருமருள குன்றமொன்று—தேசவே. துச்சேலர்மேல். 89.
278	பாடினனகுலப்பயக கெழுமீ மிச.	பாடினனகுலப் பயங்கெழுமாமலை—சீவக 2112.
288-9	குறியவுசேடியவுமடுக்கம்.	குறியவுசேடியவுந் குன்று—சீலப். நீர்ப்படை. 153; மணி சக் கர. 58.

- 290 வரிநிழலகையினிர்.
 292 பழம்புண்கூர்ந்து நலின்.
 294 அருவிநகரும்வானரமகளிர்.
 295-6 குடைதொழும்பெதிரியிழ்கொண்டதும்மியம் போலின்னிரைசை.
- 301 எய்தெறவழக்கியகானவர்.
 303-4 விழுப்புண்டணினார் காப்பெனக்கொடிச்சியர் பாடல்.
 305 தலைநாட்டூத்தவேங்கை.
 305-6 வேங்கை மலைமாரிடுஉமேமப்பூசல்.
- 311-2 கருவிரன்யந்திதன் கல்லாப்பார்ப்பிற்கு.
 313 முறிமேயாக்கைக்கிளையோடு.
 315 கலைகையற்றநெடுவரை.
- 315-6 நெடுவரைநிலைபெய்திட்டமரல்பு
 320-22 குறவர்தம் பெண்டி ரொடயருக்குரவை.
- வலைவலந்தன்ன மென்னிழல்—பெருநூ. 51.
 வரிநிழலகையினி—சிறுபா. 12.
 பலாம்பழச்சு பசும்பண்ணியில்—பதிற்று. 61.
 அமரர்நாடியர் தன்னியாடடங்கனவும்—கம்ப. பிலநீங்கு. 8.
 கயங்குடைந் தன்ன வியந்தோடு—மதுரை. 363.
 தண்ணுமை முழுவமொந்தை தருணிச்சம் பிறவுமொசை யாக்கி ஆழ—சீவக. 965.
 மொய்த்த முட்டை தாடற்றலை துளைப்படுகித் தைத்தலத்தி னியிரச்சுமது கன்னிலிதும் மெய்த்த மெய்ப்பெரிய சேழு லென—கம்ப. விராதன் 38
 மெய்புருவிய வையுறுமுனைமுன்றை எய்யுதறிதன்—சீகாளைத்தி. கண்ணைப்ப. 86.
 காஞ்சி பாடிக்க காக்கம் வம்மோ நெடுந்தகை புண்ணை—புறநா. 281.
 தலைநாட்டெருத்தி தமனியமருட்ட—சிறுபா. 147.
 வேங்கை நறும்புக் கொய்யுந் கானவர் பூசல்—மதுரை. 296 - 7.
 வேங்கை கொய்குரு சென்றுழிப் புலியென்னும் பூசேறு ன்ற—அகநா. 48.
 கடியன்கு தின்ற கல்லாமந்தி;
 கருவிரன்மந்தித் கல்லாவன்பறழ்—ஐங்குறு. 272.
 மந்திக்காதலன் முறிமேய்கவன்—ஐங்குறு. 276.
 மந்தியுறியா மரம்பயிலுக்கம்—திருமுருகு. 42.
 குரங்கறிவாரா மரம்பயிலி தும்பின்—அகநா. 368.
 மரல்புடை நெடுவரைக்கோடு—புறநா. 105.
 மாயவன் நன் முன்னிடுளும் வரிவளைக்கைப் பிஞ்ஞையொடும் ஆடுக்குரவை—சீலப். ஆயக்கியக்குரவை.
 மாமணியெண்ணுத் தம்முன்னும் பிஞ்ஞையு மாடிய குரவை—மணி. 19 - காதை, 65 - 6.

அடியின் எண்.	மலைபடுகடாத்தின் மூலம்.	பிறநூல்களில் பகுதிகளும், அவை உள்ள இடங்களும்.
325-7	(யானையை) வெளிப்பிணிமார் விரவுமொழி பயிற்றும்பாகரோதை.	வடமொழியியற்றி இளைஞர் சவனங்கைப்ப—மூலே. 35 - 6. சீகை. 1834.
328-9	தட்டைபுடையார் புனர்தொறுங் கிளிகடிமகளிர்.	தழுவத் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங் கிளிகடிமரபினவாங்கி—குறிஞ்சி 43 - 4.
333 340	"கோவலர்குறவரோ டொருக்கியைந்தார்ப்ப மழைகண்டன்வாலை.	அகண்புனங்காவற் பறைமையெடுத்து—கம்ப பத்திரகூட. 22. கைடத்தம், நாட்டுப்புடலம், கட்டம் பாடல் பார்க்க. சுற்று பாகடு புகையவைஞ்சு கருமுகிற்சுவ மொப்பன—சீகை நகீர. 14
342	தினைகுறுமகளிரிசைபடுவள்ளை.	வெத்திற்செற் குறுவாரம் எம் வள்ளையகவுவம்வா—கலி. 42.
344	குன்றகச்சிலம்பு.	சிலம்பெத்திர் கூடம்—திருச்சிற்றி. 62.
350	முழவுத்துயிலறியாவியலுள்.	முழவங் கண்டியிலாத முதுகார்—சீவக. 856.
359	அடுக்கத்துக்குறிஞ்சிபாடி.	நதும்புகையெடுத்துக் குறிஞ்சிபாடி—திருமுருகு 289.
361-2	பழுவலிற் பொங்கிக் கைதோய்வன்ன மழைத் தொழுதி.	பழுவலிற் பொங்கக் கணங்கொளமழை தவமுங்கோடு—நற். 353. பொங்கலாடி விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை—பதிற்று. 55 [16, 17.
377	"மழைமருள்பட்டுரோல்	மழையுருவினதோல்; மழையெனமருளும் பட்டுரோல்—புறநா. 62.
384	"கனிமலைந்தன்ன கண்கூடுதுறுகல்.	மழையெனமருளாயினும் பட்டுரோல்—பதிற்று. 62. வேழம் துறுகற் பிடிசெத்துத்தழுவம்—ஐங்குறு. 239.
386	"ஒண்ணுத்தெவ்வுருளைத்தார்த்தென.	மலையே மலையேயுமலைத்தனபோற் கையேமேயுமோடேற்றை குஞ்சரமே—தூவா. அரங்கியல். 104.
388-9	"செல்லாநல்லிசைப்பெயரொடு நடக்கல்.	யானைமலையென மலையே—கம்ப. மீதிலை. 3. ஒண்ணுத்தெவ்வுருளைத்தார்த்து—பெரும்பா. 419. ஆடவர், பெயரும்பிடு மெழுதியதர் சொறும், பீல்குட்டியபிறந்து, நிலை நடக்கல்—அகநா. 131.

- 398 கட்டி ஸ்டீவ்ஸன் குக்குசம்.
399 தேர்வீசு கவீசை.
400 ஒம்பாவன்.
403 அசைவழியை இயக்குகாது கழிமின்.
410 வளை யோர் (இடைச்செயர்).
423 படியோர் தேய்த்த பணிலிவண்மை.
429 உம்பலகைத்தயா.
- 430-31 கண்ணிதிரங்கு மரனாற்பொலியச்சுடி.
450-53 யாழ்ப்பண னுப் பெயர்த்தன்னன்பல்.
459 பகன்னைக்கண்ணி.
461 விலங்கலன்னபேர்.
- 463 துளங்குதகம்பு.
463-4 தேறல்துளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் கனக்கடொறும் பெறுகுவீர்.
- 468 கண்டோர் மருள்.
471 வெண்ணெலிநீர்தன்ன னுமைவெரீஇ.
478 நிதியந்துஞ்சு நிலத்தோங்குவரைப்பு.
479 பதியெழுவழியாப்பழங்குடி.
481 யாடுநனைக்கிடந்தேறு.
- 484 மனையென மரட்டோங்கி.
491 அருங்கடவாயிலியிராதுபுகுமின்.
- கேவீ னல்லிசை குடி நடுகலாயினன் புரவலன் - புறநா. 221.
நிறைய நெஞ்சமுஞ் சுடுவோதார் சுரம்-கம்ப. வனம்புது. 38.
தேர்வீசு குக்கை-புறநா. 114.
வரையாலிகை-புறநா. 17.
அசைவழியை இச்சென்மோ-பெரும்பா. 44-5.
வெள்ளி வன்னியின் விளக்குதோணலார்-திவக. 420.
படியோர் தேய்த்த வாண்மை-பதிற்று. 79.
யானை யோடித்துண் டெஞ்சியயா; வேழம் மென்சினையாஅம் பினக்கும்; கனிறு யாஅந் தொலைக்குத்தி-து. 282, 287, 307.
மரல் வகுந்து தொடுத்த செம்பூக்கண்ணி-புறநா. 264.
பண்ணுப் பெயர்த்தாங்கு-பதிற்று. 65.
பகன்னைப் பாங்குடைத்தெரியல்-பதிற்று. 76.
தெரிந்திடுபோர்கள் மேருவாய்வை-கந்த. நாடடு. 22.
பொரோடு நிகர்வன பொலன்வரை-கம்ப. நாடடு. 46.
வரைக னொப்பனபேர்-திகாநத்தி. நக்கீர. 14.
தசம்பு துளங்கிடுக்கை-பதிற்று. 42.
நாட்கன்னுண்டு-புறநா. 123.
- கண்டோர் மருள் வண்டுநிலையம்-பொருந. 97.
வெண்ணெலிநீர் தண்ணுமை வெரீஇ-புறநா. 348.
திஞ்சுநீனிதியது சுரமை-துளா. நாடடு. 1.
பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇய-சீலப. மங்கல.
யாழ்கிடந் தன்னவகைநெடுந்தேறு-மது. 359; நெடுநல். 30.
நீத்தியாற் தன்ன நெடுந்தண் வீதி-பெருங்கதை.
மனையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்து-பொருந. 84.
டஉனையோர் போல விடையின் து குதுகி-புறநா. 54.
தடைஇயவாயி றடையாது துழந்து-தணிகையாற்று. 281.

அடியின் எண்.	மலைபடுகடாத்தின் மூலம்.	
492	மன்றில்லதியுநர் செட்புலப்பரிசிலர்.	மன்றபடு பரிசிலர்—புறநா. 135
493-4	பெருவிறலுள்ளி வந்தோர் மன்ற வளியர்தா மென	வயிரியமாக்கன் மன்றணணி—பதிற்று 29 அளியன் றுனேமுதுவா யிரவலன் வந்தோன் பெருமதின் வண் புகழ் வயந்தென்—திருமுருகு. 284-5.
497	பரிபுலம்பலைத்த.	பரிபுலம்பினனளின—சிலப் நூல் 226; பரிபுலம்பினனளின—மணி 16-ம் காவை, 57
507	அரக்குவிரித்தன்ன செந்நிலமருங்கின்.	அரக்குக் கன்ன செந்நிலன்—பொருந. 43.
517	குறுஉப்புலிபொருத புண்குர்யானை.	அரக்கத்தன்ன தன்மணற்கோடு—பதிற்று 30.
517-8	யானைமுத்துடைமருப்பு.	விரிவயம் பொருத வயக்களிறு—புறநா. 100.
519	வளையுடைந்தன்னகாந்தள்.	யானைமுத்தார்மருப்பு—குறிஞ்சி. 35-6.
524-5	நீனிறுவோரி பாய்த்தெனச் செல்லும் நெய்க் கணிசூல்.	பெருங்களிறு முத்துடைவான் கோடு—திருமுருகு 304-5
527	குடமலைப்பிறந்தகாவிரி	உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்—புறநா. 90
526-9	அனைத்தும் காவிரிக்கயவாய்கடுப்ப நெடுங் கடைத்துவனறி.	கோடல்வீயுருபவைபொ லிலங்கேகெரல்வளை—கலி. 7. அணிநிறுவோரி பாய்தலின் மீதழிந்து குன்றம் தென்சொரியும்— புறநா. 109
530	வானத்தன்னவளமலியானை.	நெடுவரைப் பரிதியிற் றெடுத்த தண்கம மலரிசூல்—திருமுருகு. 299-300.
530-31	யானைத்தாடுதருத் ததைத்தமுற்றம்.	மலைத்தலையகடற்காவிரி—பட்டின. 6.
532	மழவுகணிகுப்ப.	அனைத்தும் கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்ந்தாங்கு அனந்து கடையறியாவனம்—மதுரை. 695-7. காளமேகமுநாகமுந் தெரிகில—கம்ப சித்திரகூட. 2. தாடுதரு மறுகிற் பாசறை—புறநா. 83. முரசுகடிப் பிகுப்பவும்—புறநா. 158.

- 534-6 கருங்கோட்டுச் சீறியாழ். 127, 145.
யாழ் ஶரம்புரித் தநவா துடன் புணர்ந்தோன்றிக்
கடவதறிந்த இன்குரல்விறலியர்.
- 538 அருந்திறக்கடவுள்.
538 கடவுட்பழிச்சியபின்றை.
- 541-2 இன்றிவட்செல்லா துலகமொடுகிற்பப் பெரி
யோர்மாய்தேன.
- 542 இடைதெரிந்துணரும்பெரியோர்.
543 கொடைக்கடனிறத்த
544 வென்றிப்பலபுகழ்.
- 549 கல்லெனென்கல்.
550 உருப்பில்கற்றத்து.
553 தம்பெயர் தம்மொடுகொண்டனர் மாய்த்தோர்.
561 இழைமருங்கியா நுழைநூற்கலிங்கம்.
565-6 தலைநாள் என்புகலொடுவழிசிறந்துபலநாணிற்
பினும்பெறுகுவீர்.
567-8 செல்வேந் தில்லவேந் தொல்பதிப் பெயர்ந்
தென மெல்லெனக்கூறி.
569-70 விறலியர் விளங்குமையனிய.
- கனங்கனியன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்—புறநா. 127, 145.
நரம்பார்த்தன்னவன் குரந்தொகுதி—திருமுருகு. 212.
சுகிர் புரி ஶரம்புரம்பி யூழ்மணி மிடமொன்றாய்ப் பணிசெய்த—
சீவக. 728
அருந்திறக்கடவுட் டருந்துபலி—மணி சகீகர. 60.
கடவுட் கடன கழிப்பியபின்றை—பொருந. 52.
கடவட் பழிச்ச—பதிற்று. 41.
கெடாஅ எல்லிசை நிலைஇ—பதிற்று 14
மன்னுவுலகத்து மன்னுசல் குறித்தோர் தம்புகழ் நிறிஇத் தாமா
ய்த்தனரோ—புறநா. 165.
என்று திற்து மிகும்புகழ்—துளா. அரசியல் 226.
இடைதெரித் துணரு மிகுநர்காட்சி—பெரும்பா. 445.
கொடைக்கட னிறத்த கூம்பா வள்ளம்—பெரும்பா. 446.
மறமவிகுரு பல்புகழ்—பதிற்று. 12.
பெரியபுராணத்தான தான திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் புரா
ணத்து, “திரிபுரமெரித்த” என்னும் 4-ம் செய்யுளையும், திரு
வாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்துள்ள 56-ம் திரு
விளையாடலில், 9-ம் செய்யுளையும் பார்க்க.
கல்லென்கற்றம்—பெரும்பா. 21.
உருப்பில் சுற்றமோடு—பெரும்பா. 447.
மகாரயிலேபோல மாய்த்திகிடுஞர் பலரோ—புறநா. 27.
கோக்கு துழைக்கல்லா துண்மைய ஆழவை—பொருந. 82-3.
பலநாள் பயின்ற பவனொடு செல்லினும் தலைநாள் போன்ற விகு
ப்பினன் மாதோ—புறநா. 101.
சேறமென செல்வத்திப் பெயர்ந்தென மெல்லெனக் கின்ற்தனம்—
பொருந. 121-2.
மரிலை முத்தமொடு பாடினியனிய—பொருந. 161-2.

அடியின் எண்.	மலைபடுகடாத்தின் மூலம்.	பிறநூல்களின் பகுதிகளும், அவை உள்ள இடங்களும்.
492	மன்றிலவையுநர் செட்டல்புலப்பரிசிலர்	மன்றபடு பரிசிலர்—புறநா 135
493-4	பெருவிறலுள்ளி வந்தோர் மன்ற வளியார்தா மொன	வயிரியமரககன மன நரணணி—பதிற்று 29 அளியன் றுளே முதுவா யிரவலன் வந்தோன பெருமனின் வண் புதழ் பயந்தோன்—திருமுருகு 284-5.
497	பரிபுலமபலேத்த.	பரிபுலமபின்னரோன—சிலப் நாடு 226; பரிபுலமபின்னரின்வன மணி 16-ம் காதை, 57
507	அரக்குவிரித்தன்ன செந்நிலமருங்கின்.	அரக்குருக கன்ன செந்நிலன்—பொருந 43 அரகத்தன்ன நுண்மணற்கோடு—பதிற்று 30.
517	குருஉப்புலிபொருத புண்குடர்யானை.	யானை முத்தார்ப்பு—குறிஞ்சி 35-6.
517-8	யானை முத்துடைமருப்பு	பெருங்குளிறு முத்துடைவான் கோடு—திருமுருகு 304-5
519	வளையுடைத்தன்னகார்த்தன்.	முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு—பதிற்று 32 உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த கார்த்தன்—புறநா. 90
524-5	நீனிற்வோரி பாய்ந்தோனசெல்லும் நெய்க் கணிநூல்.	கோடல்வீயுருபவைவோரி விலங்கேரெவளை—கலி. 7 அணிநிறவோரி பாய்தலின் மீதழிந்து குன்றம் தேன்சொரியும்— புறநா. 109
"	நெடுவரைநேயியற் செல்லுமிநூல்.	நெடுவரைப் பரிதிவிறற் நெடுமத்த தண்கம மூலிரூல்—திருமுருகு. 299-300.
527	குடமலைப்பிறந்தகாவிரி	மலைத்தலையகடாறகாவிரி—பட்டின. 6.
526-9	அனைத்தும் காவிரிக்கயவாய்க்கடுப்ப கடைத்துவன்றி.	அனைத்தும் கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்ந்தாங்கு அனந்து கடையறியாவனம்—மதுரை 695-7.
530	வானத்தன்னவளமலியானை.	காண்டேமகமுராகமுந தெரிநில—கம்ப சித்திரகூட. 2.
530-31	யானைத்தாடுநூத் ததைந்தமுற்றம்.	தாடுநூற் மதுகிற பாசறை—புறநா. 33.
532	முழவுகணிகுப்ப.	முரசுகடிப் பிகுப்பவும்—புறநா. 158.

534-534-6	கருங்கோட்டுச் சீறியாழ். யாழ் நரம்புழித்திறவா துடன்புணர்ந்தோன்றிக் கடவதறிந்த இன்னுரவ்விதலியர்.	கனங்கனியன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்—புறநா. 127, 145. நரம்பார்ந்தன்னவன் குரந்தெருகுதி—நீருழநூ. 212. கடவதறிந்த இன்னுரவ்விதலியர்—பணிசெய்த— கீவக 728.
538-538	அருந்திதற்கடவுள். கடவுட்பழிச்சியின்றை.	அருந்திதற்கடவுட் டிருந்துபலி—மணி சகீகர. 60. கடவுட் கடன கழிப்பியின்றை—பொருந. 52. கடவுட் பழிச்ச—பதிற்று. 41.
541-2	இன்றிவட்செல்லா துலகமொடுநிற்பப் பெரி யோர்மாய்த்தென.	கடவுடா ல்லிசை நிலைஇ—பதிற்று 14 மன்னுவுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர் தம்புகழ் நிதிஇத் தாமா ய்த்தனரே—புறநா. 165.
542-543-544	இடைதெரிந்துணரும்பெரியோர். கொடைக்கடனிறுத்த. வென்றிப்பல்புகழ்.	என்றுநிறகு மிகுமபுகழ்—துளா. அரசியல் 226. இடைதெரித் துணரு மருங்காட்சி—பெரும்பா. 445. கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுன்னம்—பெரும்பா. 446. மறமலீங்கு பல்புகழ்—பதிற்று. 12. பெரியபுராணத்தான திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் புரா ணத்து, “திரிபுரமெரித்த” என்னும் 4-ம் செய்யுளையும், திரு வாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்துள்ள 56-ம் திரு விளையாடலில், 9-ம் செய்யுளையும் பார்க்க. கல்லென்குற்றம்—பெரும்பா. 21.
549-550-551-556-567-569-70	கல்லென்குறக்கல். உருப்பில்குற்றத்து. தம்பெயர்த்தம்மொடுகொண்டனர் மாய்த்தோர். இழைமருங்கறியா நுழைநூற்கலிக்கம். தலைநாளன்புகடலொடுவழிசிறந்துபலநாளன்றிப் பிணம்பெறுகுவிர். செல்வேத் தில்லெவேத் தொல்பதிப் பெயர்ந் தென மெல்லெனக்கூறி. விதலியர் விளங்கிழையனிய.	உருப்பில் சுற்றமொடு—பெரும்பா. 447. மகையிலைபொல மாய்த்திடுனார் பலரே—புறநா. 27. கோக்கு நுழைக்கல்லா நுண்மைய அழவை—பொருந. 82-3. பலநாள பவீன்று பலரொடு செல்லினும் தலைநாள போன்ற வீரு ப்பின் மாதோ—புறநா. 101. சேருமெத் தொல்பதிப் பெயர்த்தென மெல்லெனக் கிளந்தனம்— பொருந. 121-2. மலை முத்தமொடு பாடினியனிய—பொருந. 161-2.

அடியின் எண்.	மலைபடுகடாத்தின் ழலம்.	பிறநூல்களின் பகுதிகளும், அவை உள்ள இடங்களும்.
569-70	"	மகளிர் வயங்கிழையனிய—பதிற்று 12. [159-78.
569-80	தலைவன் குமரமலைய.....நவ்வி.	தாமரை... குட்டி.....தரவிடைத் தங்க லோவிலனே—பொருந்.
571-2	"	பைம்பொற்றாமரை பாணர்ச்சுட்டி—பதிற்று. 48.
575	தேரையும் யானையயுக்கொடுத்தல்.	தேரோடுமரசிதறி—மதுரை. 224.
576	நிலந்தினக்கிடந்த நிதியம்.	நிலந்தினக்கிடந்த செங்கிதிச் செல்வம்—நணிகையாற்று. 25.
576-7	ஏற்றகை.	ஏற்றகை மாற்றுகை—நாடல்.
581-2	இலம்படுபுலவரேற்றகை நிறையக்கலம்பெயக்கவீழ்த்தகை.	இலம்படு புலவ ரேற்றகை னொயிரப் பொலஞ்சொரி வழுதி—பரிபாடல்.
	மலைநீர்வென்றெழு கொடியிற்றேன்றம்.	வரையழியருவியி னொளிமுகொழுதுடங்க; வரையினை விழிதரு மருவியின் மாடத்துக் கொடி தூடங்குதெரு; வான்கோய் வெல் கொடி வரைமறை யருவியின் வயின்வயி னூடக்க—பதிற்று. 25, 47, 69.
	"	விசய வெல்கொடி யுயிரி—மலை 91.
	"	விறல்சாணன் கொடி அருவியினூடக்க—மதுரை. 371 - 4.
	"	செங்கிள்கொட் முழிதரு தெண்ணீர் அவிர்துதில் புரையு மவ்வென் னருவி—தந்தி. 54 - 5.
588	குன்றுக்குழிக்குக்கை நாடுகிழுவோனே.	பழமுதிர் கோலை மலைகிழ வோனே—திருமுருகு. 817.
	"	காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே—பொருந். 248.
	"	ஒளிரிலக் கருவிய மலைகிழ வோனே—பெருங்கா. 500.
	"	நிலபெறு தணிகைமலை கிழவோனே—நணிகையாற்று. 417.

மலைபடுகடாத்தில் வந்துள்ள உவமைகள்.

முழுவொலிக்கு மேகத்தின் ஒலி உவமை :—1 - 3.

பெருவங்கியமென்னும் வாச்சியத்தின் ஒலிக்கு யானைத்துதிகையின் ஒலி :—6.

முழவுமுதலியவாச்சியங்களின் தொகுதிப் பொதிக்குப் பலாக்காய்க்குலை :—3 - 12. [புறநா. 128.]

ஒத்தபாறைக்குக் கற்படுத்தியஇடம் :—15.

செங்குத்தான மலைவழியின் காட்சிக்கு எடுத்து நிறுத்தியவழி :—16.

யாழிலுள்ள வார்த்தட்டின் உறழ்ச்சிக்கு மகளிர்மையிலுள்ள தொழுகளினுறழ்ச்சி :—21.

யாழிலுள்ள துளைகளின் ஒழுங்கிற்கு வாகம்பயிரின் கதிரீட்சி :—24 - 5

யாழிற் போர்த்தப் பெற்றுள்ள தோவின் நிறத்திற்குப் பொன்னினிறம் :—29.

மடந்தையின் கூந்தல் மணத்திற்குக் கல்யாணப்பெண்ணின் மணம் :—30.

யாழூறுப்பாகிய உத்தியின் தையலுக்கு மடந்தைமார்பின் உரோமாவலி :—31 - 4.

யாழூறுப்பாகிய கோட்டினது நிறத்திற்குக் களாப்பழத்தின் நிறம் :—36 - 7.

விறலியின் அடிகளுக்கு ஒடியினோத்தநாயின் நா :—42 - 3

விறலியர் கூந்தலுக்கு மயிலின் தோகை :—44.

விறலியர் கண்களுக்கு மாணின்கண்கள் :—45.

காட்டினது நிழலுக்கு ஆழ்த்தருளம் :—47 - 8; 259 - 65.

கூத்தன் நன்னனிடம் விரைத்து சென்றதற்கு மலை உச்சியினின்றும் வருகிறஆறு கடலை கொக்கி விரைந்து செல்லுதல் :—52 - 3.

பரிசில்பெறுதற்குச் சுற்றத்தாளோடி நன்னனிடம் செல்லும் கூத்தனுக்குப் பழமுண்ணுதற் பொருட்டு இனத்தோடு காட்டை லோக்கிச் செல்லும் வெளவால் :—54 - 65.

நன்னனுடைய மனைவியரின் தோன் களுக்கு மூங்கில் :—57.

மங்கையர் கண்களுக்குத் தாமரைமலர் :—58.

நன்னனுடைய மென்மைக்கு புதுப் பெருக்கானரீர் :—61.

நன்னன் வண்மைக்கு மேகம் :—75-8.

பகையைப் போக்கிவிளங்கும் கண்ணுக்கு இருளாப்போக்கி விளங்கும் சூரியன் :—84 - 5.

நன்னன் ஊரைச்சூழ்ந்த மதிலுக்கு மலை :—92.

மின்னலுக்கு வான் வெட்டிதண்ணுண்டாகும் வடு :—97.

முகண்டைப் பூவிற்குக் கார்த்திகைநாள் :—100 - 101.

எள்ளுப்பயிர்களின் காட்சிக்கு நீன்மணி :—102.

சுனைக்கு நீர்ச்சால் :—104.

தினைக்கதிர்களுக்கு யானைக்கண்களின் கைகள் :—107 - 8.

அவரைப் பூவிற்குத், தயர்க்கட்டிகள் :—109 - 10.

அவரைக்காய்க்கு அரிவாள் :—110.

உருண்டகல்லுக்கு எருமை :—114.

வாகின் கவைக்கதிர்களுக்கு வாதம் செய்பவனுடைய கைவிரல்கள் :—112.

சூரும்பின் தொகுதிக்கு வேற்படையாட்கள் :—116 - 9.

கருநெய்தற்பூவிற்கு மை :—124

இஞ்சிக்கிழங்கிற்குப் பாவை :—125.

கவலைக்கிழங்கிற்குப் பெண்ணாயினின் முழந்தாள் :—127 - 8.

மலையின் முகத்தே சாய்ந்து தோளும் வாகைப்பூவிற்கு அரணின்

முகத்தே தைத்த வேல்:—129 - 31.
 பேரார்தையின் முழக்கத்திற்குச் சிறு பறையின் முழக்கம்.—140 - 41.
 பலாக்காய்க்குக் கூத்தரின் முழவு:—143 - 4.
 செங்காத்தளுக்குத் தீ:—145.
 செங்காத்தளின் புதிய அரும்பிற்கு ஊன்:—145 - 6.
 செங்காத்தளின் இதழிற்கு நெருப்பு:—149.
 காந்தட்டூக்களின் மடல்கள் சிந்தப் பெற்ற பாறைக்கு வெறிக்களம்:—149 - 50.
 பலவகைப் பூக்களும் கமழப்பெற்ற மலைச்சாறுக்குக் கல்யாணவீடு:—151.
 அசோகம்பூவிற்கு நெருப்பு:—159. [குறிஞ்சி. 105, 115 - 9]
 கவண்கல்லுக்குக் கூற்றம்:—206 - 9.
 இருண்டகாட்டிற்கு இருளையுடைய இராத்திரி:—212.
 காட்டாற்று வழியே செல்லுதலுக்கு அகழின்வழியே செல்லுதல்:—214.
 கூத்தரின் பிள்ளைகளுக்குச் செம்மறியாடு:—217.
 வில்லுமிழ்கடுங்கணைக்கு மாரி:—226.
 யானைக்கு மலை:—225 - 7.
 மயிலிறகின் அடிக்குப் பலகறை:—234.
 ஆண்குரங்கிற்குக் கூத்தருடைய பிள்ளைகள்:—236 - 7.
 தேனடைக்குச் சக்கரம்:—238 - 9.
 நீணத்திற்கு நெய்வீழுது: 244.
 பன்றிக்கு இருளின் துண்டம்:—247.
 தெளிந்த நீரிற் குப் பளிங்கு —250
 குகைக்கு வீடு:—255.
 மலைப்பாம்பிற்கு வெட்டிச் சாய்த்த மரம்:—261.
 சோலைக்கு ஆழந்த குளம்:—259 - 65.
 பலவகைப் பறவைகளின் முழக்கத்திற்குப் பலவகைவாச்சியங்களின் முழக்கம்:—269.
 வழிச்சென்று வருந்துவோரைக் காத்தற்பொருட்டு நன்னனுடையமலை

வேடர் விரைந்துவருதற்கு நீரில்வீழ்ந்து வருந்துவோரைக் காத்தற்பொருட்டு ஒருவர் விரைந்து வருதல்:—279 - 80.
 அருவியாடுவோர் அதனைக் கையாற்குடையுந் தோறும் உண்டாகிற ஒசைக்குப் பலவகை வாச்சியங்களின் ஒசை:—296.
 வேங்கைப்பூவிற்குப் பொன்:—305.
 யானையின் முழக்கத்திற்கு இடிமுழக்கம்:—307 - 10.
 கல்லாற்றின் ஒலிக்குத் தேரொலி:—323 - 4; 571.
 காந்தட்டூவின் மடலுக்குத் துடுப்பு:—336.
 கரும்பின் ஆலைப்புகைக்கு மேகம்:—340.
 நன்னனுடைய மலையிலுள்ள அருவியோசை முதலியவற்றிற்கு மதயானையின் ஒசை:—296 - 348.
 நன்னனுடையமலைக்காட்சிக்குத் திருவிழாக்காட்சி:—351.
 வெள்ளை மேகத்திற்குப் பன்னிய பஞ்சு:—361.
 மேகத்தின் அண்மைக்குக் கைசென்று பிடிக்கும் தன்மை:—362.
 மேகங்கள் இயல்பாகவே துளிகளைத் துளித்தற்கு அவை வலியத் தூவுதல்:—363.
 குகைகளுக்கு ஒருவகைக்கிணறுகள்:—366
 கொதித்த கூரியகற்களுக்குக் காய்ந்த வேல்:—373
 யானைக்கு மேகங்கள்:—377, 580.
 கொடிகளின் இயற்கைப் பின்னலுக்குச் செயற்கைப் பின்னல்:—379.
 உருண்டகற்களின் நெருக்கத்திற்குப் போர்செய்யும் யானைகளின் நெருக்கம்:—384.
 பசுவின்பாலுக்குச் சங்கு:—409.
 ஆட்டின் தொகுதிக்குப் பலவகைநெல்லின் அரிசிகள்:—413 - 4.
 ஆட்டிமந்தையின் ஒலிக்குக் கடலொலி:—415 - 6.
 தோற்படுக்கைக்குச்சேணம்:—418 - 9.

அவரைவிறைக்கு வேங்கைப்பூ :—
434 - 6

ஒத்த தினையரிசிக்கு நறுக்கியபொன் :
—440.

தினையாவிற்குச் சருக்கரை :—444 - 5.
வேறுவேறுகிய பலவகைப் பொருள்
களின் இனியகாட்சிகளுக்கு யா
ழில் மாறிமாறி வாசிக்கப்படும் வே
றுவேறு இராகங்களின் இனிய
சேவிகள் :—450 - 53.

வரால் மீனாகுப் பெண்யானையின்
கை :—457.

வரால் மீனின் துண்டத்திற்கு உடுக்
கையின் கண்கள் :—457 - 8.

நெற்போருக்கு மலை :—461.

நீர்க்குமிழியின் சுழற்சிக்குக் குயவன்
சக்கரத்தின் சுழற்சி :—474.

தெருவிற்கு நதி :—481.

வீதிக்கூட்டத்திற்குத் திருவிழா க்
கூட்டம் :—481 - 3.

மனிதரொலிக்குக் கடலொலியும் மேக
வொலியும் :—482 - 3.

மாடத்திற்கு மலையும் மேகமும் :—
484.

மராமரத்தின் பூவிற்கு நெருப்பு :—
498.

செந்நிலத்திற்குச் சாதுவிலங்கத்தின்பா
ப்பு :—507.

பலாப்பழத்திற்கு முழவு :—511.

மாம்பழத்தின் சாற்றிற்குக் கற்கண்டி
ன்பொடி :—512 - 3.

தூற்றைக்கிழங்கிற்கு துகத்தடி :—
515

காந்தப்புவின் இதழ்களுக்கு உடை
ந்தவளைகள் :—519.

தேனிறுலுக்குச் சக்கரம் :—525.

நன்னனுடைய அரண்மனை வாயிலுக்
குக் காவிரி கடலொடு கலக்கு
மிடம் :—527 - 9.

யானைகளுக்கு மேகங்கள் :—530.

முழுவின் முழக்கத்திற்கு மேகமுழக்
கம் :—532.

புகழின்றி இறந்தபலருக்குச் சேயா
ற்று மணல் :—556.

பல ஆராய்ச்சிக்கு இடமாகிய மனத்
திற்கு நால்வகைப் பூதங்களுக்கும்
இடமாகிய ஆகாயம் :—558.

நன்னன் கூத்தர்பால் பின்னாள்வைத்
துள்ள விரும்பத்திற்கு அவன் அவ
ர்கள்பால் முதனாள்வைத்துள்ளவி
ருப்பம் :—555.

சேரின் ஒட்டத்திற்கு நீரின் ஒட்
டம் :—571 ; [323 - 4.]

யானைக்கு மலை :—572.

நன்னன்கொடைக்கு மேகம் மழை
சொரிதல் :—579 - 80.

அருவிக்கு வென்று உயர்த்திய கொ
டி :—581 - 2.

மலைபடுகடாத்தின்பொழிப்பு.

முழவுமுதலிய வாத்தியங்களை அடக்கிய பைகளைக்கட்டிய காம ரததைத் தோளில்தாங்கிக்கொண்டு மலைபக்கத்துள்ள அரியவழியில் நடந்துவந்தது, இளைப்புறம்ப பாணரும் விறலியரும்குற்ற மாநிழலிலிருந்த கூத்தர்தலைவனே, *யாங்கள், முன்பு *உமமினும் வறுமையுற்று வாடியிருந்தவாகளே. இப்போது நன்னன்பாறசென்று பரிசில்பெற்றுக் கவலையற்றவருகின்றேம்; நீங்களும அவனை அடைவீராயின் நல்ல பயனை அடைவீர்கள், என்னைச் சந்தித்தமையால, நீங்கள், புறப்பட்டவேளை நல்லவேளையே; நல்ல சகுனத்தையும் நீவிர் பெற்றிருத்தல் கூடுமென்று எண்ணுகிறேன் இனி, அவனுரை அடைதற்குரிய வழியின் நன்மைதீமைகளையும் இடையிடையே தங்கித்தங்கி இளைப்பாறுவதற்கு ஏற்ற இடங்களையும் அவனுடையமலைநாட்டிலும் காட்டுநாட்டிலும் தன்பனைநாட்டிலுமௌள்ள உணவின்வகைகளையும் அவனுடையமலையின் தனமையையும் அங்கங்கேயுள்ள சோலைகளாகுகள இவற்றின இயல்புகளையும் அவனுடையவன்மையையும் அவனது அறிவின்வன்மையையும் அவனுடைய நாளோலக்கச்சிறப்பையும் அவன்குற்றத்தாறு நல்லொழுகத்தினையும் அவனுடைய நவீரமென்னுமமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் 'காரியுண்டிக்கடவுள்' என்று திருநாமம்பெற்ற சிவபெருமானது இயல்பையும் அவனதுதலைமையையும் அவன் முன்தோள்களின்பெருமையையும் அவன்ஊரின் இயல்பையும் உள்ளவாறு சொல்லுவேன. அவற்றைக் கேட்டிடுக; அவன் நகரத்துக்குச் செல்லுகின்றவழி, மற்ற ஊர்களுக்குச்செல்லுகின்ற வழிகள் போன்றதன்று; அது புதுவருவாய்களையுடைய ஊர்கள் நெருங்கப்பெற்று எங்கும்காணப்படாத புதியகாட்சிகளையுடையது; வேண்டியகாலத்தில மழைபெய்கையினாலே அங்கங்கேயுள்ளவர்கள் விரும்பியபடியே பயிர்கள் விளைந்துவிளங்கும் கொலைகளில் முச்சுட்டைக்கொடிகள் கார்த்திகைநகத்திரம்போன்ற பூக்களைப்பெற்று விளங்கும்; எள்ளுப்பயிர்கள் ஒரு கைப்படியில் ஏழுகாய்களே அடங்கும்படி நெய்யொழுகக்காய்த்து வளராதிருக்கும்; விளையாட்டுச்சண்டைசெய்கின்ற யானைக்கன்றுகளின் குகுகை ஒன்றோடொன்று பிணை

* யாங்களென்பதும் உமமென்பதும் இவைபோற பன்வருவனவும் உண்ப்பாட்டுப்பன்மை.

ந்தாற்போலவே தினைக்கதிர் ஒன்றோடொன்றுநெருங்கி அறுத்தற் குரிவயருவத்தைப்பெற்றுத் தோன்றுகிறதும்; தினையையறுத்தகொல் லைகளில் அரிதாள்தோறும் அவரைகள் தயிர்க்கட்டிகளைப்போற் பூக் களைக்கிழே உதிர்த்து அரிவாள்போன்ற காய்களையுடையனவாய்த் தோன்றும்; வாகமயயிர்கள், எருமைகள்கிடந்தாற்போலக் கற்கள் மிக்கவழியிடத்தில் தருக்கம்பேசுவோனுடைய இணைந்துதோன்றும் கைவிரல்களைப்போன்று இரட்டித்தகதிகள் முற்றி அரிவாளாலே அரிததுறுகிறதும்; ஐவனநெல்லும் வெண்ணெல்லும் பால்கட்டிச் சிறிதுமுற்றி நார்திசைக்காற்றுக்களாலும் ஊடறுக்கப்பட்டு நன்றாக விளைந்துகாணப்படும்; கரும்புகள் மிசவளர்ந்து வேற்படைகளையுடைய சேனைகள் ஒடுதல்போலவே காற்றாலே ஒருபக்கமாகச்சாய்ந்து அசையா நிற்கும்; காட்டிலே மூங்கில்காய்த்தநெல் அவுவிடிக்கும்பதத்தைக் கொண்டு தோன்றும்; வெண்சிறுகடுகுசள், உழாமல் களைக்கொட் டால் அடிவரைந்துகொத்தும்தோட்டங்களில் விதைக்கப்பட்டு நெருங்கி விளைந்திருக்கும்; கருநெய்தல்கள் கருமையென்பதே வடிவாகோ ண்டதென்னும்படி மலர்ந்துவிளங்கும்; இஞ்சிகள் பாவைபோன்ற கிழங்குகளையுடையனவாய் உறைப்புச்சுவையைப்பெற்றுத் தோன் றும்; கவலைக்கிழங்குகள் குழிகள்தோறும் பெண்யானையின் மடித்த முழந்தாளைப்போலச் சிறந்து வளர்ந்திருக்கும்; யானையை வேல்குத் தினாற்போலச் சிறுமலையின்மேலே தம்முடைய பூக்கள்படும்படிநிற் கும் வாழைகளின்காய்க்குலைகள் பழுத்து விளங்காநிற்கும்; பெரு மூங்கில்கள் காய்த்து முற்றியநெல்லுடன் கூடி அசையாநிற்கும்; அசை லங்களிலும் நிலவிசைத்தால் மாங்கள்பலனைக்கொடுத்தலால் நான விண்யழங்கள் காற்றாலே உதிர்த்து பாறைகளிலே பரந்துகிடக்கும்; விடாய்த்தகாலத்தில் வாயில்நீருறுதற்குக்காரணமான உயவைக்கொடி கள் எங்கும் படர்ந்துதோன்றும்; கூவைக்கிழங்குகள் முற்றிக்கிடக் கும்; தேமரம்பழங்கள் சாறுமிசுந்து உண்பாரை வேறென்றிற்செல் லாதபடி துடித்துவிளங்காநிற்கும்; ஈரப்பலாக்களின்பழங்கள் தாளை வெடித்து உள்ளேயுள்ளவிதைகளைச் சிந்தாநிற்கும்; பலாமரங்கள் வழிப்போக்கர்களான கூத்தர்களுடையமத்தளங்கள்போலவே கீழும் மேலும் காய்த்து முற்றி விளைந்துதோன்றுகிறதும்.

இவற்றையெல்லாம் பாடித்துக்கொண்டுசென்று பாறைகள்தோ றுமுள்ள வேடர்களுடையசிறிய ஊர்களிலே தங்குவிராயின், அணர் களால் நல்லஉணவுகளைப்பெறுவீர்; பெற்றஅன்று அங்கே அவர்க ளுடன்தங்கி இளைப்பாறி நெருப்புப்போன்ற அசோகம்பூக்களைச் சுற்

றத்துடன் சூடிக்கொண்டு அம்மாங்களுள்ளசெவ்வியவழியிற்போய்ப் பின்பு மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்றுஉரிஞ்சி ஒலிக்கும் மலையிலுள்ள அரியவழியில் இறங்கிச்சென்று அதன்பக்கத்துள்ளசீதார்களை அடைந்து, “யாங்கள் நன்னனுடையகூத்தரோம்” என்றுசொல்லுவீராயின், நீங்கள் அவ்வூராரால் அழைக்கப்பெற்று, நெடுந்தூரம்நடந்துவந்த உம் முடையவருத்தம் தீரும்படி இனியமொழிகளைக்கூறிப் பின் அவர்கள், நெய்யில்வெந்தபொரியலையும் அழகியதினைச்சோற்றையும் கொடுக்க உண்டு மகிழ்வீர்; நன்னனுடைய மலைமேலுள்ளநாடு மிகச்சிறந்தது. அங்கேசெல்லுவீராயின், நீர்பெறுவனவற்றைச்சொல்லுவேன்; கேட்பீராக: உடும்பின்தகையோடு கடமானுடையகொழுத்தஇறைச்சியையும் முள்ளம்பன்றியின் இறைச்சியையும் கலந்துகின்று இடையிடையே தேனாற்செய்த கள்ளின்தெளிவை மிகப்பருகிப் பின்பு நெல்லாற் சமைத்தகள்ளினையும்உண்டு களிப்புற்றுத் துயின்று விடியற்காலத்துள்ள உம்முடைய மயக்கத்தீரும்படி பலாவிதையின்மாவையும் புளியையும் கலந்துவைத்தமோருலையில் மூங்கிலரிசியைச்சொரிந்து ஆக்கியசோற்றைக் குறமங்கையர், தங்கள்தங்கள்பிள்ளைகளைக்கொண்டு, அண்ணன், அம்மான் என்றற்போன்ற முறைப்பெயர்களைக்கூறு வித்து உங்களைத்தடுத்த அழைத்துஉண்பிக்க அவ்வுணவையும் மலையுச்சியிலிருந்துகொண்டுவந்த சந்தனம், அகில், பொன், மணிமுதனிய வற்றையும் அவர்களுடையமனைகள்தோறும் பெற்று மகிழ்வீர்; இங்ஙனம்பெறுதலினாலே தாமதித்து நன்னனிடைம்சென்று பெறக்கருதிய பரிசிலை நீவிர் மறக்கவும்கூடும்; அன்றியும் தெய்வங்கள் விரும்பும்பூக்களைக் கிட்டினாலும் அங்கேயுள்ள வரையாமகளிர் இருத்தலைக்கண்டாலும் உயிர்போம்படி வெதும்பி நடுங்குதற்கும் உரியீராவீர்; ஆகையினாலே அம்மலையிடங்களிற் பலநாள்களில்லாது இறங்கி நிலத்திலுள்ள நாட்டிற்கெல்லாமின்; துன்புபுனத்தைஅழிக்கும் பன்றிகளைப்பிடித்தற்கு துழைவழிகள் தோறும் பொருத்திவைக்கப்பட்ட கற்பொறிகள் அவ்வழிகளிலுண்டு; ஆதலால் அவ்வழியிற்போகஎன்னுவிராயின், இராத்நிரியில் மிகுந்திருட்டுவேளையிற்செல்லாமற் பொழுதுவிடிந்த பின் செல்லுவீராக; சிறுவழிகளிற் பருக்கைக்கற்களாலாகிய மேட்டு நிலத்தில் வெடிப்புக்கள்உண்டு; அவ்வெடிப்புக்களில் பாம்புகள்மறைந்து ஒடுங்கிக்கிடக்கும் குழிகளும் உள்ளன. அக்குழிகளை மாங்களின்மேலே ஏறிக்கையைக்கொட்டிப்பார்த்துவிட்டு, அப்பாம்புகள் மிகமும்படி விறலியர்அஞ்சலிசெய்து வாழ்த்தாநிற்க மிருகங்கள் கிடக்கும்வழியினின்றும் சிறிதுகடக்கப்போய் வலப்பக்கத்துவழியை

உமக்குவழியாகக்கொண்டுபோவீராக; வினைந்த துணைக்கொல்லையைக் காத்தறகுவரது அதனைச்சூழ்ந்தகுறவர் யானைகளால் அஃது அழிந்துபோவதற்குவருந்தி மிகஉயர்ந்தபாணிலேஏறி, பக்கத்துள்ளகுறங்காட்டி டத்தேநின்ற அநதயானைகள் பகற்காலத்தில் அங்கேநின்றும் வேறிடங்களுக்குப்போய்விடும்படி அவர்கள்விசியகவணகற்கள் குறங்குகள் தங்குட்டிகளோடு அஞ்சியோடும்படி இடையேயுள்ளமூங்கில் களைக்கடந்து தவறாமல்வரும்; அவை யமன்போன்றவை ஆதலால், அக்கற்கள் உங்கள் மீமலைபடாதபடி மாங்கனிலே மறைந்துசெல்லுவீராக. இராக்காலத்தையொத்த காவற்காட்டினையும் யானைகளைவிழங்கும் முதலைகள் தங்கப்பெற்று, குமிழிகள்சுழன்றுவரும் மடுக்களையும் நீர்குத்தினிடங்களையும் உடையவாய் ஏறுதற்கும் இறங்குதற்கும் அரியனவாயிருத்தலினாலே அகழியிலே இறங்கிச்சென்றற்போலும் காட்டாற்றுவழிகள் கால்வழுக்கும் இடங்களையுடையன. அவ்விடத்திற் பெரியமாங்கனிற்சுற்றிக்கிடக்கின்ற பெருங்கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டும் ஒருவரையொருவர் பாதுகாத்துக்கொண்டும் பிள்ளைகளோடே போவீராக; பக்கமலையில் விழுந்தவர்களை மறைத்துவிடும் படியானஆழமுள்ள குளங்களுக்குஅருகில் இடத்தைமறைத்துக்கொண்டிருக்கும் நுண்ணியபாசி ஊன்றியிட்டஅடியை ஓடப்பண்ணும்; அன்றியும் அவ்விடங்கள் செல்லுதற்குஅருமையையுமுடைய; அதற்குப்பரிசாரமாக வழிகளின்இருபுறத்தும் பின்னிவளர்ந்த சிறு மூங்கில்களின்கோல்களையும் கொறுக்காந்தட்டைகளின் கோல்களையும் பற்றுக்கோடாகப்பிடித்துக்கொண்டுபோயின். முகபடாத்தாற்பொலிவுபெற்றனவும், மலைபோன்றனவும், போர்த்தொழிலிலே பயின்றனவுமாகிய யானைகளையும் வில்லிவிருந்து மழைபோலத்தாழ்ந்து விழும் வேகமான அம்புகளையுமுடைய முன்படைபால்அழகுபெற்றதும், பூக்களையுடையமடுக்களுள்ள ஆற்றங்கரையிலுள்ளதும், மதிலையுடையதுமான * திருப்பதியையடைந்து, கோயிலிலுள்ளவரும் துதித்தற்கரியவருமாகிய காரியுண்டி க்கடவுளைத்தரிசிக்கும்பொழுது அவரை நீவிர் வணங்கிவிட்டு உடனேசெல்லுக; அங்ஙனம் செல்லுதலைத்தவிர்ந்து உங்களுடையவாத்தியங்களை வாசிக்கவேண்டா; வாசிப்பிராயின், அம்மலையில் இடைவிடாமற்பய்துகொண்டிருக்கும் மழையால் உங்களுடையவாத்தியங்களெல்லாம் நனைந்துபோய்விடும். அல்லாமல் நீங்கள் போதலும்அரிது. அன்றியும் அந்தக்காட்டிற் † பலகறைபோன்ற வெள்ளிய வேர்கள்பொருந்திய பீலியையுடையமயில்கள் அடி இளை

காரியுண்டிக்கடவுளெழுந்தருளிய ஸ்தலம்.

† சோழி.

த்துநின்றாலும் கூத்தருடையபிள்ளைகள்போன்ற ஆண்குறக்குகள் நீண்டமுங்கிற்களைகளிலே பாய்ந்தாலும் செங்குத்தான மலையின்பக்கத்துள்ள தெய்வங்கள்விரும்பியமலையில் தேருருள்போல வைக்கப்பட்டுள்ள தேனடைதோற்றினாலும் அவற்றை விரைவாக நீங்கள்பார்க்கவேண்டா. பார்த்தால் வழி தப்பிவிடும். அங்கணம்போய் மலை வழியிலேயுள்ள காட்டிற் செல்லுவீராயின், உயர்ந்த பாணின்மேலேயிருந்து கொல்லையைக்காப்பவன் எய்தஅம்பால் தன்மார்பில் புண்மிருந்து அந்தஅம்போடேஒடிப்போய் வழியிற்கிடப்பதாகிய கொழுத்தபன்றியைக் காண்பீர்; கண்டால், இழைந்த மூங்கிலிலிருந்து உண்டாகியதீயினுலே கெட்டகாற்றம்உண்டாகாதபடி அதனைவதக்கி மயிர்போகச்சீவித் தின்று சுணையிலே கலக்கமறத்தெளிந்து பனிங்கு போன்றரீரை வழிவந்த இளைப்புத்தீரும்படி குடித்து மிகுந்ததையைப் பொதியாகக்கட்டிக் கைக்கொண்டு அவ்கிடத்தே இராத்நிரி வேணையில் அப்பாற்போவதைநிறுத்திவிட்டு உய்முடையவிடுபோன்ற குகைகளிலே பிள்ளைகளோடே தங்குங்கள்; இங்கணம்தங்கி இளைப்பாறிவிட்டு ஹியற்காலத்திலேஎழுந்து செவ்வியவழியிற்செல்லுவீராக; செல்லுங்கால் யானையைவிழுங்குவதும் வெட்டிய பெருமாம்கிடந்தாற்போவதுமாகிய பெரும்பாம்பு விழுந்துகிடக்கும்வழியை விட்டு விலகிச்செல்லுக; செல்லுகையில் தெய்வங்களன்றி மாவிடாக் விரும்பப்பாடானவாய் அங்கேயுள்ளபூக்களையும், பழங்களையும், குளங்களைக்கண்டாற்போலும் குளிர்ச்சியையுடைய மரங்களின் தொகுதி களையும் இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் பார்த்துக்கொண்டே யான்கூறிய அடையாளங்களைநினைந்து அவற்றை அணுகாமற்செல்லுவீராக; செல்லுங்கால், காடுகளைபெல்லாம் காணுதற்குரிய அகன்றஇடத்தையுடைய உச்சிமலையில் பெல்லமெல்லப் போவீராக; அங்கணம் போகையில் மிகுந்தநிழலையுடைய மரங்கள்நெருங்கின குறுங்காட்டிலே வெயில்வெப்பம்இல்லாததும் திசையக்கம்உண்டாகும் இராக் காலத்திலும் வலியவில்லையுடையவர்களாய் மிருகங்களை ஆராய்ந்து கொண்டு சுழன்றுதிரியும் குறவர்கள்குட்டம் பகவிலும் மயங்குதற் குரியதுமான குன்றத்தை அடைவீர்; அடைந்தால் அதனிடத்தே செல்லுதலை ஒழிக. சென்றால் திசையக்கத்தால்வருந்துவீர், ஆதலால் அதனருகிலுள்ள விசாலமானபாறையிற் சேர்ந்துநின்று கல்லெண்ணம் ஓசையுண்டாகும்படி தும்முடையவாத்தியங்களைக் கொட்டுவீராக; கொட்டினால், நன்னனுடையகட்டையால் காட்டைக்காத்துக்கொண்டு உச்சிமலையில்இருக்கும் வேடர்கள்பலர், அப்பொழுது

அவ்வாத்தியவோசையைக்கேட்டு, வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுவருந்தும் மனிதர்களின் துன்பத்தைக்கண்டு ஓடிவந்து விரைந்துஎடுப்பாரைப் போலே, உங்கள்வருத்தம்தீரும்படி மிகவிரைந்துவந்து நறியபூக்களையும் இனியபழங்களையும் உங்களுக்குக்கொடுப்பார். நீங்கள் அம்மலர்களைச்சூடி அப்பழங்களைஉண்டபின், இடையூறுமிகுந்தவழியில் அவர்கள் உங்களுக்குமுற்படச்செல்லுவர். நீங்கள் அவர்களின்னேசென்று சுற்றத்தோடு மனமகிழ்ச்சியைஅடைவீர். அடைந்து அவர்கூறியதிகையைஉட்கொண்டு, புதியராயவந்தோர் பார்த்தாலும் அவர்கள் தலைகளைச் சுற்றச்செய்யும் பக்கமலையில் குறியனவும் நெடியனவுமாகிய குவடுகளினின்றும் முறைமைப்பட இறங்கிப் பூக்கள் பார்த்தரிழுவிலே இளைத்திருப்பின், அப்பொழுது திசைகடோறும் அருவியாடும் தெய்வமகளிர் அவ்வருவியைக் கையாற்றுகடையுந்தோறும் உங்கள் வாத்தியத்தைப்போல உண்டாகிற இனியஒசையையும், மலைமேலிட்ட பரணிலுள்ளவேடர்கள் தினைப்புனத்திற்புகுந்து தின்னும்பாணைத் தலைவனைப் பிடித்தற்குச்செய்யும் ஆரவாரத்தையும், குகையில் தங்கியிருக்கும் முள்ளம்பன்றி தனது கூரியமுள்ளால் எய்து வருத்துகையினிலே வீழ்ந்தவேடர்கள் அழும் முழக்கத்தையும், தம் கணவர்மார்பில் புலிபாய்ந்தமையாலுண்டாகிய விழுப்புண்ணை ஆற்றறுதற்கு இது தக்கதென்று எண்ணிக் குறத்தியர்பாடும் பாட்டாலெழுந்தஒசையையும், முதனாளிலேபூத்த வேங்கைமாத்தின்பூக்களைச் சூடக்கருதி, தாம்பாடினால் அது தாழ்ந்துகொடுக்குமென்றுநினைந்து மகளிர் புலிபுலியென்றுகூப்பிடும்ஒலியையும், கருவுற்ற பெண்யாணைக்கு அது வேண்டியஉணவுகளைக்கொடுத்து ஆண்யாணை பாதுகாத்துவிட்டுப் போகும்போது புலி ஒளித்திருந்து பார்த்து அதனைவருத்த, அது கண்டபெண்யாணை தன்னுடையசுற்றத்தோடே வருந்திக்கூப்பிடும் இடிபோன்றகுரலையும், எடுத்தற்குஅரியவெடிப்பில் தன்கையினின்றும் வீழ்ந்துஇறந்த தன்குட்டியின்பொருட்டுச் சுற்றங்களோடுகூடிக் கத்தும் மந்தியின்ஆரவாரத்தையும், முசுக்கலை ஏறமுடியாதென்று எண்ணும்படி உயர்ந்தமலையிலே அசையாதபடிநட்ட கண்ணைவிவழியாகச்சென்று தேனீக்கள்சேர்த்துவைத்த தேனடையைஅழித்துத் தேன்கொள்வோர்செய்யும் ஆரவாரத்தையும், இவற்றிற்கைக் கொண்டபொருள்கள் நன்னனுக்குத் திறைகொடுத்தற்குச் சாலுமென்று சிற்றாண்களை அழித்தவேடர் மகிழ்வுறுச்செய்யும் ஆரவாரத்தையும், நறவைக் காலையிற்சூடித்தவேடர் மான்றோல்போர்த்த சிறு பறைமுழங்க உச்சிமலையில் தம்மனைவியோடு ஆடும் குரவைக்கத்தின்

ஒலியையும், கல்லின்மேல்வரும் ஆறுகள் வெடிப்புக்களில் வீழ்ந்து தேர்
கள்வந்தாற்போல இடைவிடாமல் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையும், சுழி
யில் அகப்பட்ட யானைகளைக் கோபந்தணிவித்துத் தறியிற்கட்டுதற்குச்
செய்யும் பாகருடைய ஒசையையும், மூங்கிலாற்செய்த தட்டைப்பறை
யைப் புடைத்துக்கொண்டு தினைப்புனத்தில்கிளியை ஒட்டுகின்ற மகளி
ருடைய ஆரவாரத்தையும், இடையரும் குறவரும் வென்றகன்வெற்றி
தோன்ற ஆரவாரிக்கும்படி காளையும் மரையானேறும் முதுகிடாத
வலியுடனே புண்ணுண்டாம்படி ஒன்றோடொன்று முட்டிப் பொரும்
கல்லென்கின்ற ஆரவாரத்தையும், எருமைக்கடாக்கள் தம்மிற்பொரும்
ஆரவாரத்தையும், எல்லாரும் உண்டபின்பு மிஞ்சிக்கிடக்கும் பலாப்
பழத்தின் சுளையிலிருந்து விதையைக்கொள்ளுதற்கு யானைக்கன்றுக
ளைப்பினைத்துக் கார்தள்மடலாலே அடித்து அவற்றைக் கடாவிடும்
பிள்ளைகளின் ஆரவாரத்தையும், ஆலைகளிற் கரும்பினின்று சாறுகொள்
ளும் ஒலியையும், தினையைக்குற்றும் மகளிர் பாடும் உலக்கைப்பாட்டின்
ஒலியையும், சேம்பையும் மஞ்சளையும் பன்றிகள்தோண்டிவிடாதபடி
காப்பவர்கள்கொட்டும் பன்றிப்பறையின் ஒசையையும், இந்த ஒசைக
ளால் மலையினிடத்திலெழும் எதிரொலியையும் கேட்பீர். நன்ன
னுடைய மலை, மகளிர் ஆடுதற்கு வற்ற மத்தளங்கள் இடைவிடாமல் ஒலி
த்துக்கொண்டிருக்கும் ஊர்களிலுள்ள திருநாளை ஒத்து உங்களுக்குச்
சிறந்துதோன்றும். அங்கே காணுதற்கு இனியவற்றைக் கண்குளி
ரக்கண்டும் கேட்பதற்கு இனியவற்றைச் செவிகுளிரக்கேட்டும் உண்ப
தற்கு இனிய உணவுகளைப் பாராட்டியுண்டும் இந்துகர்ச்சி இன்னும் உண்
டாவதாகவென்று பழைய உறவினரைப்போன்ற முறைமையினை உடை
யிராய்ச் சிலநாள்தங்கி அம்மலை உமக்குப்பின்னாகும்படி செல்லுமின்.
சென்று பக்கமலையிலே விறலியர் குறிஞ்சிப்பண்ணைப்பாட அங்கே
யுள்ள தெய்வங்களைக் கையால்தொழுது, 'எங்குறைமுடித்தால் உம
க்கு இவைதருவேம்' என்று துதித்துவேண்டிக்கொண்டு அப்பாற்
போவீராக; போய்க் கார்காலம் வருமளவும் பன்னியபஞ்சுபோல
மேகங்கள்கிடக்கும் பெரியமலையிடத்தில் மிகவும் சமீபமான இடத்தி
லுள்ள கரியமேகக்கூட்டம் திவலைகளைத் தூவுகையினாலே திசையறி
யாமல் மயங்கும் சுற்றத்தோடே காவியவாத்தியங்கள் நனையாதபடி
கிணறுகள் போன்ற குகையிலேபுகுந்துகொள்ளுக. பின்பு பெரியகல்லு
களில் முறிந்துநிற்கும் மலைகளை அடையாமல் தன் அழகால் பார்ப்போ
ருடைய கண்ணொளியை வாங்கிக்கொள்ளும் மலையிலுள்ளனவாகிய
குழிகளாலுண்டாகுந் துன்பங்களை மாற்றிக்கொள்ளுதற்குக் காம

ரத்தை ஊன்றுகோலாகக்கொண்டு செல்லுவீராக. செல்லுகையில் வேல்காய்ந்தாற்போன்ற குடுமிக் கூர்ந்தக்கோயுடையபாறையில் வெய்யில்வேகையிற்செல்லாமல் அந்திப்பொழுதிற் போவீராக. அவ்வழிகளில் நன்னனுடையசேனைத்தலைவரோடே யானைக்கூட்டங்கோயுடையனவும் போர்செய்யவந்த அரசர்களுடைய நிலைமையைக்கெடுப்பனவுமாகிய அரண்கள் பலவுள்ளன. அந்தஅரண்களில் பின்னிலைத்தாற்போலக் கொடிகள் பிணங்கியிருக்கும்சிறுகாட்டையுடைய வழிகடோறும் உங்களுள்ளே முன்னேபோகிறவர் தம்முதலில்அடியாதபடி வாங்கிவிட்டகோல்கள் யாழின்பத்தரையும் முழுவின்கண்ணையும் கெடுத்துவிடாமல் காத்துக்கொண்டு பின்னேபோகிறவர் தவறாமல் அவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு மெல்லமெல்லச் செல்லுக. சென்றால், யானைஒன்றோடுஒன்று மலைந்தாற்போல நெருங்கியிருக்கும் கற்களினிடத்தே காடுகள் மிகப்பலஉள்ளன. தாம் புறங்கொடுத்து ஓடியவிடத்துப் பகைவாரசிரித்துஒலிக்க, அதுபொருமல் நாம்உயிர்விடுதற்கு இது நல்லசமயமென்று மீண்டுவந்து பொருது தம்முடையஉயிரை விட்ட மறவாருடையபெயர்களை எழுதி நட்டகற்கள் முதுகிட்டுப்போனவரைஇகழும் கவர்த்தவழிகள் மிகப்பலவாயிருக்கும்; உம்முடைய இசை அந்நிகல்வினுள்ள தெய்வத்திற்கு விருப்பமுண்டாகும்படியாழைவாசித்துவிட்டு விரைந்துபோவீராக. உங்களுள் வழியறிபாமற்போய் மீண்டுவந்தபுதியவர்கள், பின்வருகிறவர்களுக்கும் அவ்வாறு போய்மீளாதபடி பலவழிகளுங்கூடினசந்தியைக் கையாலேதுடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புல்லை முடிந்துவைத்திடுக. நீங்கள்போகும்இடத்தில் மராமரத்தின்நிழலிலே இவ்வாறு பொருதுபட்ட இன்னொன்று உலகம்அறிவதற்குப் பொருதுபட்ட வீரப்பெயர்களை எழுதி நட்டப்பட்டனவாகியகற்கள் தெய்வத்தன்மைமிக்குந்து பிறகாடுகளைஇகழும் கவர்த்தவழிகளில், நன்னனுடையபகைவாருக்கும் அருநிலங்கள் பலவுள்ளன; அவை, தத்தப் ஊர்களிலிருந்து மனிதர்நினைத்தாலும் நடுங்குதற்குக்காரணமானவை. 'நன்னனைநினைந்து செல்லுகின்றேம்' என்று அவர்களிடம்கூறுவீராயின், அவர்களுடையஊர்கள் உங்களுக்கு நன்னனுடையபழையஊர்களைஒக்கும்; ஆதலால், அங்கே இளைத்தஇடத்தே இளைப்பாறி அஞ்சாமற்போவீராக; தன்பிணையைப் புலிபாய்ந்து கொல்லுகையினாலே கலைமான் மனம்வருந்தி அதனைக் கூப்பிடுங்காடுகளில் முறையேபோய், வில்லோசைக்குஅஞ்சின மரையேறுகள் விரைந்தோடும்காட்டில் வேறிடத்திற்சென்று மேய்ந்துவந்த பசுக்களின்இனியபாலை இடையர்கொண்டுவந்து சொரிகையி

னாலே அவர்களுக்கு விருந்தினராவீர்; பண்டங்களைவிற்றுவாங்கின பலவகைநெல்லின் அரிசியைப்பொத்து நிறம்வேறுபட்ட பலவகைஆடுகளின் திரள்களிலே இராக்காலத்திற்கெல்லுவிராயின், அங்கேயுள்ளார் சமைத்துவைத்திருந்த பார்சோற்றையும் பாளையும் பெறுவீர். அவற்றைஉண்டு சேணமிட்ட படுக்கையைஒத்த மென்மையை யுடைய ஆட்டுத்தோலிலே கொடியவிலங்குகள்வாராமல் இடையர்வைத்துள்ளநெருப்பைத் துணையாகக்கொண்டுதங்கி அப்பாற்செல்லுவீராக; செல்லும்பொழுது நாடுகாக்கும் வேடர்களைக்காண்பீர்; காண்பிராயின், அவர்களுக்கு 'நன்னன்பாற்செல்லுகின்றேம்' என்று கூறுமின்; கூறின், அவர்கள் தகைகளையும் கிழங்குகளையும்கொடுத்து உங்களை நலிந்துதின்னப்பண்ணிப் பாதுகாப்பார்களேயன்றி வருத்தமாட்டார்கள்; அவற்றையுண்டு அவ்விடத்தில் அவர்கள்போகச்சொன்னவழியையே வழியாகக்கைக்கொண்டுபோமின்; அக்காடு அத்தன்மையது; அப்பண்பைக்கண்டுமகிழ்ந்து மராமத்தினது பூங்கொத்தும் யாமரத்தின்பூவும் ஆகியஇவற்றைத் தளிர்களோடேசேர்த்து மால்நாராற்கட்டின கண்ணியைச்சூடி மழைபெய்யப்பெற்றுக் குளிர்திருக்கும் வழியிலுள்ளநீரைக்குடித்துக் குளித்து, அதனை வழிக்கும்முகந்துகொண்டுபோமின்; போனால், புல்வேய்ந்த குடிசைகடோறுமுள்ள குடிகளிடத்தே, புளிக்கரைத்தஉலையிலே அவரைவிதை, மூங்கிலரிசி, நெல்லரிசி இவற்றைச் சொரிந்துஆக்கின புளியங்குழைப் பகலில் வழிவந்தவருத்தந்தீரும்படி இராத்திரி உணவாகப் பெறுவீர்; பெற்று இளைப்பாறி அவ்விடத்தே சிலநாள்தங்குவீராயின், தினைமாவோடு சோற்றுருண்டையை உள்ளீடாக நெய்விழுதைக்கொண்டு உண்ணும்படி அவர்கள்கொடுக்க நாடோறும்பெறுவீர்; அவற்றைப்பெற்று உண்டு, பனிரீங்கும்படி விறகுகளைஎரித்துக் குளிர்காய்ந்து நன்றாகத்தாங்கிவிட்டு விடியற்காலத்தில் நிமித்தம் பார்த்துக்கொண்டு போவீராக; போனால், காஞ்சிமரத்தினையும் நீர்வந்துபொருகின்ற அறுகம்புல்பார்த இடங்களையும் விளைநிலங்களையும் சோலைகளையும் இடைச்சேரிகளையுமுடைய நன்னடைதட்பனைநாடு, நீங்கள் பலநாள்தங்கினாலும் ஒருநாள்தின்றாலும் யாழின் பண்ணை மாறிவாசித்தாற்போன்ற நுகர்தற்கு நன்றாகிய பலபொருள்களை ஊர்கடோறும்உடையது. அந்நாட்டையடைந்தால், காலையில் உழவர் நெல்லைமுகந்துதராநிற்பர். கள்விற்கும்வலையருடைய மகளிர் வாளைமீனின்தகையை வரான்மீனின்தகையோடே கலந்து கொடுத்து நெல்முளையாலாக்கினகள்ளின்தெளிவையும் கொடுப்பக்

களக்கடோறும் அவற்றைப்பெறுகுவிர்; அவற்றைப்பெற்றபின்பு, இவை நன்னனுக்கும் உணவாதற்கு அமையுமென்று கண்டோர்மயங்கும்படி அங்கங்கேயுள்ளவர்களிட்ட இறைச்சிகளோடுகலந்துஆக்கினசோற்றைச் சுற்றங்களோடு உண்டு மருதப்பண்ணைவாசித்து இளைப்பாறிவிட்டுப்போயின்; போய், நெல்லறுப்பார்கொட்டிம்தண்ணுமைக்கு அஞ்சிய எருமைக்கடா தும்மேல்வாராதபடி பாதுகாத்துக்கொண்டு சேயாற்றின்கரைவழியேசெல்லுமின்; சென்றால், சோலைகளையும் மதியையும் திருநாளென்றுகூறும்படி சனங்கள் அடர்ந்து இடம்பெருத கடைவீதியையும் பலகவர்த்தன்மையையுடைய குறுந்தெருக்களையும் பழங்குடிகளையுடையனவாய் மிகவுயர்ந்தமாடங்களை இருபுறத்திலும்பெற்று ஆறுபோலத்தோன்றும் பெருந்தெருக்களையுமுடைய தாய்ப் பொருட்டிள்ளிலைபெற்ற அவனுடையபழையணர் மிகவும் துரியதன்று. அவ்வூரிற்சென்று பகைவரைவெல்லும்வீரர்கள் வேலைச்சாத்திவைத்திருக்கும் பலதெற்றுவாசல்களையுடைய கோபுரவாயிலில் யீயமின்றிப்புகுவீராக; புகுந்துசென்றால், அம்பலங்களில் அயலூரிலிருந்துவந்து தங்குவோராகிய கூத்தர்முதலியோர் உங்களைக்கண்டு, “ இவர்கள் நன்னனைப்பார்த்தற்குவருபவர்கள் ” என்றுகருதி, தனியேயிருந்த தங்கள்வருத்தம்போம்படி உங்களை விரும்பினராக எண்ணி எதிர்கொள்ளுவார்கள்; நீங்கள் அவர்களோடு அளவளாவி யிருந்துவிட்டு, பின், ஆமான்கன்றும் காடிக்குட்டியும் முதுகிடத்தே கால்களையுடைய எண்கால்வருடைக்கிடாயும் பாம்பின்வலியைக்கெடுத்த கிரிப்பிள்ளையும் மரையான்குழுவியும் ஆண்டெம்பும் மயிலும் காட்டுக்கோழிச்சேவலும் பலாப்பழமும் மாம்பழமும் நறைக்கொடியும் நூற்றைக்கிழங்கும் கற்பூரமும் மிக்கவிலையுள்ளமாணிக்கமும் யானைக் கொம்புகளும் கார்த்தட்டிலும் புன்னைப்பூவும் மஞ்சாடிப்பூவும் சந்தனமும் மிளகின்காய்க்குலையும் மூங்கிற்குழாயிலே முற்றினதேற்றைச் செய்த கள்ளின்தெனியும் மூங்கிற்குழாயிலேதோய்த்த எருமைத்தயிரும் தேனடையும் ஈரப்பலாவின்பழமும் ஆகியஇவைகள், வருபவர்களால் நன்னனுக்குச் கையுறையாகவைக்கப்பெற்றிருத்தலின், காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் புகாரைப்போன்ற அரண்மனைவாயிலே அடைந்து, பின் அரண்மனைமுற்றத்தை அணுகி, முழவுஒலிப்பப் பெருவங்கிய முழங்க யாழ்நரம்பின்ஒசையுடனே ஒத்துப்பாடுபவரும் தலைவனைக் கண்டாற் செய்யக்கடவதனை அறிந்தவரும் பழையமுறைமையினின்றும் தப்பாதவருமாகியவிறுவியர், முதலில் கடவுளைவாழ்த்தினபின்பு, நீங்கள் பாடவேண்டியபுதியபாட்டினைப் பாடிமுடித்துவிட்டு நன்னனை

நோக்கி, “உலகமுள்ளவளவும்கீர்த்திநிற்கும்படிக்கொடுப்பதாயிவ் கடப் பாட்டைமுடித்த தலைமையையுடையோனே” என்றுசொல்லி, பின்பு வெற்றியாலுண்டாகும் பலவகைப்புகழ்களையும் கீம்பொறிகளையும் தன்வயமாக்கிய அவன்வெற்றியையும்புகழ்ந்து, உங்களுடையமனத் திலுள்ள மற்றப்புகழ்களையும்பாடுமின்; அவற்றை முற்றக்கேட்டற் கும் உடன்பாடில்லாதவனாகி அவன் உங்களைநோக்கி, “என்மீதுள்ள கிருப்பத்தால் நீகீர்இங்குவந்ததே அமையும்; வழிவந்தவருத்தம் துமக்கு மிகுதியாகவுள்ளது” எனமுகமன்கூறி, பின் சான்றோர்பல ருடன் சமயமிருக்குமண்டபத்தே தான்இருந்து, “உயர்ந்தஅரசவரி மையையும் நல்ல அமைச்சர்முதலியோரையும் பரந்தகாட்டினையும் துண்ணிய அறிவினையுமுடையராயிருந்தும், இரந்தோர்க்கு, ‘யாம்வறு மையையுடையேம்’ என்றுகூறி மறித்தகையினையுடையாய்த் தம் பெயரைத் தம்மொடுகொண்டு முற்றக்கெட்ட அரசர், சேயாற்றுமண லினும்பலர்; அதனால், கம்முடையவாழ்நாள் புகழோடேகழிவதாக” என்றுகருதித் கொடுத்தற்றொழிவிலே விரிந்தஉள்ளத்தோடே பரி சில்பெறுதற்குநிரூட்சிச்சென்ற உம்மைக்காட்டிலும் தான்மிகமகிழ் ந்து இனிமையாக உங்களைப்பார்த்து நூலின்போக்குவரவுதெரியாத துண்ணிய உடைகளை உங்களுடையஇடையிலே உடுக்கச்செய்து அவ் விடத்தே நீங்கள் பலநாள் தங்குவீராயினும் இனியதகைகளையும் வெண்ணெல் அரிசிகளையும் முட்டில்லாமல் முதனான்போன்றகிருப்பத் தோடேதரப் பெறுகுவீர்; பெற்று அவ்விடத்தில், ‘எம்முடையஊர்க் குப்போகக்கருதுகின்றேம்’ என்று அவன்பொறுக்கும்படி மெல்லெ னச்சொல்லி விடைகேட்பீராயின், அவன் இயல்பாகியகொடைத்தொழிலாலே வளம்பிழைப்பறியாதபடி நதியத்தோடே தேர்கள் யானை கள் பசுத்திரைகள் குதிரைகள் ஆகிய இவற்றையெல்லாம், உங்களிலே தலைவனாகத்தன் பொற்றாமரையைச்சூட, கிறலியர் பேரணிகலங் களைப்பூண, பரிசிலாகக்கொடுத்துப் போகச்சொல்லுவன்; ஆதலால், வினைந்துசென்று அவன்பாற் பரிசில்பெற்று வாழ்வீராக.

*மலைபடுகடாம்.

நச்சினூர்க்கினியருரையும் விசேடக்குறிப்பும்.

- திருமழை தலைஇய விருணிற விசம்பின்
 விண்ணீதி ரிமிழ்சை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
 திண்வார் விசித்த முழுவொ டாருளி
 நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டன்
 மின்னிரும் பீலி யணித்தமைக் கோட்டொடு
 கண்ணிடை விடுத்த களிறையுயராத தூம்பி
 னிளிப்பயி ரிமிருங் குறும்பரந் தூம்பொடு
 விளிப்பது கவருந் தீங்குழ றுதைஇ
 நடுவுநின் றிசைக்கு மரிக்குறற் றட்டை
- க0 கடிகவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி
 நொடி தரு பாணிய பதலையும் பிறவுங்
 கார்கோட் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்ப
 நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்
 கடுக்கலித் தெழுந்த கண்ணகன் சிலம்பிற்
- கரு படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி
 னெடுத்துநிறுத் தன்ன விட ருஞ் சிறுநெறி
 தொடுத்த வாளியர் துணைபுணர் கானவ
 ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
 மடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணு
- உ0 திடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகித்
 தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவநிற்
 கடிப்பகை யணைத்துந் துகேள்வி போகாக்
 குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நார்பி
 னாலே தீர வுரீஇ வரகின்
- உரு குரல்வாரந் தன்ன நுண்ணு யிரீஇச்
 சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி
 யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப்
- இந்நூலுக்கீழ் கூத்தாற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு.
 கேள்விபோகாதெனவும் பாடம்.

- புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப்
புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை
- ௩௦ வதுவை நாமும் வண்டும மைம்பான்
மடந்தை மாண்ட துடங்கெழி லாகத்
தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் கடுப்ப
வகடுசேர்பு பொருந்தி யளவினிற் றிரியாது
கவடுபடக் கவைஇய சென்றுவாங் குந்தி
- ௩௫ துணங்கர துவறிய துண்ணீர் மாமைக்
களங்கனி யன்ன சுதழ்ந்துகிள ருருவின்
வணர்நதேந்து மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியா
முமைவரப் பண்ணி யருணைறி திரியா
திசைபெறு திருவின் வேந்தவை யேற்பத்
- ௪௦ துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணரொ
டுயர்ந்தோங்கு பெருமலை யூரின் றேறலின்
மதந்தபு ஞமலி நானி னன்ன
துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சேறடிக்
கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிசூத் தசைஇ
- ௪௫ விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டக்
திலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்றக்
கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற்
புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவிற்
புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சிக்
- ௫௦ கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ
தூமலர் துவன்றிய கரைபொரு நிவப்பின்
மீமிசை நல்யாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
கிபாமவ ணின்றும் வருது நீயிருங்
கனிபொழி கானங் கிளையொடு ணீஇய
- ௫௫ துணைபறை நிவக்கும் புள்ளின மானப்
புணைதார்ப் பொலிந்த வண்டுபடு மார்பின்
வலைபுணை யெழில் . . . வாங்கமைத் திரடோண்
மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பி
- ௬௦ ன்சைநுவல் வித்தி னசையே ருழுவர்க்குப்
புதுநிறை வந்த புனலஞ் சாயன்
மதுமா றோரா நன்றுணர் குழ்ச்சி

- வின்னவி றடக்கை மேவரும் பெரும்பூ
 ணன்னன்சேய் நன்னற் படர்ந்த கொள்கையொ
 ௬௫ மிள்ளினிர் சேறி ராயிற் பொழுதெதிர்த
 புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலி
 னாற்றி னளவு மசையுநற் புலமும்
 வீற்றுவளஞ் சுரக்குமவ னாடுபடு வல்சிய
 மலையுஞ் சோலையு மாபகல் கானமுந்
 ௭௦ தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு நிற்பப்
 பலர்புறங் கண்டவ ரருங்கலந் தரீஇப்
 புலவோர்க்குச் சுரக்குமவ னீகை மாரியு
 மிகமுநர்ப் பிணிக்கு மாற்றலும் புகழுநர்க்
 கரசுமுழுது கொடுப்பினு மமரா நோக்கமொடு
 ௭௫ தூத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்
 வீயாது சுரக்குமவ னாண்மகி ழிருக்கையு
 நல்லோர் குழீஇய நானவி லவையத்து
 வல்லா ராயினும் புறமறைத்துச் சென்றோரைச்
 சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி
 ௮௦ நல்லிதி னியக்குமவன் சுற்றத் தொழுக்கமு.
 நீரகம் பனிக்ரு மஞ்சவரு கடுந்திறற்
 பேரிசை நளர மேள யுறையுங்
 காரி யுண்டி க் கடவுள தியற்கைபு
 பாயரு ணீங்கப் பகல்செய்யா வெழுதரு
 ௮௫ ஞாயி றன்னவவன் வசையில் சிறப்பு
 மிகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேள
 துகம்படக கடந்து நூழி லாட்டிப்
 புரைதோல் வரைப்பின டவனிழற் புலவோர்க்குக்
 கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றெல்லோர் வரவு
 ௯௦ மிரைதேர்ந் திவருங் கொடுத்தாண் முதலையொடு
 திரைபடக் குழிந்த கல்லகழ் கிடங்கின்
 வரைபுரை நிவப்பின் வானோ றிஞ்சி
 யுரைசெல வெறுத்தவவன் மூதூர் மாலையுங்
 கேளினி வேளேரீ முன்னிய திசையே
 ௯௫ மிகுவளம் பழுதிய யாணர் வைப்பிற்
 புதுவது வந்தன் றிதுவதன் பண்பே
 வான மின்னு வசியுபொழிய வாளு

திட்ட வெல்லாம் பெய்க்காங்கு வினையப்
பெயலொடு வைகிய விபன்க ணிருமபுனத்

க00 தகலிரு விசுமபி னுஅல் போல

வாலிசின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை

நீலத் தன்ன விதைபபுன மருங்கின்

மருளி பாயாது மலிதுளி தழாலி

னகளத் தன்ன நிறைசுனைப் புறவிற

க00 கவவை போகிய கருங்காய் பிடியேழ்

நெய்கொள வெழுகின பல்கவ ரீரெண்

பொய்பொரு கயமனி முயங்கு கைகடுபபக்

கொய்பத முற்றன *குலவுக்குர லேனல

வினையிர்ப பித்தாவின் வயக கருவிதொறுங்

கக0 குளிர்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை

மேதி யன்ன கல்பிறங் கியவின்

வாதினை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி

யிருமபு கவர்வுற்றன பெருமபுன வரகே

பாலவார்பு கெழீஇப் பல்கவர் வளிபோழ்பு

கக0 வாலிதின் வினையதன வைவனம வெண்ணெல

வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற நென்னக

காலுறு துவைப்பிற கவிழக்கனைத் திறைஞ்சிக

குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற

றாகை கலமருந் தீங்கழைக் கருமபே

கஉ0 புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி

னவற்பதங் கொண்டன வம்பொ ளுத தோரை

தொய்யாது வித்திய துளர்ப்பி துடவை

யையவி யமன்ற வெண்காற செறுவின்

மையென விரிந்தன நீண்டு நெய்தல

கஉ0 செய்யாப பாவை வளர்ந்தகவின் முற்றிக

காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து

வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக குழிதொறும

விழுமிதின் விழந்தன கொழுங்கொடிக் கவனென

காழ்மண் டெஃகங் களிற்றுமுகம் பாய்ந்தென

கஉ0 ஆழ்மல ரொழிமுகை யுயாமுகந தோயத்

துறுகல சுற்றிய சோலை வாயை

* குலவுக்குரலெனவும் பாடம்.

- யிறகுருலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக்
கூழம் றலமரு முந்து முகலறைக்
கால மனறியு மரமபயன் 'ம்காடுததவிற்
- க௭௫ காலினுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன்
மாறுகொள வொழுகின லுழை நீருயவை
நூறெடு குழியின கூவை சேறுசிறந
துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணிரிந்
தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி
- க௭௬ விரலான்று படுக ணுகுளி கடுப்பக்
குடினா யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக்
கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெதிரிச்
சுரஞ்செல் கோடியர் முழுவிற் றாங்கி
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே
- க௭௭ தீயி னன்ன வொன்செங் காந்தட்
வேற கலித்த புதுமுனை யூன்செத்
தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவ
லூஉ னன்மையி னுண்ணு துகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தாடிய்
- க௭௮ வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை மதாறு
மணவில கமழு மாமலைச் சாரற்
றேனினர் கிழங்கின ணுனர் வட்டியர்
சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கிப்
பொருதுதொலை யானைக் கோடுசீ ராகத்
- க௭௯ தூவொடு மலிந்த காய கானவர்
செழுமபல யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே
யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவி
ரன்றவ ணைசஇ யற்சேர்ந் தல்கிக்
கன்றெரி யொள்ளினர் கடும்பொடு மலைந்து
- க௮௦ சேந்த செயலைச் செபபம் போகி
யலகுகுகழை நரலு மாரிப் படுகர்ச்
சிலம்படைந் திருந்த பாக்க மெய்தி
நோனாச் செருவின் வலம்படு நோன்றாண்
மான விறல்வேள் வயிரிய மெனினே
- க௮௧ தும்மில் போல நிலலாதுபுகுக்
கிழவிர் போலக் கேளாது கெய்திச்

ம லை ப டி க ட ர ம்.

- சேட்புலம் பகல வினிய கூறிப்
 பருஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையோடு
 குருஉக்க ணிறடிப் பொம்மல் பெறுகுங்
- க௭0 றேறித் தருஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
 வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேதல்
 குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
 பழஞ்செருக் குற்றதும் மனந்த றீர
 வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காம்
- க௭௫ வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
 முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை
 பணவுநாய முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ
 வெண்புடைக் கொண்ட துயத்தலைப் பழனி
 னின்புளிக் கலந்து மாடோ ராகக்
- க௮0 கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து
 வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ
 நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக்
 குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி
 யகமலி யுவகை யார்வமொ டனைஇ
- க௮௫ மகமுறை தடுப்ப மனைதொ றும் பெறுகுவிர்
 செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய
 பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியி
 ரனைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே
 நிரையிதழ்க் குவளைக் கடிவீ தொடினும்
- க௯0 வரையர மகளி ரிருக்கை காணினு
 முயிர்செல வெம்பிப் பணித்தலு முரியிர்
 பலநா ணில்லாது *நிலனாடு படர்மின்
 விளைபுன நிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப்
 புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லரும்பொறி
- க௯௫ யுடைய வாறே நள்ளிரு ளலரி
 விரிந்த விடியல் வைகினிர் கழிமி
 னளிந்து பலர் வழங்காச் செப்பந் துணியின்
 முரம்புகண் ணுடைந்த பாலவற் போழ்விற்
 காந்துபாம் பொடுங்கும் பயம்புமா ருளவே
- ௨00 குறிக்கொண்டு மரங்க் கொட்டி நோக்கிச்

* நிலனாடுபடாமனனநும பாடம்.

- செறிதொடி விறவியர் கைதொழுடப் பழிச்ச
வறிகு நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக் கழிமின்
புலந்துபுனிற்று போகிய புனஞ்சூழ் குறவ
ருயர்நிலை யிதண மேறிக் கைபுடையூஉ
௨௦௫ வகன்மலை யிறும்பிற் றுவன்றிய யானைப்
பகனிலை தளாகுருவ கவணுமிழ் கடுங்க
விருவெதி ரீர்ங்கழை தத்திக் கல்லெனக்
கருவிர லும்கம் பார்ப்போ ரிய
வுயிர்செரு மரபற் கூற்றத் தன்ன
௨௧௦ வரும்கிசை தவிராது மரமறையாக் கழிமி
னுரவுக்களிறு கரக்கு மிடங்கு ரொடுங்கி
யிரவி னன்ன விருடுங்கு வரைபிற்
குமிழி சுழலுங் குண்டுகய மடுக்க
ரகழிழிற் தன்ன கான்யாற்று நடவை
௨௧௫ வழுஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பிப்
பருஉக்கொடி வலந்த மகலை பற்றித்
துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ
டொருங் ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமி
னழுந்துபட் டலமரும் புழகமல் சாரல்
௨௨௦ விழுந்தோர் மாய்க்குங் குண்டுகயத் தருகா
வழும்புகண் புதைத்த துண்ணீர்ப் பாசி
யடிநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
முழுநெறி யணங்கிய துண்கோல் வேரலோ
டெருவை மென்கோல் கொண்டனிர் கழிமி
௨௨௫ னுயாநடை மாக்கற் புகர்முகம் புதைய
மாரியி னிகுதரு வில்லுமிழ் கடுங்கணைத்
தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானைச்
சூழியிற் பொலிந்த சுடர்ப்பூ விலஞ்சி
யோர்யாற் றியவின் மூத்த புரிசைப்
௨௩௦ பராவரு மரபிற் கடவுட் காணிற்
றொழாநிர் கழியி னல்லது வறிது
தும்பியந் தொடுத லோம்புமின் மயங்குதுளி
மாரி கலையுமவன் மல்லல் வெற்பே
யலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக்
௨௩௫ கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் றளரினுங்

கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅரன்ன
நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னாகனினை
நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற் றெடுத்த
ஞர்பக லடுக்கத்துப் பிரசங் காணினு

உச௦ நெடுமேன ஞாகக லோம்புமி னுரித்தன்
நிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவீர்
வரைசோ வசூந்திற் கானத்துப் படி வே
கழுதிற் சேனே னேவொடு போக
யிழுது னனை வானிணஞ் செருக்கி

உச௫ நிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி
னெறிகெடக் கிடந்த ளி நம்பிண ரெருத்தி
னிருடுணிந் தன்ன வேனங் காணின்
முளிகழை யிழைந்த காடுபடு தீயி
னளபுகை கமழா திருயினிர் மிசைந்து

உ௫௦ துகளறத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க்
குவனையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி
மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருஉக்கட் பொதியினிர்
புட்கை போகிய புன்றலை மகாரொ
டற்கிடை கழித லோம்பி யாற்றது

உ௫௫ மில்புக் கன்ன கல்லனை வகிமி
னற்சேர்ந் தல்கி யசைத லோம்பி
வான்கண் விரிந்த விடிய லேற்றெழுந்து
கானகப் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்
கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண்

உ௬௦ மைந்துமலி சினத்த களிற்றுமது நழிக்குந்
துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி
யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோர்
மறந்தமை கல்லாப் பழனுமு ழிறந்து
பெரும்பயங் கழியினு மாந்தர் னன்னு

உ௬௫ ரிருங்கால் வியும் பெருமரக் குழாமு
மிடனும் வலனு நினையினிர் நோக்கிக்
குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்
கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்துக்
கூடியத் தன்ன குல்புணர் புள்ளி

உ௭௦ னுகா ணனந்தலை மென்மெல வகன்மின்

மாநிழற் பட்ட மாம்பயி லிறும்பின்
ஞாயிறு தெறாஅ மாக நனந்தலைத்
தேள மருளு மமைய மாயின
மிறாஅ வன்சிலையர் மாதேர்பு கொட்குங்

உஎடு குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே
யகன்கட் பாரைத் துவன்றிக் கல்லென
வியங்க லோம்பிது மியங்க டொடுமின்
பாடி னருளிப் பயங்கெழு மீமிசைக்
காடுகாத் துறையுங் கானவ ருளரே

உஅ0 நிலைத்துறை வழிஇய மதனழி மாக்கள்
புனற்படு பூசலின் விரைந்துவல் லெய்தி
யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர்
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி
பூறு நிரம்பிய வாறவர் முந்துற

உஅரு தும்மி னெஞ்சத் தவலம் வீட
விம்மென் கடும்போ டினியி ராகுவி
ரறிஞர் கூறிய மாதிரங் கைக்கொள்பு
குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர்
நோக்கினும் பணிக்கு நோய்கூ ரடுக்கத்

உக0 தலர்தாய வரிநிழ லசையினி ரிருப்பிற்
பலதிறம் பெயர்பவை கேட்குவிர் மாதோ
கலைதொடு பெரும்பழம் புண்கூர்ந் தூறலின்
மலைமுழுதுங் கமழு மாதிரந் தோறு
மருவி *நுகரும் வானர மகளிர்

உகரு வருவிசை தனிராது வாங்குபு குடைதொறுந்
தெரியிமிழ் கொண்டது மியம்போ லின்னிசை
ரிலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல்
விலங்கன் மீமிசைப் பணவைக் கானவர்
புலம்புக் குண்ணும் புரிவளைப் பூசல்

௩00 சேயனைப் பள்ளி பெய்கொறு முள்ளி
னெய்தெற விழுக்கிய கானவ ரழுக்கை
கொடுவரி பாய்ந்தெனக் கொழுநர் மாப்பி
னெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காப்பென
வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாட

துக்ககுமனமும் பாடம்.

௩0௫ றலைநாட் பூத்த பொன்னினர் வேங்கை
மலைமா ரிதே மேமப் பூசல்
கன்றரைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி
வலிக்குவரம் பாசிய கணவ னோம்பளி
னொண்கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தெனக் கிளையொடு

௩௧0 நெடுவரை யியம்பு மிடியுமிழ் தழங்குஞால்
கைக்கோண் மறந்த கருவிரன் மந்தி
யருவிடர் வீழ்ந்ததன் கல்லாப் பார்ப்பிற்கு
முறிமே யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச்
சிறுமை யுற்ற கிளையாப் பூசல்

௩௧௫ கலையை யற்ற காண்பி நெடுவரை
†நிலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாகப்
பெரும்பயன் றொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை
யருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை
திருந் துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென

௩௨0 நறவுநாட்செய்த குறவர்தம் பெண்டிரொடு
மான்றோற் சிறுபறை கறங்கக் கல்லென
வான்றோய் மீமிசை யயருங் குழவை
நல்லெழி நெடுந்தே ரியவுவந் தன்ன
கல்யா றொவிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை

௩௨௫ நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்
தூவுச்சினர் தணித்துப் பெருவெளிற் பிணிமார்
விரவுமொழி பயிற்றும் பாக ரோதை
யொலிகழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறுங்
கிளிகடி மகளிர் விளிபடு பூச

௩௩0 வினத்திற் தீர்ந்த துளங்குமி னல்லேறு
மலைத்தலை வந்த மரையான கதழுவடை
மாறா மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப
வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய

௩௩௫ நல்லேறு பொருடங் கல்லென் கம்பலை
கார்தட் டுடுப்பிற் கமழ்மட லோச்சி
வண்கோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ
முண்டிபடு மிச்சிற்காழ் பயன்கொண்மார் கன்று

† நிலைபுணர்ந்திட்டவென்றும் பாடம்

- கடாஅவு வுறுக்கு மகாஅ ரோதை
 ௩௪௦ மழைகண் டன்ன வாலைதொறு ளெரேரோனக்
 கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பி னேத்தமுந்
 திணைகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளையுஞ்
 சேம்பு மஞ்சளு மோம்பினர் காப்போர்
 பன்றிப் பறையுங் குன்றகச் சிலம்பு
 ௩௪௧ மென்றில் வணைத்து மியைந்தொருங் கீண்டி
 யவலவு மிசையவுந் துவன்றிப் பலவுட
 னலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த
 மலைபடு கடாஅவு மாதிரத் தியம்பக்
 குருஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர்
 ௩௪௨ முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண்
 விழவி னற்றவன வியன்கண் வெற்பே
 கண்ண டண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டு
 முண்டற் கினிய பலபா ராட்டியு
 மின்னும் வருவ தாக நமக்கெனத்
 ௩௪௩ தொன்முறை மரபினி ராகிப் பன்மாண்
 செருமிக்குப் புகலுந் திருவார் மார்ப
 னுருமுறு கருவிய பெருமலை பிற்பட
 விறும்புது கஞலிய வின்சூல் விறலியர்
 நறுங்கா ரடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடி க்
 ௩௪௪ கைதொழுஉப் பாவிப் பழிச்சினிர் கழிமின்
 மைபடு மாமலை பனுவலிற் பொங்கிக்
 கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி
 தூஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற்
 நேளந் தேறுக் கடும்பரிக் கடும்பொடு
 ௩௪௫ காஅய்க் கொண்டதும் மியந்தொய் படாமற்
 கூவ லன்ன விடாகம் புகுமி
 னிருங்க லிகுப்பத் திறுவரை சேராது
 குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவத்து
 நின்று நோக்கினுங் கண்வாள் வெளவு
 ௩௪௬ மண்கணை முழவின் றலைக்கோல் கொண்டு
 தண்டு காலாகத் தளர்த லோம்பி
 பூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே
 யயில்காய்ந் தன்ன கூர்ங்கற் பாறை

- வெயில்புறந் தஞ்சை மின்ன வியக்கத்துக்
 ௩௭௫ கதிர்சின்ன தணிந்த வமையத்துக் கழிமி
 னுரைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு
 புரைதவ வுயரிய மழைமருள் பஃரோ
 லாசநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
 பின்னி யன்ன பிணங்கரி னுழைதொறு
- ௩௮0 முன்னோன் வாங்கிய கடுவிசைக் கணைக்கோ
 லின்னிசை நல்யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி
 மண்ணார் முழுவின் கண்ணு மோமபிக்
 கைபிணி விடாது பைபயக் கழிமின்
 களிறு மலைநதன்ன கண்கடு குறுகற்
- ௩௮௫ றளிபொழி காணந் தலைதவா பலவே
 யொன்னுத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்தென
 நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்
 செல்லா நல்விசைப் பெயரொடு நட்ட
 கல்லேச கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே
- ௩௯0 யின்புறு முற்றைகதும் பாட்டுவிருப் பாகத்
 தொன்றொழுகு மரபினும் மருபிசுத்துத் துணைமின்
 பண்ணெற் கறியாப புலம்பெயா புதுவிர்
 சநது நீனிப புன்முடிந் திடுமின்
 செல்லுந் தேவத்துப் பெயர்மருங் கறிமார்
- ௩௯௫ கல்லெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த
 கடவு ளோங்கிய காடேச கவலை
 யொட்டா தகன்ற வொன்னுத் தெவ்வர்
 சுட்டினும் பனிக்குஞ் சுரந்தவா பலவே
 தேம்பாய் கண்ணித் தேர்வீச கவிகை
- ௪00 யோம்பா வள்ளற் படர்ந்திகு மெனினே
 மேம்பட வெறுத்தவவன் றொஃறினை மூதா
 ராங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்கே
 யசைவுழி யசைஇ யஞ்சாது கழிமின்
 புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்மினை யுள்ளிக்
- ௪0௫ கலைநின்று விளிக்குங் காண மூழிறந்து
 சிலையொலி வெரீஇய செங்கண் மரைவிடை
 தலையிறும்பு கதழு நாறுகொடிப் புறநின்
 வேறுபுலம் படர்ந்த வேறுடை யினத்த

முலைபடுகடாம.

- வளையான் தீம்பான் மிளை சூழ் கோவலர்
 சக0 வளையோ ருவப்பத ஈருவனர் சொரிதலிற்
 பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் தீர்ந்ததும்
 புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்
 பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன
 தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக்
 சகரு கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும்
 பல்யாட் டினநிறை யெல்லினிர் புகிளே
 ப் பா லும் தவையும பண்ணாது பெறுகுவிர்
 நாய்மமரி ரடக்கிய சேக்கை யன்ன
 மெய்யுரித் தியற்றிய நிதியுதட் பள்ளித்
 சஉ0 தீத்துணை யாகச் சேந்தனார் கழிமின்
 கூப்பிடு கடக்குங் கூர்நல் லம்பிற்
 கொடுகிற் கூளியர் கூவை காணிற்
 படியோர்த் தேய்த்த பணிவி லாண்மைக்
 கொடியோள் சணவற் படர்ந்திசு மெனினே
 சஉரு தடியுங் கிழங்குந் தண்டினர் தரிஇ
 யோம்புந ரல்ல துடற்றுக ரில்லை
 யாங்குனியங் கொன்றி னதுவதன் பண்பே
 தேம்பட மலர்ந்த மரா ஆ மெல்லிணரு
 மும்ப லகைத்த வெண்முறி யாவுந்
 சகஉ0 தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி
 திரங்குமர நாரிற் பொலியச் சூடி
 முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை தண்ணென
 வுண்டனி ராடிக் கொண்டனிர் கழிமின்
 செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன
 சகரு வேய்கொ ளரிசி விதவை சொரிந்த
 சுவல்லினை நெல்லி னவரையம் புனிங்கு
 ழற்கிடை யுழந்ததும் வருத்தம் வீட
 வகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய
 புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்
 சச0 பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணை ரரிசி
 வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை
 தண்ணை னுண்ணிழு துள்ளீ டாக
 வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவிர்

விசையங் கொழித்த கழி யன்ன

சசரு வுண்ணுநர்த் தடுத்த றுண்ணிடி நுவனை
நொய்ம்மா விறகின் னெகிழி மாட்டிப்
பனிசே ணீங்க வினிதுடன் றுஞ்சிப்
புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழியின்
புல்லரைக் காஞ்சிப் புனல்பொரு புதவின்

சசு0 மெல்லவ விருந்த ஆர்தொறு நல்லியாழ்ப்
பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும்
பன்னு ணிற்பினுஞ் சேந்தனர் செலினு
நன்பல வுடைத்தவன் றண்பனை நாடே

*கண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ

சசுரு வலையோர் தந்த விருஞ்சுவல் வானை
நிலையோ ரிட்ட நெடுநாண் ணேடிற்
பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வராஅற்
றுடிக்க ணன்ன குறையொடு விரைஇப்
பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்

சசு0 நெண்டாடு செறுவிற் றராய்க்கண் வைத்த
விலங்க லன்ன போர்முதற் றொலைஇ
வளஞ்செய் வினைஞர் வல்சி நல்கத்

துளங்குதசம்பு வாக்கிய பசம்பொதித் தேற
லிளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொ றும் பெறுகுவிர்

சசுரு முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டுபடக் கமழந் தேம்பாய் கண்ணித்
திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக்
கண்டோர் மருளக் கடும்புட னருந்தி
யெருதெறி களம ரோதையொடு நல்யாழ்

சசு0 மருதம் பண்ணி யசையினிர் கழியின்
வெண்ணை லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச்
செங்க ணெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்
கண்செலன் முன்பொடு கதழ்ந்துவரல் போற்றி
வணிகலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலுந்

சசுரு துண்செலற் றலைவா யோவிறந்து †வரிக்குங்
காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின்

சண்புமலி, காண்புமலியென்றும் பாடம்.

† பனிக்குமென்றும் பாடம்.

மலைபடுகடாம்.

- யாண ரொருகரைக் கொண்டனிர் கழிய
 னிதியர் துஞ்ச நிவந்தோங்கு வரைப்பிற்
 பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ
 ௪௮௦ வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத்
 தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென
 விகழுநர் வெருஉங் கவலை மறுகிற்
 கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு
 மலையென மழையென மாட மோங்கித்
 ௪௮௫ துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும்
 பனிவார் காவிற் பல்வண் டிபிரு
 நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்
 பொருந்தாத் தெவ்வ ரிருந்தலை துமியப்
 பருந்துபடக் கடக்கு மொள்வாண் மறவர்
 ௪௯௦ கருங்கடை யெல்கஞ் சாத்திய புதனி
 னருங்கடி வாயி லாயிராது புகுமின்
 மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்
 வெல்போர்ச் சேளய் பெருவிற லுள்ளி
 வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக்
 ௪௯௫ கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினிதி னோக்கி
 விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப்
 பரிபுலம் பலைத்ததும் வருத்தம் வீட
 வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்த
 தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட
 ௫௦௦ மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி
 யுமை யெண்கின் குடாவடிக் குநளை
 மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுந்தாள்
 வரைவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தக
 ராவுக்குறும் பெறிந்த சிறுகட் டீர்வை
 ௫௦௫ யளைச்செறி யுழுவை கோளுற வெறுத்த
 மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி
 யாக்குவிரித் தன்ன செந்நில மருங்கிற்
 பரற்றவ முடும்பின் கொடுந்தா னேற்றை
 வரைப்பொலிந் தியலு மடக்கண் மஞ்ஞை
 ௫௧௦ கானக் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்
 கானப் பலனின் முழவுமருள் பெரும்பழ

மிடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின்
வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரந்
துவற் கலித்த விவரநனை வளர்கொடி.

௧௧௧ காஅய்க் கொண்ட நுகமரு ணுறை
பருஉப்பளிங் குதிர்த்த பலவுறு திருமணி
குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை
முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிள்
வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்த

௧௧௨ ணைகந் திலக நறுங்கா ழாரங்
கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசங்கறி
திருந்தமை விளைந்த தேக்கட் டேறல்
கானிலை யெருமைக் கழைபெய் தீரதயிர்
நீனிற வேரி பாய்ந்தென நெடுவரை

௧௧௩ நேமிபிற் செல்லு நெய்க்க ணிறுஅ
லுடம்புணர்பு தாநீயு வாசினி யனைத்துங்
குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி
கடன்மண் டழுவத்துக் காவாய் கடுப்ப
நோனாச் செருவி நெடுங்கடைத் துவன்றி

௧௧௪ வானத் தன்ன வளமலி யானைத்
தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி
மழையெதிர் படுகண் முழவுக ணிகுப்பக்
கழைவளர் தூம்பின் கண்ணிட மிமிர
மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்செ சீறியாழ்

௧௧௫ நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக்
கடவ தறிந்த வின்ஞால் னிறலியர்
தொன்றெழுகு மரபிற் றம்மிபல்பு வழாஅ
தருந்திறற் கடவுட் பழிச்சிய பின்றை
விருந்திற் பாணி கழிப்பி நீண்மொழிக்

௧௧௬ குன்றா நல்லிசைச் சென்றே ருப்ப
லின்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப
விடைத்தெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென
வென்றிப் பல்புகழ் விறலோ டேத்திச்

௧௧௭ சென்றது நொடியவும் விடாஅ னைசைதா
வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிதெனப்

- பொருமூரெனெதிரிய வயவரோடு பொலிந்து
திருநகர் முற்ற மணுகல் வேண்டிக்
கல்லெ னெனக்க னல்வலத் திரீஇ
- ௧௧௦ யுயர்ந்த கட்டி லுருப்பில் சுற்றத்
தகன்ற தாயத் தல்கிய நுட்பத்
திலமென மலர்ந்த கைய ராகித்
தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்
நெடுவரை யிழிதரு நீத்தஞ்சா லருவிக்க
- ௧௧௧ கடுவாற் கலுழிக் கட்கின் சேயாற்று
வடுவா மெழக்கர் மணலினும் பலரே
அதனூல், புகழொடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளெனப்
பாந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு
நயந்தனார் சென்ற தும்மினும் தான்பெரி
- ௧௧௨ துவந்த வுள்ளமொ டமர்ந்தினிது நோக்கி
யிழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்க
மெள்ளறு சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ
முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு
நெடுவெ ணெல்லி னரிசி முட்டாது
- ௧௧௩ தலைநா என்ன புகலொடு வழிசிறந்து
பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர் நில்லாது
செல்வேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கூறி விடுப்பி னும்முட்
டலைவன் ருமரை மலைய விறலியர்
- ௧௧௪ சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய
நீரிபக் கன்ன நிரைசெல நெடுந்தேர்
வாரிக் கொள்ளா வரைமருள் வேழங்
கறங்குமணி துவைக்கு மேறுடைப் பெருகிறை
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
- ௧௧௫ நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமொ டனைத்து
மிலம்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்
வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழநிக்
கழைவளர் நவிரத்து மீமிசை ளெனரென
- ௧௧௬ மழைசுந் தன்ன வீகை நல்கித்
தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற் றேன்றுங்
குன்றுகுழி நுக்கை நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

1 - 2. திரு மழை தலைஇய இருள் நிற விகம்பின் விண் அதிர் இமிழ் இசை கடுப்ப—செல்வத்தையுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த இருண்டநிறத் தையுடைய மேகத்தினது ஆகாயத்திடத்திலேநின்று முழங்கு ஓசையை யொப்ப,

நடுக்கங்கூறவே மிக்கவொலியென்றாயிற்று.

விசேடகீதறிப்பு. திரு - செல்வம்; “கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாகுகே, யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை” என்பது இங்கே அறியற்பாலது. தலையல் - மழைபெய்துவதிதல்; “தலைய லென்பது மழை பெய்து விடுதல்”—திவாகாரம்; “தலைப்பெய றலையு தண்ணறுங் கானம்” (நீருழநுத. கூ) அதிர்சல் - நடுங்குதல். இவற்றுள் முதலாவதடி, ஆகிரியப்பா வில் நார்தோடிவருமென்பதற்கும் அளவடியில் முடுகியலடிவருமென்பதற் கும் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்றது; (தொல். செய். நட, சுள - மரு - உரை.)

2 - 3. பண் அமைத்து தின் வார் விசித்த முழவொடு—பண்களைத் தன் கண்களிலே உண்டாக்கப்பட்டுத் திண்ணிய வாராலே இறுகவலித்த மத் தளத்தோடே,

“இடக்க ணினியா வலக்கண் குரலா - நடப்பது தோலியற் கருவியாகும்” என்பதனாற் பண்ணமைத்தென்றார்.

வி - பு. கண் - அடிக்கும்பக்கம். விசித்தல், வலித்தல் - இழுத்து இறுகக் கட்டுதல். முழவொலிக்கு மேகத்தினாலே உவமையாதல், இந்நூலிற் பின்வந்துள்ள, “மழையெதிர் படுகண் முழவுகண் ணிருப்ப” (532) என்பதனாலும் விளங்கும். இளி பஞ்சமமென்றும், குரல் வந்தஐமென்றும் வழங்கும்.

3. ஆகுளி—சிறுபறையும்,

4. நுண் உருக்குற்ற விளங்கு அடர் பாண்டில்—கரைய உருக்குதலுற்ற விளங்கின தகடாகத்தட்டின கஞ்சதாளமும்,

வி - பு. அடர் - தகடு. பாண்டில் - வட்டம்; தாளத்திற்கு ஆகுபெயர். “பாண்டில்பண்களிய” நீலக. (3138.) கஞ்சதாளம் - வெண்கலத்தாளம்.

5. மின் இரு பீலி அணி தழை கொட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய பீலியாகிய அழகினையுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

வி - பு. பீலியைத் தழையென்று வழங்குவதுமுண்டு. கொடு - கொம்பென்றும் வாத்தியம்.

6. கண் இடை விடுத்த களிற்று உயிர் தூம்பின்—கண்களினடுவே வெளியாகத்திறந்த யானையின்கைபோலும் நெடுவங்கியத்தோடே,

உயிர் - ஆகுபெயர்; இனி யானை நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற்போலும் ஓசையையுடையவென்றமாம்.

வி - பு. கண் - கணு; “கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின்” என்பது (புறநா. 152.) தூம்பு - துளையையுடையவாத்தியம். உயிர்த்தலை

யுடைய மூக்காக இருத்தலின், யானைக்கை உயிரெனப்பட்டது; யானைக்கை மூக்கென்றும் வழங்கும, “நெடுமூக்கற்ற காயினுரி மூடிக் கொண்டார்” (தேவாரம்). நெடுவங்கியம் பெருவங்கியமென்றும் வழங்கும் ‘களிற்றுயிர் பத்தூம்பின்’ எனவும் பாடம்.

7. இளிபயிர் இயற்கும் குறுபாம் தூம்போடு—இளியென்னும் நரம்பி னுடைய ஓசையைத் தானெலிக்கும் குறிய மேலாகிய தூம்போடே,

இது குறுந்தூம்பு. பயிர் - தழைத்தல்.

வி - பு. நரம்பு - யாழநரம்பு. பயிர் - தழைத்த ஓசைக்காயிற்று. குறுந் தூம்பு - ஒருவகைவாத்தியம்.

8. விளிப்பது கவரும் திங்குழல் துதைஇ—பாட்டைச் சுருதிசுன்றா மற் கைக்கொண்டுநிற்கும் இனிய குழலும் நெருங்கப்பட்டு,

வி - பு. விளிப்பது - பாடுவது; “கொம்ப ரிருங்குயில் விளிப்பது காணாய்” (மணிமேகலை, ச - ம காதை, காட); “விளியாதான் கூத்தாட்டு” (திரிகடுகம்.) குழல் - புல்லாங்குழல்.

9. நடுவு நின்று ஓசைக்கும் அரி குரல் தட்டை—கண்களுக்கருடுவே ரின்று ஒலிக்கும் நரம்பின் ஓசையையுடைய கரடிகையும,

இன்த் தாளமானத்திடையே நின்று ஒலிக்கும் அரித்தெழுநின்ற ஓசை யையுடையவென்றுமாம்.

வி - பு. அரி - நரம்பு. ‘கரடிகத்தினுற்போலும் ஓசையையுடைத்தாத லின், இது கரடிகையென்று பெயர்பெற்றது’ என்பர், அடியார்க்குநல்லார். கண்கள் - கணுக்கள்; இவ்வாத்தியம் மூங்கிலாற்செய்யப்படுவதாதலாற் கண் களுக்கு நடுவென்றார். தாளமானம் - தாள அளவு.

10 கடி கவர் பு ஒலிக்கும் வல் வாய் எல்லரி—விளக்கத்தையுடைத் தாகிய தாளத்தைக் கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்லியும்,

வி - பு. கடி - விளக்கம்; ஆகுபெயரால் தாளத்திற்குப் பெயராயிற்று. கவர் பு - கவர்ந்து. சலல - சலலிகையெனவும் வழங்கும்.

11 நொடி தரு பாணிய பதலையும்—மாத் திரையைச் சொல்லும் தாளத் தையுடைய ஒருகண்மாக்கினையும்,

11. பிறவும்—கூறுதவாச்சியங்களும்,

வி - பு. நொடி - மாத் திரை. பாணி - தாளம். தருதல் - ஈண்டு, தெரி வித்தல். பதலை, ஒருகண்மாக்கினையென்பன ஒருபொருட் சொற்கள்; அப் பதை ஒருகண்ணுடைமையை, “பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்” (புறநா. 152.) என்பதனுணர்க. கூறுதவாச்சியங்களாவன: பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, திழிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தடாரி, அந்தரி, சந்திரவளையம், மொந்தை, நிகாளம், துடுமை, தருணிச்சம், விரலேறு, பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, பெரும்பறை, துடி என்பன.

12. கார் கோள் பலவின் காய் துணர் கடுப்ப—கார்காலத்தாலே பழுத் தலையுடைய பலாவின் து காயை மிகவுடைய தொத்தையொப்ப,

வி - பு. துணர், தொத்து - கொத்து.

18. நேர் சீர் சுருக்கி காய கலப்பையிர்—தம்மிலொத்த கனத்தை யுடையவாகக் கட்டிக் காவின் வாச்சியமுட்டுக்களையுடைய பையையுடையிராய்,

வி - பு. சீர் - கனம். காய, காவின் - தோளிற்குமந்த; கா - டேஊட் சுமை. கலப்பை, கலத்தையுடையபை; கலம் - வாச்சியங்கள்; “காவின்வ கலனே சுருக்கினவ் கலப்பை” (புறநா. 206.) வாத்தியத்தொருதிகளை முட்டென்றல் மரபு. இர்தூலாசிரியர், பலாக்காய்க்குலைக்கு முழுவின் தொருதிகளை உவமைகூறுவர்பின்; கசுட - ச - ம் அடிகளைப்பார்க்க.

முழுவோடே ஆகுளியும் (௩) பாண்டிலும் (சு) கோட்டொடும் (௫) தூம்பொடும் (ஈ) குழந்தூம்பொடும் (எ) தட்டையும் (ஈ) எல்லரியும் (க) பதலையும் பிறவும் (கக) தீங்குமுழுவும் நெருங்கப்பட்டு (அ) அவற்றைச் சுருக்கிக் காயகலப்பையி (க௩) ரென்க.

14. கடு கலித்து எழுந்த கண் அகல் சிலம்பில்—கடுமரம் மிக்கு வளர்ந்த இடமகன்ற பககமலையில்,

வி - பு. கடுமரத்தின்காய், கடுக்காய்.

15. படுத்து வைத்தன்ன பாறை மருங்கில்—படுத்துவைத்தாற்போன்ற ஒத்தநிலமாகிய கற்பாறையின்பக்கத்தில்,

வி - பு. படுத்தல், தளவரிசையென இக்காலத்து வழங்கும்.

16. எடுத்து நிறுத்தன்ன இட்டு அரு சிறநெறி—சிலத்தே கிடக்கின்றவழியை எடுத்துநிறுத்தினாற்போன்ற இட்டிய அரிய சிறியவழியை,

வி - பு. இட்டிய - துண்ணிய. இப்படியே மலையில் செந்தூக்கான இடத்தில் தோன்றும் சிறுவழியை, “செல்வர் மனதகிடுநெங்கி,... சிறியார் கொண்ட தொடர்பிற் செல்லச்செல்ல வரிகுநெறி” என்றார் சிந்தாமணியிலும்; 1416.

17. தொடுத்த வாளியர் துணை புணர் கானவர்—தொடுத்த அம்பினை யுடையராய்த் தம்மனைவியரோடு கூடியிருக்கின்ற கானவர்,

வி - பு. துணை - மனைவி; ‘துணை புணர்கானவர்’ என்பதில் துணையென்பது, “வவ லினையர்தாய்” என்பதுபோனின்றது.

18 [இடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியங்கும்:] இயங்குநர் இடுக்கண் செய்யாது இயங்கும்—வழிபோவாரை வருத்துதலைச்செய்யாமல் வழிபோக்கும்,

வி - பு. வழிச்செல்வோருக்கு இடுக்கண்செய்வோராகிய கானவரும் இடுக்கண்செய்யாமல் வழிதாட்டியனுப்புக்கின்றார்களென்றதனால், நன்னனுடைய நீதிபுலப்படுகின்றது; இதனுடன், “அததஞ் செல்வோ ளலறத் தாக்கிக், கைப்பொருள் வெளவுந் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோ ரின்றவன் கடி

* இரத இயைபுலசைக்குறிக்கு உட்பட்டஎண்ணும் இப்படியே ஆங்காங்குள்ள எண்களும் தத்தம் முன்புள்ளமொழிகளையேனும் அம்மொழிகளைப் பொருளாகப்பெற்ற மொழிகளையேனுமுடைய மூலத்தின்வரியைப் புலப்படுத்தும்.

யுடை வியன்புலம்” (பெரும்பாணாறு, டக - சக) என்பது ஒப்புநோக்கம் பாலது.

19 - 20. [அடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணு, திடிச்சா நிவப்பி னிய வுக்கொண் டொழுதி:] அடுக்கல் மீமிசை இடி சுரம் நிவப்பின் இயவு அருப் பம் பேணுது கொண்டொழுதி—மலையிடத்து மிக்கவுயர்ச்சியிற் கல்லையிடத்த அருநிலத்தில் உயர்ந்தவழியைப் போதற்கரிதாகக்கருதாதே போகக்கடவே மென்று நெஞ்சாலேகொண்டுடந்து,

கல்லையிடத்து ஆக்கியவழி.

வி - பு. அருப்பம் - அருமையைபுடையது; இயவு - வழி.

14 - 20 சிலம்பிற பாறைமருங்கிற் சிறநெறியைக் காணவாபோக்குஞ் சூரத்தில் இயவுக்கொண்டொழுதியென்க.

21. தொடி திரிவு அன்ன தொண்டு படு திவவின்—தொடியினது உறழ்ச்சியையொத்த உறழ்ச்சியையுடைய ஒன்பதென்னுமெண்ணுண்டான வாக்கட்டினையும்,

வலித்தல் மெலித்தல் செய்யவேண்டுதலின், உறழ்ச்சிகூறினார்.

வி - பு. தொடி - மகளிர் அணிந்துகொள்ளும் ஒருவகைவளை; நெகிழ வேண்டியதுடத்து நெகிழ்தலும் இறுகவேண்டியதுடத்து இறுகியுமுள்ளதாத லின், தொடிக்குத் திரிவுகூறினார்; “மடந்தை முன்கைக் குறுந்தொடி யேய் க்கு, மெலிந்து லீங்குதிவவு” (பெரும்பாணாறு - கஉ - ட.) மாயோண் முன் கை யாய்தொடி கடுக்குட, கண்கூட்டுககைத் திண்பிணித் திவவு” (பொரு நாறு ௧௪ - ௫) தொண்டு - ஒன்பது உறழ்ச்சி - மாறுபாடு.

22 - 4. [கடிப்பகை யனைத்தும் கேள்வி போகாக, குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி, நரலை தீர விரீஇ]

22. கேள்வி அனைத்தும் போகா—தூற்கேள்வி அடைய முற்றுப் பெற்று,

22, 24. கடிப்பகை அனைத்தும் அரலை தீர உரீஇ—வெண்கிறுகடு களவும் கொடும்பில்லையாம்படி தீற்றி,

முடங்கிப் பரற்றன்னையிருத்தலிற் கொடுமை அரலையென்றார்.

அரலை - ஆற்றமமாம். இனி வெண்கிறுகடுகளவும் கேள்விதப்பாதென் பாருமுளர்; அது வடிவிற்குவமையாதலிற் பொருந்தாது.

23. குரல் ஒர்த்து தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்—ஒசையை ஒர்த்து பார்த்துக் கட்டின வடித்துமுறுக்கின நரம்பினையும்,

கேள்விபோகா உரீஇத் தொடுத்த நரம்பென்க.

வி - பு. பேய்க்குப்பகையாதலின்; வெண்கிறு கடுகு கடிப்பகை யென ப்பட்டது அனைத்துமென்பது கடிப்பகையோடும் கேள்வியோடும் இடையு மும். சுகிர்தல் - வடித்தல். கொடும்பு - கொடுமுறுக்கு. அரலை - சிறியகல் உரீஇ, தீற்றி - உருவி.

24 - 5. வரகின் குரல் வார்த்தன்ன துண் துளை இரீஇ—வரகின்கதி ஒழுகின் தன்மைத்தாக நெருங்கின துண்ணிய துளைகளையிருத்தி,

இது, பொல்லம்பொத்துமிடத்திற்று. ௯ “பரியரைக் கழுதின் பாளை யம் பசும்பூக், கருவிருந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை” என்றார் பிறரும்.

வி - பு. வாகு - ஒருவகைப்பயிர். குரல் - கதிர். வார்தல், ஒழுகுதல் - நீளுதல். பொல்லம் பொத்தல் - இரண்டுதலைபடையமகூட்டித்தைத்தல். “பரியரை.....துளை” என்பதன்பொருள். பரியரை கழுதின் - பரிய தாளினை யுடைய கழுதினது, பாளை அம் பசு பூ - பாளையாகிய அழகினையுடைய பசு யபூ, கரு இருந்தன்ன - விரியாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த, கண்கூடு செறி துளை - இரண்டுகண்ணுங்கூடான செறிந்ததுளை.

26 - 9. [சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி, யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப், புது வது போர்த்த பொன்போற் பச்சை:]

27. இலங்கு துளை செறிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குகின்ற துளைக ணிரம்புமபடி சுள்ளாணிகளை இறுகத்தைத்து,

28. புதுவது வெண்கை புனைந்த யாப்பு அமைத்து—புதிதாக யானைக் கொம்பாற் செய்த யாப்பை அமையப்பண்ணி,

யாப்பு - பத்தலிற் குறுக்கே வலிபெற ஒட்டுவது.

வி - பு. இவ்வடி, விளையெச்சம் அகர ஈதன்றிப் பிற ஈறுகளால் முடி க்குஞ்சொல்லு விசேடித்தவருதற்குக் காட்டிய மேற்கோள்களுள் ஒன்று; (தொல். வினை. நடக - ம் கு. 6 - உரை.)

26, 29. சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்திப் புதுவது போர் த்த பொன்போல் பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே பற்றோடேகூட்டிப் புதிதாகப்போர்த்த பொன்னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினையும்,

வி - பு. சுள்ளாணி - மெல்லிய ஆணி. கை - ஒருறுப்பு. ‘வெண்கை’ என்றதனால், யானைக்கொம்பென்றாயிற்று. பத்தல் - யாழின் ஒருறுப்பு. சில ம்பு, முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பசை, பற்று - பிசின்.

24 - 1. இரீஇ முடுக்கி அமைத்துச் சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போர்த்த பச்சையென்க.

30 - 31. [வதுவை நாமும் வண்டுகம னைம்பான், மடந்தை:]

30, 31. வண்டு வதுவை நாமும் கிம்பால் மடந்தை—தன்னிடத்திரு ந்த வண்டு கவியாணம்செய்தமகளுடைய நூற்றத்தைநாமுதற்குக் காரணமான மயிரினையுடைய மடந்தை,

வதுவைக்கு எல்லாமணமும் உளவாதல்பற்றி வதுவைநாமென்றார்.

வி - பு. உத்தமசாதி மகளிர்கூந்தலுக்கு இயல்பான மணமுண்டென் பதை, “அரிவை கூந்தலி, நறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே” (குறுந்தோ கை, ௫) என்பதனாலும் அறிக. கிம்பால் - கிந்துவகையாக முடித்தற்குரியது.

30. கமழ் கிம்பால்—இயல்பான மணத்தையுடைய கிம்பால்,

31 - 2. [மாண்ட துடங்கெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் டெப்ப:] எழில் துடங்கு மடந்தை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிர் ஒழுகிய

அவ்வாய் கடுப்ப—அழகு கட்டிலனாகின்றசையும் மடந்தையது மாட்சிமைப் பட்ட மார்பிடத்தே சென்று பின்பில்லையான மயிர் ஒழுங்குபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தையொக்க,

வி - பு. எழிலை - இலாவணியமென்பர். வாய் - இடம்.

33 - 4. அதடு சேர்பு பொருந்தி அளவினில் திரியாது கவடு பட கவைஇய சென்று வாங்கு உந்தி—பொல்லம்பொத்துதல் நடுவே சேர்ப்பட்டுக் கட்டுகின்றதாய்த் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற் பகுத்த லுண்டாக அதத்திட்ட உயர்ந்துவளைந்த உட்கியினையும்,

உந்தி - யாழகத்து ஒருறுப்பு.

வி - பு. அதடு - நடு. கவைஇய - உட்கொண்ட. வாங்குதல் - வளைதல்.

35 - 7. நுணங்கு அரம் நுவறிய நுண் நீர் மாமை களங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளர் உருவின் வணர்ந்து எத்து மருப்பின் வன் உயிர் பேரியாழ். நுண்ணிய அரத்தாலே அராவின் நுண்ணியநீர்மையினையுடைய கரியநிறத் தாலே களம்பழத்தினிறத்தை ஒத்தனவாய்க் கடுகித்தோன்றுகின்ற நிறத்தையுடைய வளைந்தேத்தின கோட்டினையுமுடைய பெரிய ஓசையினையுடைய பேரியாழ்,

வி - பு. மாமை - தரியநிறம். களம்பழம் இயல்பாகவே மிகவும் கரு நிறமுடையதென்பதை, “களங்கனியைக் காரெனச் செய்தாரு மில்”, “காக்கையிற் கரிது களம்பழம்” என்பவற்றாலும் அறிக. “களங்கனியன்ன கருங்கோட்டுச் சீரியாழ்” (புறநாறாறு, ௧௨௭, ௧௪௫). வணர்தல் - வளைதல். உயிர் - ஒலி; “வள்ளுயிர்த் தென்விளி” (100) என்னும் துற்த்சிப்பாடலும், ‘பெரிய ஓசையினையுடைய தெளிந்தசொல்’ என்னும் அதுனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன. பேரியாழ், நால்வகையாழினுள் ஒன்று.

திவலினையும் (௨௧) நரம்பினையும் (௨௩) பச்சையினையும் (௨௬) உந்தியினையும் (௩௪) மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ் (௩௭) என்க.

38. [அமைவரப் பண்ணி யருனெறி திரியாது:] பேரியாழ் (௩௭) அருள் நெறி திரியாது அமைவர பண்ணி—பேரியாழைத் தனக்கு நூலிற் கூறிய வழிகளைத் தப்பாதபடி பொருந்துதல்வரச் சமைத்து,

வி - பு. அருளுதல் - கூறுதல்; ‘திருவாய்மலர்ந்தருளிய’ என்னும் வழக்காலுமுணர்க. அமை, முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; பொருந்துதல்.

39 - 40. இசை பெறு திருவின் வேந்தவை ஏற்ப துறைபல முற்றிய—இசையை எக்காலமுங்கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைக்களத்தே அவர்கள் செவிகொள்ளும்படி சாம்வாசிக்குந்துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

40. பை தீர் பாணரோடு—பசுமையற்ற பாணரோடே,

என்றது:—கல்வி முதிர்ந்தமையின், இளமையற்ற பாணரென்றவாறு.

வி - பு. இசைபெறுவேந்து, திருவின்வேந்து என இயைத்துப் பொருள் கொள்க; இசைகேட்டலாகிய செல்வத்தையுடைய வேந்தனக்கொள்ளினும் பொருந்தும். ‘துறைபல’ என்றது வலிவு, மெலிவு, சமமென்னும் மூன்று

தானத்திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்துப்பாடும் இருபத்தொருபாடற் றுறைகளை; இதனை “மூவேழ் துறையு முறையுளிக் கழிப்பி” என்னும் புறநானூற்றாலும் (152) அந்நூலையாலுமறிக்க. பசுமை இளமை. கல்வி முதிர்ந்தமையின் இளமையற்றபாணரென்றது ஆண்டினினைஞராயினும் அறி வின்முதியரென்றபடி; இஃது, “ஒருகுடியிற், கல்லாத மூத்தோனைக் கைவி ட்டிக் கற்றா, னிளமைபா ராட்டு முலகு” (நான்மணி. ௧௫.) “ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ள, மூத்தோன் வருக வென்னா தவரு, ளறிவுடையோனா ராசுஞ் செல்லும்” (புறநா. ௧௮௩) என்பவற்றைத் தழுவி விளங்குகின்றது.

41. உயர்ந்து ஒங்கு பெருமலை உறு இன்று ஏறலின்—உயர்ந்துவளர் ன்த கற்கள் தம்மிற்றொடரும் பெரியமலைகள் வேரோரரிடை—பூறின்றாக ஏறி வருகையினால்,

42-3. [மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல் பொரு சேறடி:] துளங்கு இயல் மெலிந்த மதம் தபு ஞமலி நாவின் அன்ன கல் பொரு சேறடி—அசைகின்ற இயல்பினான் இளைத்த வல்கெட்ட நாயினது நாவினையொத்த கல்லப்பொருகின்ற சிறிய அடியினையும்,

ஏறலின் மெலிந்த அடியென்க.

வி - பு. தபுதல் - கெடுதல். நாவின் - இன்சாரியை. மாதர் அடிக்கு ஒடியினைத்த நாயின்நா உவமையாதலை, “வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சேறடி” (பொருந. 42), “உயர்குநாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ, வயங்கிழை யுல ரியவடி” (சிறுபா. 17 - 8), “வருந்துநாய் நாவி னன்ன மலரடி” (கூர்ம புராணம், இராமன் வைகுந்தமடைந்சுவர்த்தியாயம், 28) என்பவற்றிலும் காண்க.

44-6. [கணங்கொ டோகையிற் கதப்பிசுத் தசைஇ, விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத், திலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்ற:]

45. விலங்கு மலைத்து அமர்ந்த சேயரி நாட்டத்து—மாறோடு மாறு பட்டுப் பொருந்தின செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும்,

46. இலங்கு வளை விறலியர்—விளங்குகின்ற வளையினையுமுடைய விறல்படப்பாடியாவொர்,

44, 46. கணம் கொள் தோகையின் கதப்பு இருத்து அசைஇ நின் புறம் சுற்ற—திரட்சியைக்கொண்ட மயில்போலே மயிரைத்தாழ்த்து இளை த்து நின்னைப் புறத்தே குழ,

வி - பு. விலங்கு - மிருகம்; கண்ணுக்கு உவமையாகவருதலின்மானா யிற்று. மலைத்தல் - மாறுபடுதல்; “சிலைத்தா ரகல மலைக்குரு ருளரெனின்” (புற. 61.) விறல் - சத்துவம்; அஃதாவது மெய்ப்பாடு. கணம், திரட்சி - கூட்டம். கதப்பு - கூந்தல். இருத்தல் - நாழ்த்தல். “இருத்த கண்ணீர்” (புற. 148.) மகளிர்கூந்தற்கு மயிற்றோகை உவமையாதலை. “கதப்பென, மணிவயிற் சலாபம் பரப்பிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குளிக்கும்” (சிறுபா. 14 - 6.) என்பதனாலும், சிந்தாமணி எக - ம் செய்யுளாலும் உணர்க. இந்தப்

பகுதியைப் பொருளானந்தத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர், யாப்பருங்கல விருத்தி உரையாசிரியர்.

அடியினையும் (ச௩) நாட்டத்தினையும், (ச௫) வளையினையுமுடைய விற வியர் (ச௬) கதாப்பிகுத்தது அசைஇச் (ச௭) சுற்ற (ச௮) வென்க.

47 - 8. [கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற், புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவில் :

48. புனல் கால்கழீஇய மணல் வார் புறவில்—பெருநீர் தூரலை வாரிக்கொண்டுபோன மணல் ஒழுங்கு பட்ட சிறுகாட்டிடத்தில்,

47. கயம் புக்கன்ன பயம் படு தண் நிழல்—குளத்திலே புருந்தாலொ த்த பயனைத்தருகின்ற குளிர்த்த நிழலிலே,

வி - பு. இப்படியே மரநிழலுக்குக் கயம், “கயங்கண் டன்ன.....பெரு மரக் குழாமும்” (௨௫௬ - ௬௫) என இந்நூலுள்ளே பின்னும் வருதல்காண்க. தூரால் - குப்பை. வார்தல் - ஒழுங்குபடுத்தல்.

49 - 50. [புலம்புவிட்டிருந்த பனிநில் காட்சி, கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் தலைவ:]

49, 50. புலம்பு விட்டிருந்த காட்சி கலம் பெறு கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ—வழிவந்தவருத்ததைக் கைவிட்டிருந்த அறிவினையுடைய பேரணி கலங்களைப்பெறுங் கூத்தருடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனே,

49 - 50. புனிது இல் ஒக்கல்—என்றணிமையில்லாத சுற்றம், என்றது பின்ளையைப்பெற்றவர்கள் பின்ளையைக்கொண்டு கூடவந்திலர் களென்றவாறு.

வி - பு. புலம்பு-வருத்தம். காட்சி-அறிவு. கண்ணுளர்-கூத்தர்; 509-ம் அடிமுதலியனபார்க்க ‘புனரில் ஒக்கல்’ என்றது இங்கே விறலியரை.

கலப்பையிராய் (௬௩) இயவுக்கொண்டொழுதி (௨0) யாழைப் (௩௭) பண்ணித் (௩௮) துறைபலமுற்றிய பாணரோடு (௪0) விறலியர் புறஞ்சற் தத் (௪௬) தண்ணிழலிலே (௪௭) யிருந்த (௪௯) கண்ணுளரொக்கற் தலைவனே (௫0) யென வினைமுடிக்க.

கலப்பையிரென்னும் பன்மை தலைவனென்னுமொருமையோடு முடிந் தது; * “ஒருமை சுட்டிய” என்னுஞ் சூத்திரத்தால்

வி - பு. “ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி, பன்மைக் காகு மிட னுமா ருண்டே” என்பதன்பொருள்: ‘ஒருமையைக்கருதிய பெயராகிய நிலைமையையுடையசொல், பன்மைக்குப் பொருட்கிறிற்கும் இடமுமுண்டு’ என்பது.

51 - 3. தூ மலர் துவன்றிய கரை பொரு நிவப்பின் மீமிசை நல் யாறு கடல் படர்ந்தாஅங்கு யாம் அவண் நின்றும் வருதும்—தூய பூக்கணைருங் கின கரையைப்பொருகின்ற ஒக்கத்தினையுடைய மலையுச்சியினின்றும்மிழிந்த நல்லயாறு கடலைநோக்கிப்போனும்போல யாம் அவனைநோக்கிச்சென்று சில பெற்றுவருகின்றேம்;

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௫.

இனி மலையிற்பொருள்களை வாரிக்கொண்டு யாறு கடலோங்கிப் போனாற்போல அவ்விடத்துள்ள பொருள்களை வாரிக்கொண்டு வருகின்றே மெனறமாம்.

வி - பு. நிவப்பு, ஒக்கம் - உயர்ச்சி. யாறு கடலோங்கிச்சேறலைக் கூத்தன் நன்னன்பாற் சென்றதற்கு உவமையாகக் கூறியது, “மலையினிழிந்து மாக்கட னோக்கி, நிலவரையிழிதரும் பல்யாறு போலப், புலவ ரெல்லாநின்றோக் கினரே” (புறநா. சஉ.) என்பதை ஒத்துநின்றது. “யாமவனின்றும் வருது நீயிரும்” என்பது, பெரும்பாணாற்றுப்படையின், உஅ - வது அடியாகவும் வந்துள்ளது.

53-5. நீயிருங், கனிபொழி கானங் கிளையொடு உணீஇய, துனை பறை நிவக்கும் புள்ளின மான :

54-5. கனி பொழி கானம் கிளையொடு உணீஇய துனை பறை நிவக்கும் புள்ளினம் மான—பழங்களைச் சொரிகின்ற காட்டிற் பழங்களைச் சுற்றத் தோடே சென்றுதின்றற்கு விரைந்த பறத்தற்றொழிலிலேயொங்கும் பறவைத்திரளை யொக்க,

வி - பு. பறவையென்றது, வெளவால்களை ; இவ்வுவமை, “பழமாந்தேரும் பறவை போல” (உ0) எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும் வந்துள்ளது.

53. நீயிருமென்பது மேலே (௬௫) கூட்டும்.

56 புனை தார் பொலிந்த வண்டு படு மார்பின்—கைசெய்த மாலையாற் பொலிவுபெற்ற வண்டுகளையுண்டாக்குகின்ற மார்பினையுடைய, கணவன் (இஅ) என்க.

வி - பு. தார் - மார்பின்மலை ; “வண்ண மார்பிற் றருங் கொன்றை” (புறநா. உடவுன்.)

57. வனை புனை எழில் — ஒவியங்களிலே பண்ணின கைசெய்த அழகைத் தன்னிடத்தேயுடையபும்,

57. வாங்கு அமை திரன் தோள்—வளைந்த மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோளினையும்,

58. மலர் போல் மழை கண் மங்கையர் கணவன்—பூப்போலும் குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையுமுடைய கற்புடைமகளிர்க்குக் கணவன்,

வி - பு. குணமிகுதிபற்றித் தலைவன்மனைவியரைப்புகழ்க்கருகிய ஆசிரியர், மனிதருட் பெண்பாலாரைப்பாடுதல் சிறப்பன்றென்னும் விதிபற்றி, அவனோடு சார்த்தி, ‘மங்கையர் கணவன்’ என்றார் ; இந்துலுன், “கொடியோள் கணவன்” (சஉச. என வருவதும்அது. இதனை, ‘மக்களுட் பெண்பால் பாடுதல் சிறப்பின்மையின், “செயிர்நீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ” (புறநா - உ) என்றற்போலச் சிறுபான்மை ஆண்மக்களோடு படுத்துப்பாடுப’ (தொல். பொரு. புறந். கு. உச - ௩) என்பதனாலுணர்க ; “ஒடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ”, “பாகவ யன்ன நல்லோள் கணவன்” (பதிந். கச, ௬௧) என்பனவும் அதைத்தழுவிவந்தவை.

59. முனை பாழ் படுக்கும் தன்னரு துப்பின்—பகைப்புலத்தைப் பாழுண்டாக்கும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையும்,

வி - பு. இவ்வடி, சூறிக்சிப்பாட்டில், கஉஅ - ம் அடியாகவும் வந்துள்ளது

60. [இசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்க்கு:] நுவல் இசை வித்தின் நசை ஏர் உழவர்க்கு—தாம் பிறரைக்கூறும் புகழாகிய விதையாலே பிறர்பொருள்களை நச்சுதலாகிய ஏருழவினையுடைய பரிசிலர்க்கு,

என்றது புகழைவித்திப் பொருளை யெடுப்பவென்றவாறு.

வி - பு. இவ்வடியின்பொருள், “உரவோன் செவிமுதல், வித்திய பனுவல் விளைந்தன்று நன்று” (உருள்) எனப் புறநானூற்றிலும் ஒருவகையாக அமைந்திருக்கின்றது.

61. புது நிறை வந்த புனல் அம் சாயல்—புதுப்பெருக்காய்வந்த நீர் போலும் அழகையுடைய மென்மையினையும்,

என்றது - தண்ணீர் அரியகாலத்தேவந்து பயன்றருமாறுபோல இவனும் பயன்றருவென்றவாறு

வி - பு. “நீரினு மினிய சாயற், பாரி வேள்” என்பது புறநானூறு, க0௩.

62. மதி மாறு ஓரா நன்று உணர் சூழ்ச்சி—தனதறிவு ஆக்கத்திற்கு மாறாகிய கேட்டைநினையாது ஆக்கத்தினையேயுணரும் நினைவினையும்,

வி - பு. ஆசகம் - பெருஞ்சல்.

63. வில் வில் தடககை - விற்கொழிலிலேபயின்ற பெரிய கையினையும்,

63. மே வரும் பெரும்புண்—பொருந்துதல்வரும் பேரணிகலங்களையுமுடைய,

வி - பு. மே - பொருந்துதல்; முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

64. நன்னன் சேய் நன்னன் படர்ந்த கொள்கையொடு—நன்னன்மகனாகிய நன்னனை நினைத்த கோட்பாட்டுடனே,

துப்பினையும் (௩௬) சாயலினையும் (௪௧) சூழ்ச்சியினையும் (௪௨) கையினையும் பூணியையு (௪௩) முடைய நன்னனென்க.

65. உள்ளினிர் சேறிர் ஆயின்—அவன்றரும் பரிசில்கள் இவையென்று அப்பரிசில்களை உள்ளினிராய்ச் செல்வீராயின்,

வி - பு. உள்ளினிராய் - நினைத்திராய்.

65-6. [பொழுதெதிர்த்த, புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்த்த பொழுது புள்ளினிர் மன்ற—என்னை எதிர்ப்படுகையினாலே நீர் புறப்படுகின்றபொழுது நமக்குவரும் ஆக்கத்தை எதிர்கொண்டுகின்ற நன்முகூர்த்தத்தோடே நன்னிரித்தத்தையும் உடையிராயிருந்தீர்; அறுதியாக,

வி - பு. நற்காலத்தையும் நன்னிரித்தத்தையும் உடையிரென்றபடி, மன்ற, அறுதியாக - நிச்சயமாக,

67 ஆற்றின் அளவும்—வழியினது நனமையினதூனவும் தீமையின் தீனவும்,

67. அசையும் நல் புலமும்—நீர் தங்கும் நனறாகிய இடங்களும்,

வி - பு. அசைதல் - தங்கல்

68 வீற்ற வளம் சுரக்கும் அவன நாடு படு வலசியும்—பிராநாட்டுக் கில்லாத செல்வத்தை மாற்றமறகொடுக்கும் அவன நாடுவளைகின்ற உணவுகளும்,

நாடுடனவே மலைநாடும், காட்டுநாடும், தண்பண்ணைநாடுங்கூறினா; அது மேற்காண்க

வி - பு. வீற்ற - உயர்ந்ததற்கில்லாத அழகு மேற்காண்க - பின்னேகாண்க

69 மலையும்—அவனுடைய மலைகளின்றனமையும்,

69 சோலையும்—அவனுடைய சோலைகளின்றனமையும்,

69 மாபுகல் கானமும்—விலங்குகள் விரும்பத்திரியுங் காட்டின்றனமையும்,

ஆற்றினது அளவுமுசலிய நீர்தினையும் இக்கூறியமுறையே கூறாமல் மயங்கக்கூறவா, கூறுமவழிக்கண ஆண்டினாளையே கூறவேண்டுதலின்

வி - பு. அகலுதல் விரும்புதல் ஆண்டு உள்ளனபய - அந்தவழியில் உள்ளவற்றையே

70-72 சோலையா ல் இசை உலகமொடு பிறப் பலா புறம் கண்டு அவர் அருங்கலம் புலவோர்க்கு களித்த சுரக்கும் அவன் சகை மாரியும்—செடாத லல்லபுகழ் உலகமுள்ளவற்றிற்முதம்படியாகப் பகைவாபலரினையும் முதுகண்கு அவாதிற்றையாகக்கத்தெழுந்தகாரிய பேரணிகலங்களை முற்பட அறிவுடைமையாகக்கொங்குதுப் பின் அவர்க்குச்சொரியும் அவன் பொன்மழையும்,

வி - பு. பகைவருடைய ஆபரணங்களை அரசா தாம் கைக்கொள்ளாமல் பரிசில்ராகிய புலவோர்க்குக் கொடுத்தல் மரபு, அவ்வெயிற கொண்ட செயலுறு நன்கலம், பரிசின் மாகடகு வரிசையின்லகி” (புறநா. சு), “குரிசிலடையாரை கொண்டகூட டெல்லாம், பரிசின் முகத்தன பாண்” (பு - வெ. வந்தி. கச) என்பவற்றுலுமுணாக

73 இகமுநா பிணிக்ரும் ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்ந்திருக்கும் பகைவரை அரசுகொடாமற் சுருக்கும் அறிவினவலியும்,

வி - பு. பிணித்தல் - கட்டுதல்

73-6 புகழார்க்கு அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரர் நோக்கமொடுது துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் வீயாது சுரக்கும் அவன் நாணம்கிழிருக்கையும்—குதா மாகதா பாணா கூததா முதலியோர்க்குத் தானபுறங்கண்ட பகைவரைசை முற்றுகொடுப்பினும் அமைதிபிறவாத அறிவுடனே தூயதுளியைப் பொருக்கசொரிந்த பருவம்பொய்யாத மேகம் பின்னரும்

பெய்யுமாறுபோலப் பின்னரும் மாறாமற்சொரியும் அவனுடைய நானோ
லக்கமும்,

நோக்கு - நோக்கங்கேக்கம். “வீயாவீண்டும்” என அகநிமேற்று.

வி - பு. குதா - நின்றேததுவார். மாகதர் - இருந்தேத்ததுவார்; “குதர்
வாழ்த்த மாகதா துவல்” — (மதுரைக்காஞ்சி. 670) பாணர் பாடுவோர்.
நோக்கு அல் நோக்கம் - கண்ணால்கோக்கும்நோக்கமின்றி மனத்தால் நோக்
கும் நோக்கம்; அல்தாவது கருதுதல் வீயாது - மாறாமல்.

77 - 80. [கல்லோரா குழீஇய நாவலி லவையதது, வல்லா ராயினும் புற
மறைத்துச் சென்றோரைச், சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி, நல்
லிதி னியககுமவன் சுற்றற் பொழுக்கமும்] ள நவில கல்லோரா குழீஇய
அவையதது சென்றோரை வல்லாராயினும் புறம மறைத்து சொல்லிக்
காட்டிச் சோர்வு இன்றி விளக்கி நல்லிதின இயககும் அவன் சுற்றத்து ஒழு
க்கமும்—தாம் கற்றவை நாலிடத்தே பயின்ற நல்ல அறிவியுடையோர்
திரண்ட தன அவைககளத்திடத்தே சென்ற அறிவுடையோரைத் தாம் கற்ற
வற்றை மனங்கொள்ளக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாமையை மறைத்துத்
தாம் பொருள்கொள்ளலிக்காட்டி அதனைத் தப்பிந்ருக எல்லார்மனமுங்
கொள்ளுமபடி அறிவித்து நன்றாகநடத்தும் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய
பேரொழுக்கமும்,

நவிலுதல் - கூறியடிப்படுத்தல். சுற்றம் - கலவியுடையோர்

வி - பு. ‘கல்லோரா குழீஇய அவை’ என்றதனால், நல்லவையும் நிறை
யவையும் கொள்ளப்பட்டன, அவற்றின் இலக்கணங்களை, “புகழுந் தரும்
செறி நின்றோரபொய் காம, மிகமுஞ் சினஞ்செற்ற மல்லோரா - நிகழ்கலைகள்,
எல்லா முனாநீதோ ரிருந் விட மனமு, நல்லா யவைக்கு நலம்”, “நலனடக்
கஞ் செமமை நடுவுநிலை ஞானங், குலவன் றியையுடையோர் கோதில் -
புலனிலலோ, சென்று மொழிந்தனவுங் கேட்போர் செறிந்தவிட, மன்றோ
நிறைந்த வவை” (வேண்பாப்பாட. பொது ௧, ௧0), “ஆறுட்பகைசெற்
றருங்கலை யோரது, பாரிற் கோத்தி படைத்தோர் வைகுதல், நல்லவையடக்
கம் வாயமை நடுநிலை, சொல்லு நன்மை யுடையோர் தொகைஇ, வல்லார்
மொழியினும் வல்லந் தாக்கிக், கேட்போ ருறையவை நிறையவை யாகும்”
(இ. பக்கணவி. கு. கூடசு என்பவற்றால் அறிந்தகொள்க மாட்டாமையை -
வன்மையல்லாமையை. அரசாகுரிய உறுதிச் சுற்றவகைகளுள் கலவியுடை
யோர்களும் ஒருவகையினர். நவிலுதல் - கூறி அடிப்படுத்தலென்பதை, “நவி
றொறு தூனயம் போலும்” என்னும் திருக்குறளாலுணர்க அருகிலுள்ளார்
தலைவனாகுதல் சொல்லிக்காட்டுதல், “அரியன் றானே முதுவா யிரவலன்,
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயநது” (திருமுருகு. உஅச - ௫) என்பத
னாலும் அறியலாகும்

81 - 3 நீர் அதம் பணிக்கம் அஞ்ச வரு கடுக்திறல் பேர் இசை நவிரம்
மேய் உறையும் காரி உணர்வு கடவுளது இயற்கையும்— கடல்குழந்த உலகு
நங்கும் அஞ்சத்தோன்றலுங் கடியவலியையுடைய பெரிய புகழினையுடைய

நவீரமென்னுமலையைப் பொருத்தியிருக்கும் நஞ்சை ஊனுடைய இறை வனதாயல்பும்,

பனிக்குங்காரி; திறலினையுடையகாரி.

வி - பு. நவீரமென்னுமலை. இக்காலத்துத் திரிசூலகிரியென்று வழங் கப்படுமென்பர், சிலாசாதனபரிசோதகருள் ஒருசாரா. “நம்பு மேவு நசையா கும்மே” (தொல். உரி. ௩௩.) என்பதற்கு ‘பேரிசை நவீரமேய்’ என்னும் இப்பகுதி உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றது.

84-5. பாய் இருள் நீவக பகல் செய்யா எழ்தரு ஞாயிறு அன்ன அவன் வசை இல் சிறப்பும்—பாநத இருணீ வ்கும்படி பகற்பொழுதைச்செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றையொத்த அவனுடைய பகையாகிய இருளைக்கடிந்த குற்றமல்லாத தலைமையும்,

வி - பு. பகைவரும் வறமையுமாகிய இருளைப்போக்குந் தலைவர்களுக் குச் சூரியனை உவமைகூறுதல் தூல்காரிற் பாக்கக்காணலாகும்.

86-9. [இக்கன வாயினுச் செவ்வர் சேன, துகம்படக் கடந்து தூழி லாட்டிப், புரைசீதால் வரைப்பின் வேனிழற் புலவோர்க்குக், கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றொல்லோர் வரவும்:] தெவ்வர் தேம் இகந்தன ஆயினும் தூழி லாட்டி துகம்பட கடந்து புரை தொல் வரைப்பின் வேல் நிழல் புலவோர் க்கு கொடைக் கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும்—பகைவர்தேயம் சேனிகாதனவாயினும் ஆண்டுச்சென்று தூசிப்படையைக் கொண் றாகவித்து வலியுண்டாகவென்று பின்னர் உயாச்சிவையுடைய யானையணிந்துநிற்கின்ற அணியிலே சென்றுபொருத வேற்போரின்விளக்கதையுடைய அறிவுடை யோர்க்குக் கொடுத்தற்குரிய நாகம் ஊருமுதலியவற்றைக்கொடுத்த அவனு டைய குழியுள்ளோர் சீதாற்றவும்,

காஞ்சி சான்ற வயவராதலின், அவரைப் புலவரென்றார்.

வி - பு. இகந்தன, சேன் இகந்தன - செடுத்தாரத்தைக் கடந்தன. தூசிப்படை - முன்படை. துகம் - வலி. தொல் - யானை. வரைப்பு - எல்லை; இங்கே சேனை நிழல் - விளக்கம். காஞ்சிசான்றவயவர் - நிலையாமையை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற் கொண்டிருத்தலமைந்தவரார்; இவ்வீரர் தூலுணர்ச் சிவைய உடையராதலின், புலவரெனப்பட்டார்; “காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும்” என்பது பதிற்றுப்பத்து, சுரு, ௧௦. ‘கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோய்’ என்பர் பின்; இச.௩.

90-91. இரை தேர்ந்து இவரும் கொடுதான் முதலையொடு திரை பட குழிந்த கல் அகழ் கிடங்கின்—இரையைத் தேடியுலாவும் வளைந்த காலினையுடைய முதலைகளோடே திரையுண்டாக ஆழ்ந்த கல்லையகழ்ந்த கிட ங்கினையும்,

வி - பு. பதெல் - உண்டாதல். கிடங்கு - அகழி.

92 வரை புரை நிவப்பின் வான் தோய் இஞ்சி—மலையையொத்த உயர்ச்சியையுடைய வாளைத்தீண்டுமதிலினையுமுடைய,

93-4. உரை செல வெறுத்த அவன் மூதூர் மாலையும் கேள்—புகழ் எங்கும்பாக்கும்படி செறிந்த அவனுடைய பழைய ஊரினதியல்பும் இருக்கும்படி கேட்பாயாக;

ஆற்றினதளவு முதலியவற்றையெண்ணி இன்னதும் இன்னதும் இருக்கும்படி கேட்பாயாகவெனமுடிக்க.

வி - பு. வெறுத்த - நெருங்கிய; “வெறுத்த கேள்வி விளக்குபுகழ்க் கபிலன்” (புறநா. இட.).

94. [இனி வேளோர் முன்னிய திசையே:] இனி நீ வேளை முன்னிய திசையே கேள்—அவற்றில் இப்பொழுது நீ நன்னனைக் கருதிச்செல்கின்ற திசையைக் கேள்;

திசை - ஆற்றினனவையுணர்த்திநின்றவின், ஆகுபெயராயிற்று. ஏகாரம்-பிரிநிலை.

95-6. மிகு வளம் பழுவிய யாணர் வைப்பிற் புதுவது வந்தன்று—மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது;

வி - பு. புதுவருவாய் - புதுவரும்படி. புதுவது - புதியதன்மை.

96. [இதுவதன் பண்பே:] அதன் பண்பு இது—அவ்வழியின் செய்தி இத்தன்மைத்து;

97-8. [வான மின்னு வசியுபொழிய வானு, திட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய:] ஆளுது இட்ட எல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய வானம் மின்னு வசியு பொழிய—அமையாதே நிலத்தேயிட்ட விதைகளெல்லாம் இன்னவாறே விளையவேண்டுமென்று ஆண்டுள்ளார் விரும்பினற்போலே விளையும்படியாக மேகம் மின்னாகிய பிளந்துவடிப்படுதலோடே பெய்கையினாலே,

வி - பு. வசிதல் - பிளத்தல். மின்னல் பிளந்துவடிப்பட்டாற்போன்றிருத்தலின், மின்னுவசியென்றார்.

99. பெயலொடு வைகிய வியன் கண் இரு புனத்து—அம்மழையோடேதங்கின அகன்ற இடங்களையுடைய பெரிய கொல்லைநிலத்தே,

100-101. [அசுவிரு விசும்பினுஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன் கொடி முசுண்டை:] புல் கொடி முசுண்டை அகல் இரு விசும்பின் அல் போல வாலிதின் விரிந்த—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுண்டை ஏனைப் பூதங்கள் தோன்றுதற்குக்காரணமான பெரிய ஆகாயத்திற் காத்திகையாகிய மீன்போல வெள்ளிதாக மலர்ந்தன;

வால் - ஆலெனவிகாரம்.

வ - பு. முசுண்டை - ஒருகொடி; இக்காலத்து முசுட்டையென வழங்குகின்றது. “மழையில் வான மீனணிக் தன்ன, குழையுமன் முசுண்டை வாலிய மலர்” என்பது, அகநானூறு, உசுந். ஆகாயம் ஏனைப்பூதங்கள் தோன்றுதற்குக் காரணமென்றது, அதினின்று காற்றும், அதினின்று தீயும், அதினின்று நீரும், அதினின்று நிலமும் உண்டாயினவென்னும்

முறைபற்றியதாம். “பரந்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுன்னம்” (திருஅ) என இந்நூலுட்பின்னும் வருதல்காண்க. இத்த இரண்டடிகளும் யாப்பருங் கலவிருத்தியுரையில், உவமக்காட்சியுள் ஆனந்தோன்றிய ஆனந்தவுவமத் திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றன.

102-6. நீலத்தன்ன விதைப்புன மருங்கின், மகுளிபா யாது மலி துளி தழாலி, னகளத் தன்ன நிறைகளைப் புறவிற், கவ்வை போகிய கருங் காய் பிடியேழ், நெய்கொள வொழுதின பன்கவ நீரெண்:] பல் கவர் ஈர் எண் நீலத்து அன்ன விதை புனம் மருங்கின் அகளத்தன்ன நிறை களை புறவின் மகுளி பாயாது மலி துளி தழாலின் கவ்வை போகிய கரு காய் பிடி ஏழ் நெய் கொள ஒழுகின—பலவாகக் கிளைத்த பசிய எள்ளுத்தோடுகனெல்லாம் நீலமணியையொத்த நிறத்தையுடையவாயெழும்படி அவற்றைவிதைத்த கொ ல்லையின்பக்கத்தில் நீர்ச்சாலையொத்த நிறைந்த சுனைகளையுடைய காட்டி டத்தே அரக்குப்பாயாமல் மிக்கதுளிதழுவுகையினால் இளங்காயாகிய தன் மைபோன கரியகாய் ஒருபிடியில் ஏழ்காயாக நெய் உள்ளேகொள்ளும்படி யாக வளர்ந்தன;

வி - பு. ஈர் எண் என்பதிலுள்ள ‘ஈர்’ என்பதை ஈரமென்னும் சொல் லின்சொசுவென்றாவது இருமையென்னும் பண்புச்சொல்லின் விகாரமென் றாவது கொள்க. ‘எண்’ என்பதும் எள்ளுக்கு ஒருபெயர். இங்கு எள்ளுத் தொகுதிக்கு நீலமணி ஒப்பிடப்பட்டதுபோலவே “நீலத்தன்ன பைம்பயிர்” எனப் பயிருக்கு ஒப்பிடப்பட்டது; (மது. ௨௭௬) ஆகனம் - நீர்ச்சால். மகுளி பாய்தல் - அரக்குப்பாய்தல். கவ்வை - எள்ளினவகாய்; “கவ்வை கறுப்ப” (மது. 271.)

107-8. [பொய்பொரு கயமுனி முயங்குதை கடுப்பக், கொய்பத முற்றன குவவுக்குர மேலன்:] பொய் பொரு கயமுனி முயங்குதை கடுப்ப குவவு குரல் எனல் கொய்பதம் உற்றன—சம்மில் விளையாடிப்பொருகின்ற யானைக்கன்றுகளின் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்த கைகளையொப்பத் தம்மிற் பிணையுங்கதிர்களைபுடைய நினை அறக்குஞ் செவ்வியாகமுற்றின;

வி - பு. ‘பொய்பொரு’ என்றதனால் விளையாடிப்பொருகின்றவென் றார். கயமுனியானைக்கன்று இப்படியே ‘தினைக்கதிருக்கு’ யானைக் கையை, “யானை முதலான மருப்பி னிறங்குதை கடுப்பத், துய்த்தலை வாங் கிய புளிமதீர் பெருங்குர, னற்கோட் சிறுதினை” என உவமித்தார், ஈபில ரும்; (தற்கீட்சி. 35 - 8.)

109-110. [விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங், குளிர்வுரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை:] அவரை இருவிதொறும் விளை தயிர்ப் பிதிர்வின் வீ உக்கு குளிர்வுரை கொடுங்காய் கொண்டன—அவரைகள் தினையரிதாடோறும் முற்றினதயிரினது பிதிர்ச்சிபோலும் பூக்களுதிர்த்து அடியிலே அரிவாளையொக்கும் வளைந்த காயைக்கொண்டன;

குளிர் - கிளிகடிகருவியுமென்ப.

வி - பு. இருவி - தினையரித்த தான். வீ - பு. குளிர் - அரிவான். கொ
மெம - வளைவு

111-113 [மேதியன்ன கல்பிறங் கியவின், வாதினை யன்ன கவைக்
கதி ரிறைஞ்சி, யிரும்புகவர் வுற்றன பெருமபுன வரகை:] பெரும்புனம் வரகு
மேதி அன்ன கல் பிறங்கு இயவின் வாதினை அன்ன கவை கதிர் இறை
ஞ்சி இரும்பு கவர்வுறாந் — பெரியபுனத்தில் வரகைகள் எருமைகிடந்தாற்
போன்ற கற்பெருந்த வழிபிடத்திலே தருக்ககூட கின்றவன் கையிடத்து
இணைந்த விரல்களையொத்த இரட்டித்த கதிர்கள் முற்றி வளைந்து அரிவா
ளாலே அரிதலுற்றன;

வி - பு. “மேதியன்ன கருங்கல்” — (புறநா. 10). பிறங்கல் - பெருந்
தல். இயவு - வழி வாதி - வாசம் சொல்லுவான்; “கிணைந்தன வரினு
ம்மையத்தன வரையார்” (தொ. 1. எச். 8 - ம். 3. 5) என்பதற்கு இதிலுள்ள
‘வாதி’ என்பது உசாரணமாகக் காட்டப்பெற்றது. வாதுசெய்வோர்களுட்
சிலருடைய கைவிரல்களுள்ளே சுட்டுவிரலும் அதன் அடுத்தவிரலுமே லுழை
ந்து அகைத்துதோன்றுதலை இக்காலத்தும் காணலாகும். வரகின்கதிர் இரட்
டித்துள்ளனவென்பதை, “கவைக்கதிர் வரகுங் காய்பயி லெள்ளும்” (பெரு
ங்கதை என்பதனாலும் அறியலாகும். இரும்பு, ஆகுபெயர்.

114-144 [பால்வார்பு கெழீஇப் பங்கவர் வளிபோழ்ப், வாலிதின்
விளைந்தன வைவனம் வெண்ணெல், வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக்,
காலுறு துவைப்பிற் கவிழ்க்களைத் திறைஞ்சிக், கறையறை வாரா நிவப்பி
னறையும், றாலேக் கலமருந் திங்கழைக் கருந்தே, புயல் புளிறு போகிய புமலி
புறவி, னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை, தொய்யாது வித்திய
தூளர்படு துடவை, யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின், மையென விரிந்
தன கீணறு பெய்தல், செய்யாப் பாவை வளர்த்தகலின் முற்றிக், காயங்
கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து, வயவுப்பிடி முடிந் தாள் கடுப்பக் குழிதொறும்,
விழுமிகின் வீழ்ந்கன கொழுங்கொடிக் கவலை, காழ்மண் டெடுக்கங் களிறு
முகம் பாய்ச்சென், ஆழ்மல ரொழிமுறை யுயர்முகத் தோயத், துறால் சுற்
றிய சோலை வாழை, யிறுதலை முறகப் பழுக்க பயம்பிக், டமுற் றலமரு
முந்து புகலறைக், கால மன்றி புறம்பயன் கொடுச்சலிற், காலி னுதிர்ந்தன
கருங்கனி நாவன், மாறகொள வொழுதின புறகீ நயவை, துறொடு குழீஇ
யின கூவை சேய்சிறற், துண்ணுந் தடுத்தன கெமாய் புண்ணரிந், தாலே
யுக்கன கெடுத்தா ளாசினி, விரலுன்று படுக னுதளி கடுப்பக், குடினா யிர
ட்டு கெடுமலை யடுக்கத்துக், கீழுமேலுங் கார்வாய் கெடுகிரிச், சுரஞ்செய்க்கொடி
யர் முழவீற் றாங்கி, முரஞ்சொண் டிறைஞ்சின வலங்குளினப்பலவே:]

120, 21. புமலி புறவின் புயல் புளிறு போகிய அம்பொகி கோணை
அவல் பதம் கொண்டன — புமிக்க காட்டிடத்தே மழையால் ஈனறணிமை
தீர்ந்து முற்றிய அழகிய குளையினையுடைய மூங்கில் அவலிடிக்குஞ் செவ்வி
யைக்கொண்டன;

இது மூங்கில்.

வி - பு. பறவு - காடு. போகிய - தீர்த்த. பொதி - குலை; “பொன்னிறச் செந்நெல் பெய்தயொடு பீன்வாட” என்பது நாலடியார்; தேரையை என்பது மூங்கிலையும் ஒருவகைநெல்லையும் உணர்த்தும்; அவற்றின், மூங்கிலையுணர்த்திற்றென்பார், ‘இது மூங்கில்’ என்றார்; “குறுங்கதிர்த் தோரை நெடுங்கா லையலி” (மது. ௨௮௭), “நீள்கழை, நெல்லு நீர்விளை கேழலுந் தோரையும்” (தீவக. ௩௪௨௨) என்பவற்றால் தோரை ஒருவகைநெல்லாதலறிக. ‘அவற்பதற்கொண்டன’ என்பதை, ‘அவலவலென்கின்ற நெல்’ (தொல். சொல். எச். கு ௨௬ - செ ௩. உரை) என்பது விளக்கச்செய்கின்றது.

128, 122. “யலி தொய்யாது துளர் படு துடவை வித்திய அமன்ற வெண்சிறுகடுகு உழாதே களைக்கொட்டால் அடிவரைந்து கொத்தும் தோட்டங்களிலே விதைக்கப்பட்டனவாய் நெருங்கி விளைந்தன;

வி - பு. சொய்யாது - உழாமல். துளர் - களைக்கொட்டி; “துளர்படு துடவை” (பெருமா. ௨௦௧.) துடவை - தோட்டம். அமலுதல் - நெருங்குதல்

126, 125. இஞ்சி செய்யா பாவை வளர்த்த கலின் முற்றி காயம் கொண்டன—இஞ்சிமுதல் ஒருவரால் பண்ணப்பட்டாத பாவைகள் வளர்பட்டு அழகுமுதிர்ந்து காழ்ப்பைக்கொண்டன;

இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு.

வி - பு. முதல் - வேர். “பாவை யிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமும்” (பெருங்கதை) என்பதனாலும் இஞ்சிக்கிழங்கைப்பாவையென்றல் அறியலாகும். காயம், காழ்ப்பு - உறைப்புச்சுவை.

128, 127. கொழுக்கொடி கவலை குழிதொறும் வயவு பிடி முழந்தான் கடுப்ப விழுமிதின் வீழ்ந்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய கவலை குழிகடோறும் வலியபிடியின் மடித்த முழந்தானையொக்கும்படி சீரிதாகக் கீழே வளர்ந்தன;

வி - பு. வயவு - வலி. பிடி - பெண்யாளை. விழுமிது, சீரிது - சிறப்பையுடையது. சிழங்குவளர்தலை வீழ்தலென்று சொல்லும்வழக்கை, புறநானூறு, ௧0௬ - ம் செய்யுளின் விசேடக்குறிப்பாலுணர்க.

126. மா இருந்து வீழ்ந்தன—முற்றி மாவாந்தன்மை தம்மடத்தே யுளவாய் வீழ்ந்தன;

129. காழ் மண்டு எஃகம் களிறு முகம் பாய்த்தென—காம்பிலேதை ததலைவல் யானையைக் குத்திற்றென்னும்படியாக,

வி - பு. காம்பு - காம்பு. எஃகம் - வேல். பாய்த்தென, பாய்த்தென என்பதன்விக்காரம்.

130 - 31. பாழ் மலர் ஒழி முகை உயர் முகம் தோய துற கல் சுற்றிய சோலை வாழை—முறைப்பட மலர்தலையொழிந்த முகைகளினுடைய உயர்ந்த முகங்கள் சென்றுதிண்டும்படியாக நெருக்கினமலைகளைச் சூழ்ந்துகின்ற சோலையாகியவாழை,

வேல் யானையைக்குத்திஞற்போல வாழைப்பூ மலையைத்திண்டி நின்ற தென்றுணர்க; வாழைப்பூ உதிராது பின்பு உலராதுநின்றல் இயல்பு.

132. இறகு குலை முறுக பழுதத—காய்நெருங்கின குலை மிகவுருகி மும்படி பழுத்தன;

வி - பு. ஊழ் - முறை துறதல் - நெருங்குதல். கல் - மலை; “பொலிகயிலைக், கல்லி லிருக்கக கடனாலை” என்பது தலைக்கூடம்பகம், உ. போரில் யானையை வேலாற்குத்தல மாபென்பதை “கைவேல் களிற்றொடுபோக்கி வருபவன்” என்னும் திருத்தொண்டியுணர்க

132-3 மூத்தூழ் முறுறு பயம் புக்கு அலமரும்—பெருமூங்கில் நெல்லுமுற்றுதலுற்றுப் பயன்படுதன்மையிலே புக்கு அசையாநிற்கும்;

வி - பு. மூத்தூழ் - பெருமூங்கில். ஊழ் - முறை; முற்றதல். அலமருதல் - அசைதல்.

134. மரம் காலம் அன்றியும் பயன கொடுத்ததலின்—ஆண்டுள்ள மரங்கள்தாம் காலமன்றியும் நிலவிசேடத்தாற பயனைக்கொடுத்தலின்,

வி - பு. இவ்வுடையோடு, “கால மன்றியும் மரமபயம் பகரும், யானாறாஅ விடன்மலை” என்னும் (புறநா. ௧௧௬) பகுதி ஒப்புநோக்கற்பாலது.

135, 133. நாவல காலிற் கருகுகனி அகல் அஹை உதிர்தன—நாவல் காற்றாலே கரியபழம் அகனற பாணையிலே உதிராதன;

இது சினைவினை முதலொடுமுடிந்தது

வி - பு. கால - காற்று அறை - பாறை. சினைவினை, கனியின் உதிர்தல்; முதல் - நாவல.

136 நீர் ஊறு உயவை மாறு கொள் ஒழுகின்—விடாய்த்தகாலத்தில் வாய் நீருடாதறதுக்காணமான உயவைக்கொடி நீரோடே மாறுபாடுகொள்ளும்படி படர்ந்தன;

என்றது - தண்ணீர் தேடவேண்டாவென்றவாறு.

வி - பு. உயவைக்கொடியின் இலை நாவில் நீருறச்செய்யுமென்பர்.

137. கூவை நூறெடு குழீஇயின—கூவைக்கிழங்கு நீருநன்மையோடே முற்றித்திரண்டன;

வி - பு. நூறு. நீறு ஒருபொருட்சொற்கள். இக்கிழங்கு ‘கூவைநீறு’ என்றும், ‘கூவைச்சுண்ணம்’ என்றும் வழங்குவதுண்டு. “கூவை நீறுங் கொழுங்கொடிச் சுவையும்” (சிலப். காட்சி. ௪௨), “பாணையிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமும்” (பெருங்கதை) என்பவற்றாலறிக. இக்கிழங்கு குற்றலமலை முதலியவற்றிற்காணலாகும். மலைநாட்டிலவாழ்பவர்கள் இதன் இலையில் உண்பதுண்டு; “கூவை துற்ற நாகாற் பந்தர்” (புறநா. ௨௬) கூவை - ஒரு மரமென்பு கல்லூடவுரையாசிரியர் (மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை.)

137-8. தேமா சேறு சிறந்து உண்ணுநர் தடுததன—பழமாக்கன் சாறு மிகு உண்பாணை வேறென்றிற் செல்லவொட்டாமற் தடுததுக்கொண்டன;

வி - பு. தேமா மா - இனியமாமரம். சேறு - சாறு

188, 9 நெடுந்தார் ஆசினி புண்ணரித்து அரலை உக்கன—நெடிய அடியையுடைய ஆசினிப்பலாப் புண்ணும்படிவெடித்து உள்ளுள்ள விதைகள் சிந்தின;

வி - பு. ஆசினி - ஒருவகைப்பலா; இஃது ஈரப்பலாவெனவும் வழங்கும்; இம்மரம் உயிர்க்காய்ச்சுதப்பழுப்பது; “படிக்கு எஃரப் பலாப்பழுத்து”- (18 புலிங்க. மாலையுற்பத்தி. எ.) புண்போலே தோன்றலின், பழத்தின் வெடிப்பைப் புண்புணைன்றா; “பெருமபழம் புண்கூர்ந்து” என்பர் பின்; உகூஉ.

140-41 விரல் ஊன்ற பங்குண ஆகுளி கடுப்ப குழைஞ் சூரட்டிம் நெடுமலை அங்ககத்து—விரல்துணங்கின்ற முழங்குவகை அணையுடைய சிறு பறையையொக்கப் பெராதை பெச்சுமேசுவலும் மாறிக்கூப்பிடும் நெடிய மலைப்பக்கத்தே,

வி - பு. பங்குண - ஒலித்தல; குழைஞ், பெராதை - ஒருவகை ஆரதை. பெங்கு - ஆக்கிக் பெண்ணைத்தை; “வனகட் கடுத்துடி, புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குழைஞ் சூரட்டிம்” (புறநா. ௧௪1)

141-3. அலங்கு சினை பலவு கா வாயத்து எதுரி சுரம் செல் மீகாடியா முழவின கீழும் மேலும் தூவா முரஞ்சு கொனடி இறைஞ்சின—அசைகின்ற கொம்பினையுடைய பலககை மனையுக்கப்பெய்யப்பட்டு அத்தனை தாம் வறறுக்கொண்கு வழிம்பாங்குநடைக்கூத்தருடைய மத்தளங்கள் போலே கீழும் மேலும் தூவகி முறையுக்கொண்கு தாழ்த்தன;

வி - பு. பலவு - பலாமரம்; சுரம் - வயிர்; மீகாடியர் - கூத்தர்; முரஞ்சு - முற்றல்; “முரஞ்சின் முந்நாய (மேலா. ௨. ௨௩) அரிதாள அரிந்தாள்கள். பலாப்பழங்களுக்கு மத்தளங்கள் உவமை. இஃதூலின்முதலில் (க - ௧௨, வாத்தியங்களுக்குப் பலாப்பழங்களு உவமைகூறினா.

128 வெண்கால் செறுவில்—வெள்ளிய அரிதாள்களையுடைய செயயிலே,

114-5. “வனம் வெண்பெண்பால் பால் வார்பு கெழீது பல கவா வளி போழ்பு வால்தின் விளைச்சுன—“வனமெல்லும் வெண்பெண்பெண்பால் பால்கட முசு சிறிதுமுற்றப் பல்வாயக்கவாத் தகாறது ஊடறுக்கப்பட்டி நன்றாகவிளை தன;

வார்பல் - ஒருகுதலாதலிற் கட்டுதலையுணர்த்திற்று கெழுமுதல் ஈண்டு முற்றுதலையுணர்த்திற்று. பலகவர்வளியெனவ் வாலுதாறுமடித்து முற்று தல்கூறினா

வி - பு. “வனம் - துணையாங்கிச்சாத்து விளைவிப்பதாகிய ஒருவகை நெல்; “வனம் வித்தி மையுறக கவினி, ஈனல் செல்லா வேனல்” (புறநா. ௧௩௬)

119, 117 தீங்கழை கரும்பு கவிழ் கனைத்து—இனிய மீகாலாகிய கரும்பு தோடுகவிழ்த்தலோடே துண்டிதிரண்டு,

வி - பு. கழைக்கரும்பு - ஒருவகைக்கரும்பென்பாருமுளர்.

118 ஆறா குளாவார விவியின்—பாதறி குறைபடுதலுண்டாகாத வளர்ச்சியோடே,

வி - பு. அறை - பாத்தி.

116 - 7. மெல ஈண்டு தொழுது ஐரிவு உறறென்ன கால உறு துவைப் பின் இறைஞ்சி--வேறபடை திரண்டதானை கெட்டுப்போதலை உற்றதென்னும்படி காற்று மிகப் படுகின்ற ஆரவாரத்தாலே சாய்தது,

118 - 9 அறையுறறு ஆலைக்கு அலமரும -- வெட்டுதலுற்ற ஆலை யிலேசென்று பயன்படுத்தற்கு அசையாந்திக்கும்;

கரும்புகிரண்டு நிவப்போட்ட இறைஞ்சி அலமருமென்க

வி - பு. தொழுதி - கூட்டமாதலிற் சீசனைக்காயிறறு. அறை - அறுத்தல்; "அறைக்கரும்பு (மொரு. கக௩) கருமபுகள காறாலசைத்தற்கு வேற படையையுடைய சீசனை கெட்டோடுதல் உவமை

124. நீள உறு நெய்தல் மை என விரிந்தன--நீண்ட நறியநெய்தல் கருமைசாந வடிவுகொண்டதென்னும் மடியாக அலர்ந்தன;

வி - பு. "மணிமரு நெய்தல்" (பெருமீ. பா. ௨௮௨.)

ஈ முன்னிபதினசயைக்கனை (க௧), வானம்பொழிகையினாலே (க௭) பெயர்வாடு வைசிய புளகது (க௭) முகண்டை மலர்ந்தன (க௧௧); எண் ஒழுகின (க௧௭); வளவ கொய்ப்பமுற்றன (க௧௮); ஆவரை கொண்டன (க௧௮), வரகு கவாவற்றன (க௧௮); புறவிரிவ (க௧௮) தோரை கொண்டன (க௧௮); மயவி அமன்றன (க௧௮); ஐஞ்சி காயங்கொண்டன (க௧௮); கவலை வீழ்ந்தன (க௧௮); வாழை (க௧௮) பழுத்தன (க௧௮); முத்தாழ் அலமரும் (க௧௮); நாவல் உதிர்த்தன (க௧௮); உயவை ஒழுகின (க௧௮); கூவை குழியின (க௧௮); தேமாத் தந்தன (க௧௮); ஆசினி உக்கன (க௧௮); பாவு இறைஞ்சின (க௧௮), மயல்காதசெய்தல் (க௧௮) விவனநெல்லும் வெண்ணெல்லும் விளைந்தன (க௧௮), கரும்பு அலமரும் (க௧௮); நெய்தல் விரிந்தன (க௧௮); இவ்வாறு மிக்கவுளம் முறறுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய பள்ளிகளில் (க௧௮) புதிதாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின் பண்பு ஆத்தனமைத்து (க௧௮) எனவினைமுடிக்க

ஆஃது ஆற்றினது தன்மையினவாகுநிறறு.

வி - பு. 'ஆற்றினது தன்மையின்' அளவெனறது, ஈ - ம அடியிலுள்ளதை

145 தீயின் அன்ன ஒள செங்காந்தன--நெருப்பினையொத்த ஒள்ளிய செந்தாந்தளினது,

இதற்கு தன்னென்னும்பொயா தயோடடுத்த தன்மையின், ஆனந்த மாய், பாடினாரும் பாட்டினாரும் ஆறந்தாரென்று ஆனவந்தபிள்ளையாசிரியா குற்றவகற்றாராலெனின், அவர் அறியாதகூறினார்; செய்யுட்செய்த கௌ சிகரூர் ஆனந்தக்குற்றமன்னவ குற்றமறியாமற் செய்யுட்செய்தாரோல், இவர் எல்லிசைப்புலவராகார்; இவர்செய்தசெய்யுளை நல்லிசைப்புலவர்செய்த ஏனைசெய்யுட்களுடன் சபகத்தார் கோவாமல நீக்குவர்; அவ்வநீக்காத கோத்தற்குக்காரை மை ஆனந்தக்குற்றமென்பதோருற்றம் இச்செய்யுளுடன் கூருமையானென்றுணாக.

இச்சொன்னிலை 'நாக்'குமடத்து ஓர்குற்றமுமின்று; என்னை? அன்ன வென்னும் அகரவீற்றுப் பெயரெச்சு உவமவுருபு தீயென்னும்பெயரைச்சேர்ந்தாநின்ற இன்சாரியை இடையேயடுத்துநின்றலின். நன்னென நகரமுதலும் கைவொற்றீறுமாய்நிற்குஞ் சொல்லாயினன்றே அக்குற்றமுளதாவ தெனமறுக்க. நன்னவென அண்மைவிளியாய்நின்ற முன்னிலைப்பெயரென்று குற்றங்கூறுவார்க்கு இப்பாட்டுப் படர்க்கையேயாய்நின்றலிற் குற்றமின்றென்க.

தூற்குற்றங்கூறுகின்ற பத்துவகைக்குற்றத்தே "தன்னொருபொருள் கருதிக்கூறல்" என்னுவகுற்றத்தைப் பின்னுள்ளோர் ஆனந்தக்குற்றமென்பதோர் குற்றமென்று தூல்வசயத்தன்றி அகத்தியனாகும் தொல்காப்பியனாகும் இக்குற்றங்கூறுமையிற் சான்றோர்செய்யுட்கு இக்குற்றமுண்டாயினும் கொள்ளாரெனமறுக்க.

வி - பு. ஆனந்தமாய் - ஆனந்தக்குற்றமாகி; ஆனந்தக்குற்றமென்பது எழுத்தானந்தம், சொல்லானந்தம், பொருளானந்தம், யாப்பானந்தம், தூக்கானந்தம், தொடையானந்தமென ஆறுவகைப்படும்; அவற்றுள், இங்கேசொல்லியது சொல்லானந்தத்திலடங்குமென்பர்; "இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கலமொழிபத், தொழிற்சொல் புணாப்பது சொல்லானந்தம்" என்பதனாலுணர்க. ஆனந்தக்குற்றம் - மாணததைத்தரும் குற்றம். ஆனவந்த பின்னையாசிரியராவார் இன்னொன்று தெரியவில்லை. சங்கப்புலவர்களுக்கு எல்லிசைப்புலவரென்பது சிறப்புப்பெயர். தொல்காப்பியம், எச்சவியலில், ௧௭ - ம் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் இரண்டாமாவேற்றுமையுருபு அன்னவென்பதையும் கொண்டு முடியுமென்பதற்கு இந்த அடியையே மேற்கொளாக நச்சிநூர்க்கினியர் எடுத்துக்காட்டியிருத்தல் ஆராய்தற்பாலது.

146 - 7. தூவற் கலித்த புது முகை ஊன் செத்து அறியாது எடுத்த புல் புறம் சேவல்—மழையாலே செருக்கிவளர்ந்த புதிய முகையைத் தசையாகக்கருதி முகையென்றறியாதேயெடுத்த புற்கென்ற முதுகினையுடைய பருந்து,

வி - 1. செத்து - அறிந்து; "பண்பில் சொல்லுந்தேறுதல் செத்தே" (ஐங்குறு. ௨௪௭). முகை - அரும்பு

148. ஊன் அண்மையின் உண்ணாது உகுத்தென—தசையல்லாதபடியாலே தின்னாமல் உவற்றையுஞ் சிந்திப்போகட்டதாக,

149 - 50. நெருப்பின் அன்ன பல் இதழ் தாஅய் வெறி கனம் கடுக்கும் வியல் அறைந்தோறும்—நெருப்பினையொத்த பலவிதழ்கள்பாந்து வெறியாடுகின்ற கனத்தையொக்கும் அகன்ற பாரைகட்டோறும்,

* பத்துவகைக்குற்றங்களாவன :— 'சிறைவெனப்படுபவை வசையற காடிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல், பொருளில் மொழிதன் மயங்கக் கூறல், கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் ருதல், பழித்த மொழியா னிழுக்கவ கூற, நன்னொருபொருள் கருதிக்கூற, லென்ன வகையினு மனங்கோ னின்மை, யன்ன பிறவு மவற்றுவிரியாகும்" என்பன; தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கு. ௧0௮.

வி - பு. வெறி - தெய்வத்திற்குச்செய்யும் கடன்; வேலன் குடிய காந்தன் மலர்கள் சிந்திக் கிடக்குமாதலின், வெறிக்களம் உவமையாயிற்று; “வெறியயர் சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன், வெறியாட் டயர்ந்த காந்தன்” (தோல். புறத். ௫.) பலவிறப்பூக்களும் சிந்திக்கிடத்தல்பற்றி வெறிக்களத்திற்கு “நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மனசொதொறும், வெள்ளி யன்ன பொன்வீ யுதிர்ந்த, சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாடிய், மணிமரு ணெய்த லுறழக் காமர், துணிநீர் மெல்லவற் றெய்யிலொடு மலர, வல்லோன் றைஇய வெறிக்களம் கடுப்ப, முல்லை சான்ற புறவணிந்து” (மது. உளக - அடு.) என முல்லைநிலத்தை உவமைகூறினர், மாங்குடிமருதனார்.

151. மண இல் கமழும் மா மலை சாரல்—மணஞ்செய்த மனைபோல மணக்கும் பெரிய மலைப்பக்கத்திற் சிறுகுடி (கடுசு) யென்க.

152. தேனினர் கிழங்கினர் ஊன் ஆர் வட்டியர்--தேனினையுடைய ராய்க் கிழங்கினையுடையராய்த் தசைநிறைந்த கடகத்தையுடையராய்,

வி - பு. மண இல் - கல்யாண வீடு. வட்டி, கடகம் - கடகப்பெட்டி; “முள்ளெயிற்றுப் பாண்மக ளின்கெழு சொரிந்த, வகன்பெரு வட்டி” (ஐங்குறு. சள.)

153 சிறு கண் பன்றி பழுதுளி போக்கி—சிறிய கண்ணையுடைய பன்றியிற் பழுதானவற்றைப்போக்கி, அதன் தசையையும், பழுதுளி, உளி - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

வி - பு. பகுதிப்பொருள் விகுதி, தனக்கென ஒருபொருளின்றிப் பகுதியின் பொருளையே பொருளாகவுடையது; “இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி” (பெரும்பா. ௪௬௨) என்பதில், உளி, பகுதிப்பொருள் விகுதியென்று எழுதியிருத்தல்காண்க.

154-5. [பொருதுதொலை யானைக் கோடு சீராகத், தூவொடு மலிந்த காய கானவர்:] தூவொடு மலிந்த பொருது தொலை யானை கோடு சீராக காய கானவர்—மற்றுள்ள தசைகளோடே நிறைந்த வட்டிகளையும் தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையினது கொம்புகள் காவமரமாகக் காவிக்கொண்டுவந்த கானவருடைய,

வி - பு. தூ - தணு. மலிந்த, வினையாலணையும் பெயர். காவமரம் - தோளிற்குமக்குமரம். காவ - சுமந்து. கானவர் - வேடர்; காட்டிலுள்ளவர்.

156-7. செழு பல் யாணா ஈறுகுடி படினே இரு பேர் ஒக்கலொடு பதம் மிக பெறுகுவர்—வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரி லேதங்கிற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வளவுகளை மிகவும் பெறுகுவர்;

வி - பு. “முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கினவி, பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்” (தோல். எச்ச. ௬௫) என்னுஞ் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில், ஒருமைச்சொல் பன்மையோடுமுடிவதற்கு, ‘கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கம். நிலைவ. (௫0).....இரும்பேரொக்கலொடு பதமிகப்பெறுகுவர்’ என்னும் இந் தப்பகுதியே உதாரணமாகக்காட்டப்பெற்றது. பொருநராற்றுப்படையில்,

பொருட (கூ), தொழுது முன்னிந்துவிராயின் (கடு0) எனவும், சிறுபாணம்
றுப்பதையில், முதுவா யிரவல (சு0), செல்துவிராயின் (கசடு) எனவும்,
பெரும்பாணம்றுப்பதையில், புலவவாய்ப்பாண (உஉ), திரையற்படர்துவிரா
யின் (கௌ) எனவும் வருபவைகளாகியே அறியற்பாலன இரு பேர்ஒக்கல் -
வறுமையித்கியால் உடம்பு கரிந்த பெரிய சுற்றமெனினும் பொருடதும்
சுற்றத்தாரையும் உள்ளப்படுத்தினமையின், 'பெறுதவிர' என்றார்.

158. [அன்றவ ணசைது யற்சேர்த் தல்கி] உசைது அன்று அல்
சேர்த்து அவன் அல்கி—அவற்றைப்பெற்ற இளைப்பாறி அற்றைகளிராப்
பொழுதும் அவர்களுடனேபொருதி அவ்விடத்தேதங்கி,

159 - 60 கன்று எரி னா இணர் கும்பொடு மலைத்து சேந்த செயலை
செப்பம் போகி—கன்றின் நெருப்புப்போன்ற என்னிய புங்கொசுதுக்களைச்
சுற்றத்தோடேருடி சிவங்க வசிகாமரத்தைமுடைய செவ்விய வழியைப்
போய்,

வி - பு. அசோகம் பூமிக்கச்செத்தமுடையசாகலின், நெருப்பு உவமை
யாயிற்று “அளிமுர லணியல ரசோகம் பூசதன, .. அழற்களை கரித்த
போன்றவே” (நாட. தி. அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற கூசு) என்பதனாலும்
அதுவிளங்கும். கடுப்பு - சுற்றம் செயலை - அசோகமரம்.

161 - 2 அலங்கு கழை ராலும் அரி பங்கா சிலம்பு அடைங்கிருந்த
பாக்கம் எய்கி—அசைகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிசாரிழியும் வழிகளை
முடைய சிலம்பைச்சேர்க்கிருக்க சீராக்ளைச்சேர்த்து,

வி - பு. ஆரி - அருமைமையுடையது மலைவழி வந்தது வெற்றிழியை
முடையதாதலின், அரிசாரிழியும் வழியென்றார். பாக்கம் - பக்கத்திலுள்ளது.

163 - 4. நோனெ நெருவின் வுடைய நோன் காண மான விறல் வேன்
வயிரியம் எனினே—பகைவரைப் கொன்றபொருள் பாரிளையும் வெற்றி
யுண்டாகும் வலியமுயற்சியினையும் மானசதையும் வெற்றியையமுடைய நன்
னனுடைய கூசத்தோமன்ற கூறுவீரரின்,

வி - பு. நோனமை - பொருமை. வலம் - வெற்றி வயிரியம் - கூத்தர்.
மானவிறல்வேனென்தது “விராது பெருக்கிருவின் மான விறல்வேன்”
என மதுரைக்காந்தியிலும் வந்துள்ளது

165 நம இல் போல நிலாது பத்து—நம்முடைய மனைப்பால
வாசலில்நிலாதே ஒன்றேசென்று,

168. கிழலிர் போலு கேனாது கெழீது—முன்பு கிழமைமுடையர்
போலே அவரைக்கேனாதே உறவுகொள்ளுகையினுலே,

167. சேண் புலம்பு அகல இனிய கூறி—சேணிடைவந்த நுமது வருத்
தந்திரம்படி இனியபொழிகர் அவாகுரி,

169. [பருடக குறை பொழிசு நெய்க்கண் வேவையொடு] பொழிந்த
நெய்க்கண்பருடக்குறை வேவையொடு—மகச்சொரிக்க நெய்யிடத்தே பரு
த்த தசைகிடந்து வெந்த பொரியலோடே,

169. குருஉ கண் இறடி மொம்மல் பெறுகுவிர்—நிறுவிய வடிவினை யுடைய தினைச்சோற்றைப் பெறுகுவிர்;

வி - பு. 'தும்மில்.....புக்கு' என்றதனால் நாட்டினர்க்கு வந்தோர் பாலுள்ள அன்பின் மிகுதி கூறினார்; "பொருள்க்க காயினும் புலவர்க்க காயினும், அருமறை நாவின்னந்தணர்க்க காயினும், ... அடையா வாயில்" (சிறுபா. ௨௦௩ - ௬), "எங்கோ னிருத்த கம்பலை மூதூர், உடையோர் போல விடையின்று குறுகி" (புறநா. ௫௪) என்பவையும் இக்கருத்துடையன; "அடையாத பொற்கதவு மஞ்சலென்ற சொல்லும் உடையான்" என்பதும் இங்கேயறியத்தக்கது. கிழமை - உரிமை. சேண் இடை - நெடுந்தூரமான இடம். குறை - குறைக்கப்பெற்ற தகை. வேவை - வெங்கை. இறடிப் பொம்மல் - தினைச்சோறு. 'மானவிறல் வேன் (கூசு).....பெறுகுவிர்' என்னும் இவ்வடிகளின் பொருளுடன், "செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே, தெய்வ மடையிற் றேக்கிலைக் குவைஇதும், பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்" (பெரும்பா. ௧௦௩ - ௫) என்பது ஒத்துவிளங்குதல்காண்க.

170 - 188. [வறித் தஞஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு, வேய்ப்பெயல் விளையுட் டே -றல், குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப், பழஞ்செருக் குற்றதும் மனந்த நீர, வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ், வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை, முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை, பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ, வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி, னின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக், கழைவளர் செல்ல னரியுலை யூழ்த்து, வழையமை சாரல் கமழத் தழைஇ, நறமல ரணிந்த நாரிரு முச்சிக், குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி, யகமலி யுவகை யார்வமொ டுளைஇ, மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர், செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய, பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியி, ரினைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே:]

188. அவன் மலை மிசை நாடு அனையதன்று—அந்நன்னனுடைய மலை யினது உச்சியினடு யான்முருகூறிய தன்மைத்தன்று; மிகவுஞ்சிறப்புடைத்து; ஆண்டுப் பெறுவனவற்றைக் கேட்பீராக;

177, 5. பிணவு நாய் முடுக்கிய தடியொடு வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை முளவுமா தொலைச்சிய பைந்நிணம் பிளவை விரைஇ—பெண்ணையுநாய் ஒடிக்கடித்த உடம்பின் தடிகளோடே ஒடிவருகின்ற விசையைக் கெடுத்துக்கொன்ற கடமானின் கொழுவியதகையையும் எய்ப்பன்றியைக் கொன்ற பசுத்தரிணந்தையுடைய பிளக்கப்பட்டதகைகளையும் கலந்து,

வி - பு. தடி - மாம்ஸம். முளவுமா, எய்ப்பன்றி - மன்னும்பன்றி. பிளவை - பிளக்கப்பட்டது. ஆகாரவீறு அல்வழிக்கண் அம்முப்பெருத முடிபுபெற்றதற்கு, 'பிணவுநாய்முடுக்கிய' என்னும் இந்தப்பகுதி உதாரணம்; (தொல். குற்றியலுகரப். கு. எ. அ. க. உரை.) குறியதன்கீழ் ஆகாரம் குறுகி உகாமேற்றதற்கு 'முளவுமா', 'பிணவுநாய்' என்பவற்றை எடுத்துக் காட்டினர், இலக்கணவிளக்கமுடையார்.

171-2 வேய் பெயல் விளையுள் தே கள் தேறல் குறைவு இன்று பருகி—மூங்கிற்சூழாய்க்குள்ளே பெய்தலையுடைய முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளியைக் குறைவின்றாக நிரம்பவுண்டு,

வி - பு. விளையுள் - விளைதல். 'திருந்தமை விளைந்த தேக்கட் தேறல் என்பர் பின்னும்; இடைய கள் மூங்கிற்சூழாய்க்குள் வைக்கப்பெற்று முற்று மென்பதை, "காரணியாணர்த், தூம்பகம் பழுனிய சீம்பிழி மாந்தி" (பதிந். அக), "வாங்கமைப் பழுனிய தேறல்" (புறநா. ௧௨௯) என்பவற்றாலும் அவற்றினுரைகளாழமறிக.

172. நறவு மகிழ்த்து—பின்னர் கெல்லாற்சமைத்த கள்ளோ உண்டு மகிழ்த்து,

முற்படக் கூறியதசைகளோ இடையேயுகின்று தேறலைப்பருகி நறவு மகிழ்த்தென்க.

வி - பு. சித்தாமணியில், ௧௨௩௩ - ம் கலியில்வந்துள்ள 'தொண்டிக் கள்' என்பதற்கு 'கெல்லாலாக்கின கள்' என்று பொருள்செய்திருப்பது அறியற்பாலது. மகிழ்த்து - கள்ளையுண்டு; "வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்த்து" (புறநா. ௧௨௯.) என்பதனாலறிக.

172-3 வைகறை பழஞ்செருக்கு உற்ற தும் அனங்கல் தீர—விடியற் காலத்துக் கள்ளாண்டுமகிழ்ச்சியுற்ற தும்முடைய மதம்தீரும்படி,

வைகறையனந்தலென்க.

வி - பு. அனந்தல், மதம் - மயக்கம்.

174. அருவி த்த பழம் ஊழ்ச்சுது (௧௮0) சிதை வெண் காழ் யா (௧௯௯)—நீர் கொண்டுவந்த பலாப்பழம் செவ்வியழிந்து உதிர்ந்த வெள்ளிய விடையின் மாவையுந்,

வி - பு. செவ்வி - பச்சுவர். வெண்காழ்மா - பலாவிறையாலாகியமா.

178-9 வெண் புடை கொண்ட தய் சிலை பழனின் இன் புளி உலை மோர் ஆக கலந்து — வெள்ளியபுறத்தைக்கொண்ட ஆரத்தை இடத்தே யுடைய புளியம்பழத்தின் இனியபுளிப்பையும் உலையாகவாதத மோருக்கு அளவாகக் கலந்து,

வி - பு. புளிச்சுவை - கன்மயக்கத்தைத் தீர்க்குமென்பர்.

180-81. கழை வளர் நெல்லின் அரிவமை அமைசாரல் கமழ துழைஇ ஆக்கிய—மூங்கிலிலேகின்ற முற்றிய நெல்லின் அரிசியைச் சுரப்பனைநெருங்கிய மலைச்சாரலெல்லாம் நூறும்படியாகத் துழாவியாக்கிய,

வி - பு. கழைவளர்நெல்லின் அரி - மூங்கிலரிசி; "அவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை" (௧௨௧) என மூங்கில்நெல் முன்பும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

188. வால் அவிழ் வல்சி—வெள்ளிய சோறாகிய உணவை,

182-3. நறுமலர் அணிந்த நூறு நூறு மக்கி குறமகள்—நறியமலரைச் சூடின நூறுகின்ற கரிய மயிர்மடியினையுடைய குறச்சாதியின்மகள், ஆக்கிய, கள்ளாண்டபின்பு அனந்தநீரச சோற்றைப்பெறுருவிரென்க.

184. அகம் மலி உவகை ஆர்வமொடு அனைது—கெஞ்சுநிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடையராய் விருத்தினரைப்பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே கெஞ்சுகலந்து.

185. மக முறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்—தத்தம்பின்னை களைக்கொண்டு முறைசொல்லித் சமிக்கையினாலே மனைகடோறும் பெறுகுவிர்;

அண்ணன், அம்மானென்றத்போல்வன முறை.

வி - பு. “தொடிக்கை மகந்த மகமுறை தடுப்ப” என்றார், சிறுபாணுற்றிலும்; ககஉ. வல்சியைப்பெறுகுவிர்ரென்க.

170. ஏறி தருஉம் இலங்கு மலை தாரமொடு—தாங்கள் உச்சிமலையிலே ஏறிக் கொண்டுவரும் விளங்குகின்ற மலையிற் பண்டங்களுோடே.

அவை: சந்தனம், அகில், பொன், மணிமுதலியன.

வி - பு. தாரம் - பலபண்டம்.

தடுப்ப மனைதொறும் தாரத்தோடே வல்சியைப்பெறுகுவிர்ரென்க.

186-7. செரு செய் முன்பின் குரிசில் முன்னிய பரிசில் மறப்ப நீடலும் உரியிர்—ஆண்டுப்பெற்றவற்றாலே, போரைச்செய்கின்ற வலியையுடைய நன்னனிதத்துப் பெறக்கருதிய பரிசிலை மறக்கும்படி நீட்டித்திருத்தலுமுரியிர்;

வி - பு. முன்பு உலி.

189-91. நிரை இதழ் குவளை கடி வீ தொடினும் வரை அராமகளிர் இருக்கை காணினும் உயிர் செல வெம்பி பணித்தலும் உரியிர்—நிரைத்த இதழையுடைய குவளையில் தெய்வம்விரும்புதலிற் கடியவாகிய பூக்களைக் கிட்டினும் ஆண்டை வரையாமகளிருடைய இருப்பைக்காணினும் உயிர் போம்படி வெதும்பி நடுங்குதலுமுரியிர்; ஆகையினாலே பலாணில்லாது நிலனாடு படர்மின் (ககஉ) எனவினைமுடிக்க.

வி - பு. நிரைத்த - வரிசையுற்ற. குவளையென்பதற்குக் கருங்குவளை, செங்குவளையெனப் பொருள்கொண்டு அம்மலர்களிலிருக்குந் தெய்வங்கள் முறையே உமாதேவியாரும் சூரியனுமெனக்கொள்க; மலர்களுள் இன்ன தில் இன்னதெய்வம் வாழுமென்பதைப் பழையநூல்களிற் காண்க. வீ - மலர். வரையாமகளிர் - மலையிலுறையும் தெய்வப்பெண்கள். ஆண்டை - அவ்விடம்.

இத்துணையும் அசையுந்புலமும், வல்சியும் சேரக்கூறினார்.

வி - பு. அசையு ந்புலம், சுள - ம் அடியிலும், வல்சி, சுஅ - ம் அடியிலுமுள்ளன.

192. [பலநா ணில்லாது நிலனாடு படர்மின்:]

வி - பு. பல நாள் நில்லாது - பலதினங்கள் தாமதித்து நில்லாமல், நிலன் நாடு படர்மின் - நிலத்திலுள்ள நாட்டுவழியே செல்லுமினென்க; ‘நிலனாடு’ என்றபாடத்திற்குப் பூயவழியேயென்க

இதற்குரைக்கைகவல்லலை.

193-5. [வினாபுன நிழத்தலிற் கேழலஞ்சிப், புழைதொறு மாட்டிய விருங்கலரும்பொறி, யுடையவாதே:] ஆறே கேழல் வினா புனம் நிழத்தலின் அஞ்சி புழைதொறும் மாட்டிய இருங்கல் அரும்பொறி உடைய—வழிகள், பன்றி முற்றின தினைப்புனத்தை நெக்குகையினாலே இதற்கஞ்சிச் சிலவழிக டோறும் கொளுத்திவைத்த பெரிய கற்பொறிகளையுடைய; ஆகையினாலே,

வி - பு. நிழத்தல், நொக்கல் - குறையச்செய்தல்; “ஒய்தலாய்தனிழத் தல் சாஅய், ஆவயி னுன்கு முள்ளத னுணுக்கம்” (தேவல். உரிச். கு. ௩௨.) புழை - சிறுவழி. கொளுத்திவைத்த - பொருத்திவைத்த. கற்பொறி - கல்யத் திராம்; “இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய, பெருங்க லடாரும் போனம்” (புறநா. ௧௧.) என்பதனாலறிக. இங்கே கூறியது, பன்றியை அகப்படுத்தும் யந்திரம்.

195-6 [நள்ளிரு ளாலரி, விரிந்த விடியல் வைகினிர் கழிமின்:] நள் ளிருள் வைகினிர் அலரி விரிந்த விடியல் கழிமின்—செறிந்த இருட்காலத்தே தங்கினிராய் ஞாயிற்றின் கதிர்விரிந்த விடியற்பொழுதிலே போவீர்;

197. நளிந்து பலர் வழங்கா செப்பம் துணியின்—செறிந்து பலரும் போகாதவழியைப் போகத்துணிவீராயின், அவ்விடம்,

வி - பு. செப்பம், வரியென்னும்பொருளில் இடுகுறிமாத்திரையாய் வந்தது.

198-9. [முரம்பு கண்ணுடைந்த பரலவர் போழ்வீர், கரந்துபாம் பொடுக்கும் பயம்புமா ருளவே:] முரம்பு கண்ணுடைந்த பரல் அவல் போழ் வில் பாம்பு கரந்து ஒடுங்கும் பயம்பும் உளவே—மேட்டுநிலம் தன்னிடத்திலே விண்ட பரலையுடைய பள்ளநிலத்திற் பிளப்பிலே பாம்பு மறைத்துகிடக்கும் குழிகளுமுள்;

உமமையார் புலிமுதலியனவுமுள். மார் - அசை.

வி - பு. முரம்பு - பருக்கைக்கல்லாலாகிய மேடு. பரல் - பருக்கைக் கல். அவல் - பள்ளம். போமவ - பிளப்பு.

200. குறிக்கொண்டு மரம் கொட்டி நோக்கி—அப்பயம்பை மனத் தாலே குறித்தல்கொண்டு விலங்கிற்கு மரங்களிலேயேறிக்கொட்டிப்பார்த்து,

201. செறி தொடி விறலியர் கைதொழுஉ பழிச்ச—செறிந்த வினா யினையுடைய விறலியர் அப்பாம்பு மனமகிழும்படி கையிற்றொழுதுவாழ்த்த,

வி - பு. இதனால், மகளிர் பாம்பை வழிபட்டுவந்தமை தெரிகின்றது.

202. [வறிது நெறியொர்இ வலஞ்செயாக் கழிமின்:] நெறி வறிது ஓர்இ வலம் செயாக் கழிமின்—விலங்குகிடக்கும்வழியைச் சிறிது அகலப் போய் வலப்பக்கத்துவழியை துமக்குவழியாகச்செய்துகொண்டு போவீராக; வலம், ஆகுபெயர்.

வி - பு. வறிது - சிறிது; “வறிது சிறிதாகும்” (தேவல். உரிச். ௩௮.)

203. [புலந்துபுனாறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவர்:] புனிற போகிய புனம் சூழ் குறவர் புலந்து—சுன்றணிமைநீர்த்தமுற்றின தினைப்புனத்தைக் காததற்குச்சூழ்ந்த குறவர் தினையழிகின்றதற்கு வெறுத்து,

புலந்தென்பதுபாடமாயின், முற்றியென்க.

வி - பு. புலந்தல் உலர்தலாதலின், முற்றியென்றார்.

204. உயர் நிலை இதணம் ஏறி கை புடைபூஉ—உயர்ந்த நிலையினை யுடைய பாணிலேயேறிக் கையைக்கொட்டி,

205. அகன மலை இறம்பில் துவன்றிய யானை—அகன்றமலையிற் குறுங்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

206. பகல் நிலை தளர்க்கும் கவண் உமிழ் கடுங்கல்—பகற்பொழுதே நிற்கின்றநிலையைக்கெடுக்கும் கவண் காலுகின்ற கடிய கற்கள்,

பகைநிலைதளர்க்குமென்று பாடமாயின், பகைத்த நிலையென்க

வி - பு. காலுகின்ற - துக்கின்ற. கற்கள் கூற்றத்தன்ன.

207-10. [இருவெதிர் ஈர்க்கழை தத்திக் கல்லெனக், கருவிர லாகம் பார்ப்போ டிரிய, வுயிர் செகு மாபிற கூற்றத் தன்ன, வரும்வீசை தவிராது.]

209. உயிர் செகு மாபின் கூற்றத்தன்ன—உயிர்களைப் போக்குமுறை மையாலே கூற்றத்தையொக்கும்; அவைவதாம்,

208. கருவிரல் ஊகம் பார்ப்போடு கல்லென (207) இரிய—கரியவிரலே யுடைய குரங்குகள் பார்ப்போடே கல்லென்னுமோசைபடக் கெடும்படியாக,

வி - பு. பார்ப்ப - சூட்டி; “பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றினமை”, “தவழ்பவை தாழு மவற்றோ ண்ன” (தொல். மா. கு. ச, இ.) என்பவற் றின் உரையில், ‘தாழும்’ என்றதனால் ஊர்வன, நடப்பனவற்றன்றும் சிறு பான்மை இப்பெயர்களுக்கு உரியன கொள்க என்றது இங்கேகருதற்பாலது.

207, 210. இரு வெதிர் ஈர்க்கழை தத்தி வீசை தவிராது வரும்— பெரியமூங்கிலினை பசிய கோலைக்கடந்து வருகின்றவீசை மாறுதலுறும்;

210. மரம் மறையா கழியின்—அதற்கு மாங்களிலேயொதுங்கிநின்ற போவீராக;

குறவர் (௨௦௩) ஏறிக் கைபுடைபூஉத் (௨௦௪) தளர்க்குங்கல் (௨௦௬) கூற்றத்தன்ன (௨௦௬); அவை இரியத் (௨௦௮) தத்தி (௨௦௭) வீசைதவிராது வரும்; அதற்கு மாமறையாக் கழியின் (௨௧௦) என்க.

211-2. உரவு களிறு காக்கும் இடங்கர் ஒடுங்கி இரவின் அன்ன இருள் தூங்கு வரைப்பின்—வலியயானையை விழுங்குமுதலைகள் தங்கப்பட்டு இராக்காலத்தையொத்த இருள்செறியுமின்களையும்,

வி - பு. காக்கும் - ஒளிக். மீனை - காவந்தாடு.

213. குமிழி சுழலும் குண்டு கயம் முடுக்கர்—குமிழிகள் சுழன்றுவரும் ஆழ்ந்த நீராறுதமடுக்களையுடைய முடுக்கரையுமுடைய,

முடுக்கர் - நீர்க்குக்கின டிடங்கள். முடுக்கரையுடைய யாறு (௨௧௪).

214. அகழ் இழிந்தன்ன காண் யாற்று நடவை—ஏறுதற்கும் இறங்கு தற்கும் அரியவாகையிலே அகழிலே இழிந்தாற்போன்ற காட்டாற்றவழி,

215. வழுஉம் மருங்கு உடைய—கால் ஒடுமிடங்களையுடைய, அவ்வி டத்திற்கு,

வி - பு. வழுஉம் - வழுக்கும்.

215 - 8. [வழாஅ லோம்பிப், பருஉக்கொடி வலந்த மலை பற்றித், தருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ, டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழியின்.]

217 தருவின் அன்ன புன்றலை மகாரோடு—செம்மறியாட்டினை யொத்த புற்கென்ற தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

218, 215.* வலந்த பருஉக் கொடி மலை பற்றி வழாஅல் ஒம்பி—மரங் களிற்சுற்றிக்கிடக்கின்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பற்றுக்கோட்டைப் பிடித்துக் காஸ் ஓடுதலைப் பரிகரித்து,

வி - 11. புற்கென்ற - சிவந்த. மலை - பற்றுக்கொடு. வழால் - வழுவு தல், வழுக்குதல்.

218. ஒருவிர் ஒருவிர் ஒம்பினிர் கழியின்—ஒருவரையொருவர் பாது காத்துப் போவீராக;

219. அழுந்து பட்டு அலமரும் புழகு அமல் சாரல்—கிழங்கு தாழவீழ் ந்த அசையும் மலைவெருகுநெருங்கின பக்கமலையில்,

வி - 11. அழுந்து - பள்ளம்; இது கிழங்கிற் ஆகுபெயர். “பகன் றையும் பலாசு மகன்றலைப் புழகும்” என்பது, பேருங்கதை. அலமரும் சாரலென்க.

220 - 21. [விழுந்தோர் மாய்க்குங் குண்டுகயத் தருகா, வழும்புகண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி:] விழுந்தோர் மாய்க்கும் குண்டு கயத்து அருகா கண் புதைத்த நுண்ணீர் பாசி வழும்பு—வீழ்ந்தோரைமறைக்கும் அமத்தை யுடைய குளங்களுக்கு அருகாக இடமறைதற்குக்காரணமாகிய நுண்ணிய நீர்மையையுடைய பாசியினது குற்றம்,

* “வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை - வழுப்பில்சீர்” எ ளுறார் பிறரும்.

வி - 11. மாய்த்தல் - மறைத்தல்.

222. அடி நிலை தளர்க்கும் அருப்பமும் உடைய - அடி ஊன்றியிட்ட நிலையை ஒடப்பண்ணும்; அதவுமன்றி அவ்விடம் போதற்கருமையையு முடைய; அதற்குப் பரிகாரமாக,

வி - 11. அருப்பம் - அருமை.

223 - 4. முழுபுகறி அணங்கிய நுண் கோல் வேரலோடு எருவை மெல் கோல் கொண்டனார் கழியின்—வழிமுழுதும் பன்னிவளர்ந்த நுண் னிய கோல்களையுடைய சிறுமூங்கிலோடே வேழத்தினது மெல்லிய கோல் களையும் பற்றுக்கொடாகப் பிடித்துப்போவிர்;

வி - 11. எருவை, வேம்பு - கொறுக்காங்கட்டை.

இத்துணையும் ஆற்றினது தீமையன ளவு (சுஎ) கூறினார்.

225 - 8. [உயர்நிலை மாக்கற் புகர்முகம் புதைய, மாரியி னிகுதரு வில் லுமிழ் கடுங்கணைத், தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானைச், சூழியிற் பொலிந்த:]

புகர் முகம் புதைய (உஉஇ) சூழியிற் பொலிந்த (உஉஅ) உயர் நிலை மா கல் (உஉஇ) வினை நவில் யானை (உஉஎ)—பகரையுடைய மகமனையம்மா

முகபடாத்தாற்பொலிவுபெற்ற உயர்ந்த நிலையினையுடைய பெருமையை
யுடைய மலைபோலும் போர்த்தொழிலிலே பயின்ற யானையினையும்,

வி - பு. புகர் - புள்ளி. பொலிந்த - அழகுபெற்ற, குழி, முகபடாம் -
யானையின் முகத்தில் அணியும் ஒருவகை ஆடை. கல் - மலை. வினை - தொழில்.

226. மாரியின் இகுதரு வில் உமிழ் கடுங்கணை—மலையோலத் தாழ்
ந்துவிழும் வில்லுக்கான்ற கடிய அம்பினையுமுடைய,

வி - பு. இகுதர்கல் - கொரிசல்; “இகுத்தகண்ணீர்” (119) நா. க. ௪௩௩.)
‘வில் உமிழ்கடுங்கணை’ என்பது, “விற்பழுச் துமிழ்க்க வெய்ய வெந்நுணைப்
பகழி” (சீவக. ௪௩௩) என்பதில் அமைந்துள்ளது.

227. காரொடு பொலிந்த மூத்த புரிசை (உஉக)—தூசிப்படையோடே
பொலிவுபெற்ற பழைய மதில்,

மதில் - ஆகுபெயராய்த் திருப்பதியையுணர்த்திற்று. என்றது காரி
யுண்டிக் கடவுளுடைய படைமிகுதி கூறிற்று. அன்றிப் பகைப்புலத்தை அழி
த்தற்கும் அந்நிலத்தைக்காத்தற்கும் நன்னண்ணைவைத்த படையுமாம்.

வி - பு. தார், தூசிப்படை - முன்படை. திருப்பதி - காரியுண்டிக்
கடவுள் எழுந்தருளிய தலம். ‘காரியுண்டிக் கடவுளுடைய படைமிகுதி’ என்
றது, ‘தார்’ என்றதை மோக்கி. பகைப்புலம் - பகைவரிடம்.

228 - 9. [சுடர்ப்பூ விலஞ்சி, யோர்யாற் றியவின் மூத்த புரிசை:] சுடர்
ப்பூ இலஞ்சி யாற்று ஓர் இயவின் மூத்த புரிசை—ஒளியையுடைய பூக்களை
யுடைய மடுவினையுடைய யாற்றுக்கரையில் ஒருவழியினையுடையவூர்,
ஒராற்றியவுபாடமாயின், ஒருப்பட்டவழியென்க.

இனி அம்பையுடைய தூசிப்படையோடுபொலிந்த யானையென்று
யானைக்கடையாக்கி அவ்வியானையினுடைய பூக்களெழுதின முகபடாம்
போலே உயர்நிலைமாக்கற் புகர்முகம்புதையப்பொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய
புரிசையென்றுமாம்; இன்னும் யானையின் மத்தகம்போலேபொலிந்த சுடர்ப்
பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம்; இன்னும் யானையின் மத்தகம்போலே
பொலிந்த சுடர்ப்பூவிலஞ்சியையுடைய உயர்நிலைமாக்கலையுடைய புரிசை
யென்பாருமுனர். அவர் சுனையிடத்து மேலெழுந்த குவளைமுதலியவற்றி
னரும்புகள் தலைசாய்ந்து கற்புதையக்கிடந்ததற்கு யானையின் மத்தகத்துப்
புகரை உவமையென்றுகொண்டார்.

வி - பு. மடு - இயல்பாகவே உண்டான நீர்நிலை. யாறு - நதி; கரைக்கு
ஆனமையின், ஆகுபெயர்; இது விட்ட ஆகுபெயரின் பார்ப்பும்.

230. [பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்:] புரிசைப் (உஉக) பரா அரு
மரபிற் கடவுள் காணின்—கோயிலிற் பராவுதற்கரிய முறைமையினையுடைய
கடவுளைக் கண்டாராயின்,

வி - பு. பராவுதல் - துதித்தல்; திரிகரணங்களால் வழிபாடுசெய்த
லென்றுமாம். கடவுள், பராவுதற்கரியவரென்பது, கந்தபுராணம், திருவவ
தாரப்படலம், ௩௨ - ம் பாடலாலும் விளங்கும்.

231. [தொழாநிர் கழியி னல்லது:] நீர் தொழா கழியின் அல்லது—
நீர் வணங்கிப்போம் அத்தனையல்லது,
நீரென்பது குறுகினின்றது இனித் தொழாநிரென்பது மறையன்றித்
தொழுதென்று பொருடருமெனுமுணர்க.

வி - பு. மறையன்றி - எதிர்மறையன்றி.

231 - 32. வறிது நும் இயம் தொடுதல் ஒம்புமின்—சிறிது நம்முடைய
வாச்சியங்களேத் தீண்டுதலைக் காப்பீராக; அதற்குத் காரணமென்னையெனின்,
வி பு. வறிது, சிறிதென்பது; முன்வந்துள்ள, 'வறிது நெறியொரீஇ'
(உருஉ) என்பதனாலும் விளங்கும்.

232 - 3. [மயங்குதுளி, மாரி தலையும்வன் மல்லல் வெற்பே:] அவன்
மல்லல் வெற்பு மயங்கு துளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய நவிரமென்னு
மலை மயங்கின துளியையுடைய மழையை இடைவிடாமற்பெய்யாநிற்கும்;
என்றகளுற்பயன் 'வாச்சியங்களும்' இனந்து நமக்கும் பொதலரிசென்ப
தாம்.

வி - பு. 'மல்லல்வளவின்' (தொல். உரிச். எ) மயங்கின - கலந்த.

234 - 5. [அலகை யன்ன வெள்வோர்ப் பீலிக், கலவ மஞ்ஞை கட்சி
யிற் றளரினும்:]

234 - 5. அலகை அன்ன வெள்வோர்ப் பீலி மஞ்ஞை—பலகறையை
யொத்த வெள்ளிய வேரினையுடைய பீலியையுடைய மலவ.

வி - பு. அலகு - பலகறை: கோபி. பறையலகைபக பலகறை
யெனமருவிற்தென்பர் வே - முருகுதெனவழங்கும. பீலி - மயலின் கலா
பம்; தேரகை.

235. கட்சியில் கலவம் தளரினும்—அக்காட்டிடத்தே ஆடுதற்குவிரித்த
கலாபத்தினது பாரத்தாலே ஆடியினித்து நிற்பினும்,

236 - 7. [கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅரன்ன, நெடுங்கழைக் கொம்
பர்க் கடுவ னுகளினும்:]

237. நெடுங்கழை கொம்பர்—கோடிய மூங்கிலின் கலககளிலே,

236 - 7. கடும்பறை கோடியர் மகாஅர் அன்ன கடுவன் உகளினும்—
கடிய பறையினையுடைய கூத்தருடைய பிள்ளைகளையொத்த கடுவன்பாயினும்,

வி - பு. கடு - கிளை. கடுவன் - ஆண்குரங்கு. இங்கே 'கடும்பறைக்
கோடியர் மகாஅரன்னமந்தி' என்றது, "உமணரொ முகையொடுவந்த, மகாஅ
ரன்னமந்தி" (சிறுபா. இடு - கூ) என்றதை நினைப்பிக்கின்றது.

238 - 9. [நேர்கொ ணெடுவரை நேயியிற் றொடுத்த, சூர்புக லடுக்கத்
துப் பிரசங் காணினும்:]

238 - 9. நேர் கொள் நெடுவரை சூர் புகல் அடுக்கத்து — செவ்வை
யைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கோடியமலையில் எத்யவம் விரும்பின பக்கமலையிலே,

238 - 9. நேயியின் தொடுத்த பிரசம் காணினும்—தேருளுன்போல்
வைத்த தேனிறுலைக் காணினும்,

வி - பு. கேர் கொள் நெடுவரை - செங்குத்தானமலை. குர் - தெய்வம்; அச்சத்தைத் தருவது. புகலுதல் - விரும்புதல். பிரசம் - தேன். தேனிறால் - தேனடை; மகம் - தேருருள்; வட்டவடிவமுடையது; கேமி - வட்டம்.

240-41. [ஞெரேரென கோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று, நிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்:]

240. ஞெரேரென கோக்கல் உரித்தன்று—கடுகப்பார்த்தல் துமக்குரிய சொழிலன்று; அகற்றுக் காரணமென்னையெனின்,

வி - பு. ஞெரேரென - விரைவுக்குறிப்பை உணர்த்தும் இடைச்சொல்.

241. மெல்லடி நிரை செலல் நெறி மாறுபடுகுவிர்—மெல்லிய அடியாலே நிரைத்துச் செல்லுதலையுடைய வழிதப்புவிர்;

வி - பு. நிரைத்த - வரிசையற்று.

240. ஒம்புமின்—ஆசலால் அங்கனம் கோக்குதலைப் பாதுகாப்பீர்;

இதவும் ஆற்றினது அருமைகூறிற்று.

242. வரை சேர் வகுத்தின் காணத்து படினே—மலையைச்சேர்ந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின்,

வி - பு. வகுத்து - வமி.

243-9. [கழுதிற் சேனே னெவொடு போகி, யிழுதி னன்ன வானி ணஞ் செருக்கி, நிறப்புண் கூர்ந்த நிலத்தின் மருப்பி, நெறிகெடக் கிடந்த விரும்பின ரெருத்தி, னிருடுணிர் தன்ன வேனங் காணின், முளிகழையிழைத்த காடுபடு தீயி, னளிபுகை கமழா நிரையினிர் மிசைந்து.]

கழுதிற் சேனேன் (உசக) கிழம்புண் கூர்ந்த (உசடு) எவொடு போகி (உசக) நெறிகெட கிடந்த (உசக) எனம் (உசஎ)—பரணின்மேலிருந்த யானைமுதலியவற்றிற்கு எட்டாதவன் எய்த முழுமத்திற் புண்மிகுதற்குக்காரணமான அம்போடேபோகி நெறிகெடக்கிடந்த பன்மி.

வி - பு. கழுது, பரணென்பதை, “பணவை யிதணங் கழுது பரணே” என்னும் பிங்கலந்தையாலுணர்க. சேனேன் - நெடுந்தூரத்திலுள்ளவன்; சேண் - நெடுந்தூரம்; “கலிகெழு மீ ரீசைச் சேனே னிழைத்த, புலியஞ் சிதனை மேறி” (குறிஞ்சி. 40-45) என்பதனாலுணர்க. நிரம். மருமம் - மார்பு ஏ - அம்பு, எத்தொழிலையுடையது; “எமரில்லா விர்திரன்”, “எத்தருங்கொடியனா” (கீவக. 38-40, 41-42) என்பவற்றாலும், அவற்றின் உரைகளாலும் உணர்க. நெறிகெட - வழிசிறைய. எனம் - பன்றி. நோக்காபியம், மரபியலில், முதற்குத்திரத்தின் விச்சைவரையில், ‘மாற்றருஞ் சிறப்பின்’ என்றதனாற் போந்தபொருளாகிய, ‘இவை ஒருதலையாகத் தத்தம் மரபிற் பிறழாமற் செய்யுள்செய்யப்படுமென்பதூஉம், ஈண்டுக்கூறாதனவாயின வழக்கொடுபட்ட மரபு பிறழவும் செய்யுளின் பம்படின அவ்வாறு செய்யவென்பதூவும் கூறியவாறாயிற்று’ என்பதற்குக் காட்டிய உதாரணங்களுள், ‘இருடுணிந்தன்னவேனம்’ என்பது ஒன்று.

நிலம் தின் மருப்பின் (உசடு) இழுதின அன்ன வால் நிணம் செருக்கி (உசச) இரும்பினர் எருத்தின் (உசக) இருள் துணிந்தன்ன எனம் (உசஎ)—

மேற்கூறிய அகத்து திணையினாலே மண்டின்றுதேய்ந்த கொம்பினையும்
நெய்விழுதினையொத்த வெள்ளியநிணம் செருக்கும்படி கரியசுருச்சரையை
யுடைத்தாகிய கழுத்தினையுமுடைய இருள் அற்றுக்கிடந்தாற்போன்ற எனம்,
செருக்கவெனத்திரிக்.

வி - பு. * நிலம் தின் - நிலத்தால் தின்னப்பட்ட நிணம் - கொழுப்பு.
சுருச்சரை - சரசரப்பு. பன்றியைப் பிடிப்போர் அதுவரும்வழியில் குழியை
வெட்டிவைத்து அதனை மறைத்துவிட்டுத் தாம் பாணின்மேல் இருப்பார்;
இதனை, “சேனே நகழ்ந்த மடிவாய்ப் பயம்பின், வீழ்முகக் தேழ லட்ட
பூசல்” (மது. ௨௬௪ - ௫) என்பதனாலறிக.

248 - 9. எனம் காணின் ஈளி கழை இழைந்த காடுபடு சீயின் நளி
புகை கமழாது இருயினிர் மிசைந்து—பன்றியைக்கண்டறாயின் உலர்ந்தமூங்
கில் தம்மில்இழைத்ததனாற் பிறந்த காடுவஞ்ஞண்டாகியசீயினால் செறிந்த
புகைநாறாமல் வக்கி மயிர்போகச்சீவித் தின்று,

வி - பு. முனிதல் - உலர்தல். இழைதல் - உரஞ்சுதல். நளி - செறிவு.
இருவுதல் - நெருப்பில்வாட்டி. மயிர்போகச் சீவுதல். வக்குதல் - வாட்டுதல்.
“வன்பெரும் பன்றி தன்னை யெரியினில் வக்கி”, “கொழுப்பிற்று, வந்
தனகொண் டெழுந்தழலில் வக்குவன வக்குவித்து” (பெரிய. கண்ணப்ப.
க௭, ௧௪௫) என்பவை ஈண்டுஅறியத்தக்கவை.

250 - 251 [துகளாத துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க், குவனையம்
பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி:] குவளை அம் பைஞ்சுனை துள் அற துணி
ந்த மணி மருள் தெண்ணீர் அசைவிட பருகி—குவளையால் ஆழ்கிய பசிய
நிறத்தவாகிய சுனையில் கலக்கமறத்தெளிந்த பளிங்கென்றுமருளும் தெளிந்த
நீரை வழியில் இளைப்புத்திரும்படி குடித்து,

அசைவு, லிகாரம்.

வி - பு. துணிதல், தெளிதலென்பதை, “துணிநீர் மெல்லவல்” (மது.
௨௮௩) என்பதன் பொருளாலும் தெளிக.

252. [மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருஉக்கட் பொதியினிர்:] பருஉ
கண் பதம் மிகுத்து கொண்ட பொதியினிர்—பருத்த இடத்தையுடைய
தசையாகியவுணவை முழுதாநின்னமல் மிகுத்துவைத்துக்கட்டிக்கொண்ட
பொதியின்சுமையினையுடையிராய்,

வி - பு. பதம் - உணவு பொதி - மூடை; பொதிதலையுடையது.

253. புன் கை போகிய புன்றலை மகாரோடு—வளை கையினின்றும்
போதற்குக்காரணமான சுவந்த நிலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

பிள்ளைப்பேற்றால் வளையிடாராகலின், வளைபோதற்குப் பிள்ளைகள்கார
ணமாயினார்.

வி - பு. புன், வளை யென்பது, “புள்ளும் யாமுல் குழலு மேங்க”
(சீவக. ௨௫௯) என்பதனாலும் விளங்கும். போகிய, காரியப்பொருளில் வந்
தது. புன்றலைமகார், “தருவி னன்ன புன்றலை மகார்” (௨௬௭) என இந்
தூலில் முன்பும் வந்துள்ளது.

254-5. [அற்கிடை கழித லோம்பி யாற்றத, மில்புக் கண்ண கல்லினை வதமின்:] இடை கழிதல் ஒம்பி ஆற்ற தும் இல் புக்கண்ண கல் அனை அற்கு வதமின். -அவ்விடத்துப் போதலைப்பரிகரித்து வழியிடத்தன்வாகிய தும இல்லிலே புக்காலொத்த கல்முழுமைஞ்சுகளிலே இராக்காலத்துத் தங்கவீர்;

வி - பு. அனை, முழைஞ்சு - குகை.

இஃது அசையுந் புலமும் வல்சியும் சேரக்கூறிற்று.

காணத்துப்படிண் (உசஉ) மிசைந்து (உசக) பருகிப் (உருக) பொதியி னிராய் (உருஉ) மகாரோடே (உருங்) கழிதலோம்பி அற்கு (உருச) வதமின் (உருரு) என்க.

256. அல் சேர்ந்து அல்கி அசைதல் ஒம்பி—இராக்காலத்திற்கு எல் லாருங்கூடித் தங்கி இளைப்பாறி,

257. வான் கண் விரித்த விடியல் ஏற்றெழுந்து—வானிடத்தே ஞாயிற் றின்சுதிர்விரித்த வடியுமகாலத்தே துயிலுணர்ந்தெழுந்து,

வி - பு. உலகிற்றுக் கண்ணகலின். (கூரியனைக் கண்ணென்றார்; இது, “வான்கண் விழியா வைகறை யீர்மத்து” (சிலா. நாமகாண். க) என்பத னாலும், ‘உலகிற்றுக் கண்ணகிய ஆதித்தன் தோன்றி விளங்காத வைகறை யென்னும் யாமத்திடத்து’ என்னும் அதன் உரையாலும் விளங்கும்; “எண் ணுக்கு வரும்புலனம் யாவிலுக்குங் கண்ணவா னிவனே யன்றோ” (பாரதம், அருச்சுனன். சங்) என வில்லிபுத்தூரமுழவாரும் கூரியனை உலகின்கண்ணைக் கூறியிருத்தல் காண்க.

258. காண் அகப்பட்ட செந்நெறி கொண்மின்—காட்டிடத்தே கிட ந்த செவ்விய நெறியைப் போவீராக;

வி - பு. செந்நெறி - செம்மையாகியவழி.

259-65. [சுவங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண், மைந்துமலி சினத்த களிறுமத னழிக்குந், துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி, யிகந்துசேட் கம மும் பூவு முண்டோர், மறந்தமை கல்லாப் பழனு முழிறந்து, பெரும்பயங் கழியினு மாந்தா துன்றா, ரிருங்கால் வீயும் பெருமரக் குழாமும்:]

259-61. அகன் பை அம் கண் மைந்து மலி சினத்த களிறு மதன் அழிக்கும் துஞ்சு மரம் கடுக்கும் மாசுணம் விலங்கி— அகன்றபடத்தினையும் அழகியகண்ணினையுமுடைய வலிமுகுகின்ற சினத்தவாகிய யானைவலியைக் கெடுத்துவிழுங்கும் விழுந்துகிடக்கின்ற பெருமரங்களையொக்கும் பெரும்பாம் புகிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

வி - பு. பை - படம். மைந்து - வலிமை. மதன் - வலி. துஞ்சுதல் தூங்குதலாதலின், விழுந்துகிடத்தற்காகயிற்று. ‘அழிக்கும் மாசுணமென்க; பெரும்பாம்பு களிற்றை விழுங்குமென்பது, “வெண்கோட் டியானை விளி படத் தழவு, மகல்வாய்ப் பார்தன்” (அகநா. ௪௮), “குஞ்சரங் கோளிறைக் கும் பாம்பை” (திருச்சிற்றம்பல. உச) “புழுங்குவெம் பசியொடு புரளும் பேரரா, விழுங்குவர் தெதிரெதிர் விரித்த வாயின்வாய், முழங்குவெங் கரி புரும்” (கம்ப. நாடகை. ௧௧) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

பெரும்பயம் கழியினும் (உசுச) ஊழ் இறந்து (உசுஉ) இகத்து சேண் கமழும் பூவும் உண்டோர் (உசுஉ) மறந்து அமைகலலா பழனும் (உசுஉ) மாந்தர் தன்னார் (உசுச)—அவற்றிற்கொளளும் பெரியபயன் கொள்ளாமற் போகிலும் முற்காலம் அடிப்பட்டுப்போந்த முறைமையைக்கடந்து, தாம்நிற் கின்ற இடத்தைக்கடந்து தூரியநிலதர் சென்றுநாறும் பூவையும் நுகர்ந்த வர் மறந்து உயிர்வாழ்தலாற்றாத பழங்கோயும் செயவங்களன்றி மானிடர் அணுகாராகையினாலே,

ஊழிறந்து தன்னாரென்க.

இரு கால் வீயும் (உசுநி) பழனும் உசுஉ) கயம் கண்டன்ன (உசுநி) பெரு மாக்குழாமும் (உசுநி)—நீளுகாமல்பையுடைய அப்பூக்களையும் பழத ளையும் குளத்தைக்கண்டாற்போலுங் குளிர்ச்சியையுடைய பெரியமரக்குழாத தினையும்,

266-7. [இடனும் வலனு நினையினிர் மோக்கிக், குறியறித் தவையவை குறுகாது கழிமின்:] நினையினிர் குறியறிந்து இடனும் வலனும் மோக்கி அவையவை குறுகாது கழிமின்—பானகூறியதனைநினைத்து அவற்றின்குறி களையறிந்து இடத்தினும்வலத்தினும்பார்த்து அவையிற்றை அவையிற்றை அணுகாமற் போவீர்;

வி - 11. அவையிற்றை - அவற்றை; ‘உண்டற் கினிய பழனும் கண்டோர், மலைத் தினிய பூவுங் காட்டி’ (உசுஉ - 12) என இத்தாலிற் பின்னர் வரும் பகுதி இவ்விதத்தொடராக.

விலங்கு மோக்கிக் குறுகாது கழிமினென்க.

இது சோலை (சுசு) கூறிற்று

268-9. மோடு பல முஞ்சிய மோளி ஆலத்து கூடு இயத்தனை குறல் புணர் புள்ளி—கொம்புகள்பலவுமுறைய பழத்தைத் தன்னிடத்தே கொண்டகாகிய ஆலமரத்திடத்தே கூடின பலவாசியங்களையொத்த பல ஓசையுங்கூடின பறவைத்திரையுடைய வாங்கா (உசு10) இன்னக.

வி - 14. மோடு, கொம்பு - கிளைகள்; “முஞ்சன்முதிர்வே” (மோடீ. உரிச. 12-13) என்னும் குத்திரத்திற் குறித்தப்பகுதியே மேற்கோளாக எடுத்ததாகாட்டப்பட்டிருக்கிறது. மோளி - கொள்ளுதலையுடையது; இச்சொல்லுக்குப் பூவாது காங்குமரமென்றுபொருள்கூறுவது முண்டு ஆலமரத்திற் பல வகைப்பறவைகள் கூடிமுழுகுதல் பல்வகைமுழக்கங்களின் தொகுதிககு உவமையாக, “முட்டிலா மூவறு பாடை மாககளாற, புட்பயில் பழுமரப் பொலி விற்குரிய, மட்டிலா வளநகர்”. “மாசனம், பழுமரப் பறவை யொத தவே” சீவக. கூட, அஉஅ,) “பாய தொன்மரப் பறவைபோற் பயன்கொள வான் பதினெண், டேய மாந்தருங் கிளந்தசொற் திரட்சிதான்” (திருவிளை. 128, 129) என வேறுகிலராலும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

270. நாடு காண் ணந்தலை மென்மெல அகன்மன்—நாடுகளையெல்லாம் காணலாயிருக்கின்ற அகன்ற இடச்சையுடைய மலையை மெல்லமெல்லப் போவீர்;

நனந்தலை - ஆகுபெயர்.

வி - பு. நன - அகலம்; இஃது அகரவீற்று உரிச்சொல்; “நனவே கனனு மகலமுந் செய்யும்” (தொல். உரிச். எஅ) மலையுச்சி இங்கே ‘நாடு காணனந்தலை’ எனக்கூறப்பட்டாற்போலவே, “கோடுபல விரிந்த நாடுகா ணெடுவரை” (அநு) எனப் பதீற்றுபதிலும் கூறப்பெற்றுள்ளது. திருக் துறுங்குடியின் பக்கத்துள்ள ஒரு மலையின் உச்சி மிகவும் உயர்ந்து நாகுகாணி யென இன்னும் வழங்கப்படுகின்றது.

271. மா நிழல் பட்ட மரம் பயில் இழம்பின்—பெரியநிழலுண்டான மரம்பெருங்கின குறுங்காட்டாலே,

272. [ஞாயிறு தெருஅ மாக நனந்தலை: மாகம் ஞாயிறு தெருஅ நனந்தலை—ஆகாயத்திற்கிரியும் ஞாயிறு சுடப்படாந அஃன்ற இடத்தை யுடைய குன்றம் (உஎடு),

273-5. தேளம் மருளும் அமையமாயினும் இராஅ வன்னிலையர் மா தோபு கொட்டும் குறவரும் மருளும் குன்றத்து படினே—திசைதெரியாமல் மயங்கும் இராக்காலமாயினும் முறியாத வலியவிலையுடையராய் விலங்கு தேர்த்துநின்ற சமுனறுதிரியும் குறவருமுட்படமயங்கும் குன்றத்தே நீங்கள் செல்லன்,

வி - பு. தேளம் - திசை. சிந்தாமணியில், “பூட்டுசிலை யிறவினோடு” என்றவிடத்து இராமீனுக்கு வில்லை உவமை கூறியிருத்தலால், இங்கேயுள்ள ‘இருவன் சிலையர்’ என்பதற்கு இராமீனேப்போன்ற வலிய வில்லையுடையவ ரென்று பொருள்கூறலும் பொருத்தும். விலங்கு தேர்த்து - மருகங்களைத் தேடிக்கொண்டு. ‘குறவரு மருளாக குன்றம்’ என்பது, உம்மை உயர்வுசிறப் புப் பொருளில்வந்ததற்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது; (தொல். இடைர். து. எ. ந உரை) இத்தவாக்கியத்தை இப்படியே “அக்காளிடைக், குறவரும்மருள் குன்றமொன்றுண்டரோ” எனக் (துகேலர் மேல்கடல். டக) துகலோராகக்கியானத்தில் அமைத்திருக்கின்றனர்.

276-7. [அகன்கட் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென, வியங்க லோம்பிது மயங்க டொடுமின்:] இயங்கல் ஒம்பி அகன் கண் பாறை துவன்றி கல் லென தும் இயங்கல் தொடுமின்—அவ்வழியைப் போதலைப் பரிகரித்து அகன்ற இடத்தையுடைய பாறையிலே குவிந்து கல்லென்னுமோசைபட துமிழுடையவாச்சியங்களை வாசிப்பீராக;

278-9. பாடு இன் அருவி பயம் கெழு மீய்சை காடு காத்துறையும் கானவர் உளரே—ஒசையினிதாகிய அருவியின்பயன்பொருந்திய உச்சிமலை யிலே காட்டைக்காத்திருக்குங் கானவர் பலருமுளர்;

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

வி - பு. பாடு - வகை. இதனை, “பாடின படுமணியிரட்ட” என்பதனு லுமுணர்க; (திருந. ககடு) இவ்வடி, “பாடின னருவிப் பயங்கெழு மாமலை” (உககஉ) எனச் சீவகசிந்தாமணியில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

280 - 81. நிலை துறை வழியுய மதன் அழி மாக்கள் புணல் படு பூச
லின்—நிலையாய்ப்போற் துறையைத்தப்பி ஆழத்திலேபுக்க வலியழிந்தமாக்
கள் புணலிலேயுமுதலின் வருத்தங்கண்டு விரைந்தெடுப்பாரைப்போல,

வி - பு. மாக்கள் - ஸ்யநிலினைபுடையார்.

281 - 8. [விரைந்துவல் லெய்தி, யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர்
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி, யூறு நிரம்பிய வாறவர் முந்தற, தம்மி னெஞ்
சத் தவலம் வீட, விம்மென் கடும்போ டினியி ராகுவீர்:]

நெஞ்சத்து அவலம் வீட (உஅரு) விரைந்து வல்லெய்தி (உஅக)—திசை
மயக்கத்தாற்கலங்கி அறிவழிந்த) நெஞ்சிற் றிகடு போம்படி ஒடித் தடுகவந்து
சேர்ந்து,

282 - 3. உண்டற்கு இனிய பழனும் கண்டோர் மலைதற்கு இனிய
பூவும் காட்டி—எல்லாரும் உண்டற்கினியவாகிய பழங்கனையும் கண்டவர்கள்
குடுதற்கினியவாகிய பூக்களையும் துமக்குக்காட்டி, நீர் அவற்றைதுகர்ந்தபின்பு,

வி - பு. 'உண்டற்கினிய' என்பது இந்துல், டுருட - ம் அடியிலும்
வந்துள்ளது.

284. அவர் ஊறு நிரம்பிய ஆறு முந்தற—அக்கானவர் இடைபூறு
மக்கவழியை துமக்குமுற்படப் போகையினாலே,

285 - 6. தம்மின் இம்மென் கடும்போடு இனியிராகுவீர்—தம்முடைய
இம்மென்னும் ஒசையையுடைய சுற்றத்தோடே மனமகிழ்வீர்;

வி - பு. சுற்றத்தார் இசைப்புலவராதலால், "இம்மென்கடும்" என்றார்.

287. அறிஞர் கூறிய மாதிரி கைக்கொள்பு—திசைமயக்கநாடியறிவார்
கூறியதிசையையுட்கொண்டு,

288 - 9. [குறியவு நெடியவு முழிழிபு புதுவோர், நோக்கினும் பனிக்கு
நோய்குட ரடுக்கத்து:]

புதுவோர் நோக்கினும் பனிக்குந் 'எனய் கூட அடுக்கத்து—புதியமாதா
கண்ணால்நோக்கினுந் தலைங்குக்கும் நோய்மிக்க பகமலையிடத்து,

குறியவும் நெடியவும் ஊழ் இழிபு—குறியனவும் நெடியனவுமாகிய
குவிக்களை முறைமைப்பட இழிந்து,

வி - பு. குறிய, நெடிய - அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர். ஊழ் - முறை.

290. அவர் தாய வரி நிழல் அசையினிர் இருப்பின்—பூப்பரந்த பலவரி
களையுடையவாகிய நிழலிலே இளைத்திருப்பின்,

வி - பு. இடையிடையே வெய்யிலும் கலத்திருத்தலின், 'வரிநிழல்'
என்றார்; "சூன்முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ" (கஉ) என்னும் சிறுபா
ணற்றுப்படையில் வரிநிழலென்பதற்குச் செறியாத நிழலென்று பொருள்
செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

291. பல திறம் பெயர்பவை கேட்குவீர்—பலகூறுபாடுகளையுடையவாய்
எழுதின்ற ஒசைகளைக் கேட்பீர்;

மாதோ - அசை.

292. கலை தொடு பெரும்பழம் புண்கூர்ந்து ஊறலின்—முசுக்கலை
தோண்டின பெரியபலாப்பழம் புண்மிக்குத் தேனுறுகையினாலே,

வி - பு. பலாப்பழம் இங்ஙனமே “புண்ணரிந், தரலை யுக்கன நெடுந்தா
னாசினி” என முன்னும் கூறப்பெற்றுள்ளது; கூடஅ - கூ முத - நாம்கின்
சாதியுள் ஒன்று கலை - அதன் ஆண்.

௨93. மலைமுழுதும் கமழும் மாதார்த்தோறும்—மலைமுழுதும் அத்தே
னாற் திசைகடோறும்,

294 - 6. [அருவி நுகரும் வானர மகளிர், வருவிசை தவிராது வாங்குபு
குடைதொறும், தெரியிழி கொண்டதும் மியம்போ லின்னிசை:] வாங்குபு
வருவிசை தவிராது இயிழி கொண்ட அருவி நுகரும் வான் அரமகளிர் குடை
தொறும் தும் இயம் போல் தெரி இன்னிசை—உள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்
கொண்டு வருகின்ற விசை, தவிராது ஒலித்தலைக்கொண்ட அருவியையாடும்
செய்வமகளிர் அதனைக் கையாற்குடையுத்தோறும் தம்முடைய வாச்சியங்
களைப்போல் தாளந்தெரிகின்ற இனியவோசையும்,

வி - பு. வாங்குதல், அருவியின் தொழில். நீராடுவோர், அதில் கையால்
பலவகையான வாச்சியவோசையைப் பிறப்பித்தலுண்டென்பது, “கயங்
குடைந்தன்ன வியந்தொட்டு” (மதுரைக்காஞ்சி, ௩௬௩), “தண்ணுமை
முழுவ மொந்தை தகுணிச்சம் பிறவு மோசை, யெண்ணிய விரலோ டங்கை
புறங்கையி னிசைய வாக்கித், திண்ணிதிற் றெறித்து மோவார் கொட்டியுந்
குடைந்து மாடி, யொண்ணுதன் மகளிர் தம்மோ டியர்மிசை யவர்க ளொத்
தார்” (சீவக, ௬௬௩) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

297 - 9. [இலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல், விலங்கன்
மீமிசைப் பணவைக் கானவர், புலம்புக் குண்ணும் புரிவளைப் பூசல்:]

298 - 9. விலங்கல் மீமிசை பணவை கானவர் புலம் புற்கு உண்
ணும்—மலையின்மேலிட்டபரணிற் கானவர் தினைப்புனத்தைப் புருத்துதிந்
னும்,

297, 299. இலங்கு ஏந்து மருப்பின் இனம் பிரி ஒருத்தல் புரி வளை
பூசல்—விளங்குகின்ற ஏந்தின கொம்பைபுடைய தன்னினத்தைப்பிரிந்த
யானைத்தலைவனைப் பிடித்தற்குவிரும்பின் வளைத்தலைபுடைய ஆரவாரமும்,

வி - பு. பணவை - பரண். அது மிகவும் உயரமான இடத்தில் அமைக்
கப்படுமென்பதை, “கானவர், விண்டோய் பணவையிசை நெடுகிழி பொத்த”
என்பதனாலும் அறிக; (குறிஞ்சி, ௨௨௩ - ௬.) தலைமைவாய்ந்த ஆண்யானையை
யானைத்தலைவனென உயர்திணைவாய்பாட்டாற் கூறுவது மாபு. “உத்தத், தலை
வனை யொத்துப் பொலிந்தது சந்திர சைலம்” (கம்பி, வரைக்காட்சி, ௭.)
என்பதனாலும் அது விளங்குகின்றது.

300 - 301. சேயனைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி, நெய்தெற விழக்கிய
கானவ ருமுறை:] சேய் அனை பள்ளி எய் எஃகு உறு முள்ளின் தெற இழக்
கிய கானவர் அமுறை—நெடிய முழையாகிய இரூப்பிடத்தில்தங்கும் எய்ப்

பன்றி தனதுகூர்மையுட்கின்றமுள்ளால் எய்துகொல்லுகையினாலே பட்ட
நானவரமுயின்ற அமுகையும்,

வி - பு. அனே, முழை - குகை. எய்ப்பன்றி - முள்ளம்பன்றி. இது
தன்உடம்பிலுள்ள முள்ளைவீசிப் பிறரைக்கொல்லுமென்பதை, “வையுறு
முனைமுள்ளை, பெய்யுதறின வெய்யெனவெதி ரெய்யடுகனை யென்ன”
(சீகாநத்திப. கண்ணப்ப. ௮௪, என் பதனாலும் அறிக

302 - 4. [கொடுவரி பாய்த்தெனக் கொழுநர் மார்பி, நெடுவசி விழுப்
புண் டணிமார் காப்பென, வறல்வாழ் கூத்தற் கொடிச்சியர் பாடல்.] கொழு
நர் மார்பில் கொடுவரி பாய்த்தென நெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காப்பென
அறல் வாழ் கூத்தல் கொடிச்சியர் பாடல்—தம்கணவர்மார்பிலே புலிபாய்க்க
தாடிப் பட்ட கெடிய பிளத்தலைபுடைய சீரியபுண்ணை ஆற்றுதற்குக் காவ
லென்றுகருதி அறல்வீற்றிருந்த மயிரினையுடைய கொடிச்சியர்பாடும் பாட்டா
லெழுந்த ஓசையும்,

வி - பு. கொடுவரி - வளைந்தகோடுகளையுடையது; புலி; அன்மொழித்
தொகை. வசி - பிளப்பு. “விழுப்புண் படாக நாளெல்லாம்” என்னும்
திருக்குறளின் விசேடவுரையில், “விழுப்புண் - முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட
புண்” என்றார், பரிமேலழகர். புண்ணையாற்றுதற்கு இசைபாடுகல்பாதுகாப்
பென்பதை, “ஆம்பலாதி, இசைமணி யெறித்து காஞ்சி பாடி .. , காக்கம்
வம்மோ காதலந்தோழி.....நெடுத்தகைபுண்ணை” (புறநா. ௨௮௧) என்
னும் செய்யுட்பகுதியும் விளக்குகின்றது.

303 - 6. சில நாள் புத்த பொன் இணர் வேங்கை மலைமார் இடேஉம்
எமம் பூசல்—முதலாளிலேபூசத் தொன்போலுங்கொத்தினையுடைய வேங்
கைப்பூவைச்சூடுதற்கு மகளிர் புலிபுலியென்றகூப்பிடும் ஏமத்தையுடைய
ஆரவாரமும்,

வேங்கைவளைந்து பூவைக்கொடுத்தலன், அச்சத்தீர்த்த பூசலென்றார்.

வி - பு. வேங்கைப்பூவைப்பறிக்குங் குறமகளிர், ‘அம்மரக்கிளை தாழ்
ந்துகொடுக்குமென்ற சினைத்து, ‘புலிபுலி’ என்றகூவி மலர்பறித்தல் மா
பென்று தெரிகின்றது; “கருங்கால் வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொவகர், நறம்
பூக் கொய்யங் காணவர் பூசல்” (மது. ௨௬௬ - ௭) என்பதனுரையாகிய,
‘சரியதாளினையுடைய வேங்கையிடத்துப் பெரிய கவடுகளிற்றோன்றிய
சிறியகொம்புகளிற்றூத்த சிறியபூவைப்பறிக்குமகளிர் புலிபுலியென்றகூறும்
ஆரவாரம்’ என்பதனாலும், “ஒலிகளை வேங்கை கொய்துவஞ் சென்றுழிப்,
புலிபுலியென்னும் பூச றோன்ற” , “கிளர்த்த வேங்கைச் சேணெடும் பொங்
கர்ப், பொன்னேர் பதுமலர் வேண்டிய குறவ, ரின்னா விசைய பூசல் பயிற்ற
லின்” (அகநா. ௪௮, ௫௨) என்பவற்றாலும் இவற்றின்முறிப்புகளாலும்
அது விளக்குகின்றது.

307. கன்று அரை பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி—கன்று வயிற்றிலே
யுண்டான மெல்லியதலையினையுடைய மடப்பத்தையுடைய பிடியை,

மலைபடுகடாம்.

வி - பு. படுதல் - உண்டாதல். கய - மென்மை: “கயவென் கிளவி மென்மையுஞ் செய்யும்” (தொல். உரிச். உச.) என்பதனாலும்தான், “கயம் தலை மடப்பிடி” என்னும் இரத்தப்பகுதியே மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

308. வலிக்கு வரம்பாகிய கணவன் தும்பலின்—வலிக்கு ஒரெல்லையாகிய களிற்று கவழந்தேடிக்கொடுத்துப் பாதுகாத்துப் போகையினாலே,

வி - பு. கணவனென்பது சில அஃறிணைப் பொருளின் ஆண்பாற் பெயராகவும் வழங்குகிறது; “மாயா வேட்டம் போகிய கணவன், பொய்யா மரபிற் பிணவுகினைத் திரங்கும்” (நற். ௧0௩), “வங்காக் கிடந்த செங்காற் பேடை, யெழாஹுற வீழ்த்தெனக் கணவற் காணாது (தறுந். ௧௫௧) என்பவற்றால் அறிக.

309. ஒண் கேழ் வயம் புலி பாய்ந்தென—அப்போக்கினைக்குறித்து ஒளித்திருந்த ஒளரிய நிறத்தையுடைய வலியுபுலி பாய்ந்ததாக,

309-10 கிளையொடு நெடு வரை இயம்பும் இடி உமிழ் தழவ்து குரல்—அப்பிடி தன் சுற்றத்தொடே நெடியமலையிடத்தே கூப்பிடம் இடியோசைபோலும் முழங்குங்குரலும்,

இடியுமிழ்ந்த ஒசையை ஆகுபெயரான் உமிழ் என்றார்.

311. கை கோள் மறந்த கருவிரல் மந்தி—பார்ப்பைத் தன் கையால் தழுவித் தோடலைமறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

312. அரு விடர் வீழ்ந்த தன் கல்லா பார்ப்பிற்று—எடுத்தற்கரிய ஆழ்ந்த முழையிலே வீழ்ந்திறந்த தன்குட்டிக்கு,

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கல்லாமை.

வி - பு. தனக்குரியதொழிலைக் கல்லாமையாவது, தாயின் மார்பை இறுகப்பற்றிக்கொள்ள அறியாமை. குரங்கின்குட்டியைப் பார்ப்பென்று வழங்குதல் “பார்ப்புடை மந்திய மலையிறந் தோரே” (தறுந். ௨௭௮) என்பதனாலும் விளங்கும்.

313-4. முறி மேய் யாக்கை கிளையொடு துவன்றி சிறுமை உற்ற களையா பூசல்—தளிரைமேய்ந்துவளர்ந்த வடிவினையுடைய சுற்றத்தொடே நெருங்கி நோய்மிகக் கலக்கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்தி பார்ப்பிற்குத் துவன்றிச் சிறுமையுற்ற பூசலென்க.

315-6. கலை கை அற்ற காண்பு இன் செடுவரை நிலை பெய்து இட்ட மால்பு நெறியாக—மூசக்கலை ஏறமுடியாதென்று செயலற்ற காட்சியினிய உயர்ந்தவரையிலே நிலைபெறுண்டாகக் கூட்டிகூட்ட கண்ணேணியே வழியாகச் சென்று,

வி - பு. கை - செயல். கண்ணேணியாவது கணுக்களிலேயே அடிவைத்து ஏறிச்செல்லும்படி அமைத்துள்ளமூங்கில். மலையினுச்சியிலுள்ள தேனிருளையுழிக்கும் பொருட்டுச் செங்குத்தான மலையில் ஏறிச்செல்வதற்கு அதன் அடியில் இவ்விரண்டுமூங்கில்களைக்கூட்டி நெடுவதுவழக்கம். கண் - கணு. “மால்புடை நெடுவரைக் கோடு” என்றார் புறநானூற்றிலும்; ௧0௫.

817. பெரும்பயன் தொகுத்த தேம் கொள் கொள்ளை—பெரியபய னுண்டாகத் தேனீத் திரட்டிவைத்த தேனையழித்துக்கொண்ட கொள்ளையா ளுண்டான ஆரவாரமும்,

818-9. [அருங்குறும் பெரிந்த கானவ ருவகை, திருந்துவே லண் ணற்கு விருந்திறை சான்மென :]

819. திருந்து வேல் அண்ணற்கு விருந்து இறை சான்மென—திருந் தும்வேலினையுடைய நன்னனுக்குப் புதிதாகக்கொடுத்தற்கு இவற்றிற்கைக் கொண்டபொருள்கள் அமையுமெனக் கருதிச்சென்று,

818. அரு குறம்பு எறிந்த கானவர் உவகை—அழித்தற்கரிய குறம்பு கனையழித்த கானவர் மகிழ்ச்சியிலுண்டான ஆரவாரமும்,

வி - பு. இவற்றிற் கைக்கொண்ட - இந்தச் சிற்றரண்களிலிருந்து யாம் கைக்கொண்ட. குறம்பு - பகைவர்தங்கும் சிற்றரண்.

820-22. நறவு நாட்செய்த குறவர் தம் பெண்டிரோடு மான் தோல் சிறுபறை கல்லென கறங்க வான் தோய் மீமிசை அயரும் குரவை—நறவை நாட்காலத்தேகுடித்தகுறவர் தம்பெண்டிரோடேகூடி மான்ரோஸ்போர்த்த சிறுபறை கல்லென்னும்ஒசைபடவொலிப்ப வாளைத்திண்டும் உச்சிமலை யிலேயாடுங் குரவைக்கூத்தின் ஆரவாரமும்,

வி - பு. நாட்காலம் - விடியற்காலம். குரவை - குரவைக்கூத்தி; எழு வர் கைகோத்து மண்டலமாக ஆடுவது; இருபாலாரும் வீரவியாடுதல் உண் மையின், குறவர் தம் பெண்டிரோடு அயருங் குரவையென்றார். இதனை, “மாமணி வண்ணனுந் தம்முனும் பிஞ்ஞையும், ஆடிய குரவையிலிது” (மணி. 36 - ம் காசை, சுரு - சு.) என்பதனாலும், “மாயவன்றன் முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடும்..... தாதெருமன் மத்தாடும் குரவையோ தகவுடைத்தே” (சில. ஆய்ச்சியர்குரவை) என்பதனாலும் அறிக. இங்கே கூறியகுரவை முருகக்கடவுளினோக்கி ஆடும் குன்றக் குரவையின்பாற்படும்.

823-4. [நல்லெழி னெடுத்தே ரியவுவர் தன்ன, கல்யா றெலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை:] நல் எழில் நெடு தேர் இயவு வந்தன்ன ஒலிக்கும் கல் யாறு விடர் முழங்கு இரங்கு இசை—நல்ல அழகினையுடைய நெடியதேர் கள் வழியிலே ஒடிவந்ததன்மையவாக ஒலிக்கும் கல்லின்மேல்வரும் யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறுது ஒலிக்கும் ஒசையும்,

825-7. நெடுசுழி பட்ட கடுங்கண் வேழத்து உரவு சினம் தணி த்து பெரு வெளிச் பிணிமார் வீரவு மொழி பயிற்றும் பாகர் ஒதை—காட் டாற்றின் நெடியசுழியிலேவீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகண்மையையுடைய யானை யினது வலிய சினத்தைத் தணியப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே சேர்த்தற் குத் தமதுவெற்றொழிலைச்செய்தற்குக்காரணமான பேச்சுக்களைப்பேசி அவ ற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

வி - பு. தறுகண்மை - அஞ்சாமை. வெளிச் - யானைக்கம்பம். பிணி மார், வினையெச்சம். வீரவுமொழி - கலக்குமொழி; அவை அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ என்பன, “கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்,

கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப” (முல்லை. ௩௫ - சு), “அங்கையந் தலத் திரு லப்பு தாதையெனக், கொங்கலர்க் கண்ணியான் கொம்மைதான் கொட்டவின்” (கீவக. ௧௮௩௪) என்பவற்றாலும் அவற்றினுரைகளாலும் அறியப்படும்.

328-9. ஒலி கழை தட்டை புடையுநர் புனந்தொறும் கிளி கடி மகளிர் வளி படு பூசல்—ஒலிக்கும் மூங்கிலாற்செய்த தட்டையைப்புடைத்துப் புனங்கடோறும் கிளியைஒட்டுகின்ற மகளிர்கூப்பிடுதலாற்பிறந்த ஆரவாரமும்,

வி - பு. தட்டையாவது மூங்கிலைக் குறுக்கேறுக்கிப் பலவாகப்பிண்து ஒசையுண்டாகும்படி ஒன்றிலேதட்டுங்கருவி. இதனால் கிளிகடிதலுண்டென்பதை, “தழலுந் தட்டையுந் குளிரும் பிறவுந், கிளிகடி மாபிண ஆமுழ்வாங்கி” (குறிஞ்சி. ௪௩ - ௪) என்பதனாலும் இதனுரையாலும் அறிந்தகொள்க. மகளிர்கூப்பிடுதலாவது - ‘ஆயோ’ என ஒலித்தல். இது, “வெஞ்சொற்பேசும் வேடர்மடவா ரிதணம்மதுவேறி, அஞ்சொற் கிளிகளாயோ வென்னும்”, “மடமொழியாள் புனங்காக்கச், செவ்வே திரிந்தாயோவென” என்னும் தேவாரங்களாலும், “வேயோங்கு சாரல் விளைபுனங்காவல்கொண், டாயோ வெனமொழியு மம்மழில யின்னிசையால்” (சுயம். ௧0௪) என்னும் துளாமணியாலும் விளங்குகின்றது.

330. இனத்தின் தீர்ந்த துளங்கு இயில் நல்லேய—நிரையினின்றும் பெயர்ந்த அசையும் குட்டேற்றினையுடைய இடபரமம்,

வி - பு. இயில், குட்டேறு - இடபததனுடைய முன்முதுகில் உருண்டு பருத்துத்தோன்றும் ஒருறுப்பு.

331. மலை தலை வந்த மரையான் கதழ் விடை—எக்காலமும் போர் செய்து போர்த்தொழில் தன்னிடத்திலேகைவந்த மரையானினது விரைந்த ஏறும்,

வி - பு. மரையான் - ஒருவகைமிருகம்; விடை உதன் உண்.

332-5. [மாறா மைந்தி னூறுபடத் தாக்கி, கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப, வள்ளிதழ்க் குளவியுந் குறிஞ்சியுந் குழைய, நல்லேறு பொருஉங் கல்லென் கம்பலை:]

333. கோவலர் குறவரோடு ஒருங்கு இயைந்த ஆர்ப்ப—முல்லைநிலத்திற்கோவலரும் குறிஞ்சிநிலத்திற்குறவரும் சேரக்கூடி வென்றதன்வெற்றி தோன்ற ஆரவாரிக்கும்படி,

மாறா மைந்தின் ஊறுபட தாக்கி (௩௩-௨) பொருஉங் கல்லென் கம்பலை (௩௩௫) —முதுகிடாதவலியுடனே புண்ணுண்டாம்படி முட்டிப் பொருங் கல்லென்கின்ற ஒசையையுடைய ஆரவாரமும்,

ஏறும் விடையும் ஆர்ப்பப் பொருஉங் கம்பலையென்க.

வி - பு. கோவலர் - இடையர். விலங்குகள் ஒன்றோடொன்று பொருது வென்றபொழுது உரியவர்மகிழ்வது இயல்பு; “எருமைநா கின்ற செங்க ணேற்றையோ டேற்றை சீற்றத், தருமிவையென்னத் தாக்கி யுழுற நெருக்கியொன்றும், விரியரு எரிண்டு கூறும் வெகுண்டன வினைய நோக்கி,

அரியின் குஞ்சி யார்ப்ப மஞ்சர வார்க்கின் றாகும்” (கம்ப. நாட்டுப். கள்) என்பதனால் அஃது அரியலாகும். கோவலர், முல்லைநிலத்திற்கும் குறவர் குறிஞ்சிக்கும் உரியவர். இடபம் முல்லைக்கும் மரையானேறு குறிஞ்சிக்கும் உரியனவாதலின், அவைஅடையும் வெற்றி அவர்வெற்றியாயிற்று. னமந்து வலி. ஊறு - புண்.

நல்லேறு (௩௩௫) வள் இதழ் குளவியும் குறிஞ்சியும் குழைய (௩௩௬) பொருடும் கம்பலை (௩௩௭) எருமையேறுதன் வளவிய இதழையுடைய குளவியும் குறிஞ்சியும் வாடும்படி தம்மிற்பொருகின்ற ஆரவாரமும்,

வி - பு. குளவி - காட்டுமல்லிகை. குறிஞ்சி - ஒருவகைப்பூமரம் இது திணையக்கம்.

336 - 9. [காந்தட் டெப்பிற் கழம்பட லோச்சி, வண்டோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ, முண்டுபடு மிச்சிற் காழ்பயன் கொண்டார் கன்று, கடாஅவுறுக்கு மகாஅ ரோதை:]

337 - 8. வண்டோன் பலவின் விளை தீம்பழம் சுளை உண்டு படு மிச்சில் காம் பயன் கொண்டார்—வளவிய குலைகளையுடைய பலாவினது முற்றின் இனிய பழத்திற்சுளையை விரும்பினேரெல்லாரும் தின்று கீழ்வீழ்த்துகிடக்கும் மிகையான பழத்தின்விதையைப் பயன்கோடற்கு,

கன்று (௩௩௮) காந்தன் துடுப்பின் கழம்படல் ஒச்சி (௩௩௯) கடாவுறுக்கும் மகார் ஒதை (௩௪௦) —கன்றுகளைப்பிணைத்துக் காந்தனினது துடுப்புப்போலும் கமழுகின்ற மடலாலேயடித்துக் கடாவிடும் பிள்ளைகளுடைய ஆரவாரமும்,

வி - பு. கோள் - குலை. தீமை - இனிமை. மிச்சில் - மிஞ்சியது. காழ் - விதை; ‘அருவித்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்’ (களச) எனமுன்னும் வந்துள்ளது. துடுப்பு - மரத்தாற் செய்யப்பட்டுள்ள ஒருவகைக் கருவி. கடாவுறுத்தல், கடாவிதல் - உழவுதொழிலோர் செய்யும் ஒருவகைத்தொழில்.

340. [மழைகண் டன்ன வால்தொறு ஞெரோரென:]

வி - பு. மழை - மேகம். ஆலை - கரும்படிக்கும்எந்திரம்; ஞெரோரென விரைவாக.

341. [கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பி னேந்தமும்:] கரும்பின் கழை கண்ணுடைக்கும் ஏத்தமும்—கரும்பின்கோலைச் சாறுகொள்ளும் ஆலையின் ஓசையும்,

வி - பு. கழை, கோல் - தண்டு. எல்லாப்பிரதிகளிலும், ‘ஏத்தம்’ என்றேகாணப்படுகின்றது; ஏக்குகல் ஒலித்தலாதலின், ‘ஏக்கம்’ என்று பாடல்கொள்ளினும் பொருந்தும்.

342. தினை குறுமகளிர் இசை படு வள்ளையும்—தினையைக்குறுகின்ற மகளிருடைய இசைமுகுகின்ற வள்ளைப்பாட்டும்,

வி - பு. குறுதல் - குத்துதல். வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு; “உலக்கைப் பாட்டே வள்ளைப்பாட்டென்ப” என்பது, பிங்கலத்தை; “சிறந்தன

இதற்கு உரைகிடைத்திலது.

நூற் கறிந்தன மாயி னவன்றிறம், கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்நெற் குறுவாராம், வள்ளை யகவுவம்வா” (கலித்தொகை, ௪௨) என்பதும் அதனை விளக்குகின்றது.

343-4. சேம்பும் மஞ்சளும் ஒம்பினர் காப்போர் பன்றி பறையும்—சேம்பையும் மஞ்சளையும்விதைத்து வளர்ந்தபின்பு பன்றி கிழங்கு அகழாமற் காப்போருடைய பன்றிக்குக்கொட்டும் பறையோசையும்,

வி - பு. பன்றிப்பறை - பன்றியை ஒட்டுதற்காகக் கொட்டும்பறை. அது குடப்பறையெனவும்வழங்கும்; “பன்றிப் பறையே குடப்பறையாகும்” என்பதனாலாக.

344. குன்றகம் சிலம்பம்—இவ்வோசைகளால் மலையிடத்தெழும் எதி ரொலியும்,

345. என்ற இவ்வனைத்தும்—என்று யான்கூறிய எல்லாஒசைகளும்,

345 [இயைந்தொருங் கீண்டி:] ஒருங்கு இயைந்து ஈண்டி—சேரப் பொருந்தித் திரளப்பட்டு,

346. [அவலவும் மிசையவுந் துவன்றிப் பலவுடன்:] அவலவும் மிசையவும் பல உடன்துவன்றி—தாழ்வரையிலுள்ளனவும் உச்சிமலையிலுள்ளனவுமாகிய ஒழிந்த பலவோசைகளும் நெருங்குகையினாலே,

வி - பு. அவல் - பள்ளம். மிசை - மேல்.

347-8. [அலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த, மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்ப:] எண்ணரு திறத்த அலகைத் தவிர்த்த மலைபடு கடாம் மாதிரத்து இயம்ப—எண்ணுதற்கரிதாகிய கூறுபாட்டையுடையவாகையினாலே எண்ணையொழிந்த மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்றவொலி திசைகளெல்லாமொலிப்ப,

கடாம் - ஆகுபெயராய் அதனாற்பிறந்த ஒசையையுணர்த்திற்று.

வி - பு. திறம் - கூறுபாடு. அலகு - அளவு. கடாம் - மதம்.

வரி நழுவிருப்பின் (௨௧0), இன்னிசையும் (௨௧௧) பூசலும் (௨௧௨) அழுசையும் (௨௧௩) பாடலும் (௨௧௪) பூசலும் (௨௧௫) குரலும் (௨௧6) பூசலும் (௨௧௭) கொள்ளையும் (௨௧௮) உலகையும் (௨௧௯) குரலையும் (௨௨௦) இசையும் (௨௨௧) ஒதையும் (௨௨௨) பூசலும் (௨௨௩) கம்பலையும் (௨௨௪) ஒதையும் (௨௨௫) வத்தழும் (௨௨௬) வள்ளையும் (௨௨௭) பறையும் (௨௨௮) என்றிவ்வனைத்துங் (௨௨௯) குன்றகச்சிலம்பும் (௨௩௦) ஒருங்கி யைந்தீண்டப்பட்டு (௨௩௧) ஒழிந்த ஒசைகளுந் துவன்றுகையினாலே (௨௩௨) மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்ற வொலி (௨௩௩) பலதிறம்பெயர்பவை (௨௩௪) மாதிரத்தியம்ப (௨௩௫) அவற்றைக்கேட்டுவி (௨௩௬) ரென முடிக்க.

இருப்பின், (௨௧0) கேட்டுவி (௨௧௧) ரென்க.

மலைக்கு யானையையுவித்து அதன்கட்பிறந்தஒசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவதனால் இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயர்கூறினார்.

வி - பு. ‘மலைபடுகடாம்’ என்னும் தொடர்மொழிச்சிறப்பால், இந் தூல், மலைபடுகடாமென்று பெயர்பெற்றார்போலவே, பதிற்றுப்பத்துச்செய்

யுட்கனெல்லாம், தம்பாலுள்ளதொடர்மொழியின்பொருட்சிறப்பால் அத்தொடர்மொழிகளையே தம் பெயர்களாகக் கொண்டு விளங்குதலை ஆராய்த்தறிக. பதிற்றுப்பத்துள், ௧௧ - ம்பாட்டின்பெயர்: புண்ணுமிழ்துநதி; ௧0 ம்பாட்டின்பெயர்: வலிகெழுநடக்கை.

349 - 51. [குருஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர், முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண், விழவி னற்றவன் வியன்கண் வெற்பே:]

351. அவன் வியன் கண் வெற்பு—அந்நன்னனுடைய அகன்றஇடத் தையுடையமலை,

349. குருஉ கண் பிணையல் கோதை மகளிர்—பலநிறம்பொருந்தின இடத்தையுடைத்தாகிய பிணைத்தலைபுடைய மாலையினையுடையமகளிர் ஆடற் கேற்ற,

வி - பு. குரு - நிறம்.

350 - 51. முழவு துயில் அறியா வியலுள் ஆங்கண் விழவின் அற்று— முழவு கண்ணுறக்கமறியாத அகன்ற ஊட்டத்துக்கொண்ட திருநாளையொத் துச் சிறந்திருக்கும்;

வி - பு. முழவு - மத்தளம்; இடைவிடாது ஒலித்தலைத் துயிலாமை யாகச்சொல்லுவது மரபு; “முழவங்கண்டியிலாதமுதுநகர் (சீவக. அஞ்சு) என்பதனாலுமறிக. இது சமாதியென்னும் குணவணி.

352 - 3. கண் தண்ணென கண்டும் கேட்டும் உண்டற்கு இனிய பல பாராட்டியும்—காண்டற்கினியனவற்றைக் கண்குளிரக்கண்டும் கேட்கப்படு வனவற்றைச் செவிகுளிரக்கேட்டும் உண்டற்கினிய உணவுகளைக் கொண் டாடியுண்டும்,

வி - பு. ‘கண்ண்தண்ணென’ என்பது ஒற்றளபெடை; (தொல். செய். கு. ௧௮ - உரையைப்பார்க்க) முன்னர் வந்துள்ள, “மரவங்கொட்டி” (௨00) என்பதும் இதுவே.

353 - 5. [இன்னும் வருவ தாக நமக்கெனத், தொன்முறை மரபினி ராகி:] நமக்கு இன்னும் வருவதாக என தொல் முறை மரபினிராகி—நமக்கு மேலும் இந்துகர்ச்சி உண்டாவதாகவென்று விரும்பிப் பழையஉறவான மக் களைப்போலும் முறைமையினையுடையராய்ச் சிலநாள்தங்கி,

வி - பு. துகர்ச்சி - காட்சிமுதலிய அனுபவங்கள்.

355 - 6. பல் மாண் செரு மிக்கு புதலும் திரு ஆர் மார்பன்—பலவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வஞ்சிமுதலியபோர்த்தொழில் மிக்குநடத்தலாலே உலகம் புதலுந் திருமகன்றிறைத்திருந்த மார்பினையுடைய நன்னனுடைய,

வி - பு. வஞ்சி - போர்செய்தற்குப் பகைவர் மேற்செல்லுதல். அர சரைத்திருமாவின் கூறென்றும், அவர்மார்பில் திருமகன் உறைகின்றா னென்றும் கூறுவது மரபாதலின், ‘திருவார்மார்பன்’ என்றார்.

357. உரும் உரறு கருவிய பெரு மலை பிற்பட—உருமேறுமுழங்கும் தொகுதியையுடைய பெரிய மலை துமக்குப்பின்னும்படி,

வி - பு. கருவி - கூட்டம்.

369, 368. நின்றகண் ணோக்கினும் வாள் வெனவும் இடம் பட்ட குன்று—நின்று கண்ணாற்பார்க்கினும் கண்ணிஞெளியைத் தன்அழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுண்டாகிய மலையில்,

உம்மை - அவற்றைதுகர மனத்தாற்கருதின் அம்மனத்தையும் வாங்கிக் கொள்ளுமென எச்சவும்மை.

வி - பு. மலை, பார்ப்போருடைய கண்களைக் கவருமென்றபடி. உம்மை, 'பார்க்கினும்' என்பதிலுள்ளது

ஆரிடர் அழுவத்து (௩௬௮) ஊறு தவ பல (௩௭௨)—பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தைச்செய்யும் குழிகளிடத்துப் பிறக்கும்இடையூறுகள் மிகப்பல; அவற்றை,

வி - பு. ஆரிடர் - அருமைபானஇடர்; பொறுத்தற்கரியதுன்பம். அழுவம் - பள்ளம்.

மண் களை முழுவின் தலை (௩௭௦) தண்டு காலாக (௩௭௧) கொண்டு (௩௭௨)—மார்க்களை செறிந்த முழவிடத்திற் காமரத்தை நாமக்குக் காலாக வாங்கிக்கொண்டு,

வி - பு. தலை - இடம். காமரம் - முழவை இருபுறத்துங் கட்டிக் தொங்கவிட்டுக் கழுத்தின்பின் வைத்துக்கொள்ளும் மாம்; 'நெர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்', 'காஅய்க் கொண்ட தும் மியம்' (௧௩, ௩௬௫) என இத னுள் முன்வந்திருத்தல்காண்க.

தளர்தல் ஶம்பிக் (௩௭௧) கோல் (௩௭௦) ஊன்றினிர் கழியின் (௩௭௨)—அடி உள்ளேவிழுதலைப் பரிகரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊன்றிப்போ விர்;

373. அயில் காய்த்தன்ன கூர் கற் பாதை—வேல்காய்த்தாற்போலும் குடுமிக்கூர்ங் கற்கோயுடைய பாதையில்,

வி - பு. "பாத்தியன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்" என்பது, அகநானூறு, ௧௩.

374. வெயில் புறந்தருஉம் இன்னல் இயக்கத்து—துளிர்ச்சிவாராமல் வெயில் பாதுகாக்கும் இன்னுமைசெய்யும் வழியிடத்திற் போம்பொழுது,

வி - பு. புறந்தருதல் - பாதுகாத்தல். இயக்கம் - வழி.

375. கதிர் னினம் தணிந்த அமையத்து கழியின்—ஞாயிறு சினமாறின் அந்திப்பொழுதிலே போவீர்;

376-8. [உரைசெல் வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு, புரை தவ வயரிய மழைமருள் பஃஞ்ரே, லரசநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய:]

376-8. உரை செல் வெறுத்த அவன் நீங்கா சுற்றமொடு புரை தவ வயரிய மழை மருள் பல தோல் அருப்பமும் உடைய—புகழ் பாக்கும்படி செறிந்த னன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலைவரோடே உயர்ச்சியிவையுந்த மேகமென்று மருளும் பல யானைத்திரளையுடைய அரண்களையும் அவ்வழி யுடைய;

378. அரசு நிலைதளர்க்கும் அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடை மையைக் கெடுக்கும்அரண்,

369, 368. நின்றகண் ணோக்கினும் வாள் வெளவும் இடம் பட்ட குன்று—நின்று கண்ணாற்பார்க்கினும் கண்ணினொளியைத் தன்அழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுண்டாகிய மலையில்,

உம்மை - அவற்றைதுகர மனத்தாற்கருதின் அம்மனத்தையும் வாங்கிக் கொள்ளுமென எச்சவும்மை.

வி - பு. மலை, பார்ப்போருடைய கண்களைக் கவருமென்றபடி. உம்மை, 'பார்க்கினும்' என்பதிலுள்ளது

ஆரிடர் அழுவத்து (௩௬௮) ஊறு தவ பல (௩௭௨)—பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தைச்செய்யும் குழிகளிடத்துப் பிறக்கும்இடைபூறுகள் மிகப்பல; அவற்றை,

வி - பு. ஆரிடர் - அருமைபானஇடர்; பொறுத்தற்கரியதுன்பம். அழு வம் - பள்ளம்.

மண் களை முழுவின் தலை (௩௭௦) தண்டு காலாக (௩௭௧) கொண்டு (௩௭௦)—மார்க்கின செறிந்த முழவிடத்திற் காமரத்தை தும்க்குக் காலாக வாங்கிக்கொண்டு,

வி - பு. தலை - இடம். காமரம் - முழவை இருபுறத்துங் கட்டித் தொங்கவிட்டுக் கழுத்தின்பின் வைத்துக்கொள்ளும் மரம்; 'நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்', 'காஅய்க் கொண்ட தும் மியம்' (௧௩, ௩௬௫) என இது முன்வந்திருத்தல்காண்க.

தளர்தல் ஸம்பிக் (௩௭௧) கோல் (௩௭௦) ஊன்றினிர் கழியின் (௩௭௨)—அடி உள்ளேவிழுதலைப் பரிகரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊன்றிப்போவீர்;

373. அயில் காய்த்தன்ன கூர் கற் பாரை—வேல்காய்த்தாற்போலும் குடுமிக்கூர்க் கற்களையுடைய பாரையில்,

வி - பு. "பாத்தியன்ன குடுமிக் கூர்க்கல்" என்பது, அகநானூறு, ௧௩.

374. வெயில் புறந்தருஉம் இன்னல் இயக்கத்து—குளிர்ச்சிவாராமல் வெயில் பாதுகாக்கும் இன்னாமைசெய்யும் வழியிடத்திற் போம்பொழுது,

வி - பு. புறந்தருதல் - பாதுகாத்தல். இயக்கம் - வழி.

375. கதிர் சினம் தணிந்த அமையத்து கழியின்—ஞாயிறு சினமாறின அந்திப்பொழுதிலே போவீர்;

376-8. [உரைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு, புரை தவ வயரிய மழைமருள் பல்வே, லாகநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய:]

376-8. உரை செல வெறுத்த அவன் நீங்கா சுற்றமொடு புரை தவ வயரிய மழை மருள் பல் தோல் அருப்பமும் உடைய—புகழ் பாக்கும்படி செறிந்த ஈன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலைவரோடே உயர்ச்சிகவியுயர்ந்த மேகமென்று மருளும் பல யானைத்திரளையுடைய ஆண்களையும் அவ்வழி யுடைய;

378. அரசு நிலைதளர்க்கும் அருப்பம்—பொருவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்கும்அரண்,

வி - பு. உரை - புகழ்; 'உரைசெல வெறுத்தவன் முதுர்' (௯௩) என்றார், முன்னும். 'நீங்காச் சுற்றம்' என்றதனால், படைத்தலைவரென்பது பொருளாயிற்று. தோல் - யானை. அரசு - பகையாசர்.

379. பின்னி அன்ன பிணங்கு அரில் துழை தொறும்—அவ்வாண்க ளிற் பின்னிவைத்தாலொத்த கொடிபிணங்கின சிறுகாட்டையுடைய சிறிய வழிகடோறும்,

வி - பு. அரில் - சிறுதுறுகளாலாகிய காடு. துழை - சிறுவழி.

380 - 83. முன்னோன் வாங்கிய கடு விசை கணை கோல் இன் இசை நல் யாழ் பத்தரும் விசிபிணி மண்ணார் முழுவின் கண்ணும் ஒம்பி கைபிணி விடாது பைய கழியின்—முன்போகின்றவன் முகத்திலடியார்மல் வாங்கி விட்ட கடியவிசையையுடைய திரண்டகோல் இனிய இசையைத் தன்னி டத்தேகொண்ட நல்ல யாழின்பத்தரையும் வலித்துக்கட்டின மார்ச்சனைசெறி ந்த முழுவின்கண்ணையும் கெடாதபடி காத்து அவனைக் கரம்பிடித்துக்கோ டலை விடாதே மெல்லமெல்லப் போவீர்;

காடுகாண்நனந்தலை (௨௭0) முதல், இத்துணையும் மலை (௯௯) கூறிற்று. 'தன்மையும் சேரக்கூறிஞர்'.

384. களிறு மலைந்தன்ன கண்குடு துறுகல்—யானைகள் தம்மிற்கேர் ந்து பொருதாலொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒன்று கூடிநெருங்கின கல்லிடத்தே.

வி - பு. மலைதல் - போர்செய்தல்; "சுரும்புணக் களித்த புகர்முக வேழ, மிரும்பிணர்த் துறுகற் பிடிசெத்துத் தழுஉம்" (ஐங்குறு. ௨௩௯) என்றவிடத்துத் துறுகல் யானையாகக் கருதப்பட்டமை காண்க.

385. தளி பொழி காணம் தலை தவ பலவே—மழைபெய்கின்ற காடு கள் அவ்விடத்து மிகப்பல;

386 - 7. ஒன்ன தெவ்வர் உலையிடத்து ஆர்த்தென நல்வழி கொடு த்த நாண் உடை மறவர்—எவல்பொருந்தாத பகைவர் முதுகிட்டவளவிலே தமது வெற்றிதோன்ற ஆரவாரித்தாராக, அது பொறாமல் இவ்விடம் உயிர் கொடுத்தற்கு நல்லகாலமென்று மீண்டு உயிரைக்கொடுத்த நாணத்தையுடைய மறவருடைய,

வி - பு. ஒன்னமை - பொருந்தாமை. தெவ் - பகை. பகைவர் முது கிட்டபொழுது வீரர் தமது வெற்றி தோன்ற முழங்குதல் மரபு; இஃது 'ஆல்வ் காணத் தகன்றலை சிவப்ப, வென்றிகொள் வீர ரார்ப்பினும் பெரிது' (அகநா. ௩௬) என்பதனால் அறியலாகும். மறவர் - வீரர்; இவர்கள் பகை வரைச் சார்ந்தோர். இவர் உயிர்விடுதற்கு அஞ்சாரென்பது, "உறினுயி ரஞ்சா மறவர்" (திருக்குறள், ௭௭௮) என்பதனால் விளங்கும்.

388 - 9. செல்லா நல் இசை பெயரொடு நட்ட கல் எசு கவலை எண்ணு மிக பலவே—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய பெயர்களை எழுதிநட்ட கற் கள் முதுகிட்டப்போனவரை இகழும் பலவழிகள் எண்ணுதல் மிகும்படி பலவாயிருக்கும்;

வி - பு. “சமுல மிசைவேண்டி வேண்டா வயிரார்” (திருக்குறள், ௭௭௭) என்பதனால், செல்லா நல்லிசை என்பதற்குப் பொருள் நன்கு விளங்குகின்றது. போரில் உயிர் துறந்த வீரர்களின் பெருமை புலப்படுத்தப்படி, ஒரு கல்லில் அவர்களுடைய பெயரையும் அவர்களது அரியசெயல்களையும் எழுதுவீத்து அதனைநட்டுத் தெய்வமாகக்கருதி வழிபடுதல். பண்டைக்காலவழக்கம். இன்னும், சிவந்தபூமாலையையும் மயிற்பீலிகளையும்சூட்டி மதுபைநிவேதித் தலம் அதனைச்சூழத் திண்ணைபோடுவித்தலும் உண்டென்று புறநானூறு, புறப்பொருள் வேண்டாமாலை முகலியவற்றால் நன்கு விளங்குகின்றது. கவலை - பிரிவுபட்டவழி.

390 - 91. இன்பு உறு முரற்கை தும் பாட்டு விருப்பாக தொன்று ஒழுதும் மரபின் நாம் மருப்பு இருத்து துணைமின்—இன்பமிதகின்ற காளத் திணையுடைய நம்முடையபாட்டு அங்குகல்லிற் நெய்வத்திற்கு விருப்பமாகப் பழமைபட்டகின்ற முறைமையினைபுடைய நம்முடைய யாழைவாசித்து விரையப் போவீர்;

மருப்பு, ஆகுபெயர்.

வி - பு. முரற்கை - முரல்கல்: ஒல்த்தல்; இது தாளத்திற்கு ஆனமையின், ஆகுபெயர்; “பாணா நயமபடு முரற்கையின்” (ஐங்குறு. ௪௦௭) என்பதனாலும் இது விளங்கும் மருப்பு - யாழறுப்பினுள் ஒன்று; அது, ‘கோடு’ என வழங்கும். இதுத்தல் - ஒல்த்தல்; இங்கே வாசித்தலுக்கு ஆயிற்று; “மழையெதிர் படுகண் முழவுக ணிதப்ப” (நகூஉ) என்பர் பின்னும்.

392 - 3. பண்டு நற்கு அறியா புலம் பெயர் புதுவீர் சந்து நீவி புல் முடிந்து விடுமின்—முற்காலம் நன்மையறியாத தீயநிலத்தை வழியறியாமற் போய் மீண்டுவந்த புதியவர்கள் பின்வருகின்றவர்களும் அவ்வாறுபோய் மீளாதபடி பலவழிகளுங்கூடின சந்தியைக் கையாலே துடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புல்லை முடிந்திட்டுவைப்பீர்;

நற்கு - நன்கின்விகாரம்.

வி - பு. புலம் - நிலம். ‘நன்கறியாப்புலம்’ என்றதனால், தீயநிலமென்றாயிற்று. புதுவீர் - புதியவர்களாகியநீங்கள். சந்து - சந்தி. நீவல் - நீக்கல் ஊகம்புல் - ஒருவகைப்புல்; வைக்கோல்போல அது வீடுகளின்மேல் வேயப்படும்; “ஊகம் வேய்த்த வுயர்நில வரைப்பு” என்பது, பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௧௨௨.

கானம் பல (நகூரு); ஆண்டுக்கல் ‘நகூக’ நட்ட (நகூஅ) கவலை பல (நகூக); அக்கல்லிற்கு மருப்பிசூத்துத் துணைமின் (நகூக); அப்பொழுது புதுவீர் (நகூஉ), புன்முடிந்திடுமி (நகூஉ) எனெனக் கூட்டுக.

394. செல்லும் தேஎத்து—நீங்கள் போம் தேசத்திலே,

வி - பு. தேம் - தேயம்; “செல்லுந் தேஎத்துக் குறுதுணை தேடுமின்” என்பது, சிலப்பதிகாரம், இறுதிக்கட்டுரை.

394 - 6 [பெயர்மருவ் கறிமார், கல்வெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த, கடவு ளோங்கிய கடேசு கவலை:]

கல் எறிந்து (௩௧௫) மருங்கு பெயர் அறிமார் (௩௧௬) எழுதிய (௩௧௭) கடவுள் (௩௧௮)—கல்லை இடந்துகொண்டு அதனிடத்தே இவ்வாறேபொருது பட்ட இன்னொன்று அவன்பெயரை உலகம்அறிவதற்கு எழுதிய கடவுள்,

வி - பு. எறிந்து, இடந்துகொண்டு - பெயர்த்து.

395 - 6. நல் அரை மரத்த கடவுள்—நல்ல அரையினையுடைய மரத்திடத்தனவாகிய கடவுள்,

என்றது - மராமரத்தின் நிழலிலே நட்ட கல்லென்றவாறு.

வி - பு. மரா, மராமரம் - ஆச்சாமரம். மரத்தின் அடியில் தெய்வமாகப் பாவித்துக் கற்களைநட்டுப் பூசித்தலை இக்காலத்தும் காணலாகும். முன்பு ௩௮௬ - ம் அடியிலும் ஈண்டும் கூறிய கல், 'வீரக்கல்' என்று பண்டைக் காலத்து வழங்கிவந்ததன்றி, இக்காலத்தும் வீரனென்று வழங்கப்பெற்று ஒருசாரரால் வழிபாடும் செய்யப்படுகின்றது.

396. கடவுள் ஒங்கிய காடு எசு கவலை—அக்கடவுளின் தெய்வத்தன்மை மிக்க தன்கொடுமையாற் பிறகாடுகளையிகழும் பலவழிகளில்,

397 - 8. [ஒட்டா தகன்ற வொன்றாத் தெவ்வார், சுட்டினும் பணிக்குஞ் சரத்தவப் பலவே:]

397 - 8. ஒட்டாது அகன்ற ஒன்றா தெவ்வார் சுரம் தவ பலவே—நன்னனைப் பொருந்தாதே நீங்கின அவன் எவற்குப் பொருந்தாத பகைவரிருக்கும் அருகிலங்கன் மிகப்பல;

இதனால் இகழுகர்ப்பிணிக்கும் ஆற்றல் (எஃ) கூறினார்.

398. சுட்டினும் பணிக்கும் சுரம்—தத்தம் ஊர்களிலேயிருந்து நினைபனும் தலைநடுக்குவிக்குஞ் சுரம்,

வி - பு. சுட்டிதல் - நினைத்தல். பணித்தல் - நடுங்குதல்.

399 - 400. தேம் பாய் கண்ணி தேர் வீசு கவி கை ஒம்பா வள்ளல் படர்ந்திடுமெனினே—தேன்சொரிகின்ற கண்ணியினையும் தேரைச்சிதறும் கொடுத்துக்கவிந்த கையினையுமுடைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாத நன்னனைநினைத்துச் செல்கின்றோமென்று கூறுவீராயின்,

வி - பு. கண்ணி - தலையிலணிந்துகொள்ளுமலை. கவிகை - கவிந்தகை. படர்தல் - நினைத்தல், செல்லுதல். 'படர்ந்திரும்' என்பதில் இருமென்பது இடைச்சொல்.

401 - 2. [மேம்பட வெறுத்தவவன் றெஃறினை மூதூர், ஆங்கன மற் றே நம்ம னோர்க்கே:] நம்மனோர்க்கு ஆங்கனம் மேம்பட வெறுத்த அவன் தொல் தினை மூதூர் அற்று—நம்மையொக்கும் பரிசிலர்க்கு அப்பகைப்புலம் எல்லாவுர்களினும் மேலாம்படி செல்வமுண்டான நன்னனுடைய பழையதாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தினையுடைய பழையஊர்களை யொக்கும்;

வி - பு. நம் அன்னோர்க்கு—நம்மை ஒத்தவர்க்கு. ஆங்கனம் - அவ்விடம்; மருஉமொழி. வெறுத்த - மிக்க. தினை - ஒழுக்கம். ஆங்கனம் மூதூர் அற்று.

403. அசைவுழி அசைஇ அஞ்சாது கழிமன்—இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி அஞ்சாமற் போவீர்;

வி - பு. பனைப்புலமாதலின், அஞ்சவாரென்றுநினைந்து இங்ஙனம் கூறினான். ௪00 - ம் அடி முதலியவற்றின்பொருளும் ௧௯௪ - ம் அடி முதலியவற்றின்பொருளும் ஒத்து விளங்கி, நன்னனுடைய மேம்பாட்டைப் புலப்படுத்தல்காண்க.

404 - 5. [புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பிணை யுள்ளிக், கலைநின்று விளிக் குங் காண முழிறந்து:] புலி உற வீழ் தன் பிணை உள்ளி வெறுத்த கலை நின்று விளிக்கும் காணம் ஊழ் இறந்து—புலி பாய்கையினாலேபட்ட தன் பிணையை நினைத்து வெறுத்த கலைநின்று கூப்பிடும் அக்காட்டை முறை மைப்படப்போய்,

வி - பு. உறுதல் - பாய்தல். பிணை - பெண்மான். கலை - ஆண்மான். ஊழ் - முறை. இறத்தல் - கடத்தல்.

406. சிலை ஓலி வெரீஇய செங்கண் மரைவிடை—வில்லின் ஓசைக்கு வெருவின சிவந்தகண்ணையுடைய மரையேறு,

வி - பு. சிலை - வில். 'மலைத்தலை வந்த மரையான் கதழ்விடை (ந ந க) என மரையான்விடை இதில் முன்னும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

407. தலை இறம்பு கதழும் நாறு கொடி புறவின்—முற்பட்ட குறுங் காட்டிலே விரைந்தோடும் நாறுகின்ற கொடிகளையுடைய காட்டிடத்து,

வி - பு. தலை - முன்.

408 - 9. வேறு புலம் படர்ந்த ஏறு உடை இனத்த வளை ஆன் தீம் பால்—வேற்றுப்புலங்களிலே சென்றுமேய்ந்த ஏற்றையுடைய நிரையிடத் தனவாகிய சங்குபோல் வெள்ளிய பசுக்களின் இனிய பாலே,

வி - பு. வேற்றுப்புலம் - வேறிடம். ஏறு - இடபம். நிரை - பசுக் கூடம். வளை - சங்கு.

409 - 10. மிளை சூழ் கோவலர் வளையோர் உலப்ப தருவனர் சொரித லின்—நிரையைக் காவல் சூழ்கின்ற இடையர் வளையினையுடைய மகளிர் மன மகிழும்படி கொண்டுவந்து சொரிகையினாலே,

வி - பு. மிளை - தலைக்காவல்

411 - 2. பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் தீர்ந்ததும், புலம்புசே ண்கலப் புதுவி ராகுவீர்:] பலம் பெறு நசை பொடு தும் பதிவயின் தீர்ந்த பலம்பு சேண் அகல புதுவீர் ஆகுவீர்—பலத்தைப்பெறவேண்டுமென்னும் ஆசையுடனே தும்முடைய ஊரினின்றும் போந்த வருத்தம் விட்டுநீங்குகையினாலே விரும்பாததன்மையை யுடையிராகுவீர்;

வி - பு. பலம் - பிரயோசனம். பதி - ஊர். புலம்பு - வருத்தம். சேண் - கெடுஞ்ஞாள். சொரிதலின், புதுவீர் ஆகுவிரென்க.

413 - 6. [பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன, தகர்விரவு தருவை வெள்ளையொடு விரைஇக், கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும், பல் யாட் டினநிறை:] பகர் பல விரவு நெல்லின் அரி அன்ன தகர் விரவு தருவை வெள்ளையொடு விரைஇ கல்லென் கடத்திடை கடலின் இரைக்கும் பல் யாட்டு இன நிறை—பண்டம்வற்ற பலவுக்கூடும் நெல்லினரினையை யொத்

தனவாகக் கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரன் வென்யாட்டுடனேகலந்து
கல்லென்சிறந்த ஒசையையுடைய காட்டிடத்தே கடல்போலையொலிக்கும்
பல யாட்டின் இனங்கனையுடைய திரள்களிலே,

பகர்செல், வினைத்தொகை.

வி - பு. பகர்தல், விற்தல். பல விரவு - பலநிறமுள்ள நெற்கள்கள
ந்த. தகர் - ஆண் ஆடு. தருவை - செம்மறியாடு. வெள்ளை - வெள்ளாடு.
கடம் - காடு. பலநிற நெற்களின் தொகுதி பலநிறமுள்ள ஆட்டின் தொகு
திக்கு உவமை.

416. எல்லினிர் புதினே—இராக்காலத்தை யுடையிராய்ச் செல்லின்,
மனத்தே அக்காலத்தைக் கருதுதலின், உடைமையாயிற்று.

வி - பு. எல் - இராத்திரி.

417. பாலும் மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவீர்—பாலும் பாற்சேர
றும் துமக்கென்று சமையாமல் தமக்குச் சமைந்திருந்தவற்றைப் பெறுகுவீர்;

வி - பு. 'பண்ணாது பெறுகுவீர்' என்பதற்குச் செய்திருக்கும் பொ
ருள் மிக்க இனிமையன்று, "தமக்கென் றுலையேற்றார்" என்னும் ஐயாசாரி
கோவையின் கருத்தை நினைப்பிக்கின்றது. 'பாலும் விதவையும்' என்றும்
பாடம்.

418. துய்மயிர் அடக்கிய சேன்கை அன்ன—மெல்லிய தலைமயிரினை
யுடைய சேணமிட்ட படுக்கையையொத்த,

வி - பு. துய் - பஞ்சின துனியாகலின், மெல்லியதற்காயிற்று. சேணம் -
படுக்குமெத்தைக்குரிய பொருள்கள ஐந்தனுள் ஒன்று; "சிறுபூனை செம்
பஞ்ச வெண்பஞ்ச சேண, முறுதுவி சேக்கையோ ரைந்து" என்பதனா
லறிக.

419. மெய் உரித்து ஐயற்றிய மதி அதன் பள்ளி—ஆடுகளின் மெய்
யையுரித்து ஒன்றாகத்தைத்த வார்ப்பித்த தோற்படுக்கையிலே,

வி - பு. அதன் - தோல். "மான்னோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி"
(பெரும்பா. அக) என வேறிடத்து மான்னோற்படுக்கை கூறப்பெற்றுள்ள
தாயினும், இஃது இடையரிருப்பிடமாதலின், ஆட்டுத்தோலென்றார்.

420. தீ துணையாக சேந்தனார் கழியின்—கொடியவிலங்குகள் வாரா
தபடி இடையர் ஒளித்த நெருப்புத் துணையாகத் தங்கிப் போவீர்;

வி - பு. சேந்தனார் - தங்கினீராய். பள்ளியில் தங்கினீராய்.

421 - 2. கூப்பிடு கடக்கும் கூர் நல் அம்பின் கொடுவில் கூளியர்
கூவை காணின்—கூப்பிடாத அவ்வெல்லையைக் கூடவாநிற்கும் கூரிய நல்ல
அம்பினையும் கொடியவிலலினையுமுடைய நாடுகாக்கும் வேடருடைய திரளைக்
கண்டறாயின், அவர்களுக்கு,

வி - பு. கடக்குமென்றதனால், கூப்பிடாத எல்லையைக் கடவாநிற்கு
மென்று பொருள்செய்தார். கூப்பிடு - கூப்பிடுதூரம். திருநாநாற்றுப்படை
யில், "வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்" என்புழி, கூளியரென்பதற்

* கூவாநிற்குமென்றும் பரதபேதமுணும்.

குச சேவித்து நிற்போரென்று பொருள்செய்திருக்கின்றனர். கூவை யென்பது திரளென்னும் பொருளில், “புலவுவிற பொலிகூவை” (சூஉ) என்மதுரைக்காந்தியிலும் வருதலானது. ‘கூடல லம்பிற கொடுவிற கூளியா’ என்னும் இந்த அடி, புறநாறுநிலம், உட - ம பாட்டிலும் காணப்படுகின்றது.

423-4. படியோர் தேயசத பணிவு இல் ஆண்மை கொடியோன் கணவன் படாநதிகும் எனினே—தன்னை வணங்காதாரை அழித்த தாழ்ச்சியிலலாத பகைவரையாளுந் தன்மையினையுடைய நன்னனைநினைத்துப் போகின்றோமென்று கூறின,

கொடியோனகணவன் - கொடியினையுடையோன் கணவன். இத்தொல் அவன் றேவி கற்புமிகுதி கூறினா இது நன்னென்னும் பொருட்டாய் நின்றது

வி - பு. படியோர் - படியிலலாதவாகள், பகைவர். ஆண்மையை யுடைய கணவனெனக் கல்விமுதலியவற்றிற்கு அறிகுறியாகக் கொடுக்கட்டுவதுபோலக் கற்புடைமைக்கும், கொடியுண்டென்று ‘கொடியோன்’ எனபதற்கு இங்கே செய்திருக்கும் பொருளால் தெரிகின்றது ‘கொடியோன் கணவன்’ என்னும் தொடர்பொழி இங்கே இடுகுறிப்பெயர் மாததிரையாய் நன்னென்னும் துணையாய் நின்றது பொருட்டாய - பொருளையுடையதாய்

425-6 தடியும் கிழங்கும் தண்டினா தீஇ ஓம்புநா அல்லது உடமறுநா இல்லை—தகைகளையும் கிழங்குகளையும் தும்மை நலிந்து தின்னப்பண்ணிப் பாதுகாப்பாரல்லது வருத்தவார்களிவலை; அவற்றைதுகாந்து,

வி - பு. தண்டுதல் - அலைத்தல் தீஇ - தந்து

427 ஆங்கு வியம் கொணர்நின்—அவ்விடத்து அவர் போகச்சொன்ன வழியை துமக்கு வழியாகக் கொண்டுபோவார்;

வி - பு. வியம் - வலம்.

427 அது அச்சன் பண்பு—அக்காட்டினதன்மை அத்தன்மைதாயிருக்கும்;

428 தேம பட மலாநத மராமெல ஆனரும—மீதனுண்டாக மலாநத மராவின்து மெல்லிய பூங்கொத்தும்,

வி - பு. மராம - மராமரம்.

429. உமயல் அகைத்த ஒள முறி யாவும்—யானைமுறித்த ஒளரிய தளர்களையுடைய யாம பூவும்,

வி - பு. அகைத்தல் - ஒடித்தல். யாமஞ் - யாமாததின் பூ யா - ஒரு மரம்; இதனை யானைகள் பிளந்துண்ணுதல் இயல்பு யா, ஒரு மரமாதல், “யாமாக்கினவியும் பிடாவுந் தளாவு, மாமுப பெயரு மெல்லெழுத்து மிகுமே” (தொல் உயிர் கு உள்) என்பதனாலும், யானைகள் பிளந்துண்ணுமென்பது, “உறங்கால் யானை யொடித்துண்டெஞ்சிய, யாஅ வர்நிழற் றஞ்சும்”, “பிடி பசிகளை இய பெருங்கை வேழ, மெனசினை யாஅம் பிளக்கும்”, “களிறுதன், உயங்குடை மடப்பிடி வருத்த நோனது, நிலையா யாஅந் தொலையக் குத்தி, வெண்ணா கொண்டுக்க சுலையது” (துறுந்தொகை. உடஉ, ஁, ஁, ஁) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

430-31. [தளிரோடு மட்டைந்த காமர் கண்ணி, திரங்கு மர னூரிற்
பொலிய குடி:]—திரங்கு மரல் நாரில் தளிரோடு மட்டைந்த காமர் கண்ணி
பொலிய குடி—உலர்ந்த மரல் நாரிலே தளிர்களோடே நெருங்கக்கட்டின
விருப்பமருவின கண்ணியை அழகுபெறச் சூடி,

வி - பு. மரல். இக்காலத்து மருளென்று வழங்கப்படுகின்றது. அதன்
நாரால் பூவைத்தொடுத்து மாலே கடவுதலை, “மரல் வகுந்து தொடுத்த செம்
பூவ கண்ணி” (புறநா. ௨௬௪) என்பதனாலறிக.

432. முரம்பு கண் உடைந்த நடவை தண்ணென—பருக்கையையுடைய
மேட்டுநிலத்திடம் விண்ட சிறுவழி மழைபெய்து குளிருகையிலே,

433. உண்டனார் ஆடி கொண்டனார் கழிமின்—அநீரைக்குடித்துக்
குளித்து வழித்து முகந்துகொண்டு போமின்;

வி - பு. முரம்பு, பருக்கைக் கற்களாலாகிய மேட்டுநிலமென்பது,
“கற்க னெருங்கு மிடமுரம் பாகும்” (உரிநொல் நிகண்டு, இடப்பெயர்.
௧௪) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

434-6. [செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன, வேய்கொ ளரிசி மிதவை
சொரிந்த, சுவல்விளை நெல்லி னவரையம புளியங்கூழ்:]

செவ்வீ வேங்கை பூவின் அன்ன அவரை—சிவந்த பூக்களையுடைய வேங்
கைப்பூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவரைவிதை,

வேய் கொள் அரிசி—மூங்கில் தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசி,

சுவல் விளை நெல்லின் அரிசி—மேட்டுநிலத்தேவிளைந்த நெல்லினரிசி,

சொரிந்த மிதவைப் புளியங்கூழ்—இவற்றைப் புளிக்கரைத்த உலையிலே
சொரிந்துஆக்கின துழைந்த புளியங்கூழை,

வி - பு. வேங்கைப்பு - வேங்கைமரத்தின்பூ. அவரை விதைக்கு வேங்
கைப்பூ உவரை. வேய்கொள் அரிசி - மூங்கில் நெல்லின் அரிசி. சுவல் -
மேட்டுநிலம்; “வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவல்” என்பது, புறநா
னூறு, ௧௨0. “கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்க, ருதெரு மறுகிற் போ
தொடு பொதுளிய, வேளை வெண்பூ வெண்டயிர் கொளீஇ, யாய்மக ளட்ட
வம்புளி மிதவை, யவரை கொய்யுந் ராச மாந்துந், தென்னம் பொருப்பன்”
(புறநா ௨௧௫) என்பதிலும் இங்ஙனமே ஒருவகைப் புளியங்கூழ் கூறப்பெற்
றிருச்சல் காண்க.

437. அற்கு இடை உழந்த தும் வருத்தம் வீட—இராக்காலத்துக் காட்
டிடத்திப் பகற்பொழுதுவந்த தும்வருத்தம் போம்படி,

வி - பு. அற்கு - அல்லுக்கு; இராக்காலத்திற்கு. இடை - இடம்;
காட்டிடம்.

438-9. [அகலு ளாங்கட் கழிமிடைத் தியற்றிய, புல்வேய் குரம்பைக்
குடிதொறும் பெறுகுவர்:] ஆக்கன அகலுள் கழி மிடைந்து இயற்றிய புல்
வேய் குரம்பை குடிதொறும் பெருகுவர்—அவ்விடத்து அகன்ற ஊரிடத்
துக் கழிகளால் தெற்றிப்பண்ணின புல்லான்வேய்த் குடில்களிலிருக்கும்
குடிகடோறும் பெருகுவர்;

கூழை அற்குப் பெறுகுவரென்க

வி - பு. அகலுள் ஊரென்பது, “அகலுள் பதியே, கோட்டம் வசதி, தாவள நியமம், வாழ்க்கை தண்ணடை, மருதநிலத் தூர்ப்பெயச்” (திவாகரம்) என்பதனாலும் விளங்கும். தெற்றி - இறுக்கக்கட்டி. குரம்பை, குழல் - குடிசை. குடிகள் - குடியிருப்போர்.

440 - 43. [பொன்னறைத் தன்ன துண்ணே ரிரிசி, வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை, தண்ணே னுண்ணிழு துள்ளீ டாக, வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுதலிர்:]

443 அசையினிர் சேப்பின்—இளைப்பாறி அல்லிடத்தே சிலநாள் தங்குவராயின்,

440 - 41. பொன் அறைத்தன்ன துண் டேர் அரிசி வெண் எறிந்து இயற்றிய மா கண் அமலை - பொன்னை நறுக்கினாலொத்த துண்ணிய ஒத்த அரிசியை வெள்ளையெறிந்தாக்கின கரிய இடத்தையுடைய சோற்றுத்தடியை,

வி - பு. ‘பொன்னறைத்த துண்ணேரிரிசி’ என்றது, தினையரிசியை; “நன்பொ னன்ன புனிதழி ரோனல்” (ஐங்குறு. உகட) என்பதனாலும் தினைக்குப் பொன் உவமையாதல் உணரப்படும். வெண் எறிற்று - வெள்ளை நிறமுள்ள அரிசிகளை எடுத்தெறிந்து. அமலை. கடம - சோற்றாகண்ணடை.

442 - 3. தண்ணென் துண் இழுது உள்ளீடாக அல்கலும் பெறுதலிர்—தண்ணென்ற துண்ணிய பெய்விழுதை உள்ளேயிட்டுண்ணும்படி நாடோறும் பெறுதலிர்;

வி - பு. உணவு வகையில், உள்ளீடென்றும் மேலீடென்றும் இரு வகையுண்டு; உள்ளீடு - ஒன்றன் உள்ளே வைத்து உண்ணப்படுவது; மேலீடு - ஒன்றன் மேலேயிட்டு உண்ணப்படுவது; மேலீடு கண்ணுறையென்றும் வழங்கும்; “புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறையாக” (புறநா. சுக, என்ப தலைநிக வேபாலைக்கீட) டியென்று இக்காலத்துவழங்கப்படுவது மேலீடே.

444. விசயம் கொழித்த புழி அன்ன—கருப்புக்கட்டியைக் கொழித்த பொடியையொத்த,

வி - பு. விசயங்கொமிக்க பயி - சருக்கரை.

445. உண்ணுநர் தடுத்த இடி துண் துவணை—தன்னை நுகர்வாரை வேறொன்றை நுகராமல் தடுத்த இடித்தலால் துண்ணிதாகிய தினைப்பிண்டி யோடு,

சேப்பின் துவணையோடே அமலையை இழுது உள்ளீடாக அல்கலும் பெறுதலிரென்க.

வி - பு. துவணை. தினைப்பிண்ட உகடின்மொ.

துவணையோடென ஒடு விகிள்ள.

446 - 7. நொய் மர விறகின் டெஞ்சிழி மாட்டி பனி சேண் நீங்க இனிது உடன் தஞ்சி—நொய் மரமாகிய விறகாலாக்கின கடைக்கொள் ளியை எரித்துப் பனி விட்டுநீங்கும்படி இனிதாகச் சேர்த்துஞ்சி,

வி - பு. நொய் - மெல்லிய,

448 புலரி விடியல் புள் ஓர்த்து கழியின்—இராக்காலம் நீங்குதலை யுடைய விடியற்காலத்தே நிமித்தம்பார்த்துப் போவிர்;

புன்னோர்த்தென்றதற்குப் புட்களின்குரல் கேட்டுப் போவீரென்றமாம்.

வி - பு. நிமித்தம் - பகழிசுருணம். புட்களின்குரல் - கொழிமுதலிய வற்றின் குரல்.

இத்துணையும் கானமும், கானத்து ஆற்றினது நன்மையும், அசையுந் புலமும், வல்சியும் சேரக்கூறினார்.

449. புல் அரை காஞ்சி—பூற்கென்ற அரையினையுடைய காஞ்சிமரத் தினையும், புணல் பொரு புதலின்—நீர்வந்துபொருகின்ற அறுகுகளையும்,

வி - பு. பூற்கென்ற - மஞ்சள்நிறமும் வெள்ளைநிறமுங்கலந்தநிறமுள்ள புதவு, அறுகு - அறுகம்புல்.

50. மெல் அவல்—மெல்லிய விளைநிலங்களையும்,

வி - பு. அவல் - பள்ளம்; விளைநிலத்திற்காயிற்று; ஆகுபெயர்.

450-53. [இருந்த ஊர்தொறு நல்லியாழ்ப், பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும், பண்ணு ணிறபினுஞ் சேத்தனார் செலினு, நன்பல வுடைத்த தவன் நண்பனை நாடே :]

451. காவும்—பொழில்களையும்,

452. பள்ளியும்—இடைச்சேரிகளையுமுடைய,

வி - பு. பள்ளி-மூல்லநிலத்தூர்; இது, “தெய்வ முனாவே” (தொல். அகத். கு. கஅ) என்பதன் விசேடஉரையால் அறியலாகும்.

453. அவன் தன் பனை நாடே—நன்னனுடைய குளிர்த்த மருதநிலத் தையுடைய நாடு,

452, 50. பல்நாள் நிற்பினும் சேத்தனார் செலினும் இருந்த ஊர்தொ றும்—பல்நாள் நிற்பினும் ஒருநாள் தங்கிப்போயினும் நீர் துகர்த்துக் குடிநீங் காதிருந்த ஊர்கள்தோறும்,

நல்லியாழ் (சரு0) பண்ணு பெயர்த்தன்ன (சருக) நன் பல வுடைத்து (சரு௩)—நல்ல யாழின்பண்ணை மாறிவாசித்ததன்மையவாக நன்றாகிய பல பொருள்களை யுடைத்து;

வி - பு. நீர் துகர்த்து நன்பலவுடைத்தென்க.

காஞ்சிமுதலியவற்றை உடையநாடு ஊர்தோறும் நன்பலவுடைத்தென்க.

பண் ஒன்றையொன்று ஒவ்வாது இனிதாயிருக்குமாறுபோல துகரும் பொருள்களும் ஒன்றையொன்றொவ்வா, இனிமையுடையவென்றார்.

வி - பு. யாழின் பண்ணை மாறி வாசிக்கக்கேட்டல் பலபொருள்களின் துகர்ச்சிக்கு உவமை; கடத்தனுக்குத் தெரிந்ததாகலின், பண்ணுப்பெயர்ச்சி உவமைகூறப்பெற்றது.

454-5. கண்பு மலி பழனம் கமழ துழைஇ வலையோர் தந்த இரு சுவல் வாளை—கண்புகெருவகின் மருதநிலத்தைப் புக்கள் நாவனைத்து ஆராய் ந்து வலையைவீசுவார் கொண்டுவந்த பெரிய கழுத்தினையுடைய வாளைத் தடியை,

வி - பு. கண்பு - ஒருவனைக் கோரை; இது நீரிலுண்டாவது; “சூழ நீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக், களிற்றுமாய் செருந்தியொடு கண்ப மண் றார்தா” (மதுரைக்காஞ்சி, களக - ௨) என்பதனாலும், “கண்பகத்தின் வரணமே” (தேவாரம்) என்பதனாலுமறிக.

458 - 8. நிலையோர் இட்ட நெடு நாண் தூண்டில் பிடிக்கை அன்ன செங்கண் வரால் துடிக்கண் அன்ன குறையொடு விரைஇ—ஒரிடத்தில் நிலை பெற நிற்றலையுடையோரிட்ட நெடிய கயிற்றையுடைய தூண்டிலிற்பட்ட பிடியின் கையையொத்த சிவந்த கண்ணையுடைய வராலினது துடியின்கண்ணை யொத்த தடியோடேகலந்த,

வி - பு. பிடிக்கை - பெண்யானையின்கை; இது வரால்மீனுக்கு உவமை. துடி - உடுக்கை. குறை, தடி - குறைத்த தசைத்துண்டம்.

459. பகன்றை கண்ணி பழையர் மகளிர்—பகன்றைப்பூவாற் செய்த கண்ணியையுடைய கள்விற்கும் வலையருடைய மகளிர்,

வி - பு. பகன்றைக்கண்ணி - சிவதைக்கொடியின் பூவாலாகிய மலை; “பகன்றை பலாசும் பல்பூம் பிண்டி” (குறிஞ்சிப்பாட்டு, அஅ) என்பதனுரையால் இது விளங்கும் பழையர் - கள்விற்போர்.

460 - 62. ஞெண்டு ஆடு செறுவில் தராய்க்கண் வைத்த விலங்கல் அன்ன போர் முதல் தொலைஇ வளம் செய் வினைஞர் வல்சி நல்க—ஞெண்டுகள் ஆடித்திரியும் செய்க்கு அருகில் மேட்டுநிலத்தேயிட்ட மலையையொத்த போர்களை அடியிலேவழி அழித்துக் கடாவிட்டு வளப்பத்தையுண்டாக்கும் உழவர் நெல்லை முகந்துதாராநிற்க,

வி - பு. ஞெண்டு = ஞண்டு. செறு, செய் - நன்செய். விலங்கல் - மலை; இது நெற்போருக்கு உவமை; “வரைக ளொப்பன போரோழுக் கியபுரி வரையின், அருவி யொப்பன சுற்றுபா கடுபுகை யவைவுழ், கருமு கிற்குல மொப்பன தீங்கழைக் கரும்பின், திரள வற்றினைச் சூழந்தகா டொப்பன செறிந்த” (சீகாழத்திபுராணம், நக்கீரர். ௧0) என இவ்வுவமையைப் பின்பற்றி ஸ்ரீ சீவபிரகாசஸ்வாமிகள் நெற்போரைக் கூறியிருக்கும் அழகு மிகப்பாராட்டற்பாலது. வல்சி - உணவு; நெல்லுக்காயிற்று; ஆகுபெயர்; ‘நாடுபடு வல்சியும்’ என்றார்முன்னும்; சுஅ.

463. துளங்கு தசம்பு வாக்கிய பசும்பொதி தேறல்—களிப்புய்குதியால் அசையும் மிடாலினின்றும்வார்த்தபசிய முனையாவாக்கின கட்டெளிவை,

வி - பு. கள்வைத்திருக்கும் பாண்டமும் களிப்புய்குதியால் அசையுமென்பதை, “தசம்பு துளங்கிருக்கை” (பதிற்றுப்பத்து, ௪௨) என்பதனாலும், ‘தன் களிப்புய்குதியால் தன்னை உண்டாருடல்போல அத்தசம்பிருந்து ஆடும்படியானஇருப்பு’ என்னும் அதன் உரையாலும் அறிக கள் பலவற்றால் ஆக்கப்படுமாயினும் ‘பசும்பொதித் தேறல்’ என்றதனால், முனையாவாக்கின கள்ளென்றார். முனை - நென்முனைமுதலியன.

464. [இளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்:] ஞாயிற்று இளங்கதிர் களங்கள் தொறும் பெறுகுவிர்—ஞாயிற்றினது இளைய கதிர்களைநிக்குவாலத்திலே களங்கடொறும் பெறுகுவிர்;

வினைஞர் வல்செல்காநிதகப் பழையர்மகளிர் வினைஇத் தேறல்நல்காநித
கப் பெறுகுவிர் என்க.

வி - பு. “இனங்கதிர் ஞாயிறென்றஞ் தோற்றத்து” (மணிமேகலை,
பதி. ௧) என இவ்வாக்கியம் வேறிடத்தும் வந்துள்ளது. பழையர்மகளிர் கடத்
தர்க்குவார்க்குங்கன்விலையாக உழவர் அம்மகளிர்க்கு நெல்லையுளக்கின்றனர்.

465 - 8. [முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு, வண்டுபடக்
கமழும் தேம்பாய் கண்ணித், திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக், சண்
டோர் மருள:]

466 - 8 வண்டு பட கமழும் தேம் பாய் கண்ணி திண் தேர் நன்னற்
கும் ஆனரி சான்மென கண்டோர் மருள—வண்டுபடியும்படி நானும் தேன்.
சொராத கண்ணியினையும் திண்ணிய தேரினையுமுடைய நன்னனுக்கும் உண
வாதற்கமையுமென்று கண்டோர்கள் மருளும்படி,

வி பு. தேம் - தேன். கண்ணி - இங்கே தலையிலணிந்துகொள்ளு
மாலை. நன்னற்கும், உம்மை - உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. சான்மென =
சாலுமென.

465. முன் அரித்து இயற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு—முன்னைக்
கழித்துஆக்கின கொழுப்பால் வெள்ளியநிறத்தையுடைய தடிகளையிட்ட
வெள்ளிய சோற்றை,

வெள்ளிய கிறத்தையுடைய தடிகளை வெள்ளரியென்றார்; ஆகுபெய்
ராக்கி.

மருள இயற்றியவென்க.

வி - பு. அரி - அரிந்த தசைத்துண்டங்கள். இவற்றோடுகூட்டிச்
சோறு ஆக்கப்படுதல், “வெண்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்தும்” (புறநா.
௨௩) என்பதனாலும் தெரிகின்றது.

468. கடம்பு உடன் அருந்தி—தும் சுற்றத்துடனே யுண்டும்,

469, 70. எருது எறி களமர் ஓதையொடு நல் யாழ் மருதம் பண்ணி
அசையினிர் கழியின்—எருத்தையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கடும்படி
நல்லயாழை மருதத்தையாசித்து இளைப்பாறிப் போவீர்;

வி - பு. களமர் - களத்தே தொழில்செய்பவர். மருதம் - காலப்பண்;
இது, “யாழோர் மருதம் பண்ணக் காழோர், கடங்கிறு கவளங் கைப்ப”
(மதுரைக்காஞ்சி, ௬௫௮ - ௯) என்னும் வைகறைவண்ணையாலும் அறியப்படு
கின்றது.

இத்துணையும் நாடுபெவல்சியும் அசையுந்புலமும் சேரக்கூறினார்.

471 - 3. வெள் நெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇ செங்கண் எருமை
இனம் பிரி ஒருத்தல் கனை செல்ல முன்பொடு கதழ்ந்து வரல் போற்றி—
வெள்ளிய நெல்லையறுப்பார் கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சிவந்த
கண்ணையுடைய எருமைத்திரளைப் பிரிந்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினை
யுடைய வலியோடே தும்மேல் விரைந்து வருதலைப் பேணி,

வி - பு. “வெண்ணெல் லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇ” என்னும் இவ்
வடி, புறநா. நூறு, ௩௨௮ - ம் செய்யுளில் முதலடியாகவும் காணப்படுகின்றது.

474-5. வனை கலம் திகிரியின் குமிழி சுழலும் துனை செலல் தலைவாய் ஒலிமீது வரிக்கும்—ருயவன்வனைகின்ற மட்கலத்திற் சக்கரம்போலக் குமிழி சுழன்றுதோன்றும் விரைந்தசெலவனையுடைய வாய்த்தலையில் ஒழிவின்றி ஒடும் யாறு (சஎசு),

வி - பு. மண்கலம் - மண்ணாற்செய்யப்படும் பாண்டம். வனைகலத்திகிரி - ருயவனுடைய சக்கரம். தலைவாய், வாய்த்தலை - வாய்க்காலின் தலைப்பு; “காவிரிப் புதூரீர்க் கடுவரல் வாயத்தலை, ஒலிமீது தொலிக்கு மொலியே யல்லது” (சிலப்பதி. நாகொண். ௧0௮ - ௯) என்றவிடத்து, ‘ஒலிமீது தொலிக்குமொலி’ என்பதற்கு, ‘வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின் மீதெழுந்து குதிக்கின்றன அப்புதுப்புனலொலி’ என்று பொருளுழுதினர், அடியாக் கீதநல்லார்.

476-7. காணார் வயாஅம் கட்கு இன் சேயாற்றின் யாணர் ஒரு கரை கொண்டனர் கழிமின்—காண்பார்விரும்பும் கட்கினிய சேயாற்றினது புது வருவாயையுடைய ஒருகரையை வழியாகக்கொண்டு போலிர்;

வயாம் - ஈற்றுமிசையுதரம் மெய்யொடுக்கெட்டது. சேயாறு - அவ்வி யாற்றின் பெயர்.

வி - பு. வயா - விருப்பம்; “வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்” (தொல். உரி. எக) கட்கு - கண்ணுக்கு. யாணர், புதுவருவாய் - புது வரும்படி. ஈற்றுமிசையுதரம் - ‘வயாவும்’ என்பதிலுள்ள உதரம்; மெய் - வகாமெய்; “செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு, மெய்யொடுங் கெடு மே யீற்றுமிசையுதர, மவ்விட னறித லென்மனார் பல்வர்” (தொல். வினை. சக) என்பது இதற்கு விதி.

478-87. [நிதியன் தஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற், பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ, வியலிடம் பெருஅ விழுப்பெரு நியமத், தியாமெனக் கிடந்த தெருவிற் சாமென, விகழுநர் வெருஉங் கவலை மறுகிற், கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு, மலையென மழையென மாட மோங்கித், துனிதிர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும், பனிவார் காவிற் பல்வண்டி யிரு, நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிதன் மூதூர்:]

486. பல் வண்டு இயிரும் பனி வார் காவின்—பல்வண்டுகளொலிக்கும் குளிர்த்த கெடிய பொழில்களையும்,

482, 478. இகழுநர் வெருஉங் நிவந்தோங்கு வரைப்பின்—நன்னனை இகழ்ந்திருப்பார் அஞ்சும் மகவோங்கு மதிலையும்,

வி - பு. நிவந்தோங்கு, ஒருபொருட் பன்மொழி.

சாமென (சஅக) கெழீஇ (சஎக) கடலென காரென ஒலிக்கும் சும்மையொடு (சஅக) வியல் இடம்பெரு விழு பெரு நியமத்து (சஅ0)—திருநாளென்னும்படி மாந்தர் பொருந்திக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தோடே திரிதார்து அகன்ற இடம்பெருத சீரியபெரிய அங்காடித்தெரு வினையும்,

வி - பு. சாறு - திருவிழா. திருவிழாவிற்குப் பலரும் கூடுதல் இயல்பு. அங்காடித்தெரு - கடைத்தெரு.

482. கவலை மறுகின்—பல கவர்த்தன்மையையுடைய குறந்தெருக் களையும்,

பதி எழவு அறியா பழங்குடி (சஎக) துணி தீர் காதலின் இனிது அமர்ந்த உறையும் (சஅடு) மாடம் மலையென மலையென ஒங்கி (சஅச)— ஊரினின்றும் போதலையறியாத பழையகுடி வெறுப்பில்லாத விருப்பத்தோடே நன்றாதல்பொருத்தியிருக்கும் மாடங்கள் மலையென மலையென ஒங்குகையினாலே,

வி - பு 'பதியெழுவறியாப் பழங்குடிசெழீஇயபுகார்' என ஈண்டுள்ளசொல்லும் பொருளும் அமைந்தவாக்கியமொன்று சிலப்பதிகாரத்திலும் காணப்படுகின்றது; (மங்கல.)

481 யாறென கிடந்த தெருவின்—யாறென்னும்படி கிடந்த பெருந்தெருவினையும்,

இரண்டுமருங்கின் மாடமும் தெருவும் யாறும் கரையும் போன்ற வென்றார்.

வி - பு. தெருவுக்கு யாறு உவமை; "ஆறு கிடந்தன்ன அகனெடுந்தெரு" என்பது, நெடுநல்லாடை, ௩0; "நீத்தியாற் றன்ன நெடுங்கண் வீதி" என்பது பெருங்கதை.

நிதியம் தஞ்சும் (சஎஅ) அவன் பழுவிறல் மூதூர் னீனி செய்த்தன்று (சஅஎ) —தூவினையும் மதிலினையும் நியமத்தினையும் மறுகினையும் தெருவினையுமுடைய, பொருட்டிரடங்கும் அவன் பழைய வெற்றியையுடைய மூதூர் மிகவும் தூராதன்மென்க

வி - பு. "துஞ்சு நீனியது சுரமை யென்பவே" (குறா, நாட்டி. ௧) 'நிதியத்துஞ்சும்' என்பது, பாகதத்துள் தற்பவத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டப்பட்டது

இது மூதூர்மலை (௧௩) கூறிற்று.

488 - 9. பொருந்தா தெவ்வர் இருந்தலை துமிய பருந்து பட கடக்கும் ஒன் வான் மறவர்—நன்னனைப்பொருந்தாத பகைவருடைய கரிய தலைகள் துணியப் பருந்துகள்படியப் போராவெல்லும் ஒள்ளியவாளையுடைய மறவர்தம்முடைய,

வி - பு. இருமை - கருமை. துயித்தல் - தண்டமாக்கல் பருந்துகள் படிவது, புலாவை உண்பதற்கு. மறவர் - வீரர்; மறம் - வீரம்

490 - 91. கருகடை எஃகம் சாத்திய புதவின் அருங்கடி வாயில் அயிராது புகுமின்—கரிய காம்பினையுடைய வேலைச்சாத்திவைத்துக் காத்திருக்கின்ற பல தெற்றுவாசல்களையுமுடைய அரிய கோபுரவாயிலை ஐயுறாமற்புகுவீர்;

வி - பு. கடை - காம்பு. புதவ - கதவு; தெற்றுவாசலென்பது, இக்காலத்துத் திட்டிவாயிலென வழங்கும்.

492 - 5. [மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல்போர்ச் சேஎய் பெருவிற லுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வனியர் தாமெனக், கண்டோ ரெல்லா மமர்த்தினிதி னேக்கி:]

492, 495. மன்றில் வதியுநர் சேண் புலம் பரிசிலர் கண்டோரெல் லாம்—அம்பலவதனிலே தவருவாராகிய தூரியநிலங்களினின்றும் வந்த கடத் தர்முதலியோராய் தும்மைக்கண்டோரெல்லாம்,

வி - பு. அயலிடங்களிலிருந்துவந்த பரிசிலர் பொதுவிடங்களில் தற் குவது மரபாதலின், 'மன்றில் வதியுநர்' என்றார். சேண்புலம் - நெடுஞ்ஞா மானிடம். பரிசிலர் - பரிசில் பெறுதற்குரியவர்.

அனியர் தாம் (சகசு) வெல் போர் சேஎய் பெரு விறல் (சககூ) மன்ற (சகசு) உள்ளி (சககூ) வந்தோரென (சகசு) அமர்ந்து இனிதின் நோக்கி (சககூ)—இவ்வளிக்கத்தக்கவர்தாம் வெல்லும்போரைவல்ல முருகனைப்போ லும் நண்ணைப் பரிசிலர்க்குங் கொற்றமாகநினைத்து வந்தோரென்றுகருதி முகம்பொருந்தி இனிதாகப்பார்த்து,

வி - பு. அளிக்கத்தக்கார் - பாதுகாக்கத்தக்கவர். சேய் - முருகக்கட வுள்; என்றது அக்கடவுள்போன்றநண்ணை அமர்ந்து - பொருந்தி. மன்ற - நிச்சயமாக.

496 - 7. [விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப், பரிபுலம் பலைத் ததும் வருத்தம் வீட:] பரி புலம்பு அலைத்த வருத்தம் வீட அவர் விருந்து தும் இறை எதிர்கொள அவர் குறுகி—தரிதகலாணுண்டான தனிமை வருத்தின வருத்தம் போம்படி அவ்விடத்தோர் விருந்தாய் நீங்கல்தங்குதலை எதிரேற் றுக்கொள்கையாலே அவர்களைச் சோந்திருந்து,

வி - பு. பரிபுலம்பு - மிக்கதனிமை; தரித்தல் - தாமகித்தல். இறை— இறுத்தல் - தங்குதல்.

498 - 500. [எரிகான் நன்ன பூஞ்சிறை

வலிந்தகப் பட்ட, மட நடை யாமான் கயமுனிக்குழவி

498 - 500. எரி கான்நன்ன பூ சிறை மராமுத்த தொழுதி போக வலிந்து அகப்பட்ட மடநடை ஆமான்குழவி—நெருப்பைக் கான்றாலொத்த பூங்கொம்புகளையுடைய மராமரத்திடத்தே கிடந்த இனமெல்லாம் கெட்டுப் போகப்போகமாட்டாது அகப்பட்ட மடப்பந்தையுடைய நடையையுடைய ஆமானினதுகுழவி,

வி - பு. கான்றாலொத்த - கக்கினாலொத்த. சிறை - கொம்பு. தொழுதி, இனம் - கூட்டம். ஆமான்குழவி - காட்டுப்பசுவின் கன்று.

500. கயமுனி குழவ—யானைகனறையது,

501. [ஊமை யெண்கின் குடாவடிக்குருளை:] எண்கின் குடாவடி ஊமை குருளை—கரடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாழ்திறவாக்குட்டி,

502 - 3 மீயிசை கொண்ட கவர் பரி கொடுத்தான் வரை வாழ் வருடை வல் தலை மா தகர்—முதுகிடத்தேகொண்ட நிலத்தைக்கைக்கொள்ளும் செல் வினையுடைய வளைந்தகாலையுடைய வரையிடத்தேனாமும் எண்கால்வருடை யில் வலிய தலையினையுடைய பெரியகட்டாய்,

இனி வருடையுந் தகருமென வேருகக் கூறலுமாம்.

வி - பு. மீயிசைக் கொண்டதானென்க. என்கால்வருடையென்பது ஒருவகை விலங்கு; “மாவுமாக்களும்” (தொல். மர) என்பதன் விசேட ஷரையைப் பார்க்க.

504. அரவு குறும்பு எறிந்த சிறு கண் தீர்வை—பாம்பினது வலிகளை யழித்த சிறிய கண்ணினையுடைய கீரி.

வி - பு. கீரி - கீரிப்பிள்ளை.

505 - 6. அனை செறி உழவை கோள் உற வெறுத்த மடக்கண் மரையான் பெருசெவி குழவி—முழையிலே செறிந்திருந்த புலி பாய்தலுறுகையினாலே தன்னுடையவெறுத்த மடப்பத்தையுடைய கண்ணினையுடைய மரையானினது பெரிய செவியினையுடைய குழவி,

வி - பு. மரையான் குழவி - மரையான் கன்று.

507 - 8. அரக்கு விரித்தன்ன செந்நிலம் மருங்கிற் பால் கவழ் உடம்பின் கொடுத்தான் ஏற்றை—அரக்கைப் பாரப்பினாலொத்த சிவந்தநிலத்திடத்திற் சக்கான்கல்லிலேதவழும் உடம்பினது வளைந்தகாலையுடைய ஏறு,

வி - பு. உடம்பின் ஏற்றை - ஆண்டெம்பு.

509. வரை பொலிந்து இயலும் மடக்கண் மஞ்ஞை—மலையிடத்தே அழகுபெற்று ஆடும் மடப்பத்தையுடைய கண்ணினையுடைய மயில்,

510 கானம் கோழி கவர் குரல் சேவல்—கானத்திடத்துக் கோழி யினது பெடையையழக்கின்ற குரலையுடைய சேவல்,

வி - பு. காட்டுக்கோழிச் சேவல்.

511. கானம் பலவின் முழவு மருள் பெரும்பழம்—காட்டிடத்துப் பலா வினுடைய முழுவென்றுமருளும் பெரியபழம்,

வி - பு. ‘சுரஞ்செல் கோடியர் முழவின் றாங்கி, முரஞ்சுகொண்டி றைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே’ என்றார் முன்னும்; 143 - 4

512 - 3 [இடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின், வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்:] நறுவடி மாவின் இடி கலப்பன்ன வடி சேறு விளைந்த தீம்பழம் தாரம்—நறிய வடுக்களையுடைய மாவினது பொடிச்செய்த கண்டின்கலப்பை யொத்த பிழியப்படும் சாறுமுற்றின இனிய பழமாகிய பண்டம்,

வி - பு. கண்டு - கற்கண்டு சேறு - சாறு. பழமாகியபண்டம் - மாம்பழம்

514. தூவல் சலித்த இவர் நனை வளர் கொடி—மமையாற்செருக்கின பரக்கின்ற அருமபுகளையுடைய மணம்வளருகின்ற நறைக்கொடி,

வி - பு. நறைக்கொடி - ஒருவகைக் கொடி; “தண்கமழ் நறைக்கொடி கொண்டு” (ஐங்குறு. ௨௭௬) என்பதனுணர்க.

515. காஅய் கொண்ட நுகம் மருள் நூறை—காவிக்கொண்டுவந்த நுகமென்றுமருளும் நூற்றைக்கிழங்கு,

நூறை - மலங்கென்பாருருளர்.

வி - பு. காஅய், காவி - தோளிற்சுமந்து. நுகம் - நுகத்தடி. மலங்கு - ஒருவகை மீன்.

516. [பருஉப்பளிங்கு திர்த்த.] உதிர்த்த பருஉ பளிங்கு—மரத்தினின் தும் சிதறியுதிர்த்த பருத்த நிகரமாகிய கழ்ஞரம்,

வி - பு. கழ்ஞரமென்று ஒருவகை மாமுண்டு; “இமயச்சாரத் கருப் புரக்கன்று” (சீவக. ௧௨௬௭). நிகரம் - கூட்டம்.

516. பல உறு திரு மணி—பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்,

517-8 [குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை, முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிரள்:] குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் முழுவலி யானை முத்துடை மருப்பின் மிகுதிரள்—நிறத்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புண்மிக்க குறைவில்லா வலியையுடைய யானைகளினுடைய முத்துடைய கொம்புகளினுடைய மிக்கதிரள்,

வி - பு. யானைக்கொம்புகள் முத்துடையனவென்பதை, “பெருங்களிற்று, முத்துடைவான் கோடுதழீஇ” (திருமுருகு. ௩௦௪ - ௫), “யானை, முத்தார் மருப்பு” (குறிஞ்சி. ௩௫ - ௬) என்பவற்றாலுமுணர்க.

519. வளை உடைந்தன்ன வன் இசழ் கார்தன்—வளையுடைந்தாற் போன்ற வளவிய இதழையுடைய கார்த்தட்டி,

வி - பு. வளை - மகளிரணிந்துகொள்ளும் கைவளையல். உடைந்தவளை கார்த்தட்டிலின் இதழிற்கு உவமம்; “அலங்கிதழ்க் கேட்டல் வீயுரு பவைபோ, விலங்கே ரெல்வளை யிறைபு ரும்மே” என்பது கலித்தொகை, ௭.

520. நாகம்—புண்ணைப் பூ,

520. நிலகம்—நிலகப்பூ,

520. நறு காழ் ஆரம்—நறிய வயிரத்தையுடைய சந்தனம்,

521. [கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி:] மிளகின் கரு கொடி காய்துணர் பசுகறி—மிளகினது கரியகொடிகள்காய்த்த கொத்திற் பசியமளகு,

முன்னர் மிளகென்றது முதலை; கறி - சினை.

522. திருந்து அமை விளைந்த தேக்கன் தேறல்—நன்றாகிய மூங்கிற் குழாயிலே முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவு,

வி - பு. கட்டெளிவு - கள்ளின் தெளிவு.

523. கான் நிலை எருமை கழை பெய் தீர்தயிர்—காட்டிடத்து நிலைமை யினையுடைய எருமையினது மூங்கிற் குழாயிலேதோய்த்த இனியதயிர்,

524. நீல் நிறம் ஓரி பாய்த்தென—முற்றுகையினாலே நீலநிறத்தையுடைய நிறம் பிறத்தாக,

524-5. நெடு வரை நெடியின் செல்லும் நெய் கண் இரால்—நெடிய வரையில் இரூலிடத்தைவிட்டுப்பாயுந் தேனைத் தன்னிடத்தேயுடைய இரூல் கண்,

வி - பு. முற்றுகையினாலே - முதிர்கையினாலே. நேமி, இரூல் - தேன் கூடு. நெய் - தேன்; தேன், நெய்யென்றும், தேனெய்யென்றும் தூல்களில் வழங்கும். “அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து, திணிநெடுங் குன்றத் தேன்சொரியும்மே” (புறநா. ௧௦௬) என இப்படியே வந்திருத்தல் காண்க.

526-9. [உடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங், குடமலைப் பிறந்த தன்பெருங் காவிரி, கடன்மண் டழுவுத்துக் கயவாய் கடுப்ப, னோனாச் செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி:]

526. தழீஇய ஆசினி—நன்றென்று கூட்டிக்கொண்ட ஆசினிப்பலா,

வி - பு. ஆசினிப்பலா - ஈரப்பலா.

527-8. குடமலை பிறந்த தன் பெருங்காவிரி கடல் மண்டு அழுவத்து கயவாய் கடுப்ப—குடமலையிற் பிறந்த குளிர்த் பெரியகாவிரி கடலிலே மிக் குச்செல்கின்ற ஆழத்தை யுடைய புகார்முகத்தை யொப்ப,

வி - பு. குடமலை - ஒருமலை புகார்முகமென்றது, காவிரி கடலொடு கலக்கும் இடத்தை; “மலைத்தலையகடற்காவிரி” (பட்டின. சு).

529. னோனா செருவின் னெடுங்கடை—பகைவர் பொறுத்தலாற்றாத போரினையுடைய தலைவாசலிலே,

வி - பு. நோன்றல் - பொறுத்தல். ‘நெடுங்கடை’ என்றமையால், தலைவாயிலாயிற்று.

526, 9. * அனைத்தும் உடம்புணர்பு துவன்றி,

வி - பு. அனைத்தும் - மேற்கூறிய யாவும். உடம்புணர்பு துவன்றி - ஒருமிக்கச் சேரப்பெற்று நெருங்கி.

530-31. * [வானத் தன்ன வளமலி யானைத், தாதெருத் தகைந்த முற்ற முன்னி:]

வி - பு. வானத்து அன்ன - மேகங்களையொத்த, வளம் மலி யானை - செல்வ மிகுந்த யானைகளையுடைய, தாது எரு தகைத்த - தாதாகிய எருக்கள் நெருங்கின, முற்றம் முன்னி - முன்றிலை அடைந்து. யானைகளுக்கு மேகம் உவமை. யானைகளையுடைய முற்றமென்க.

532. மழை எதிர்படுகண் முழவு கண் இருப்ப—மழைமுழக்கத்திற்கு எதிராகமுழங்கும் கண்ணையுடைய முழவின் கண்கள் ஒலியாநிற்க,

வி - பு. படுதல் - ஒலித்தல். முழவின் ஒலிக்கு மழையொலி உவமை; “விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத், திண்வார் விசித்த முழவு” (உ - ட) என இந்நூலுள் முன்னும் வந்துள்ளது. இருத்தல், ஒலித்தலென் பதை, “மருப்பி குத்துத்துனையின்” (டகக) எனமுன் வந்ததனாலும் அறிக.

533. கழை வளர் தூம்பின் கண்ணிடம் இயிர்—மூங்கிலாகிய இசை வளரும் பெருவங்கியத்தினது திறத்தகண்ணிடம் ஒலியாநிற்க,

வி - பு. ‘கண்ணிடை விடுத்த களிற்றயிர்த் தூம்பு’ (சு) என முன் வந்தமையாலும் பெருவங்கியத்தினது இயல்பு புலனாகின்றது.

534-6. [மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ், நரம்பு மீ திறவா துடன் புணர்ந் தொன்றிக், கடவ தறிந்த வின்குரல் விநலியர்:]

மருதம் பண்ணிய கரு கோடு சீறியாழ் நரம்பு மீது இறவாது உடன் புணர்ந்து ஒன்றி இன் குரல் விநலியர்—மருதத்தை வாசித்த கரிய தண்மனை

யுடைய சிறிய யாழின்நரம்பிளேசைக்கு மேற்போகாத அவ்வோசையுடனே கூடி ஒரோசையாய் இனிதாகிய பாட்டினையுடைய விறல்பட ஆடுமகளிர்,

536. கடவது அறிந்த விறலியர்—தலைவனைக்கண்டாற் செய்யக்கடவ தொழிலை யறிந்த விறலியர்,

வி - பு. மருதம் - மருதப்பண். நரம்போசையும் மிடற்றோசையும் ஒன்றப்படப் பாடலின் சிறப்பை, “நரம்பார்த் தன்ன வின்ருரற் றெருதி” (திருமுருகு. உகஉ), “சகிர்புரி நரம்பு நம்பி, யூழ்மணி மிடறு மொன்றாய்ப் பணிசெய்த” (கீவக. ௭௨௮) என்பவற்றாலும் அறிக செய்யக்கடவதொழில் - வழிபாடு.

537. தொன்று ஒருகு மரபின் தம் இயல்பு வழாஅது—பழையதாய்நடக்கு முறைமையினையுடைய தம்மிலக்கணத்தில்தப்பாமல்,

வி - பு. தொன்று - பழமை.

538. அருந்திறல் கடவுள் பழிச்சிய பின்றை—பொறுத்தற்கரிய வலியையுடைய கடவுளை முதலில் வாழ்த்தின பின்பு,

வி - பு. ‘அருந்திறற் கடவுள்’ என்பதன் பொருள், (கீவக. ௪0௨) “நலம் பொறுக்கலாத பிண்டி நான்முகன்” என்பதை நினைப்பிக்கின்றது.

முற்றத்தையணுகி (௫௩௧) இருப்ப (௫௩௨) விறலியர் (௫௩௩) தேவ பாணியைப் பாடினபின்பு (௫௩௮) என்க:

வி - பு. தேவபாணி - தேவர்களைப்பரவும் பாட்டு.

539. விருந்தின் பாணி கழிப்பி—சென்றாற் புதிதாகப்பாடும் பாட்டுக் களைப்பாடி,

539 - 40. நீன் மொழி குன்றா நல் இசை சென்றோர் உம்பல்—வேனிழற்புலவோர்க்குக் (அஅ) கொடுத்தவற்றை வாங்காதபடி தாம்சூறிய வஞ்சினைகளிற் குறையாத நல்ல புகழிலேநடந்தோருடைய வழியில்வந்தவன்,

வி - பு. வேல் நிழல் புலவோர் - வேற் போரின் விளக்கத்தையும் அறிவையும் உடையவீரர். வஞ்சினம் - சபதம்.

இதனாற் கொடைக்கடனிறுத்த அவன் தொல்லோர்வரவு (அக) கூறினார்.

541 - 3. [இன்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப, விடைதெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக், கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென:]

542. இடை தெரிந்து உணரும் பெரியோர் மாய்ந்தென—நன்றிது தீதிதுவென்று ஆராயும் பெரிய உபகாரிகள் இறந்தார்களாக,

வி - பு. இடை - இடம். தெரிந்துணர்தல் - நன்மை தீமைகளை ஆராய்தல்.

541, 543. இன்று இவண் செல்லாத உலகமொடு நிற்ப கொடை கடன் இறுத்த செம்மலோய் என—நின்பேர் இக்காலத்து இவ்வுலகிலே நடந்து விடாதே உலகமுன்னவனவு நிற்கும்படி கொடையாகியகடனை முடித்த தலைமையை யுடையோயென்றுகூறி,

வி - பு. இத்தப்பகுதியும், “மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந்தனரே” (புறநா. ௧௧௫) என்பதும் ஒத்துவிளங்குகின்றன.

544. வென்றி பல் புகழ் விறலோடு ஏத்தி—வெற்றியாலுண்டாகிய பலபுகழ்களை கீழ்பொறிகளைத் தன்வசமாக்கின வெற்றியோடே புகழ்ந்து,

வி - பு. வென்றிப்பல் புகழ், பிரதாபமென வழங்கும்.

545. சென்றது நொடியவும் வீடாஅன--தும்மனத்திற்சென்ற ஏனைப் புகழ்களை முற்றக்கூறவும் அமையானாய்,

வி - பு. நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

545 - 6. நசை தர வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிது என—என் மேலுள்ளநசை கொண்டுவருகையினாலே என்னிடத்தேவந்தது அமையும்; வழிவந்தவருத்தமும் பெரிதென முகமன்கூறி,

வி - பு. நசை - விருப்பம். முகமன் - உபசாரம்.

547 - 8. பொரு முரண் எதிரிய வயவரோடு பொலிந்து திருநகர் முற்றம் அணுகல் வேண்டி—பொருகின்ற மாறுபாட்டினை எதிர்கொண்டிருக்கும் படைத்தலைவரோடே பொலிவுபெற்றுச் செல்வத்தையுடைய தன்மனையின் முற்றத்தை நீங்கள்செல்லுதலைவிரும்பி,

பொலிந்தென்னுமெச்சத்தை உடையவென்பதனோடுமுடிக்க.

549. கல்லென் ஒக்கல் நல் வலத்து இரீஇ—கல்லென்னும் ஆரவாரத் தையுடைய சான்றோரிருக்கின்ற நன்றாகிய சமயத்திருக்கு மண்டபத்தே யிருந்து,

வலம் - இடம்.

வி - பு. சமயத்திருக்கு மண்டபம் - யாவருக்கும் காட்சிக்கு எளியனாய் வீற்றிருக்கு மண்டபம்.

இதனால், நல்லிதனியக்குமவன் சுற்றத்தொழுக்கமும் அவன் நாண்மகிழ்நுக்கையும் கூறினார்.

550 - 52. உயர்ந்த கடல் உருப்பு இல் சுற்றத்து அகன்ற தாயத்து அஃகிய துட்பத்து இலமென மலர்ந்த கையராகி—உயர்ந்த அரசவரிமை யினையும், கொடுமையில்லாத அமைச்சர்முதலியோரையும், அகன்றநாட்டினை யும், சுருங்கின அறிவினையுமுடையாய் இரந்துவந்தோர்க்கு யாம் இல்லே மென்றுகூறி இல்லையென்று மறித்த கையினையுடையராய்,

கட்டில் - சிங்காதனமுமாம். தாயம் - உரிமைகளெல்லாவற்றையுங் கூறி ந்றுமாம்.

வி - பு. உருப்பு - உஷ்ணம்; கொடுமைக்காயிற்று; “உருப்பில் சுற்றமோடிருந்தோற்குறுகி” (சசஎ) என்றார் பெரும்பாணாற்றிலும். காயம் உரிமை. ஆக்கே நாட்டிற்காயிற்று.

553. தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்த்தோர்—தம்பெயரை உலகில் நிறுத்தாமல் தம்முடனேகொண்டு பொன்றக் கெட்டுப்போன அரசர்,

வி - பு. பொன்றக் கெடுதல் - முற்றக்கெடுதல்; புகழுக்குரிய செயல்களில்லாதவ ரென்றபடி.

554 - 6. நெடு வரை இழிதரு நீத்தம் சால் அருவி கடுவால் கலுழி கட்டு இன் செயாற்று வடு வாழ் எக்கர் மணவினும் பலரே—நெடிய மலையினின் றங்குதிக்கும் பெருக்குகிறைந்த அருவியினது கடியவரத்தினையுடைத

தாசிய பெருக்கினையுடைய கட்கினிய சேயாற்றின் அறல்வீற்றிருந்த இடு மணலாசிய மணலினும்பலர்;

வி - பு. சேயாறு - நன்னனுடைய ஆறு. “வடுவாழெக்கர் மணல்” என்பதற்கு வடு அழுந்திய எக்கர் மணலென்றார், (திரு) புறநானூற்று உரையாசிரியர்.

557. [அதனால், புகழோடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளென:] அதனால் நம் வரைந்தநாள் புகழோடும் கழிக என—ஆகையினாலே நமக்குத் தெய்வம் இத்துணைக்காலயிருவென எல்லையிட்டுவிட்ட நாள் புகழோடே கழிந்துபோவதாகவென்று கருதி,

வி - பு. தெய்வம் - ஊழ்வினை.

558. [பரந்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுள்ளமொடு:]

பரந்து இடம் கொடுக்கும் உள்ளமொடு—கொடுத்தற்றொழிலிலேவிரிந்து அதற்கே இடங்கொடுக்கும் நெஞ்சுடனே,

விசம்பு தோய் உள்ளம்—ஆகாயத்தையொத்த பெரிய உள்ளம்.

வி - பு. மனத்திற்கு ஆகாயம் உவமை; விசம்பு பரந்து இடம் கொடுக்குமென்பதை, “அகலிரு விசம்பு” (பெரும்பா. 6) என்பதனுரையாலு முணர்க.

559 - 60. [நயந்தளிர் சென்ற தும்மினுந் தான்பெரி, துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி:] நயந்தளிர் உவந்த உள்ளமோடு சென்ற தும்மினும் தான் பெரிது அமர்ந்து இனிது நோக்கி—பரிசில்பெறுதற்கு விரும்பி மகிழ்ந்த நெஞ்சத்தோடே சென்ற தும்மினுங்காட்டில் தான் பெரிதும் முகனமர்ந்து இனிதாகப்பார்த்து,

வி - பு. தும்மினும் காட்டில் - தும்மைக்காட்டிலும்.

561 - 2. [இழைமருங் கறியா துழைநூற் கலிங்க, மெள்ளறு சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ:] எள்ளறு சிறப்பின் இழை மருங்கு அறியா துழைநூல் கலிங்கம் வெள்ளரை கொளீஇ—இகழ்ச்சியற்ற தலைமையினையுடைய இழைபோனவிடமறியாத நுண்ணியநூலாற்செய்த புடைவைகளை அழுக்கேறினசீலைகள் கிடத்தலின் வெள்ளிதாசிய அரையிலே உடுத்தி,

வி - பு. புடைவைகள், சீலைகளென்பன ஆண்பாலுக்கும்வழங்கும். ‘இழைமருங் கறியா துழை நூற்கலிங்கம்’ என்பது, “நோக்குதுழை கல்லா தன்மைய பூக்கனிர், தாவுரி யன்னை வறுவை” (பொருநராறு. 4௨ - ௩) என்பதை ஒத்து விளக்குகின்றது.

563 - 6 [முடுவ தந்த பைந்நிணத் தடியொடு, நெடுவெ ணெல்லி னரிசுமுட்டாது, தலைநா என்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநா ணிற்பினும் பெறு குவிர:]

565 - 6. வழி சிறந்து பல நாள் நிற்பினும்—அவ்விடம் துநெஞ்சிற்குச் சிறப்பெய்திப் பலநாள் நின்றிராயினும்,

568. முடுவல் தந்த பைந்நிணம் தடியொடு—பெண்ணாய் கடித்துக் கொண்டுவந்த பசிய நிணத்தையுடைய தசைகளோடே,

564. நெடு வெள் நெல்லின் அரிசி முட்டாது—நெடிய வெள்ளிய நெல்லினரிசியும் முட்டுப்படாமல்,

565, 6. தலைநாள் அன்ன புகலொடு பெறுகுவீர்—முதனாட்போன்ற விருப்பத்தோடே பெறுகுவீர்;

வி - பு. வழி - இடம். முடிபட்டாமல் - குறைவுபட்டாமல். புகல் - விருப்பம். 'பலநான் நிற்பினும் பெறுகுவீர்' என்பது, "ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம், பலநான் பயின்று பலரொடு செல்லினுந், தலைநான் போன்ற விருப்பினன் மாதோ" (புறநா. ௧0௧), "பன்னாளுக்கு சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை, யென்னாணும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப—என்னாணும், வேண்டினு நன்றமற் றென்று விழுமியோர், காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு" (நாலடி. மேன்மக். ௧) என்பவற்றை நினைப்பிக்கின்றது.

566 - 8. [நில்லாது, செல்வேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென, மெல்லெனக் கூறி விடுப்பின்:] நில்லாது எம் தொல் பதி பெயர்ந்து செல்வேம் தில்ல என மெல்லென கூறி விடுப்பின்—அவ்விடத்து நில்லாதே எம் முடைய பழைய பூரேமீண்டு போவேம்; இஃது எங்களுக்குவிருப்பமென்று அவன்பொறுக்கச்சொல்லி அவனைக் கைவிடின்,

வி - பு. "செல்வ சேறமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென" (பொருநராறு. ௧௨௧) என்பதனுரையில், 'தொல்பதி' என்றார், இதுவும் தமக்குப் பதியென்பது தோன்ற' என்பது எழுதப்பெற்றுள்ளது.

568 - 9. தும்முள் தலைவன் தாமரை மலைய—தூங்களில் தலைவனுனவன் பொற்றாமரையைச் சூட,

569 - 70. விறவியர் சீர் கெழு சிறப்பின் விளங்கு இழை அணிய—விறப்படவாமுகவாரிர் அழகுபொருந்தின தலைமையினையுடைய விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களைப் பூண,

571. நீர் இயக்கு அனன நிரை செல்ல நெடு தேர்—நீரின் செல்வினை யொத்த நிரைத்துச்செல்கின்ற செல்வினையுடைய நெடிய தேர்கள்,

வி - பு. நிரைத்து - வரிசையுற்று. செல்ல - செல்லுதல்.

572 வாரி கொன்னா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத்திற் பிடித்துக்கொன்னாத மலையென்று மயங்கும் யானைகள்,

என்றது - பகைவர் திறைதந்த யானைகளை.

வி - பு. வாரி - யானையை அகப்படுத்துமிடம்.

573. கறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடை பெரு நிரை—ஒலிக்கு மணிகள் ஆரவாரிக்கும் ஏறுகளையுடைய பெரிய பசுத்திரைகள்,

வி - பு. ஏறு - காளை.

574. பொலம் படை பொலிந்த கொய் சூலு புரவி—பொன்னாற்செய்த கலினைமுதலியவற்றாற் பொலிவுபெற்ற மனச்செருக்கால் மயிரைப் பலகாலும் கொய்யும் கழுத்தினையுடைய குதிரைகள்,

வி - பு. கலினை - சேணம். "பொன்னென்கிளவி" (தேவலி. புள்ளி மயங். ௬௧) என்னும் சூத்திரவுரையில், பொன்னென்பது பொலமென்று வருமென்பதற்கு இந்த அடியையே மேற்கோளாகக் காட்டினர்.

575. நிலம் தின கிடந்த நிதியமோடு—மண்தின்னும்படி பழைதாய்க் கிடந்த பொருட்டிரளோடே,

575. அனைத்தும்—எல்லாவற்றையும்,

576 - 7. இலம்படு புலவர் ஏற்ற கை நிறைய கலம் பெய கவிழ்ந்த கழல் தொடி தட கையின்—இல்லாமையுண்டான புலவர் ஏற்றகைநிறையும் படி போணிகலங்களைச் சொரிகையினாலே கீழ்நோக்கி உழலுந்தொடியணிந்த பெரியகையினிடத்துண்டாகிய,

வி - பு. இலம் - வறுமை. “இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலே, நிலையது முரித்தே செய்யுளான” (தொல். புள்ளி. உக.) என்பதற்கு ‘இலம் படுபுலவர்’ என்னும் அடியே உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

இதனாற் புலவோர்க்குச்சூக்கும் அவன் ஈகைமாரி (எஉ) கூறினார்.

578. வளர் பிழைப்பு அறியாது—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடுதலை யறியாதபடி,

578 - 9. வாய் வளம் பழுதி கழை வளர் நவிரத்து மீம்சை—வாய்த்த வளப்பம் முற்றுப்பெற்று மூங்கில்வளர்ந்த நவிரமென்னும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்சியிலே,

579 - 80. ஞெரோரென மழை சுரந்தன்ன ஈகை—கடுக மழைசொரிந் தாற்போன்ற கொடையாலே,

580 - 81. [நல்கித், தலைநாள் விடுக்கும் பரிசில்:] தலைநாள் பரிசில் நல்கி விடுக்கும்—முதலாளிலே பரிசில்தந்து போகச்சொல்லும்;

581 - 3. மலைநீர் வென்று எழு கொடியில் தோன்றும் குன்று சூழ் இருக்கை நாடு கிழிவானே—மலையினின்றும் விழுகின்ற அருவிகள் வென்றுயர்கின்ற கொடிகன்போலத் தோன்றும் மலைகளுக்கும் பரப்பினையுடைய நாட்டிற்கு உரிமையையுடையோன்.

வி - பு. அருவிகளுக்குத் துகிற்கொடிகள் உவமை; “வேறுபட்டு துகிலி னுடங்கி.....இழுமென விழிதருமருவி” (திருமுருகு. உகசு - டகசு) என்பதனாலுமுணர்க.

விடுப்பிற் (ருசஅ) சென்றோரும்பல் (ருசப), நாடுகிழிவோன் (ருஅஉ) தன்கையிடத்துண்டாகிய (ருஎஎ) மழைசுரந்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத் தொழிலாலே (ருஅப) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (ருஎஅ) நிதியத்தோடே (ருஎந) தேர் (ருஎக) வேழம் (ருஎஉ) நிரை (ருஎஉ) புரவி (ருஎச) இவையனைத்தும் (ருஎந) உயர்ந்தவன் தாமரைமலைய விறலியர் (ருசக) இழையணி யத் (ருஎப) தலைநாளிலே பரிசிலாக (ருஅக) நல்கி (ருஅப) விடுக்கும் (ருஅக) எனமுடிக்க.

இதனாற், வியாதுசூக்குமவன் வியன்மகிழிருக்கை (எச) கூறினார்.

கலப்பையிராய் (கம்) ஒழுகிச் (உப) சுற்ற (சக) இருந்த (சக) தலைவ (ருப), யாதுகடற்படர்ந்தாவது (ருஉ) யாம் அவனைக்கருதிச்சென்று பரிசில் பெற்று வருகின்றோம்; நீயிரும் (ருஉ) நன்னற்படர்ந்த கொள்கையொடு (கச) சேற்றிராயின் (சரு) எற்றாக்குதலின் (சசு) எதிர்த்தபொழுதையும் (சரு) புள்ளையும் உடையிராயிருந்தனார் (சசு); இனி யாற்றினதளவும் புலமும் (சஎ) வல்சியும் (சஅ) மலையும் சோலையும் காணமும் (சக) ஈகைமாரியும் (எஉ) ஆற்றலும் (எஉ) இருக்கையும் (எச) சுற்றத்தொழுக்கமும் (அப) கடவுளதிகழ்க்கையும் (அஉ) அவன் சிறப்பும் (அரு) தொல்லோர்வரவும் (அக) மூதூர்மாலையும் (கஉ) இருக்கும்படி கேட்பாயாக; அவற்றுள் இனிவேளை நீ முன்னியதிசையைக்கேள் (கச); பெட்டாங்குவிளைய (சஅ) வானம் பொழிகையினாலே (கஎ) முசுண்டை (கப) முதலாகப் பல (கசச) ஈரகவெண்ணிய இம் மிருவளம் பழுதியவைப்பாலே (கரு) புதுவதுவந்தன்று; அவ்வழியின்பண்பு இத்தன்மைத்து (கசு); அவற்றைக்கண்ணி காணவர் (கருரு) சிறு குடிப்படின (கருச) ஒக்கலொடு பதம்கப்பெறுகுவீர் (கருஎ); அசைஇ அன்று அற்சேர்ந்து அவண் அல்கிப் (கருஅ) போகிப் (கசப) பாக்கமெய்தி

(௧௬௨) விநல்வேன் வயிரியமெனிற் (௧௬௪) பொம்மல் பெறுவிர் (௧௬௬); அவன் மலைபிசை நாடு அணையதன்று (௧௮௮) ஆண்டுத தேக்கட் டேறலைப் (௧௭௧) பருகி நறவைமகிழ்ந்து (௧௭௨) அனந்தல் தீர் (௧௭௩) மகமுறைதடுப்ப மனைதொறும் (௧௮௫) தாரத்தோடே (௧௭௦) வல்சியைப் (௧௮௩) பெறுகுவீர் (௧௮௫); பெற்றால் பரிசின்மறப்ப நீடாழமியிர் (௧௮௭); அந்நனநீட்டிப்பிற் பனித்தலு முரியிர் (௧௯௧); ஆதலால் பலநாணில்லாது நாடுபடர்மின் (௧௯௨); படரும்பொழுது அவ்வாறு (௧௯௫) அரும்பொறி (௧௯௪) யுடையவாகையி னாலே கள்ளிருள் (௧௯௫) வைகினிர் விரிந்தவிடியல்கழியின் (௧௯௬); கழிந்து செப்பந்துணியின் (௧௯௭) வலஞ்செயாக்கழியின் (௨௦௨); கழிந்து குறவர் (௨௦௩) ஏறித (௨௦௪) தளர்க்குங்கல் (௨௦௬) கூற்றத்தன்ன (௨௦௬); அவைதாம் இரியச் (௨௦௮) தத்தி (௨௦௭) விசைதவிராது வரும்; அதற்கு மாமறையாக்கழியின் (௨௧௦), கழிந்து கான்யாற்றுநடவை (௨௧௪) வழமுடமருங் குடைய (௨௧௫); அவ்விடத்திற்கு வலந்த பருடக் கொடிமதலைபற்றி (௨௧௬) வழாலோம்பி (௨௧௭) ஒருவிரொருவிரோம்பினிர் கழியின் (௨௧௮); கழிந்து தண்ணீர்ப்பாசிவழும்பு (௨௨௧) அடிநிலைதளர்க்கு மருப்பமுமுடைய (௨௨௨); அதற்கு வேரலோடு (௨௩௩) மென்கோல் பற்றினிர்கழியின் (௨௨௪); கழிந்து கடவுட்காணின் (௨௩௦) வெற்புமாரி தலையு (௨௩௩) மாதலின், தும்மியந் தொடுதலோம்புமின் (௨௩௨); ஒம்பி மஞ்ஞைதளரினும் (௨௩௫) கெவன் உகளினும் (௨௩௭) பிரசங்காணினும் (௨௩௯) ஞெரேரொனநோக்கலுரித்தன்று (௨௪௦); நெறிமாறு படுகுவீர் (௨௪௧); அந்நனம் நெறிமாறுபடாமற்போய்க் காணத்துப்படின (௨௪௨) எனங்காணின் (௨௪௭) மிசைந்து (௨௪௬) பருகிப் (௨௫௧) பொதியினிராய் (௨௫௨) மகாரோடே (௨௫௩) கழிசலோம்பி அற்குக் (௨௫௪) கல்லனைவதியின் (௨௫௫); வகிந்து விடியலெழுந்து (௨௫௭) செந்நெறிக்கொண்மின் (௨௫௮); கொண்டு விலங்கி (௨௬௧) ரோக்கிக் (௨௬௬) குறுகாதுகழியின் (௨௬௭); கழிந்து நாகாணனந்தலை மென்மெல வகன்மின் (௨௭௦); அகன்று குன்றத்துப்படின (௨௭௫) இயந்தொடுமின் (௨௭௭); தொட்டால் காணவருளர் (௨௭௯); அவரெய்திக் (௨௮௧) காட்டி (௨௮௩) முந்தற (௨௮௪) இனியிராகுவீர் (௨௮௬); அந்நனமனியிராய் அவர்கூறிய மாதிரைகைக்கொண்டு (௨௮௭) இழிந்து (௨௮௮) இருப்பின் (௨௯௦) மலைபடுகடாம் (௩௪௮) பலத்திறம்பெயர்பவைகேட்குவீர் (௨௯௧); கேட்டபின் அவன்வெற்புவிழவின் ற்று (௩௫௧); ஆண்டுத் தொன்முறைமரபினிராகிப் (௩௫௫) பாடிப் (௩௫௬) பழிச்சி (௩௬௦) மலைபிற்படக் (௩௫௭) கழியின்; (௩௬௦) கழிந்து தவலைது வற்றலின் (௩௬௩) விடரகம்புகுமின் (௩௬௬); புகுந்து குன்றில் ஆரிடாழு வந்து (௩௬௮) ஊறுகைப்பல (௩௭௨); அவற்றைக் கோல்கொண்டு (௩௭௦) ஊன்றினிர்கழியின் (௩௭௨); கழிந்து இன்னலியக்கத்த (௩௭௪) அமையத்துக் கழியின் (௩௭௫); கழிந்து அவ்விடம் அருப்பமுமுடைய (௩௭௮); அவ்வாண்களிற்போகித் துழைதொறும் (௩௭௯) கைபிணிவிடாதுகழியின் (௩௮௩); கழிந்தாற் காணம்பல (௩௮௫); கல்நட்ட (௩௮௮) கவலைகள்பல (௩௮௯); அக் கல்லிற்கு மருப்பிகுத்துத்தனைமின் (௩௯௧); அப்பொழுது புதுவீர் (௩௯௨) புன்முடிந்திடுமின் (௩௯௩); இட்டுப்போனாற் சுரந்தவப்பல (௩௯௮); ஒம்பாவன் னற் படர்ந்திகுமெனின் (௪௦௦) நம்மஞோர்க்கு ஆங்கனம் (௪௦௨) மூதூர் (௪௦௧) அற்று (௪௦௨); அசைவுபியசைஇ அஞ்சாதுகழியின் (௪௦௩); அக்காணத்தை யிறந்து (௪௦௫) கோவலர்பாலைச் (௪௦௬) சொரிகையினாலே (௪௧௦) அவர்க்கு விருந்தாவீர் (௪௧௨); அந்நனம்விருந்தாய் ஆட்டினிரையிலேபுகிற் (௪௧௬)

பாலும்மிதவையும் பெறுதலிற் (சகௌ); அவற்றைப்பெற்று அதப்பள்ளியிலே (சகக) சேந்தனிற்கழியின் (சஉ௦); கழித்து கடனியர்குவைகாணிற் (சஉ௨) படர்ந்திருமெனின் (சஉ௪) தடியுங்கிழங்குந் தரிஇ (சஉ௬) ஒம்புநால்லது உடற்றநரில்லே (சஉ௭); அவற்றையருந்தி வியங்கொண்டின்; அதன்பண்பு அஃது (சஉ௭); அப்பண்பைக்கண்டு கண்ணியைச் (சஉ௦) குடித் (சஉ௭) தண்ணென (சஉ௨) உண்டனின் ஆடிக்கொண்டனிற்கழியின் (சஉ௭); கழிந்தாற் புளிக்கழை (சஉ௭) அற்குந் (சஉ௭) குடிதொறும்பெருகுவிர் (சஉ௭); பெற்று அசையினிற் சேப்பின் (சச௭) நுவனையோடு (சச௭) அமலையை (சச௭) இழுதுள்ளீடாக (சச௭) அல்கலும் பெறுவிர் (சச௭); அவற்றைப்பெற்று குெகிழிமாட்டித் (சச௭) தஞ்சிப் (சச௭) புள்ளோர்த்துக் கழியின் (சச௭); கழிந்தால் அவன் தண்பணைநாடு நன்பலவுடைத்து (ச௭௭); அதனையடைந்தால் வினைஞர்வல்கிநல்கப் (ச௭௭) பழையார்மகளிர் (ச௭௭) விராதுத் (ச௭௭) தேறலை (ச௭௭) நல்க (ச௭௭) அவற்றைப்பெறுகுவிர் (ச௭௭); அவற்றைப்பெற்றபின்பு அவாவரிட்டவென்சோற்றை (ச௭௭) யருந்தி (ச௭௭) மருதம்பண்ணிக் கழியின் (ச௭௭); கழிந்து எருமையொருத்தல் (ச௭௭) கதழ்ந்து வரல்போற்றிச் (ச௭௭) சேயாற்றின் (ச௭௭) ஒருகரை கொண்டனிற்கழியின் (ச௭௭); கழிந்தால் அவன்மூதூர் சேய்த்தன்று (ச௭௭); அவ்வூரிற்சென்றால் அருங்கடிவாயிலே அயிராது புதுமின் (ச௭௭); பக்காற்பரிசிலர் (ச௭௭) கண்டோரெல்லாம் (ச௭௭) எதிர்கொளக்குறுகிப் (ச௭௭) பின்னர்முற்றமுன்னிக் (௭௭௭) கடவுள் வாழ்த்தியபின்னர் (௭௭௭) விருந்திற்பானிகழிப்பிச் (௭௭௭) செம்மலோயெனக்கூறி (௭௭௭) யேத்திச் (௭௭௭) சென்றதுநொடியவும் விடாறும் (௭௭௭) வருத்தமும்பெரிதெனக்கூறி (௭௭௭) அணுகல்வேண்டி (௭௭௭) நல்லலக்திரீஇ (௭௭௭) மாய்ந்தோர் (௭௭௭) மணலினும்பலர் (௭௭௭); அதனால் நம்வரைந்தநாள்புகழோடு கழிகவென்றகருதிப் (௭௭௭) பரத்திடங்கொடுக்குமுள்ளத்தோடே (௭௭௭) அமர்ந்து நோக்கிக் (௭௭௭) கலிங்கம் (௭௭௭) வெள்ளரைக்கொளீஇப் (௭௭௭) பலநாள்திற்பினும் (௭௭௭) தடியொடு (௭௭௭) அரிசி முட்டாது (௭௭௭) தலைநாளன்னபுகலொடு (௭௭௭) தரப்பெறுகுவிர்; நிலலாது (௭௭௭) செல்வேமென (௭௭௭) விடுப்பின் (௭௭௭) சென்றோரும்பல் (௭௭௭), நாகிழுவோன் (௭௭௭), அவன் தன்கையிடத்துண்டாகிய (௭௭௭) மழைசுரத்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே (௭௭௭) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (௭௭௭) நிதியத்தோடே (௭௭௭) தேர் (௭௭௭) வேழம் (௭௭௭) நிரை (௭௭௭) புரவி (௭௭௭) இவையனைத்தையும் (௭௭௭) தலைவன்ருமரைமலைய விறலியர் (௭௭௭) இழையணியத் (௭௭௭); தலைநாளிலேபரிசிலாக (௭௭௭) நல்கி (௭௭௭) விடுக்கும் (௭௭௭); ஆதலால், அவன்பாற் ருழாமற் கடிதாக்கச்சென்று பரிசில் பெறுகுவிராகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றுரிப் பெருங்கேளிகளுர் பஃதன்றக்கோட்டத்துரி செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்னேய நன்னண்ப்பாடிய மலைபடுகடாத்திற் மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்கினியர் செயத உரை முற்றிற்று.

இப்பாட்டுடைத்தலைவனாகிய

ந ன் ன ன் வ ர ல ா று.

இப்பாட்டுடைத்தலைவனாகிய இவன் வரலாற்றை அறிவதற்கு இந்நூலும் இதன் இறுதியிலுள்ள பழையவாக்கியமும், அகநானூறு, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி முதலியவற்றின் சிலபகுதிகளுமேயன்றி வேறு கருவிகளைத் தலிது. இவன் வேளிர்குலத்தைச் சேர்ந்தவன்; (94, 163 - 4.) பிறநூல்களில் நன்னன் வேண்மானெனக்கூறப்பெறுபவன் இவனே; (அகநா. 98) வேண்மான் - வேளிர்குலவன். இவன் தந்தையின்பெயர் நன்னென்பது (64.).

இவன் நாடு, பல்குன்றக்கோட்டம்; நகர், செங்கண்மா (இப்பாட்டின் இறுதிவாக்கியம்); மலை, நவிரமலை; ஆறு, சேயாறு; இவன் மூள்,

பல்குன்றக்கோட்டமென்பது தொண்டைநாட்டின் பெரும்பிரிவாகிய 24 - கோட்டங்களுள் ஒன்று. பல்குன்றங்களைத் தன்பாற் பெற்றிருத்தலின், இக்கோட்டம் இப்பெயர்பெற்றது. கோட்டமென்பது நாட்டின் பெரும்பிரிவிற்குச் சங்கேதமாகவழங்குகின்றது. 'பல்குன்றக் கோட்டத்துச் சிலைநாட்டுத் திருவேங்கடம்' என்னும் சிலாசாஸனவாக்கியத்தால், திருவேங்கடமலை (திருப்பதி)யும் பல்குன்றக் கோட்டத்துள்ளதென்று தெரிகிறது; 'குன்று சூழிருக்கை நாடுகிழ வோனே' (583) என்பது இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

செங்கண்மா என்னும் ஊர் திருவண்ணாமலைக்கு மேற்றிசையில் உள்ளது. இது செங்கண்மானெனவும், செங்கமா எனவும் இக்காலத்து வழங்கும். இந்நகரில், பண்டைக்காலத்தில், அகழி, கோட்டை, பெரியவீதி, கடைத்தெரு, குறுந்தெரு, சிங்காதனம் அமைந்த இராசசபை, நாளோலக்கம், அரியகாவல்களையும், நன்னனைப் பார்த்தற்குப் பலரும் தத்தமக்குரிய காணிக்கைகளைக் கொணர்ந்து வைத்துக் காத்

திருக்கும் முன்றிலையுமுடைய கோபுரவாசல் இவற்றையுடைய அரண்மனை, அயலூரிலிருந்து வருபவர்கள் கவலையின்றித் தங்குவதற்குரிய பொதுவிடமாகியமன்று ஆகிய இவைகள் இருந்தனவென்று இந்நூல் தெரிவிக்கின்றது.

நவிரமலை. இது மிக்கவளத்தையும் புகழையும் உடையது; (82, 578 - 9.) இதில், 'காரியுண்டிக்கடவுள்' (83) என்று திருநாமம்பெற்ற சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலுண்டு; சேனைகளை அமைத்து நன்னன் அக்கோயிலைப் பரிபாலித்துவந்தனன் (226 - 30). இம்மலை இக்காலத்தில் திரிகுலகிரி, பர்வதமலை என வழங்கப்படுகின்றது. சிவபெருமானுக்கு அங்கே இக்காலத்து வழங்குந் திருநாமம் பூநீ காளாகண்டேசுவர ரேன்பது; இம்மலை திருவண்ணாமலையின் வாயுதிக்கில் உள்ளது; (ஹி. கோயிற்சாஸனம், திரிகுலகிரிப்புராணம்.) இதனால் நன்னனைச் சைவசமயாபிமானியென்று நினைத்தற் கிடமுண்டு.

சேயாறு, இது 'காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாறு,' 'கடுவாற் கலுழிக் கட்கின் சேயாறு' (476, 556) என இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக்கூறப்படும். இக்காலத்துச் சண்முகநதியென வழங்கும் நதி இதுவே; (அருணாசலபுராணம், திரிகுலகிரிப்புராணம்.)

இவன் முன்னோர் பல நற்காரியங்களைச்செய்து புகழ்பெற்றவர்கள். இவன், மென்மையையுடையவன்; மிக்ககொடையாளி; பிறருடையகுற்றங்களை உள்ளடக்கிக் குணங்களையே பாராட்டி அவர்களை மேம்படுத்தும் சிறந்த சுற்றத்தையுடையவன்; பொய்யாவாய்மையினன்; மிக்கவீரன்; ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்து செய்பவன். கீழ்ப்பொறிகளையும் வென்றவன்.

மானவிறல்வேள் (163-4), செருச்செய் முன்பிற் குரிசில் (186), திருந்து வேலண்ணல் (319), செருமிக்குப்புகலூர் திருவார்மார்பன் (356), தேம்பாய்கண்ணித் தேர்வீசுகவிகை ஒம்பாவள்ளல் (399-400), வண்டுபடக் காமுந் தேம்பாய்கண்ணித் திண்டேர்நன்னன் (466-7), வெல்போர்ச்சேய் (493), குன்றாநல்லிசைச் சென்றோரும்

பல் (540) என இந்நூலுட் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், இவனுடைய மேம்பாடுகள் புலனாகின்றன.

இவன்மீனை கற்பிற்சிற்றத்தவன்; கற்பிற்கு அறிஞறியாகக்கொடியைப் பெற்றவன் (424).

இவன் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டம் இவன்காலத்தில் மிகச்செவ்வையாக நடைபெற்றுவந்தது; “பேரிசை நன்னன்பெரும் பெயர் நன்னாட், சேரிவிழவி னார்ப் பெழுந்தாக்கு” (மதுரை. 618 - 9).

இந்தவிழா, நாண்மங்கல மென்று பழையநூல்களில் வழங்கும்.

இவன்காலத்துச் சங்கப்புவவர், பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கொள்கிகளார், பாணர், மாங்குடிமருதனார், மாமூலனார் முதலியோர்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கௌசிகளுரென்பவர் கடைச்சங்கப்புலவர்களில் ஒருவராகிய நல்லிசைப்புலவர்; இதுவும் இவர்பெருமையும் இந்நூல், 145 - ஆம் அடியின் விசேடவுரையால் விளங்கும். இவர் சாதியால் அந்தணர்; இதனை, உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசி, பெருங்குன்றார்ப்பெருங்கௌசிகன், கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணன் என்பன அந்தணர்க்குரியன' (தொல். மர. கு. எசு, உரை) என்பதனால் அறிக. இந்நூலன்றி நற்றிணையில் இரண்டுசெய்யுட்களும் (சச, கநகூ.) இவர் செய்தனவாகத் தெரிகின்றன. இவருடைய குணவிசேடங்களும், தாம் அனுபவித்தவற்றைப் பிறரும் அறிந்து இன்புறும்படி செய்யுள் செய்யும் இவருடைய ஆற்றலும் இவர்காலத்து வழக்கங்களும் இந்நூலை மெல்ல ஊன்றிப்படிப்பவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும்.

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் வரலாறு.

விருத்தம்.

எவனால் வாய்டைவர் தழுதவா யுடையனென வியம்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பணுவல்பல விவவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவண்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னூர்க்கினிய னென்னுமே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னோ.

மலைபடுகடாத்தின் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் பாண்டிவளநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத்தில் அவதரித்தவர். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லா நூல்களிலும் அகிபாண்டித்தியமுடையவர். இவரது சமயம் சைவமே. இவர் இன்னராதல், “வண்டிமிர் சோலை மதுராபுரி தனி, லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான், பயின்ற கேள்விப் பாரத்துவாச, னன்மறை துணிந்த நற்பொருளாகிய, தூயஞான நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யாளன்” என்னும் உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவதலங்களுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திருநாமங்களாகிய ‘திருச்சிற்றம்பலம்’, ‘பெரும்பற்றப்புலியூர்’ என்பவற்றை முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதாரணமாக இவர் தொல்காப்பியம் எழுத்தகிகாரத்து மொழிமரபில் “ஒரெழுத் தொருமொழி” என்னுஞ் சூத்திரத்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலாலும், சைவசமயத்துச் சிறந்த நூல்களாகிய திருவாசகம், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், திருவுலாப்புறம் முதலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பலவிடங்களில் இலக்கிய இலக்கணப் பொருள்களுக்கேயன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும் மேற்கோள்கள் எடுத்து ஆண்டுள்ளதனாலும், அங்ஙனம் மேற்கோள்கொண்ட சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுரைகளாலும், சிவகசிந்தாமணியில், நாமகளில்ம்கத்தில், ‘மேகம் மீன்ற’ என்னும், ௩௩௩ - ம் செய்யுளில், ‘போகம்மீன்ற புண்ணியன்’ என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரையாலும், திருமுருகாற்றுப்படையுரையிற்காட்டிய சில நயங்களாலும், மற்றுஞ் சிலவற்றாலும் இவரது சைவ சமயாபிமானம் நன்குவெளியாகும்.

நச்சினூர்க்கினியர் இந்நூலுக்கன்றிப் பத்துப்பாட்டினுள் மற்ற நூல்களுக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும், கலித்தொகைக்கும், குறுந் தொகையில் போரசிரியர் பொருளெழுதாதொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரைசெய்தருளினர். இன்னுஞ் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென்பர்; அவை இவைவென்று புலப்படவில்லை; இக்காலத்து வழங்கும் திருக்கோவையாருரை போரசிரியார்த் செய்யப் பட்டதென்று தெரிகின்றமையாலும், இவர் அந்நூற்குச்செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முதலிய மற்றுஞ் சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச்சிறப்புப்பாபிரத்திலேனும் வேறொன்றிலேனும் கூறப்படாமையாலும், அவைகள் இங்கே எழுதப்பட்டில.

சீவகசிந்தாமணிக்கு நச்சினூர்க்கினியர் முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்துப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக்காட்ட, அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரிப்பாமை கண்டு,

“அறுவர்தந் நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி

மறுவரவு மாறான நீக்கி - மறுவரவின்

மாசா ரியனாய் மறுதலைச்சொன் மாற்றுதலே

யாசா ரியன தமைவு”

(வலாதி, எக)

என்றபடி, பின்பு ஆருகதநூல்கள் பலவற்றையும் நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை ஒருரை யெழுதி அவர்களுக்குக் காட்டவே, அவர்கள் உற்றுநோக்கி வியந்து அவ்வுரையை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்கள் என்று சைனர் கூறுகின்றனர். இது ஷெ. சிந்தாமணி யுரையையும், தொல்காப்பியம் நச்சினூர்க்கினியத்தையும் படிப்பவர்களுக்கு நன்றாக விளங்கும்.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் இவரால் எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ள மேற்கோள்களமைந்த நூல்களுள் இதுகாறும் விளங்கியவை வருமாறு:—

1. அகத்தியம்.	8. வலாதி.
2. அகநானூறு (நெடுந்தொகை.)	9. கிங்குறு நூறு.
3. அணியியல்.	10. ஐந்திணையெழுபது.
4. அவிநயம்.	11. ஐந்திணையம்பது
5. ஆசாரக்கோவை.	12. ஒளவையார்பாடல்.
6. இராமாயண வெண்பா.	13. கடகண்டு.
7. இறையனாரகப்பொருள்.	14. கலித்தொகை.

15. கனவழிநாற்பது.
16. காக்கைபாடினியம்.
17. கார்நாற்பது.
18. காரைக்காற்பேயார்பாடல்.
19. குணநாற்பது.
20. குறிஞ்சிப்பாட்டு.
21. குறுந்தொகை.
22. கூத்தநூல்.
23. கைந்கிலை.
24. கொன்றைவேந்தன்.
25. சிலப்பதிகாரம்.
26. சிறுகாக்கைபாடினியம்.
27. சிறுகுரீஇயுரை.
28. சிறுபஞ்சமூலம்.
29. சிறுபாணாற்றுப்படை.
30. சினேந்திரமலை.
31. சீவகசிந்தாமணி.
32. தகடீர்யாத்திரை.
33. தந்திரவாக்கியம்.
34. திணைமலைநூற்றைம்பது.
35. திணைமொழியைம்பது.
36. திரிகடுகம்.
37. திருக்குறள்.
38. திருக்கோவையார்.
39. திருப்பாட்டு.
40. திருமுருகாற்றுப்படை.
41. திருவாசகம்.
42. திருவாய்மொழி.
43. திருவுலாப்புறம்.
44. தொல்காப்பியம்.
45. நற்றிணைநாணாறு.
46. நாடகநூல்.
47. நாலடியார்.
48. நெடுநல்வாடை.
49. பட்டினப்பாலை.
50. பதிற்றுப்பத்து.
51. பரிபாடல்.
52. பற்காப்பியம்.
53. பற்காயம்.
54. பழமொழி.
55. பன்னிருபடலம்.
56. பாரதவெண்பா.
57. புறநாணாறு.
58. புறப்பொருள்வெண்பாமலை.
59. பூதத்தாராவையடக்கு.
60. பூதபுராணம்.
61. பெருங்கதை.
62. பெரும்பாணாற்றுப்படை.
63. பெரும்பொருள்விளக்கம்.
64. பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதி.
65. பொருநராற்றுப்படை.
66. மணிமேகலை.
67. மதுரைக்காஞ்சி.
68. மலைபடுகடாம்.
69. மாபுராணம்.
70. முத்தொன்னாயிரம்.
71. முதுமொழிக்காஞ்சி.
72. முல்லைப்பாட்டு.
73. மூதுரை.
74. மோதிரப்பாட்டு.
75. யாப்பருங்கலம்.
76. யாழ்நூல்.
77. வசைக்கடம்.
78. வசைக்கூத்து.
79. வளையாபதி.
80. விளக்கத்தார்கூத்து.

இன்னும் விளங்காத நூல்கள் பல.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும், பல உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரிய விஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்குவிளக்கிப்போகின்

றமையின், இவரை வடமொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவராகச் சொல்லுதற் கிடமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளை யாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருத்தலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினுற்பிற்பட்டவ ரென்று தெரிகின்றது.

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மடவால்செய் அருந்தவத்தின் பெரும் பயனாக அவதரித்தருளிய இம்மகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

“பாரத்தொல்காப்பியமும்”, “தொல்காப்பியத்தில்”, “பாற் கடல்போல”, “பச்சைமால்” என இவருடைய மேம்பாட்டைப் பாராட்டி அக்காலத்துள்ள ஆன்றோர் செய்ப்பட்ட நான்குசெய் யுட்கள் உரைச்சிறப்புப் பாயிரங்களாக வழங்குகின்றன.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராத்.*

[எண்கள், அடிகளைப்புலப்படுத்துவன.]

அகடு - 30 இடம், 33.

அகப்பட்ட - கிடந்த, 258; சிக்கிக்
கொண்ட 499.

அகம் - இடம், 366; உள், 344; நெ
ஞ்சு, 184 [259, 276,

அகல் - தகன்ற (விசாலித்த), 133,

அகல - நீங்க, 412

அகலறை - அகன்ற பாதை, 133.

அகலிருவிசம்பு - மற்றப் பூதங்கள்
தோன்றுதற்குக் காரணமான பெ
ரிய ஆகாயம், 100; தன்னையொழி
ந்த நான்குபூதங்களும் தன்னிடத்
தே அகன்று விரிதற்குக் காரண
மான பெரிய ஆகாயமென்பதும்
பொருளும், [பெரும்பா.1. உரை]

அகலுள் - அகன்ற ஊர், 438

அகழ் - அகழி; தோண்டி உண்டாக
கப்படுவது, 214.

அகழ்தல் - தோண்டுதல், 91.

அகளம் - நீர்ச்சால், 104.

அகனை கட பாவை அகன்ற இடத்
தையுடைய பாதை, 276.

அகன்மலை - அகன்றமலை, 205

அகன்மீன் - போமீன், 270.

அகன்ற - நீங்கின, 397.

அகைத்த - முறித்த, 429.

அங்கண் - அழகிய விழி, 259.

அசை - இளைப்பு; முதனிலைத்தொழி
ற்பெயர், 251.

அவசஇ இளைத்து, 44; இளைப்
பாறி, 158, 403.

அசைதலோம்பி - இளைப்பாறி, 256.

அசையினர் - இளைத்து, 290; இளை
ப்பாறி, 443, 470.

அசையும் தங்கும், 67.

அசைவுழி - இளைத்த இடத்தே, 403.

அசைக மரம், 160.

அஞ்சு - அஞ்சுதல்; முதனிலைத்தொ
ழிற்பெயர், 81.

அடர் - தகடு, 4.

அடி நிலை தளர்க்கும் - அடி ஊன்றி
யிட்ட நிலையை ஒடப்பண்ணும்,
222.

அடுக்கம் - பக்கம், 141; மலைப்பக்
கம், 239, 289, 359.

அடுக்கல் - மலை, 19

அடைமொழிச்சிறப்புள்ள அடிகள்,
13, 14, 16, 17, 20, 23, 31, 35,
37, 39, 42, 47, 48, 54, 60, 70,
82, 90, 91, 105-6, 107-8, 114,
120, 126-8, 130 31, 135, 138,
140, 153, 178, 204, 208, 209,
237, 245-7, 250, 271, 272, 289,
295, 308, 311, 312, 313, 316,
419, 422, 423, 442, 520, 527,
550, 558, 561, 573, 575, 578-9

அண்ணல் - பெருமையிற்சிறந்தவன்,
319

அணங்கிய - பின்னிவளர்ந்த, 223.

அணுகல் - செல்லுதல், 548.

அதள் - தோல், 419.

அதிர்தல் - நடுங்குதல், 2.

அம் - அழகு, 121, 259.

அமர்ந்த - பொருந்தின, 45.

அமர்ந்து - பொருந்தி, 485, 495; வகு
ம்பி, 560.

அமரா - அமைதி பிறவாத (திருப்தி
பிறவாத), 74

அமலுதல் - நெருங்குதல், 219.

அமலை - சோற்றுருண்டை, 441.

அமன்ற நெருங்கி விளைந்தன, 123.

அமை - மூங்கில், 57, 522.

* இதில் தொடர்மொழிகளும் விஷயங்களும் பிறவும் கலந்துவரும்.

அமைகல்லா - அமையாத, 263.

அமைச்சர் (சுற்றம்), 550.

அமைத்து - பொருத்தச்செய்து, 28.

அமைதல் - பொருந்துதல், 38.

அமையம் - சமயம், 278, 375.

அமைவர - பொருந்துதல்வர, 38.

அயரும் - செய்யும், 322.

அயிராது புகுமின் = ஐயுறாமல் போவீ
ராக, 491.

அயில் - வேல், 373.

அயினி - உணவு, 467.

அரக்கு - சாதிவிங்கம், 507.

அரசு நிலை தளர்க்கும் - (போர்செய்ய
வந்த) அரசருடைய நிலையைத் தள
ரச்செய்யும், 378.

அரம் - அராவுதற்குரிய கருவி, 35.

அரமகளிர் - தெய்வப்பெண்கள், 190,
294.

அரலை - குற்றம், கொடிமுறுக்கு,
பருக்கைக்கல், 24, விதை, 139.

அரவு - பாம்பு, 504.

அரி - அரிசி, 180; அரித்தெழுதல், 9;
அரியப்பட்டதகை, 465; இரோகை,
45; நரம்பு, 9.

அரித்த - கழித்து, 465.

அரிந்து - வெடித்து, 138.

அரிநர் - (நெல்) அறுப்பார், 471.

அரில் - இறுகாடு, 379.

அருகு - பக்கம், 220.

அருங்கடிவாயில் - அரிய காவலை
யுடைய கோபுரவாயில், 491.

அருங்கலம் - பெறுதற்கரிய ஆபா
ணம், 71.

அருணெறி = அருள்நெறி - தூலிற்
சொல்லிய வழி, 38.

அருந்தி - உண்டு, 468.

அருந்திறங்கடவுள் - பொறுத்தற்கரிய
வலியையுடைய தெய்வம், 538.

அருப்பம் - அரண், 378; அருமை,
19, 222.

அருவி, 174, 278, 294, 554, 581.

அருவிதந்தபழம், 174.

அருவிதுகரும் - அருவியாடும், 294.

அருளுதல் - சொல்லுதல், 38.

அரை-மரத்தின் நடு, 395; வயிறு, 307.

அல் - இரத்திரிப் பொழுது, 158,
256.

அல்கலும் - நாடோறும், 443.

அல்கி - தங்கி, 158, 256.

அலகு - அளவு, 347; பலகறை
(சோழி) 234.

அலகைத்தவிர்த்த எண்ணருந்திறத்த,
347.

அலங்குதல் - அசைதல், 144, 161.

அலமருதல் - அசைதல், 119, 133,
219.

அலர் - பூ, 290.

அலரி - சூரியன், 195.

அலைத்த - வருந்தச் செய்த, 497.

அவ்வாய் - அழகிய இடம், 32.

அவண் - அவ்விடம், 53, 158.

அவரை, 110.

அவல்-உண்ணுதற்குரிய அவல், 121;
பள்ளம், 198, விளைநிலம், 450.

அவல் - தாழ்வரையிலுள்ளன, 346.

அவலம் - கேடு, 285.

அவற்பதம் - அவலிடித்தற்குரிய பக்
குவம், 121.

அவிழ் - சோறு, 183.

அவை - சபை, 77.

அழகை, 301.

அழுந்துபட்டு - (கிழங்கு)தாழவீழ்ந்து,
219; [மதுரை. 342.]

அழுவம் - ஆழம், 528; குழி, 368.

அளியர் - பாதுகாக்கத்தக்கவர், 494.

அளை - குகை, 255, 300, 505.

அளைஇ - கலந்து, 184.

அளைச்செறியுழுவை - குகையிலேநெ
ருங்கிவாழும் புலி. 505.

அற்கு - இரத்திரிகாலத்திலே, 254,
437.

அற்று - அத்தன்மையது, 402.

அற - நீங்க, 250.

அறல்வாழ்கூந்தல், 304.

அறிஞர் - அறிபவர், 287.

அறிமார் - அறிவதற்கு, 394.

அறை - அறுத்தல், பாத்தி, 118;
பாறை, 133, 150.

அறைந்தன்ன = அறைந்தால்அன்ன -
நறுக்கினாலொத்த, 440.

அறையுற்று - வெட்டுதலுற்று, 118.

அன்மையின் - அல்லாமையால், 148.

அன்று அவண் - அற்றைநான் அவ்வி
டத்தே, 158.

அன்ன - ஒத்த.

அனந்தல் - மதம், 173.

அனைத்தம் - அவ்வளவும், 22; எல்லாம், 845, 526, 575.

அஃகிய துட்டம் - சுருங்கிய அறிவு, 551.

ஆஅல் = ஆல் - கார்த்திகைநட்சத்திரம்; தொகுத்தல்விகாரம்; (ஆரல்) 100.

ஆக்கிய - சமைத்த, 183.

ஆகம் - மார்பு, 31.

ஆகாயம், 558.

ஆகுளிப்பறை - சிறுபறை, 3, 140.

ஆங்கண் - அவ்விடம், 438.

ஆங்கனம் - அவ்விடம், 402.

ஆங்கு-அவ்விடத்து, 427, உவமவுருபு, 52, 98.

ஆசினி - ஈரப்பலா, 139, 526.

ஆட்டுத்தோற்படுக்கை, 419.

ஆடி - நீராடி, 433.

ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை, 423.

ஆணிமுடுக்கி - சுள்ளாணிகளை இறுகத்தைத்து, 27.

ஆமான்குழவி-காட்டுப்பசுவின்கன்று, 500

ஆர்த்தென - ஆரவாரித்தாராக, 386.

ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க, 333.

ஆர்வம் - ஆசை, 184.

ஆரம் - சந்தனம், 520.

ஆரிடர் = அரு + இடர் - பொறுத்தற்கு அரிதாகிய வருத்தம், 368.

ஆரிப்படுகர் - அரிதாய்இறங்கும்வழி. 161.

ஆலம் - ஆலமரம், 268.

ஆலை - சுரும்பாலை, 119, 340.

ஆற்ற - வழியிடத்தனவாகிய, 254.

ஆற்றல் - வலி, 73.

ஆற்றினளவும் - வழியினது நன்மையின் அளவும் தீமையினளவும், 67.

ஆறு - வழி, 67, 195.

ஆன் - பசு, 409.

ஆனாது - அமையாமல், 97.

இகந்தனவாயினும் - கடந்தனவாயினும், 86.

இகந்து - இருக்குமிடத்தைக்கடந்து, 262.

இகழுநர் - இகழ்ந்திருப்போர், 73, 482.

இகழுநர்ப்பிணிக்ரும் ஆற்றல் - தன்னை இகழ்ந்திருக்கும் பகைவரைச்சுருக்கும் அறிவின்வலி, 73.

இகுத்து - தாழ்த்து, 44; வாசித்து, 391.

இகுதரு - தாழ்த்தலிழும், 226.

இகுப்ப - ஒலியாநிற்க, 582.

இகுப்பம் - திரட்சி, 367.

இகும், தன்மைப்பன்மை, 400, 424.

இசை - இராகம், 342, 381; ஒசை, 2, 324; புகழ், 60, 70, 388, 540.

இசைபெறுதிருவினவேந்தவை - சங்கீதத்தை எக்காலமுங்கேட்கின்ற செல்வத்திளையுடைய அரசர்களுடையஅவைக்களம், 39.

இஞ்சி-ஒருவகைக்கிழங்கு, 126; மதில், 92.

இஞ்சியெய்யாப்பாவைவளர்ந்து - இஞ்சியானது செய்யப்படாத பாவை போன்றகிழங்கு வளரப்பெற்று, 125 - 6.

இட்ட - போகட்ட (போட்ட), 456; - விதைத்த, 98.

- சிறுமை, 16.

ங்கர் - முதலை, 211.

இடம் - சமயம். 386.

இடர் - வருத்தம், 368.

இடன் - இடப்பக்கம், 266.

இடி - இடிச்சு, 445; பொடி, 512,

மேகத்தின் இடி, 310.

இடிச்சுரம் - கல்லையிடித்த அருநிலம், 20.

இடுக்கண் - வருத்துதல், 18.

இடுஉம் = இடும் - கூப்பிடும், 306.

இடை - இடம், 254, 437, 542.

இடைதெரிந்துணரும், 542.

இடையர், கொடியவிலங்குகள் கிட்டாதபடி இரவில் நெருப்பை வளர்த்து வைத்துக்கொண்டிருத்தல். 420.

இணர் - பூங்கொத்து, 159, 305, 428.

இதனம் - பாண், 204.

இதழ் - பூவிதழ், 149, 189, 334.

இம்மென்கமெப்பு-இம்மென்னும் ஒசையுண்டாகியசுற்றம்(தாமேஆலாபனம் செய்துகொண்டிருப்பவர்), 286.

ரா - ஒலிக்க, 583.

இயிரும் - ஒலிக்கும், 7, 486.
 இயில் - காணவின் முன்முதுகிலுள்ள
 கொண்டை, 380.
 இயிழ் - ஒலித்தல், முதனிலைத்தொ
 ழிற்பெயர், 296; முழங்குதல், 2.
 இயக்கம் - வழி, 374.
 இயக்கு - செலுதல், 571.
 இயக்கும் - நடத்தும், 18, 80.
 இயங்கல் - போதல், 277.
 இயங்குந்தொடுமின் - வாத்தியங்களை
 வாசிப்பீர், 277.
 இயங்குநர் - வழியேபோகிறவர், 18.
 இயந்தொடுதல் - வாத்தியங்களைவாசித்
 தல், 232.
 இயம் - வாத்தியம், 282, 269, 277,
 296, 865.
 இயம்ப - ஒலிப்ப, 348.
 இயல் - இயல்பு, 43.
 இயவு - வழி, 20, 111, 229, 328.
 இயற்கை - இயல்பு, 83.
 இயற்றிய - ஆக்கின, 441, 465; பண்
 இயைந்து - பொருந்தி, 345.
 இரங்குதல் - ஒலித்தல், 324.
 இரட்டும் - மாறிக்கூப்பிடும், 141.
 இராத்திரிஉணவு, 435 - 6.
 இரிய - கெட, 208.
 இரிவு - கெடுதல், 116.
 இரீஇ - இருத்தி, 25; இருந்து, 549.
 இரு=இருமை - கருமை, 157, 488;
 பெருமை, 99, 100, 455.
 இருக்கை - இருப்பிடம், 76; இருப்பு,
 190; பரப்பு, 583.
 இருங்கால் - நீண்டசாம்பையுடைய
 பு, 265.
 இருஞ்சுவல்வாளை - பெரியசுழத்தினை
 யுடையவாளை, 455.
 இருந்தலை - கரியதலை, 488.
 இரும்பு - அரிவான், 113,
 இரும்பேரொக்கல் - கரியபெரியசுத்
 தம், 157.
 இருமை - கருமை, 246, நீட்சி, 265;
 பெருமை, 207, 367.
 இருவி - தினையரிந்தான், 109.
 இருவெதிர் - பெரியமூங்கில், 207.
 இரை - விலங்கின்உணவு, 90.
 இல் - வீடு, 151, 165, 255.

இலங்குதல் - விளங்குதல், 27, 46.
 இலஞ்சி - மடு, 228.
 இலம் - இல்லாமை, 576; இல்லேம்,
 552.
 இலமெனமலர்ந்தகையராசி - இரந்து
 வந்தோர்க்கு யாம் இல்லேமென்று
 கூறி இல்லையென்று மறித்தகை
 யையுடையராசி, 552.
 இவ்வனைத்தும் - இவைகளெல்லாம்,
 345
 இவண் - இவ்வுலகம், 541.
 இவர்தல் - பரத்தல், 514.
 இவரும் - உலரவும், 90.
 இழிதரும் - குதிக்கும், 554.
 இழிந்தன்ன=இழிந்தால்அன்ன - இற
 ங்கினுற்போன்ற, 214.
 இழிபு - இறங்கி, 288.
 இழுக்கிய - இறந்த, 301.
 இழுது - நெய்விழுது, 244, 442.
 இழை - ஆபரணம் (இழைக்கப்பெற்
 தது), 570, தூலிழை, 561.
 இழைந்த - உரிஞ்சிய, 248.
 இளி - ஒருகாரம்; அது பஞ்சமத்துக்கு
 மேற்பட்டது, 7.
 இறடி - தினை, 169.
 இறந்து - கடந்து, 263, 405.
 இருஅ=இரு - முறியாத, 274.
 இருஅல்=இருல் - தேன்கூடு, 525.
 இருயினிர் - வக்கி (வதக்கி), 249.
 இறுகுருலை - (காய்) நெருங்கினகுலை,
 132.
 இறுத்த-கொடுத்த, 89; முடித்த, 543.
 இறுப்பு - குறுங்காடு, 205, 271, 407.
 இறுப்புது - ஆச்சரியம், 858.
 இறுவரை - இற்றமலை, 387.
 இறை=இறுத்தல் - கொடுத்தல், 319;
 தங்குதல், 496.
 இறைஞ்சி - வளைந்து, 112, 117.
 இறைஞ்சின - வளைந்தன, 144.
 இன் - உவமவுருபு, 44, 75, 143, 226,
 228, 238, 281, 474, 582.
 இன்கூர் - இனியபாட்டு, 536.
 இன்கூர்விறலியர் - இனியயாழை
 யுடையவிறலியர், 358.
 இன்புறமுரத்தை - இன்பமிருகின்ற
 தாளம், 390.
 இன்றி - இல்லாமல், 79.

இன்று - இல்லாமல்; எச்சம், 41, 172.
 இன்னல் - துன்பம், 374.
 இன்னிசை - இனியஒசை, 296.
 இன்னிசைநல்லியாழ், 381.
 இன்னுவலுருவதாகநமக்குஎன - நமக்கு
 இந்துகர்ச்சிமேலும் உண்டாவகாக
 என்றவிரும்பி, 354.
 இனம் - கூட்டம், 55, 408, 472;
 சாதி, 297; பசுநிரை, 330.
 இனி - இப்போது, 94.
 இனிதமர்ந்து - நன்றாதல்பொருந்தி,
 485.
 இனிதினோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து,
 495, 560.
 இனியிர் = இனிமையையுடையிராகு
 விர - மனமகிழ்வீர், 286.
 ஈகை - கொடை, 580; பொன், 72.
 ஈகைமாரி - பொன்மழை, 72.
 ஈண்டி - திரண்டி, கூடி, 345.
 ஈண்டிதல் - திரளுதல், 116.
 ஈர்எண் - பசியஎள், 106.
 ஈர்ங்கழை = ஈரம்கழை - பசியகோல்,
 207.
 உக்கன - சிந்தினை, 139.
 உக்கு - உதிர்ந்து, 109.
 உகளினும் - பாய்ந்தாலும், 237.
 உகுத்தென - சிந்த, 148.
 உடம்புணர்பு - ஒருமிக்கச்சேரப்பெ
 ற்று, 526.
 உடற்றுநர் - வருத்துவார், 426.
 உடன் - கூட, 346; சேர, 447.
 உடன்புணர்ந்து - ஒன்றுசேர்ந்து, 585.
 உடம்பு, 508.
 உடைக்குங்கரும்பு, 341.
 உடைந்த - விண்ட, 198, 432.
 உண்டற்கினியபலபாராட்டி, 353.
 உண்டற்கினியபழன், 282.
 உண்டனார் - உண்டு, 433.
 உண்டி - உணவு, 83.
 உண்டோர்மறந்தமைகல்லாப்பழன்,
 262 - 3.
 உண்ணுநர் - உண்பவர், 445.
 உண்ணுநர்த்தடுத்த நுண்ணிடிநுவ
 ணை, 445.
 உணரும் - ஆறியும், 542.
 உணவு, 168 - 169, 171, 174 - 183,
 425, 440 - 442, 465.

உணீஇய - உண்ணுதற்கு, 54.
 உந்தி - யாழின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று,
 34.
 உந்துழ் - பெருமூங்கில், 133, [குறி
 ஞ்சி. 65.]
 உம், உயர்வுசிறப்பு, 275, 467; எச்
 சம், 53; என், 352 - 3.
 உம்பல் - யானை, 429; வழியில்தோன்
 றியவன், 540.
 உமிழ் - ஒசை; ஆகுபெயர், 310.
 உயர்ந்தோங்கு - உயர்ந்துவளர்ந்த, 41.
 உயர்நிலை - உயர்ந்தநிலை, 204.
 உயர்நிலைமாக்கல் - உயர்ந்தநிலைமை
 யையுடைய பெரியமலை, 225.
 உயர்வுசிறப்பும்மை, 275, 467.
 உயரிய - உயர்ந்த, 377.
 உயவை - ஒருவகைக்கொடி, 186.
 உயிர் - ஒசை, 37, காற்று; யானைக்
 கைக்கு ஆகுபெயர், 6.
 உயிர்செல் - உயிர்போக, 191.
 உரவு - வலிமை, 211, 326.
 உரறுதல் - முழங்குதல், 357.
 உரித்தன்று - உரியதன்று, 240.
 உரீஇ - உருவி, 24.
 உரு - நிறம், 36.
 உருப்பு - கொடுமை, 550.
 உரும் - இடி, 357.
 உரை - புகழ், 93, 376.
 உலை - சமைத்தற்கு அடுப்பில்வைத்த
 பாத்திரத்திற்கேர்த்தகீர், 180.
 உலைவிடம் (உலைவு + இடம்) - தோற்
 றுஒடினசமயம், 386.
 உலைவு - உலைதல், முதுகிடுதல், 386.
 உவகை - மகிழ்ச்சி, 184, 318.
 உவந்த - மகிழ்ந்த, 560.
 உழந்த - வருந்தின, நடந்துவந்த, 487.
 உழவர் - உழுதலையுடையார், 60.
 உழவை - புலி, 505.
 உள்ளி - நினைந்து, 404, 498.
 உள்ளினிர் - நினைத்திராய், 65.
 உள்ளிடு - உள்ளேயிட்டுண்பது, 442.
 உளர் - உள்ளார், 279.
 உளி, பருதிப்பொருள்விகுதி, 153;
 [பெரும்பா. 462].
 உற - பாய்கையினாலே, 404.
 உறையும் - தங்கும், 485.
 உளஉன் = உளன் - தகை, 146, 148.

- ஊகம் - குரங்கு, 208.
 ஊமைக்குருளை - வாய்திறவாத (கா
 டிக்) குட்டி, 501; வாய்திறக்கப்
 படாத குடத்தை ஊமைத்தசும்பெ
 ன்பது மாபு,
 ஊர், 450.
 ஊழ் - முறைமை, 130, 133, 263,
 288, 405.
 ஊழ்த்து - அழகி, 180.
 ஊழ்மலரொழிமுனை - முறைப்பட
 மலர்தலையொழிந்த அரும்பு, 130.
 ஊழிறந்து - முறைமைப்படப்போய்,
 405.
 ஊழற்றலமருமுந்துழ் - முற்றதலுற்
 ற அசையும் பெருமூங்கில், 133.
 ஊறு - இடைபூறு, 41, 284, 372;
 புண், 332.
 எச்சர் - இடுமணல், 556.
 எச்சவும்மை, 53.
 எண் - என், 106; ஒன்று முதலிய
 எண்கள், 347.
 எண்கு - கரடி, 501.
 எண்ணும்மை 352 - 3.
 எண்ணுமிகப்பலவே, 389.
 எதிர் கொள் - ஏற்றுக்கொள்ள, 496.
 எதிரி - ஏற்றுக் கொண்டு, 142.
 எதிரிய - எதிர் கொண்ட, 547.
 எய் - முன்னம்பன்றி, 301.
 எரியொள்ளிணர் - நெருப்பைப்போ
 லும் பூங்கொத்து, 159.
 எருத்து - சுழுத்து, 246.
 எருது - உழுதற்குரிய எருது, 469.
 எருமைக்கடாவின் வெருட்சி, 472 -
 3.
 எருமைத்தயிர், 523.
 எருவைமென்கோல் - கொறுக்கார்
 தட்டையினது மெல்லிய கோல்,
 224.
 எல் - இராத்திரி, 416.
 எல்லரி - சல்லியென்னும் வாத்தியம்,
 10.
 எல்லாம் - உயர்திணைப்பன்மை, 495.
 எழவு - எழுதல், 479.
 எழில் - அழகு, எழுச்சி, 31, 57, 323.
 எழுசரு - தோன்றுகின்ற, 84.
 என், 106.
 எள்ளுதல் - இகழுதல், 562.
 ஏற்றாக்குறுதலின் = என் தாக்குறுத
 லின் - என்னை எதிர்ப்படுகையினு
 லே, 66.
 ஏறிந்து - இடந்து, 395, நீக்கி, 441.
 எஃகம் - லேவல், 129, 490.
 எஃகு - கூர்மை, 300.
 ஏசுதல் - இகழுதல், 389, 396.
 ஏத்தம் - ஒலி, (ஏக்கம்) 341.
 ஏத்தி - புசுழ்ந்து, 544.
 ஏமம் - இன்பம், பாதுகாப்பு, 306.
 ஏர், 60.
 ஏவு - அம்பு, 243.
 ஏற்ப - ஏற்றுக் கொள்ளும்படி, 39.
 ஏற்றகை - யாசித்தகை, 576.
 ஏற்றெழுந்து - துயிலுணர்ந்து எழு
 ந்து, 257.
 ஏற்றை - ஆணுமெடு, 508.
 ஏறு - இடபம், 330, 408, 573; ஏரு
 மைக்கடா, 335.
 ஏறுடையினம் - ஏற்றையுடைய பசுக்
 கூட்டம், 408.
 ஏனம் - பன்றி, 247.
 ஏனல் - தினை, 108.
 ஐம்பால் - மகளிர் கூந்தல்; கிந்து பகு
 தியாக வளைதற்குரியது, 30.
 ஐயவி - வெண்சிறு கடுகு, 123.
 ஐவனம் - ஒருவகை நெல், 115.
 ஒக்கல் - சுற்றம், 50, 157, 549.
 ஒட்டாது - பொருந்தாமல், 397.
 ஒரீஇ=ஒருவி - நீக்கி, 202.
 ஒருகண்மாக்கிணையென்னும் பறை,
 11.
 ஒருங்கு - ஒருமிக்க, சேர, 333, 345.
 ஒருத்தல் - ஆண்யானை, 297; ஏரு
 மைக்கடா, 472.
 ஒருவிர், 218. [புறநா. 58.]
 ஒழுகி - நடந்து, 20.
 ஒழுகிய-ஒழுங்குபடக்கிடக்கின்ற, 82.
 ஒழுகின - படர்ந்தன, 136; வளர்ந்
 தன, 106.
 ஒள்வான் - ஒள்ளியகத்தி, 489.
 ஒன்றி - கூடி, 535.
 ஒன்னு - பொருந்தாத, 386, 397.
 ஒன்னுத்தெய்வர் - தன்வெலைப் பொ
 ருந்தாத பகைவர், 386, 397. [பெ
 ரும்பா. 419.]
 ஒ - ஒழிதல், 475 [திருமுருகு. 3.]

ஒச்சி - அடித்து, 386.

ஒதை - ஒசை, 327, 339, 467.

ஒம்பல் - பாதுகாத்து நீங்கல், 308.

ஒம்பாவள்ளல் - தனக்கென்று ஒரு பொருளையும் பேணாதன்னன், 400.

ஒம்பி - ஒழித்து, 371; ஒழிந்து, 277; காத்து, 382; நீக்கி, 215, 254; நீங்கி, 256.

ஒம்பினர் - பாதுகாப்போர், 343.

ஒம்பினிர் - பாதுகாத்து, 218.

ஒம்புநர் - பாதுகாப்பவர், 426.

ஒம்புநரல்லதுடற்றுநரில்லை, 426.

ஒம்புமின் - பாதுகாப்பீர், 232, 240.

ஒர்த்து - ஒர்ந்து பார்த்து, 23, 448.

ஒரா - நினைபாத, 62.

ஒரி - தேன்முற்றிறை பிறக்கும் ஒரு வகைக்கரியநிறம், 542. [புறநா. 109.] ஒலிறந்து - ஒழிவின்றி, 475. [சிலப். நாடு, 109.]

கஞலிய - நெருங்கின, 358.

கட்கின் சேயாறு-கண்ணுக்கினிய சேயாறு, 476, 555.

கட்சி - காடு, 235.

கட்டில் - அரசவுரிமை, சிங்காசனம், 550.

கடக்கும் - வெல்லும், 421, 489.

கடகப்பெட்டியில் பிணை வைத்துக் கொண்ட செல்லல், 152.

கடந்து - வென்று; எதிரே நின்ற அழித்து, 87.

கடம் - காடு, 415.

கடமான் - கொழுங்குறை - சடமானி னது கொழுவியதசை, 175.

கடல், 483.

கடவது அறிந்த - செய்யக்கடவதையறிந்த, 536.

கடவுள் - தெய்வம், 83, 230, 538.

கடன் - உரிமை, 89, 543.

கடாஅம்=கடாம் - மதம், ஒலி; ஆகு பெயர், 348.

கடாவுறுக்கும் - பிணைத்தடிக்கும், 339.

கடி - கடுமை, 189; காவல், 491; பேய், 22; விளக்கம்: தாளம், 10.

கடிப்பகை - வெண்கிறகடுகு; பேய் களுக்குப் பகையாகவுள்ளதென்ற படி, 22.

கடு - கடுமாம், 14.

கடுக்கும் - ஒக்கும், 150, 261.

கடுக்கண் - அஞ்சாமை, 325.

கடுப்ப - ஒப்ப, 2, 12, 32, 107, 127, 140, 528.

கடும்பரிக்கடும்பு - கடியசெலவினையுடையசுற்றம், 364.

கடும்பறை - கடியவாச்சியம், 236.

கடும்பு - சுற்றம், 159, 286, 364.

கடும்புடன் அருந்தல், 468.

கடுமரம், 14.

கடுமை, 81; விரைவு, 206, 226, 364, 380, 555.

கடுவரல் - விரைந்துசெல்லல், 555.

கடுவன் - ஆண்குரங்கு, 237.

கடை - காம்பு, 490; தலைவாசல், 529.

கண் - இடம், 99, 252, 257, 276, 349, 441; கணு, 6; வடிவு, 169; வாத்தியத்தில் அடிக்கப்படும் பக்கம், 140, 382, 533.

கண்குடு - ஒன்றினிடத்தே ஒன்று கூடுதல், 384.

கண்டோர்மருள, 468

கண்டோர்மலைதற்கினியபூ, 282 - 3.

கண்டண்ணெனக்கண்டு - காண்டற்கினியவற்றைக் கண்குளிரக்கண்டு, 352.

கண்ணகல் - இடம் அகன்ற, 14.

கண்ணி - தலையிலணிந்துகொள்ளும் மாலை, 399; 430, 459, 466.

கண்ணிடம் - இடப்பக்கத்துக்கண், 533.

கண்ணுடைக்கும் - கரும்பினின்றும் சாறுகொள்ளும், 341.

கண்ணுடைந்த - இடம்விண்ட, 432.

கண்ணுளர் - கூத்தர், 50.

கண்ணேணி - ஒருவகையேணி, 316.

கண்பு - ஒருவகைக்கோரை, 454.

கண்புதைத்த-இடத்தைமறைத்த, 221

கணம் - கூட்டம், 44.

கணவன் - ஆண்யானை, 308.

கணை - அம்பு, 226; திரட்சி, 380.

கதழ்தல் - விரைதல், 36, 331, 478.

கதழ்த்துகிளர்உரு - கடுகித்தோன்றுகின்றநிறம், 36.

கதழும் - விரைந்தோடும், 407.

கதிர - தானியக்கதிர், 112.

கதிரின்னந்தணிந்த அமையம் - சூரியன்வெம்மை ஆறினசமயம், 375.

கதுப்பு - கூந்தல், 44.

கம்பலை - ஓசை, 335.

கமழ்தல் - மணத்தல், 30, 466.

கமழ - மணக்க, 181.

கமழாது - நாராமல், 249.

கமழும்பால் - இயல்பாகவேமணக்குகூந்தல், 30.

கயந்தலை = கய தலை - மெல்லியதலை, 307.

கயம் - ஆழமானதுளம், 47, 20, 259;

நீராறுதமடு, 213

கயம்புக்கன்னரிழல், 47.

கயமுனி - யானைக்கன்று, 107, 500.

கயமுனிக்குழவி - யானைக்கன்றில் இளையது, 500.

கயவாய் - புகார்முகம்; காவிரி கடலொடுகலக்கும்இடம், 528.

காக்கும்-மறைக்கும்; விழுந்தும், 211.

காடி, 501.

காழுகை - ஒருவகைவாத்தியம், 9.

காந்து - மறைந்து, 199.

கருங்கடையெல்கம் - கரியகாம்பிளையுடையவேல், 490.

கருநெய்தற்பூ, 124.

கருப்பூரமரம், 516.

கரும்பு, 119.

கரும்பை ஆலையிற்கொடுத்துச்சாறெடுத்தல், 340 - 341.

கருவிய - தொகுதியையுடைய, 357.

கல் - மலை, 111, 225.

கல்யாறு - கல்லின்மேல்வரும் ஆறு, 324.

கல்லகழ்கிடங்கு-கல்லை அகழ்ந்துஉண்டாக்கிய அகழி, 91,

கல்லாப்பார்ப்பு - தனக்குரியதொழிலையன்றி வேறொன்றையும் கல்லாத (குரங்கின்) குட்டி, 312.

கல்லெறிந்து - கல்லைத்தோண்டி, 395.

கல்லென் - கல்லென்கின்ற, 335.

கல்லென்ஒக்கல் - கல்லென்னும்ஆரவாரத்தையுடைய சுற்றம், 549.

கல்லென்கடம் - கல்லென்னும் ஓசையையுடைய காடு, 415.

கல்லென் - கல்லென்னும் ஓசைபட, 207, 276, 321.

கல்லேசுகவலை - (வீரக்) கற்கள் முதுகிட்டுப்போனவரை இகழும் பலவழிகள். 389.

கலப்பன்ன - கலத்தலைஒத்த, 512.

கலப்பை - கலங்கள் அல்லது வாத்தியமுட்டுக்களையுடையபை, 13.

கலம் - ஆபரணம், 50, 72, 577; மண்பாண்டம், 474.

கலம்பெறுகண்ணுளர் - பேரணிகலங்களைப் பெறுதற்குரியகூத்தர், 50.

கலவம் - கலாபம்; மயிலின்தோகை, 235.

கலிங்கம் - ஆடை, 561.

கலித்த - செருக்கிவளர்ந்த, 146, 514.

கலித்து - மிக்கு, 14.

கலுழி - நீர்ப்பெருக்கு, 555.

கலை - ஆண்மான், 405; முசுக்கலை (ஒருவகைக்குரங்கின் ஆண்) 292, 315.

கலைதொடுபெரும்பழம் - முசுக்கலை தோண்டின பெரிய (பலாப்) பழம், 292.

கவ்வை - எள்ளுப்பயிரின் இளங்காய், 105.

கவடு - பகுப்பு, 34.

கவண், 206.

கவண்கல், 206.

கவணுமிழ்கடுங்கல், - கவண்கள் உமிழ்கின்ற வேகமானகற்கள், 206.

கவர்தல் - அழைத்தல், 510.

கவர்பரிகொடுத்தான் - கைக்கொள்ளும்செலவையுடைய வளைந்ததான், 502.

கவர்பு - கைக்கொண்டு, 10.

கவரவு = கவர்தல் - அரிதல், 113.

கவலை - கவர்த்தவழி, 389, 396, 482; கவலைக்கொடி, 128.

கவலைமறுகு - பலகவர்த்தன்மையை யுடைய குறுந்தெரு, 482.

கவிகை - கொடுத்துக்கவிந்தகை, 399.

கவிழ்க்கனைத்து - கவிழ்தலோடே திரண்டு, 117; கவிழ், முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

கவின் - அழகு, 125.

கவையு = கவவிய - அகத்திட்ட 34.

கவைக்கதிர் - இரட்டித்தகதிர், 112.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௫

- கழறொடி - உழலுந்தொடி, 577. [சிறு பா. 195].
- கழி - கம்பு, 438.
- கழிதல் - போதல், 254.
- கழிப்பி - கழித்து, 539.
- கழிமிடைந்தியற்றிய புல்வேய்குரம்
பை - கழிகளால் தெற்றிப்பண்ணி
யபுல்லால் வேய்ந்த குழல், 438 - 9.
- கழீஇய - கழுவி, 48.
- கழுது - பரண், 243.
- கழை - கோல். 119, 180, 207, 341;
மூங்கில், 161, 237, 248, 328,
523, 533, 579.
- கழைக்கரும்பு-கோலாகியகரும்பு, 119.
- கழைபெய்திர்தயிர்-மூங்கிற்குழாயிலே
பெய்துதோய்த்த இனியதயிர், 523.
- கழைவளர் தூம்பு-மூங்கிலாகிய, இசை
வளரும் பெருவங்கியம், 533.
- களங்கனிந்த தந்தர்க்குக்கொடுத்தல்,
464.
- களங்கனி - களாப்பழம், 36.
- களம் - நெல்லடிக்குங் களம், 464;
வெறியாகினம், 150.
- களமர் - உழவர்: களத்தில் வேலைசெய்
வோர், 469.
- களமர் தொழில், 469.
- களிற்றயிர்த் தூம்பு=களிறு உயிர்
தூம்பு - யானையின் கைபோலும்
நெடுவங்கியம், 6, 533.
- களிறு - ஆண்யானை, 129, 211, 260.
- களையாப்பூசல் - விலக்கப்படாத ஆர
வாரம், 314.
- கற்பொறி - கல்லாலாகிய யந்திரம்,
194.
- கறங்குதல் - ஒலித்தல், 321, 573.
- கறி - யளகு, 521.
- கன்று - கொதித்த, 159; யானைக்கண்
று, 339.
- களிப்பொழிகானம் - பழங்களைச்சொரி
கின்ற காடு, 54.
- களை - ஆரவாரம் 473; செறிவு, 370.
- களைசெலல் - ஆரவாரிக்குஞ் செலவு,
473.
- களைத்து - நிரண்டு, 117.
- கா - சோலை, 451, 486.
- காஅய்=காய் (காவி) - தோளிற்சும
ந்து, 365, 515.
- காஞ்சிமரம், 449.
- காட்சி - அறிவு, 49.
- காட்டாறு, 214.
- காட்டுக் கோழி, 510.
- காட்டெருமை, 523.
- காடுகாத்துறையும் காணவர், 279.
- காடேசகவலை, 396.
- காண்பு - காட்சி, 315.
- காணுநர் - பார்ப்போர், 476.
- காதல் - விருப்பம், 485.
- காந்தன் - ஒருவகைப்பூ, 886, 519.
- காப்பு - காவல், 308.
- காமர் - விருப்பம், 430.
- காய்த்துணர் - காயையுடைய கொ
த்து, 12, 521.
- காய்ந்தன்ன=காய்ந்தால் அன்ன - கா
ய்ந்தால் ஒத்த, 373.
- காய - தோளாற் சுமந்த, 13, 155.
- காயம் - உறைப்பு, 126.
- கார் - கருமை, 359, 362; மழை,
142; மேகம், 483.
- கார்கோட்பலவு - காரகாலத்தாலே
பழுத்தலையுடைய பலா, 12.
- காரி - விஷம், 83.
- காரியுண்டிக்கடவுள் - நஞ்சுண்டேசுவ
ரர், 83.
- கால் - காம்பு, 265; காற்று, 117,
135.
- காலமன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தல்,
134.
- காவற்காடு, 212.
- காலிக் கொண்டுவரல், 515.
- காவிரி, 527.
- காவிரி கடலொடு கலக்குமிடம், 528.
- காவுமரம் - தோளாற் சுமக்குமரம், 13,
154.
- காழ் - காம்பு, 129; விதை, 174, 388;
வைரம், 520.
- காழ்மண்டெஃகம் - காம்பிலேதைத்த
வேல், 129.
- கான் - காடு, 214, 258.
- கான்யாறு - காட்டாறு, 214.
- கானக்கோழிச் சேவல், 510.
- கானம் - காடு, 54, 69, 242, 385,
405, 510, 511.
- கானவர் - வேடர், 17, 155, 279, 298,
301, 318.

கானவர் வழிகாட்டல், 284.
கானவரின் நற்குணம், 279 - 286,
422 - 426.
கிடங்கு - அகழி, 91.
கிழங்கு, 425.
கிழவீர் - உரிமையையுடையர் [கிழ
மை - உரிமை] 166.
கிழவோன் - உரிமையையுடையோன்,
588.
கிளர்நல் - தொன்றுதல், 36.
கிளிகடிமகளிர் - தினைக்கொல்லையிற்
கிளியைஒட்டுகின்ற மகளிர், 329.
கிளை - சுற்றம், 54, 309, 313.
குட்டியின் மரணத்தால் குரங்கு துன்
பழுதுதல். 311 - 4.
குடமலை - குடகமலை, 527.
குடா - வளைவு, 501.
குடாவடி - வளைந்தகால், 501.
குடிஞை - பேராந்தை, 141.
குடைதல் - நீரைக்கையாற்குடைதல்,
295.
குண்டு - ஆழம், 213, 220.
குதிரை, 574.
குமிழி, 213, 474.
குயவன் சங்கரம், 474.
குரம்பை - குடிசை, குடிஸ், 439.
குரல் - ஓசை, 73, 269; தானியக்
கதிர், 25, 108; பாட்டு, 536;
யாழ்; ஆகுபெயர், 358.
குரவைக் கூத்து, 319 - 322.
குரிசிஸ் - பெருமையிற் சிறந்தவன்;
நன்னன், 186.
குருளை - [காடிக்குட்டி, 501.
குருஉக்குரு - நிறம், 169, 349, 517.
குவவுதல் - பிணைதல், 108.
குவளைப்பூ, 189, 251.
குழல் - புல்லாங்குழல், 8.
குழவி - ஆமான், யானை இவற்றின்
குட்டி, 500; மரையான்குட்டி, 506.
குழாம் - கூட்டம், 265.
குழிந்த - ஆழந்த, 91.
குழீஇய = குழுவிய - திரண்ட, 77,
137.
குழைய - வாட, 334.
குளவி - காட்டுமல்லிகை, 334.
குளிர - அரிவான், கிளிகடி கருவி.
110.

குறமகன், 188.
குறவர், 203, 275, 320, 333.
குறவரு மருளுக்குன்றம், 275.
குறி - குறித்தல், முதனிலைத்தொழிற்
பெயர், 200.
குறிஞ்சி - ஒருவகைப்பண், 359; ஒரு
வகைப்பூமரம், 334.
குறிஞ்சிபாடி - குறிஞ்சிப் பண்ணைப்
பாடி, 359.
குறியவு நெடியவும், ஊழிழிபு, 288.
குறியறிந்து - குறிசெயறிந்து, 267.
குறுதல் - உரலிற்குற்றுதல், 342.
குறுந்தூம்பு - ஒருவகை வாத்தியம், 7.
குறும்பு - சிற்றாண், 318; வலி, 504.
குறுமகளிர் - உலக்கையால் தானியங்
களைக் குற்றமகளிர், 342.
குறை - குறைக்கப்பட்ட தசை, 168,
175, 458.
குறையறை வாராநிவப்பின் - குறை
படுதல் பாத்கியில் உண்டாகாதவன்
ர்ச்சியோடே, 118.
குன்றகச்சிலம்புக்குன்று அகம் சில
ம்பு - மலையிடத்தெழும் எதிரோலி,
344.
குன்றம் - மலை, 275.
குன்றநல்லிசை - குறையாத நல்ல
புகழ், 540.
குன்று - மலை, 344, 368, 583.
கூடியத்தன்ன - கூடிய வாச்சியத்
தையொத்த, 269.
கூத்தர் ஒக்கலோடுண்ணல், 157, 159.
கூத்தர் தலைவன் பொற்றாமரைப்
பூவைக்குடல், 569.
கூத்தர் மத்தளங்களைச் சுமந்து வழி
போதல், 143.
கூப்பிடு - கூப்பிடுதூரம், 421.
கூர் - மிகுதி, 289, 517.
கூர்ங்கற்பாறை - குடுமிக் கூர்ங்கற்
சுளையுடைய பாறை, 373.
கூர்ந்த - மிகுந்த, 245.
கூர்ந்து - மிகுந்து, 292.
கூர்நல்லம்பு, 421.
கூவல் - கிணறு, 366.
கூவை - ஒருவகைக்கிழங்கு, இதன்
மேற்பாகம் புதல்வடிவாக இருக்
கும், 137; திரன், 422.
கூளியர் - நாடுகாக்கும் வேடர், 422.

கூற்றம் - யமன், 209.

கெழீஇ=கெழுவி - உரவுகொள்ளு
கையிலே, 166; சிறிது முற்றி,
114; பொருந்தி, 479.

கெழு - பொருந்திய, 278, 570.

கேட்டு - கேட்டற்கினியவற்றைச் செ
விசுளிரக் கேட்டு, 352.

கேழ் - நிறம், 309.

கேழல் - பன்றி, 193

கேள்விபோகா - கேள்வி முற்றுப்பெ
ற்று, 22.

கை, 311; செயல், 315.

கைக்கொப்பு - கைக்கொண்டு, உட்
கொண்டு, 287.

கை தொழுஉ - கைசுவத்து, 201.

கை தொழுஉப்பரவி - கை குவித்து
வாழ்த்தி, 360; [திருமுருகு. 252.]

கை தோய் வன்ன கார்மழைத் தொ
ழுதி - கை சென்று பிடிக்குந்தன்
மையையொத்த அணுகுதலையுடைய
சரியமேகத்திள், 362.

கைபிணி விடாது - கை பிடித்துக்
கொள்ளுதலேவிடாமல், 383; [குறி
ஞ்சி. 177.]

கைபுடையுஉ - கையைக்கொட்டி, 204.

கையுறை=கையுறுத்தல் = காணிக்கை,
500 - 529.

கொட்டும் - சுழன்று திரியும், 274.

கொட்டி - கையாற் கொட்டி, 200

கொடி - படருங் கொடி, 216.

கொடிச்செயர் - வேடர்மகளிர், 304.

கொடியோள் கணவன் - கொடியினை
யுடையோள் தலைவன். (நன்னன்.)
424.

கொடுத்தான் = வளைந்த கால், 90.

கொடுமை - வளைவு, 110, 422, 522.

கொடுவரி - புலி; வளைந்த வரிக்களை
யுடையது, 302.

கொடுவில் - வளைந்தவில், 422.

கொடைக்கடன் - கொடுத்த லாகிய
உரிமை, 89, 542.

கொடைக்கடனிறுத்த - கொடையா
கிய கடனைமுடித்த, 542.

கொடையாற்புகழுண்டாகுமென்ப
து, 541 - 2. [திருக்குறள். ௨௩௨.]

கொண்டனார் - கொண்ட, எச்சம்,
224, 477.

கொண்மார் - கொள்ளுதற்கு, 838.

கொம்பர் - சுவடு; கிளை, 237.

கொய்சவற்புரவி, 574.

கொய்ப்பதம் - கொய்யும்பக்குவம், 108.

கொல்லையை அழிக்கவந்த யானை
கைத் தூவர் கவண்கல்லால் அடித்
துத் தூர்த்தல், 208 - 6.

கொழித்த - தெள்ளிய, 444.

கொழுநர் - கணவர், 302.

கொள்ளை - கோட்டாடு, 64.

கொள்ளை, 317.

கொளீஇ=கொளவி - உடுத்தி, 562.

கோடியர் - கூத்தர், 143, 236.

கோடு - கொம்பென்னும் வாத்தியம்,
5 [பு. வெ கார்த்தை. 3]; மரக்கொ
ம்பு, 268; யாழுறுப்பினுள் ஒன்று
(தண்டு) 534; யானைத்தந்தம், 154.

கோதை - மாலை, 349

கோல், 223; ஊன்றுகோல், 870,
380.

கோவலர் - இடையர், 333, 409.

கோழி, 510.

கோள் - குல, 337; கொள்ளுதல்,
12, 311.

கோளி - கொண்டது, 268.

கோளியாலம் - பழங்களைக்கொண்ட
தாகிய ஆலமரம், 268.

கோளுற - பாய, 505.

கனம் - இடம், 402.

சந்தனமரம், 520.

சந்து-பலவழிகளும்கூடின சந்தியான
இடம், 393.

சமயங்குக்குமண்டபம், 549.

சல்லிகைப்பறை (எல்லரி) 10.

சாயல் - மென்மை, 61.

சாரல் - பக்கமலை, 219; மலைப்பக்கம்,
151.

சால் - நிறைந்த, 554

சாலும் - அமையும், 546.

சாறு - திருநாள், 481.

சான்மென = சாலுமென - அமையு
மென, 319, 467.

சிலம்பு - ஒலித்தல், முதனிலைத்தொ
ழிப்பெயர், 26; பக்கமலை, 14, 162.

சிலம்புதல் - ஒலித்தல், 344.

சிலை - வில், 274, 406.

சிறந்து - மிகுந்து, 137.

தெப்பு - தலைமை, 85, 562, 570.

சிறுகுடி - சிறியனார், 156.

சிறுபறை - ஒருவகைவாத்தியம், 321.

சிறுமை - நோய், 314.

சினம் - கோபம், 261, 326; வெம்மை, 375.

சினை - கிளை, 144, 498.

சீர் - அழகு, 570; கணம், 13; காமம், (காவடித்தண்டு) 154.

சீர்கெழுசிறப்பு - அழகுபொருந்தின தலைமை, 570.

சேறடி = சிறுஅடி - சிறியஅடி, 43.

சேரியாழ் - சிறியயாழ், 534.

சகிப்புரிநரம்பு - வடித்து முறுக்கின நரம்பு, 23.

சட்டினும் - நினைப்பினும், 398.

சுடர்ப்பூ - ஒளியையுடையபூ, 223.

சும்மை - ஆரவாரம், 483.

சாக்கும் - இடைவிடாது சொரியும், 72; சொரியும், 76; மாறாமற்கொடுக்கும், 68.

சாந்தனை = சாந்தால்அன்ன - சொரிந்தாற்போன்ற, 580.

சாபுண்ணை, 181.

சாரம் - அருநிலம், 20, 398; வழி, 143.

சாவல் - கழுத்து, 455, 574; மேட்டுநிலம், 436.

சுழலும் - சுழன்றுதோன்றும், 474.

சுழிப்பட்டயானை - சுழியில்அகப்பட்டயானை, 325.

சுற்றம் - அமைச்சர் (அரசர்க்குரிய உறுதிச்சுற்றம்), 550; சுற்றத்தார், 80, 376 [சுற்றியிருப்பவர்].

சுனை, 104, 251.

சூர் - தெய்வம், 289.

சூழ்ச்சி - ஆராயும்நினைவு, 62.

சூழ்தல் - சுற்றுதல், 409.

சூழி - யானையின்முகபடாம், 228.

செருத்தல் - போக்கல், 209.

செங்கண்வரால் - சிவந்தகண்ணையுடையவரால்மீன், 457.

செங்கார்தன், 145.

செத்து - கருதி, 146.

செந்நெறிக்கொண்மின் - செவ்விய வழியைப்போவீராக, 258.

செப்பம் - செவ்வியவழி, 160; வழி, 197.

செம்மலோய் - தலைமையையுடையோய், 543.

செய்யா - செய்து, 84.

செயலை - அசோகமரம், 160.

செயா = செய்யா - செய்து, 202.

செரு - சண்டை, 163, 186, 356, 529.

செருக்கி - செருக்க, செருக்கும்படி, 244.

செருக்கு - மகிழ்ச்சி, 173.

செல்லநல்லிசை - கெடாதநல்லபுகழ், 388.

செல்லுதல் - போதல், 394.

செல = செல்ல - பாக்க, 93.

செவ்வீலெங்கை - சிவந்தபூக்களையுடையவேங்கைமரம்; உதிரவேங்கை, 434.

செறிதல் - நெருங்குதல், 201, 505.

செறிதொழுவிறலியர் - நெருங்கியவீளயல்களையுடையவிறலியர், 201.

செறு - பாத்தி, 123; வயல், 460.

சென்றுதொழியவுமவீடான், 545.

சென்று - உயர்ந்து, 34.

சேளய் = சேய் - முருகக்கடவுள், இங்கே நன்னன், 493.

சேக்கை - படுக்கை, 418.

சேட்கமமும்பூ - சேண்கமமும்பூ, 262.

சேட்புலப்பரிசிலர் - தூரியநிலக்களரிவிரும்புவந்த கூத்தர் முதலியோர், 492.

சேண் - தூரியநிலம், 243, 262, 492; நெடுந்தூரம், 167, 243, 262, 412, 447, 492.

சேனோன் - நெடுந்தூரத்தில்உள்ளான், 243.

சேந்தசெயலை - சிவந்த அசோகமரம், [செம்மை, பகுதி] 160.

சேந்தனார் - தங்கி, 420; தங்கினார் [சேத்தல் - தங்குதல்], 452.

சேப்பின் - தங்கினால், 443.

சேம்பு, 343.

சேய் = சேய்மை - நெடுமை, 300; பின்னை, 64.

சேய்த்து - தூரிது [சேய்மை-பகுதி], 487.

சேயரி = செம்மையரி - செவ்வரி, 45.

சேயனைப்பள்ளியெ - நெடியகுகையா
கிய இருப்பிடத்தில்தங்கும் முன்
ளம்பன்றி, 300-301.
சேயாறு, 476, 555.
சேர்பு - சேர்ந்து, 33.
சேவல் - ஆண்கோழி. 510; பருந்து,
147.
சேறிர் - செல்வீர்; [செல், பகுதி;] 65.
சேறு - சாறு, 137, 513.
சேனைத்தலைவரோடே கூத்தரையனு
ப்பல், 547 - 8.
சோர்வு - தப்புதல், 79.
சோலை, 69, 131.
சூமலி - நாய், 42.
சூரியிற - சூரியன், 85, 272, 464.
சூகிழி - கடைக்கொள்ளி, 446.
சூண்டாடுசேறு - நண்டுகள் ஆடித்
திரியும் வயல், 460.
சூரேரேன - விரைவாக, 240, 340,
460, 579.
தகர் - ஆட்டுக்கிடாய், 414; எண்கால்
வருடைக்கிடாய், 503.
தசம்பு - மிடாவென்னும் பாண்டம்,
463.
தட்டை - கரடி கைப்பறை, 9, 32 .
தட - பெருமை, 63, 577.
தடி - தசைத்துண்டம், 177, 425,
563.
தண்டினர் - நலிந்து, வற்புறுத்தி,
425.
தண்டு - காவடித்தண்டு, 371.
தண்ணுமையை நெல்லறுக்கும் பொ
ழுது கொட்டுதல், 471.
தண்ணென் - தண்ணென்ற 442.
தண்ணென் - குளிருகைஞாயிலே, 432.
தண்பணைநாடு - தண்ணியமருதநிலத்
தையுடைய நாடு, 53.
தணிமார் தணித்தற்கு, 303.
தத்தி - கடந்து, 207.
ததைந்த - நெருங்கின, 530.
தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர்
மாய்ந்தோர், 553.
தம் பெரியோர்களுடைய சொழில்
போன்ற தொழிலைச் சிறியவர்செய்
தல், 386 - 9.
தயிர், 109, 523
தராய் - மேட்டுநிலம், 460.

தரீஇ - தந்து, 71, 425.
தருவனர் - கொண்டுவந்து, 410.
தருஉம்=தரும் - கொண்டுவரும், 170.
தலை - இடம், 331, 385; முதன்மை,
407.
தலைஇய - பெய்த, 1.
தலைநாள் - முதல்நாள், 305, 565, 581.
தலைநாளன்ன புகலொடு - முதல்நாள்
போன்ற விருப்பத்தோடே, 565.
தலையும் - மழையைப் பெய்யாநிற்கும்,
233.
தலைவன் பெயரைக் கூறியவுடன்
அவன் காட்டார் பாராட்டல், 163-9.
தலைவனிடத்து அன்பு, 426.
தலைவனுடைய மலையிற் பெய்யுமழை
யை அவன் கொடைக்கு உவமை
கூறல், 579 - 80.
தலைவாய்=வாய்த்தலை - வாய்க்காலின்
தலைப்பு, 475.
தவ - மிக, 377.
தவப்பல - மிகப்பல, 372, 385, 398.
தவிர்த்த - ஒழித்த, 347.
தழங்குதல் - முழங்குதல், 310.
தழால் - தழுவுதல், 103 [திருக்குறள்,
சுற்றத்தழால்.].
தழீஇய=தழுவிய - நன்றென்று சேர்
த்துக்கொண்ட, 526.
தழை - மயிலின் தோகை, 5.
தளர்க்கும் - கெடுக்கும், 378; தளரச்
செய்யும், 206, 222, 378.
தளி - துளி, 385.
தளிர்களை மரல்நாரால் தொடுத்தமலை,
430 - 31
தனித்தயானையைப்பிடித்தல், 297-9.
தாஅய்=தாய் - பரந்து, 149.
தாக்கி - முட்டி, 332.
தாக்குறுதல் - எதிர்ப்படுதல், 66.
தாதெருத்ததைந்த முற்றம் - தாதா
கிய எருக்கள் நெருங்கிய முற்றம்,
530.
தாம் உண்ணவைத்திருந்த பாலையும்
பாற்சோற்றையும் பிறருக்குக் கொ
டுத்தல், 417.
தாய - பரந்த, 290.
தாயம் - உரிமை, நாடு, 551.
தார் - மார்பின்மலை, 56, முன்படை,
227.

தாரம் - பண்டம், 170, 513.
தான் - அடி, 139; முயற்சி, 163.
தாளம் - [பாண்டில்] 4
திசிரி - (குயவன்) சக்கரம், 474.
திண்டேர் நன்னற்கும் அயினிசான்
மென, 467.
திண்மை - வண்மை, 3.
திணை - ஒழுக்கம், 401.
திணைமயக்கம், 330 - 35.
திரங்குதல் - உலர்ந்தல், 431.
திரன் - தொகுதி, 518.
திரியாது - தப்பாமல், 38; வேறுபடா
மல், 33.
திரிவு - உறழ்ச்சி, மாறுபாடு, 216.
திரு - 1, 356, 548.
திருநகர்முற்றம் - அரண்மனைவாயில்,
548.
திருமழை - செல்வத்தைபுண்டாக்கு
மழை, 1.
திருவார் மார்பன் - திருமகள் நிறைந்
திருந்த மார்பன், 356.
திரை - அலை, 91.
தில்ல, 567.
திலகம் - மஞ்சாடிமரம், 520.
திவவு - வார்த்தை, இது யாழ்நரம்
பைக் கட்டுதற்குரியது, 21.
திறம் - கூறுபாடு, 291, 347.
திறல் - வலி, 81, 538.
தினை, 108.
தினைக்கதிர், 112.
தினைக்கொல்லையிற் கிளிகள் வாராமற்
குறமகளிர் தட்டையையைவைத்துக்
கொண்டு ஒலிப்பித்துக் காத்தல்,
828 - 9.
தினைகுறல் - தினையை உரலிற்குற்றா
தல், 342.
திக்கழைக்கரும்பு - இனியகோலாகிய
கரும்பு, 119.
திங்குழல் - இனியபுல்லாங்குழல், 8.
தீந்தயிர் - இனியதயிர், 523.
தீம்பழம் - இனியபழம், 337, 513.
தீம்பால் - இனியபால், 409.
திமை - இனிமை, 119.
தீர்தல் - நீங்குதல், 485.
தீர்த்த - நீங்கிய, 411.
தீர்வை - கிரப்பின்னை, 504.
துகள் - கலக்கம், குற்றம்; 250.

துஞ்சி - தூங்கி, 447.
துஞ்சும் - நிலைபெற்றிருக்கும், 477.
துஞ்சுமரம் - விழுந்துகிடக்கின்றமரம்,
261.
துடவை - தோட்டம், 122.
துடி - உடுக்கை, 457, 458.
துடிப்பு - ஒருவகைக்கருவி, 336.
துணர் - காய்க்கொத்து, 12, 521.
துணிந்த - தெளிந்த, 250
துணைபுணர்நானவர் - தம்மனைவியரோ
டுசேர்ந்திருக்கின்ற வேடர், 17.
துதை - துதைத்து - நெருங்கி, 8.
துப்பு - வலி, 59.
துமிய - துண்டமாக, 488.
துய் - ஆரம், [புளியம்பழத்தின் ஓட்
முன உள்ளேயுள்ள ஆர்க்கு.] 178;
மெல்லிய தலைமயிர், 418.
துரு - செம்மறியாடு, 217.
துருவை - செம்மறியாடு, 414.
துவலை - திவலை, 363.
துவற்றல் - தூவுதல், 363.
துவன்றி - குவிந்து, 276; நெருங்கி,
313, 346, 526.
துவன்றிய - நெருங்கிய, 51; நிறைந்த,
205.
துவைக்கும் - ஒலிக்கும், 573.
துவைப்பு ஆரவாரம், 117.
துழை - துழாவி - வளைத்து ஆராய்
ந்து, 181, 454
துளங்குதசும்பு - (கன், தன்களிப்பு
மிகுதியால்) அசையும் மீடா, 463.
துளங்குதல் - அசைதல், 43, 330, 463.
துளர் - களைக்கொட்டு, 122.
துளி - நீர்த்துளி, 75, 103.
துளை - பத்தலிற்றுளை, 25, 27.
துறகல் - குண்டுக்கல், 384; நெருங்
கின மலை, 131.
துறை - நீர்த்துறை, 280.
துறைபல - சந்தைமார்க்கங்கள் பல,
40.
துன்னரு - கிட்டுதற்கரிய, [துன்னுதல் -
கிட்டுதல்] 59.
துன்னார் - அணுகார், 264.
துணி - வெறுப்பு, 485.
துனை செல்லல் - விரைந்து செல்லுதல்,
475.
துனைதல் - விரைதல், 55, 391.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. க்கத

- துனையின் - விரையப்போவீர், 391.
 தூ - ஊன், 155 ; பரிசுத்தம், 51, 75.
 தூஉயன்ன = தூய்அன்ன - வலியத்
 தூவினால் ஒத்த, 363.
 தூங்கி - தொங்கி, 143,
 தூங்குதல் - செறிதல், 212.
 தூண்டில், 456.
 தூம்பு - வங்கியமென்னும் ஒருவகை
 வாத்தியம், 6, 7, 533.
 தூவல் - மழை, 146, 514
 தூவற் சலித்த - மழையாலே செருக்
 கின, 146, 514
 தெரிந்துணரும் - ஆராய்ந்தறியும், 542
 தெவ்வர் - பகைவர், 86, 386, 397,
 488 [தெவ், பகுதி.].
 தெற்றி - இறுக்கக்கட்டி, 438.
 தெற - கொல்ல. 301.
 தெறாஅ - சுடப்படாத, 272.
 தேளத்து - தேசத்தில், 394.
 தேளம் = தேம் - திசை, 86, 273, 364.
 தேக்கட்டேறல் - தேனாலாக்கின கள்
 எரிந்தெளிவு, 171, 522 [திருமுரு
 கு. 195.]
 தேம் - தேன், 317, 399, 428, 466.
 தேம்பாய்கண்ணி - தேன்ஒழுதும்மா
 லை, 399, 466.
 தேமாமரம், 138.
 தேய்த்த - தேயச்செய்த; அழித்த,
 423.
 தேர், 323, 571.
 தேர்த்து - தேடி, 90.
 தேர்பு - ஆராய்ந்துநின்ற, 274.
 தேறல் - தெளிவு, 171, 463, 522.
 தேறா - துணிந்துகொள்ளமாட்டாத,
 364.
 தேன், கிழங்கு, ஊன்வட்டிகளைக்காவி
 வரல், 152.
 தேனாலாக்கியகள், 171, 522 [குறி
 ஞ்சி. 155.]
 தேனாலாக்கினகள்ளை மூங்கிற்குழாயி
 ல்வைத்தல், 522.
 தேஃறிணை = தொல்நினை - பழைய
 தாகிய உயர்ந்தஒழுக்கம், 401.
 தொகுத்த - திரட்டிவைத்த, 317.
 தொடி - ஒருவகைவளை, 577.
 தொடித்திரிவு - தொடியினது உறழ்
 ச்சி, 216.
 தொடுத்த - வைத்த, 238.
 தொடுத்தவாளியர், 17.
 தொடுத்தல் - தீண்ட்தல், 232; தோண்டு
 தல், 291, 292.
 தொமென் - வாசிப்பீர், 277.
 தொண்டு - ஒன்பது, 21.
 தொய்படுத்தல் - நனைத்தல், 365.
 தொய்யாது - உழாமல், 122.
 தொல்லோர்வரவு, 86 - 9.
 தொலைஇ = தொலைத்து - அழித்து,
 461.
 தொலைச்சிய - தொலைத்த, கொன்ற,
 176.
 தொலையா - கெடாத, 70.
 தொழா - தொழுது, வணங்கி, 231.
 தொழுதி - இனம், கூட்டம், 116,
 362, 499.
 தொழுஉ - தொழுது, 201, 360.
 தொறும், இடப்பன்மைப்பொருளை
 யுணர்த்துவதோரிடைச்சொல், 109,
 127, 185, 328, 340, 379, 450;
 தொழிற்பன்மை, 295.
 தொன்முறைமரபினிர் - பழைய உற
 வானமக்களைப்போலும் முறைமை
 யினையுடையிராய், 355.
 தொன்று - பழமை, 391, 537.
 தொன்றொழுதமரபு - பழமையாகநட
 க்கின்றமுறைமை, 355, 391, 537.
 தோகை - கலாபம்; மயில், ஆகுபெ
 யர், 44.
 தோய், உவமவுருபு, 558.
 தோய்வன்ன = தோய்வுஅன்ன - தோ
 ய்தலைஒத்த, 362
 தோய - தீண்ட, 130.
 தோரை - மூங்கில், 121.
 தோல் - யானை, 88, 377.
 தோல்வரைப்பு - யானையணி, 88.
 தோற்றரவு, 89.
 தோறும், இடப்பன்மையைஉணர்த்
 தும் ஓர்இடைச்சொல், 150.
 நகர் - அரண்மனை, 548.
 நகை - ஆசை, 60, 411, 545.
 நடவை - சிறவுழி, 214, 432.
 நம்மனோர்க்கு = நம் அன்னோர்க்கு -
 நம்மை ஒத்தவர்க்கு, 402.
 நயத்தனார் - விரும்பி, 559.
 நரம்பு - தந்தி, 23, 535.

நாலும் - முழங்கும், 161.

நல்க - முகந்துகொடுக்க, 462.

நல்கி - கொடுத்து, 580.

நல்லபொருளைக்கண்டபொழுது தலை
வளைநினைத்தல், 319.

நல்லிசைச்சென்றோர்உம்பல் - நல்ல
புகழிலேநடந்தோருடைய வழியில்
வந்தவன், 540.

நல்லிது - நன்றாக, 80

நல்லேறு - எருமைக்கடா, 335.

நல்வழி - நல்லகாலம், 387.

நவிரமலை, 82, 579.

நவில் - பழகிய, 227.

நவிலுதல் - சொல்லிச்சொல்லி அடி
ப்படுத்தல், இடைவிடாமற்பழகுதல்,
63, 77, 227 [திருக்குறள், 783.]

நன்னிருள் = நளிஇருள் - செறிந்தஇரு
ள், 195.

நளி - செறிவு, 249.

நளிந்து - செறிந்து, 197.

நற்கு - நன்கு; விகாரம், 392.

நற்புலம் - தங்குகின்ற நன்றாகிய இடம்,
67.

நறவு - செல்லாற்சமைத்தகள், 172,
320.

நறவுமகிழ்ந்து - கள்ளையுண்மெகிழ்ந்து,
172 [மதுரை. 679.].

நறு = நறுமை - நன்மணம், 182, 359,
512, 520.

நறுங்காமூரம் - மணமுள்ளவைரத்தை
யுடையசந்தனம், 520.

நன்பல - நன்றாகிய பலபொருள்கள்,
453.

நன்முகூர்த்தம், 65.

நன்று - ஆக்கம், 62.

நன்னன், 64 [மதுரை. 618.].

நனந்தலை = நனதலை - அகன்றஇடம்,
270, 272.

நனி - மிக, 489.

நனிசேய்த்து - மிகவும் தூரிது, 487.

நனை - அரும்பு, 514.

நாகம் - புண்ணை, சரபுண்ணையுமாம், 520.

நாட்செய்த - காலையிலேகுடித்த, 320.

நாட்டம் - கண்; நாடிதற்குக்கருவி,
45.

நாட்டுவனம்பரிசிலையுமறப்பிக்குமென்
றல், 187.

நாடுகாணனந்தலை = நாடுகளையெல்லாம்
காணலாயிருக்கின்ற அகன்றஇடத்
தையுடைய மலை, 270.

நாடுபடுவல்லி-நாட்டில்விளைகின்றஉண
வுகள், 68.

நாண்மகிழிருக்கை-நாளோலக்கம், 76.

நாணுடைமறவர், 387.

நாவல்லமரம், 135.

நாறு இருமுச்சி - மணக்கின்ற நரிய
மயிர்முடி, 182.

நாறு கொடி - மணக்கின்றகொடி, 407.

நிணப்பிளவை-நிணத்தையுடைய பிள
க்கப்பட்டதசை, 176.

நிணம் - கொழுப்பு, 176, 244, 563.

நிதியம் - பொருளின் திரள், 477, 575.

நியமம் - கடைத்தெரு, 480.

நிர் - நீர், 231.

நிரை - ஆட்டிண்திரள், 416; நிரைத்த,
189; பசுக்கூட்டம், 573; வரிசை,
571.

நிரைசெவல் - நிரைத்துச்செல்லுதல்,
240.

நிலந்தின்மருப்பு - மண்தின்றுதேய்ந்த
கொம்பு, 245.

நிலவளத்தால் அகாலத்திலும் மரங்கள்
பலங்கொடுத்தல், 134.

நிலனாடு, 192.

நிலை, 204, 222, 225, 280, 316, 378,
456.

நிலைத்துறை - நிலையானநீர்த்துறை,
280.

நிலைபெய்திட்ட - நிலைபெறுண்டாகக்
கூட்டிகூட்ட, 316.

நிலையோர் - ஓரிடத்துநிலைபெறநிற
றலையுடையோர், 456.

நிவக்கும் - ஓங்கும், 55.

நிவந்தோங்கும் - மிகஓங்கும், 478.

நிவப்பு - உயர்ச்சி, 20, 51, 92; வளர்
ச்சி, 118.

நிழத்தல் - குறையச்செய்தல், 193.

நிழல் - விளக்கம், 88.

நிற்புறஞ்சுற்ற = நிற்புறம்சுற்ற - நின்
னைப்புறத்தேருழ, 46.

நிறம் - உரு, 36; மாப்பு, 245.

நிறுத்தனை - நிறுத்தினதோன்ற,
16.

நிறை - நீர்ப்பெருக்கு, 61.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. குகந

நினைவினிர் - நினைத்து, 266.
 நீங்காச்சுற்றம் - படைத்தலைவர், 376.
 நீடல் - தாமதித்தல், 187.
 நீண்மொழி - வஞ்சினம், 589.
 நீத்தம் - நீர்ப்பெருக்கு, 554.
 நீயிர் - நீங்கள், 58.
 நீர் - நீர்மை, 85.
 நீரகம் - கடல்குழந்தைலகு, 81.
 நீலம் - நீலமணி, 102.
 நீவி - துடைத்து, 398.
 நுகம் - நுகத்தடி, 515; வலி, 87.
 துட்பம் - அறிவு, 551.
 துடங்குதல் - அசைதல், 31.
 துண்ணீர் - துண்ணியதன்மை, 35.
 துண்ணீர்ப்பாசி - துண்மையானநீர்
 மையையுடையபாசி, 21.
 துண்ணுருக்குற்றம் - கரையஉருக்குதலு
 ற்ற, 4.
 துணங்கு - துண்மை, 85.
 துமயின் - உங்களுடைய, 285.
 துவணை - தினைமா, 445.
 துவலுதல் - சொல்லுதல், 60.
 துவறிய - அராவின், 85.
 துழை - சிறுவழி, 379; துட்பம், 561.
 துழிலாட்டி - கொன்றுகுவித்து, 87.
 துறு - நீறு, பொடி, 186, 187.
 துறை - துற்றைக்கிழங்கு; மலங்கு
 மீன், 515.
 நெடுங்கடை - தலைபாசல், 529.
 நெடுங்கழை - நெடியமூங்கில், 287.
 நெடுநாண் தூண்டில் - நீண்டகயிற்றை
 யுடைய தூண்டில், 456.
 நெடுமை - நீட்சி, 803.
 நெடுவங்கியம் - பெருவங்கியமென்னும்
 வாத்தியம், 6, 533.
 நெடுவரை - நெடியமலை, 315, 554.
 நெடுவரையழிதருமருவி, 554.
 நெய் - தைலம்; 106; தேன், 525.
 நெய்க்கண்ணேவை - நெய்க்கண்ணெவந்த
 பொரியல், 168.
 நெய்தல் - கருநெய்தற்பூ, 124.
 நெல்லரிசி, 564.
 நெல்லறுப்போர், 471.
 நெறி - வழி, 16, 38, 202, 223, 241,
 246, 316.
 நேமி - தேருருள், 238; வட்டம்;
 வுக்குஆகுபெயர், 525.

நேர்கொன்றெடுவரை - செம்மையைத்
 தன்னிடத்தேகொண்டநெடியமலை,
 238.
 நொடி - மாத்திரை, சொல்லுதல், 11.
 நொடிய - சொல்ல, 545.
 நொய்யரம் - மெல்லியமர்ம், 448.
 நோக்கம் - அறிவு, 74.
 நோன்மை - வன்மை, 163.
 நோனா - பொருத, 163, 529.
 பஃரோல் = பல்தோல் - பலயானை,
 377.
 பகர்தல் - விற்றல், 415.
 பகன்றைக்கண்ணி - சிவதைக்கொடி
 யின்பூவாலாகியமலை, 458.
 பகனிலை - பகற்பொழுதேநிற்கின்ற
 நிலை, 206, 222.
 பகைமையுள்ளவை, 504, 505, 506.
 பச்சை-தோல், யாழின் ஒருறுப்பு, 29.
 பசும்பொதித் தேறல் - பசியமுனையா
 லாக்கின கள்ளின் தெளிவு, 483.
 பசை = பற்று; ஒன்றோடொன்றைப்
 பற்றச் செய்வது, 26.
 பட - உண்டாக, 91.
 படர்தல் - செல்லுதல், 52.
 படர்ந்த - சென்ற, 408; நினைத்த, 64.
 படர்ந்தாஅங்கு-படர்ந்தால் ஆங்கு, 51.
 படர்ந்திதும் - நினைத்துச் செல்லுகின்
 றோம், 400 - 424.
 படர்மின் - செல்லுமின், 192.
 படியோர் - வணங்காதபகைவர், 423.
 படின-சென்றால், 275; தங்கின், 156.
 படுக்கை, 419.
 படுகர் - வழி, 161.
 படுத்தவைத்தன்ன - தளவரிசைசெய்
 தாற்போன்ற, 15.
 படுதல் - உண்டாதல், 21, 56, 248,
 348; ஒலித்தல், 532; முழங்குதல்,
 140.
 படை - கலனை (சேனை) முதலிய
 வை, 574.
 பண் - இராகம், 451; ஏழுசுரத்தையு
 முடைய இசை, 2.
 பண்டங்களை விற்று நெல்லை வாங்கல்,
 413. [பண்டமாற்று.]
 பண்டு - முற்காலம், 392.
 பண்ணமைத்து - பண்கள் உண்டாக்
 கப்பெற்று, 2.

மலைபடுகடாம்

பண்ணி - சமைத்து, 88; வாசித்து, 470.

பண்ணிய - வாசித்த, 534.

பண்பு - செய்தி, 96.

பணவை - பாண், 298.

பணிவு - தாமூதல், 423.

பண்ணாடு - மருதநிலத்தையுடையநாடு, 453.

பத்தர் = பத்தல் - யாழுமப்பினுளொன்று, 26, 381.

பத்தலிற்றுகை, 25 - 7.

பதம் - உணவு, 157, 252; பக்குவம், 108, 121.

பதலை - ஒருகண்மாக்கிணை யென்னும் பறை, 11.

பதி - ஊர், 411, 479.

பதியெழுவறியாப் பழங்குடி, 479.

[சிலப்.]

பயம் - பயன், 47, 264, 278; பயன் படுத்தன்மை, 132.

பயம்பு - குழி, 199.

பயிர் - ஓசை, தழைத்தல், 7.

பயிலுதல் - நெருங்குதல், 271.

பாண், 204, 298.

பாம் - யேல், 7.

பால் - சக்தான்கல், 508; பருக்கைக்கல், 198.

பாலி - துதித்து; வாக் கொண்டு, 360.

பாற்றவழுமப்பின் கொடுநாளேற்றை, 508.

பராவதல் - துதித்தல், 230.

பரி - செல்லுதல், 364, 502.

பரிசில், சம்மானம், 186, 187, 581.

பரிசிலர் - கூத்தர் முதலியோர், 492.

பரிசிலர் தவகுதற்கு ஊரில் மன்று செய்வித்தல், 492.

பரிபுலம்பு - 497.

பருகி - குடித்து, 251; நிரம்புண்டு, 172.

பருந்துபடக் கடக்கும் - பருந்துகள் படியப்போரை வெல்லும், 489.

பருஉ - பருமை, 168, 216, 252, 516

பருக்கொடி - பருத்தகொடி, 216.

பல்கவர்வளி - பலவாய்க் கவர்த்தகாற்று, 114.

பல்வண்டு - பலசாதிவண்டுகள், 486.

பலம் - பிரயோசனம், 411.

பலர்புறங்கண்டு - பகைவர் பலரையும் முதுகூண்டு, 71.

பலவுறுதிருமணி - பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம், 516.

பலாப்பழம், 337, 511.

பலாமரம், 12, 144.

பழங்குடி - பழையகுடிகள், 479.

பழஞ் செருக்கு, 173.

பழவிநன்மூதூர் - பழையவெற்றியையுடையமூதூர், 487.

பழன் - பழம், 263, 281.

பழனம் - மருதநிலம், 454.

பழிச்ச - வாழ்த்த, 201.

பழிச்சிய - வாழ்த்தின, 538.

பழிச்சினிர் - வாழ்த்தி, 360.

பழுது, 153.

பழுதி - முற்றுப்பெற்று, 578.

பழுதிய - முற்றுப்பெற்ற, 95.

பழையர் - கள்விற்கும்விலையர், 459.

பள்ளி - இடைச்சேரி, 451; இருப்பிடம், 300; படுக்கை, 419.

பளிங்கு - கருப்புமம், 516

பறை - பறத்தற்கெழில், 55; வாத்தியம், 236, 321.

பன்றிகளைப்பிடிக்கும்கற்பொறி, 194; பன்றித்தசை, 153.

பன்றிப்பறை - பன்றிகளைஒட்டுவதற்காகக் கொட்டும்பறை, 344.

பனிக்காலத்தில் விற்கெரித்துக்குளிர் காய்தல், 446 - 7.

பனிக்கும் - தலைநடுங்கும், 81, 289. நடுங்கச்செய்யும், 398.

பனித்தல் - நடுங்குதல், 191.

பனிவார்தா - குளிர்ந்தநெடியசோலை, 486.

பனுவல் - எஃகின்பஞ்சு, 361.

பாக்கம் - சேறார், 162.

பாகர் - யானைப்பாகர், 327.

பாசி - பசுமையையுடையது, 221.

பாட்டு - இசைப்பாட்டு, 390.

பாடு - ஓசை, 278.

பாண்டில் - வட்டம்; வெண்கலத்தாளம்; ஆகுபெயர், 4.

பாணர், 40.

பாணி - பாட்டு, 539.

பாம்பு, 199.

பாய்தல் - சொரிதல், 399,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ககடு

- பாய்ந்தென - பாய்ந்தென, 129; பாய்ந்ததாக, 302, 309, 524.
பாயிருள் - பரந்திருட்டு, 84.
பார்ப்பு - குாங்கின்குட்டி, 208; 312;
[“பார்ப்புடை மந்தியகாடிற்றோரே” குற. 278]
பாராட்டி - கொண்டாடி, 353.
பால் - பயிர்களின் பசுங்காய்களிற்கட்டும்பால், 114, பால், 417.
பாவை - பிரதிமை, 125.
பாழ் - ஒன்றுமில்லாமை, 59.
பாறை, 276, 373.
பிடி - கையின்பிடி, 105; பெண்யானை, 127, 307.
பிடியேழ் - ஒருகைப்பிடியில் ஏழுசாய், 105.
பிணங்குதல், 379.
பிணர் - சருச்சரை, 246.
பிணவுநாய் - பெண்ணாய், 177, 563.
பிணவுநாய்முடுக்கியதடி - பெண்ணாய் ஒடிக்கடித்தஉடம்பின்தை, 177.
பிணி - பணித்தல்; முதனிலைத்தொழிற்பெயர், 383.
பிணிக்கும் - சுருக்கும், 73.
பிணித்தல் - கட்டுதல், 381.
பிணிமார் - பிணித்தற்கு, (கட்டுதற்கு), 326.
பிணை - பெண்மான், 404.
பிணையற்கோதை - பிணைத்தலையுடைய மாலை, 349.
பிதிர்வு - பிதிர்ச்சி, சிதறுதல், 109.
பிரசம் - தேனடை, 239.
பிழைப்பு - பிழைத்தல், கெடுதல், 578.
பிளவை - பிளக்கப்பட்டதை, 176.
பிற்பட = பின்பட - பிள்ளை, 357.
பிறங்குதல் - பெருத்தல், 111.
பின்றை - பின்பு, 538.
பின்னியன்ன - பின்னிணல்ஒத்த, 379.
பீலி - மயிலின் கலாபம், 234.
பீலியணிகழை - பீலியாகிய அழகிய தமை, ௨.
புககணன் - புக்கால்துன்ன, 4, 47.
புக்து - புகுந்து, 132, 165, 299.
புகர்முகம் - புள்ளியையுடையமுகம், 225.
புகல் - விருப்பம், 565.
புகலுதல் - விரும்பித்திரிதல், 69, 239.
புகலும் - புகழ்ந்துசொல்லும், 356.
புகழுள் - புகழ்பவர், 73.
புகழுநர்க்குநாமுதலியனகொடுத்தல், 73 - 6.
புகழொடுங்கழிகம்வரைத்தநான், 557.
புகுமின் - புகுவீர், 366, 491.
புத்ராலைக்கேட்டு விடியலையறிந்து பிரயாணப்படல், 448.
புட்கை போகிய மகார், 253.
புடையுநர் - புடைப்பவர்கள், 328.
புடையூஉ - கொட்டி, 204.
புண்கூர்ந்து - புண்மிகுந்து, 292.
புண்ணரிந்து - புண்ணும்படி வெடித்து 138, 292.
புணர்பு - புணர்ந்து, 526, 535.
புதவு - அறுகம்புல், 449; தெற்றுவாயில், 490.
புதுநிறை - புதுப்பெருக்கு, 61.
புதுவது - புதியதாகிய தன்மை, 28, 29, 96.
புதுவீர் - புதிவீர், 392; விருந்தாந்தன்மையைபுடையீர், 412.
புதுவோர் - புதியமார்த்தர், 288.
புதைத்த - மறைத்த, 221.
புதைய - மறைய, 225.
புயல் - மழை, 120.
புயற்புனிறுபோகிய - மழையால்குன்றணிமை தீர்ந்து முற்றிய, 120.
புரவி - குதிரை, 574.
புரிசை - மதிஸ், 229.
புரிதல் - முறுக்குதல், 23; விரும்புதல், 299.
புரை-உயர்ச்சி, 88, 377; ஒப்பு, 92, 110.
புரைநவ உயரிய - உயர்ச்சி மிகுஉயர்ந்த 377.
புல் - ஊகம்புல், 393; புற்கள், 439.
புல்லா = புற்கென்ற அரை - சிவந்த அரை, 449.
புல்லாங்குழல், 8.
புலந்து - வெறுத்து, 203.
புலம் - இடம், 67, 392, 492; கொல்லை, 299.
புலம்பு - வருத்தம், 49, 167, 412.
புலரிவிடியல் - இராக் காலம் நீங்குதலையுடைய விடியற்காலம், 448.
புலவர், புலவோர் - அறிவுடையோர், 72, 576. [புலம் - அறிவு.]

வேரல் - சிறுமூங்கில், 223.
 வேல் - வேலாயுதம், 116, 319.
 வேவை - வெந்தபொரியல், 168.
 வேழம் - யானை, 325, 572
 வேள் - சிற்றரசன், 164.
 வேளை - நன்னனை, 94.
 வேறுபுலம் - வேறிடம், 408.
 வேணிழற்புலவோர் - வேற்போரின

விளக்கத்தையுடைய அறிவுடை
 யோர், 88.
 வைகறை - விடியற்காலம், 172.
 வைகிய - தங்கிய, 99.
 வைகினிர் - தங்கினீராய், 196.
 வைத்தன்ன - வைத்தால் அன்ன, 15
 வைப்பு - ஊர், 95.
 வைளவும் - வாங்கிக்கொள்ளும், 369.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	4	விண்ணிதி	விண்ணதி
5	35	ககடு	ககடு
13	10	விதவை	மிதவை
"	23	காமர்	காமரு
"	24	மரநா	மரநா
"	28	விதவை	மிதவை
25	29	தலைவனெ	தலைவனெ
28	28	அவ்வெ	" அவ்வெ
35	10	முந்தூழ்	உந்தூழ்
36	16	141	144
39	19	தசையை	தசை
46	14	வெருக்கு	யெருக்கு
53	27	ருசலோ	ருசேலோ
57	7	கையினாலே	கையிலே
71	40	பெருகு	பெறுகு
77	37	களையுமு	களையு
83	15	ததை	த்தே
84	80	பாலுக்கு	பாலுடைக்கு
88	8	பெருகு	பெறுகு